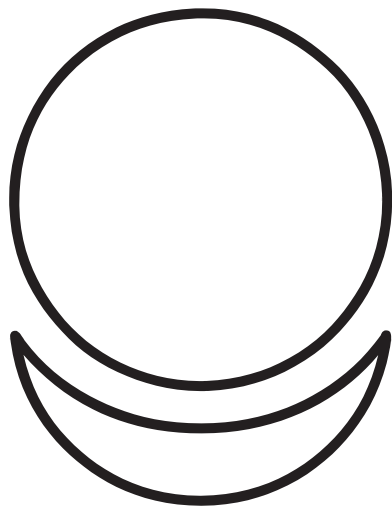

PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA

ALLATRA SCIENCE

Izvještaj

"PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE"

Izvještaj "PRIMORDIAL ALLATRA FIZIKE" pripremila je međunarodna istraživačka skupina ALLATRA ZNANOST od ALLATRA Međunarodnog javnog pokreta pod uredništvom Anastasije Novykh. Izvještaj sadrži informacije o podrijetlu i strukturi elementarnih čestica, osnovnim gradivnim blokovima koji čine materiju, međusobnom odnosu elementarnih čestica i kozmologiji u odnosu na ujednačenu teoriju polja, elektromagnetske i gravitacijske interakcije, alternativne izvore energije itd. Pokazuje važnost, opseg i pravovremenost najnovijih znanja iz područja temeljne i primijenjene fizike. Daje odgovore na glavna neriješena pitanja suvremene fizike i relevantna objašnjenja.

Materijal je namijenjen upoznavanju članova Međunarodnog javnog pokreta ALLATRA s temeljnim načelima PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE.

Kontakt: e-mail: ZNANOST@allatra.org

Službena stranica: www.allatra.org

Stalna web stranica izvještaja: <http://allatra.org/en/reports/iskonnaja-fizika-allatra>

Stranica ALLATRA ZNANOST: www.allatra-ZNANOST.org

ALLATRA ZNANOST

2015

UVOD

PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA sadrži osnovne informacije o osnovnim načelima fizike *temeljnih čestica*, zakonitostima njihovih interakcija. Ovo je zaista evolucijski proboj za svjetsku znanost koja je trenutno u fazi istraživanja epohalnih otkrića do kojih je došlo prije jednog stoljeća. Ovo znanje utječe na čitav spektar temeljnih i interdisciplinarnih istraživanja u raznim područjima znanosti: od mikrofizike do kozmologije i otkriva jedinstvene informacije o temeljnim načelima neutrinskih fizika, astrofizike elementarnih čestica.

Što su *temeljne čestice*? Od čega se sastoje? Kako ih kontrolirati? Odakle se pojavljuje i gdje nestaje vidljiva materija? Na čemu se temelje zakoni gravitacijske interakcije? Od čega se sastoji tamna tvar? Kako stvoriti živi i neživi objekt? Kako osigurati samoodrživi život u ekstremnim klimatskim uvjetima na Zemlji i u svemiru? Odgovori na sva ta i mnoga druga pitanja dati su u PRIMORDIJALNOJ ALLATRA FIZICI, koja otkriva temeljne principe elementarnih čestica i kozmologije općenito.

Zahvaljujući PRIMORDIJALNOJ ALLATRA FIZICI, možemo izvesti bilo kakve eksperimente s apsolutnom točnošću, bez nagađanja i predviđanja, dok se žalimo na neobrađene čimbenike.. U današnjem svijetu ogromni resursi troše se na održavanje različitih istraživačkih laboratorija gdje uz pomoć skupe opreme i materijala znanstvenici pokušavaju stvoriti *određene uvjete* kako bi, zapravo, provjerili

vlastita nagađanja, vršili promatranja, radili pretpostavke i utvrđujući formule ... s pogreškama. Ali promijenite uvjete i puno će se stvari promijeniti. Jednostavan primjer. U normalnim uvjetima destilirana voda postaje dielektrik (tvar koji praktično ne provodi električnu strukturu). Međutim, tijekom *pomrčine Sunca* ponaša se kao elektrolit (tvar koji vodi električnu strukturu). Uvjeti su se promijenili - dobili smo novi rezultat!

Nakon proučavanja proračunskih tablica koje ukazuju na netočnost (*Napomena: vidi dalje u izvješću*), može se razumjeti koliko se elementarnih pogrešaka u znanosti radi tijekom takvih promatranja, koje su pogrešne rezultate skupova eksperimentalnih istraživačkih radova, i kako ih je lako ukloniti kad znaju osnove PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE. Zašto trebamo graditi Veliki hadronski sudarač, ako je bio student koji poznaje osnove PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE može izvršiti apsolutno točne izračunate interakcije između elementarnih čestica u bilo kojim uvjetima na vlastitom stolu? Bilo bi puno humanijih izdvojiti ove ogromne novce koji se troše na skupa istraživanja za stvarnu pomoć ljudima u nevolji, s obzirom na koliko ljudi u svijetu danas mora živjeti ispod različitih siromaštva.

Zahvaljujući PRIMORDIJALNOJ ALLATRA FIZICI, čovječanstvo može napraviti evolucijsku promjenu u znanosti jer je fizička osnova svih prirodnih znanosti. PRIMORDIJALNA ALLATRA

FIZIKA omogućuje nam provođenje kvalitativno novih istraživačkih radova i otkrića u različitim znanstvenim područjima, vrši točne izračune praktične prakse bez troškova. Svakako, ovo evolucijsko znanje omogućava kvalitativni razvoj bilo koje znanstvene discipline na nov način, proboj u kvantnoj fizici, biofizici, kemijskoj fizici, geofizici, astrofizici i tako dalje. Istraživački radovi u ovim znanstvenim područjima temelje se na značenju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE i već su donijeli ogromne rezultate, uključujući jedan u sferi proučavanja novih tehnologija za proizvodnju i dobivanje neiscrpe energije.

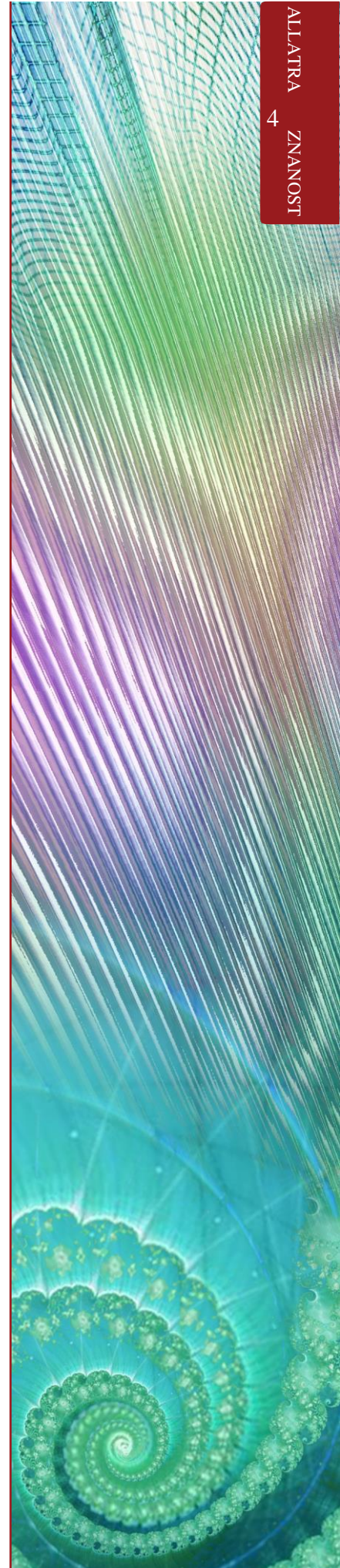
Znanje PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE daje pristup neiscrpnom izvoru energije koji je svugdje, uključujući svemir. To je obnovljiva energija zahvaljujući kojoj se elementarne čestice stvaraju, kreću i međusobno djeluju. Sposobnost da se dobije i prenese iz jednog stanja u drugo daje nam izvor alternativne energije: nov, siguran i dostupan svakom čovjeku. Potencijal ovog beskonačnog izvora energije je ogroman; mnogo je veći i puno stabilniji i sigurniji od potencijala Sunca ili geotermalne energije. Štoviše, pomoću ovog izvora više ne trebamo akumulirati pretjeranu energiju i prenositi je potrošač za daljnju upotrebu. Jer ova je energija svugdje; može postati dostupna svakom čovjeku, pod bilo kojim uvjetima, ovdje i sada: i na Zemlji i u svemiru.

Svakako, to će općenito kvalitativno promijeniti život ljudske civilizacije. Nuklearne elektrane nestat će kao nepotrebne. Nafta, plin i drugi poznati izvori energije izgubit će svoju važnost zbog visokog intenziteta rada, skladištenja, iscrpljenosti ovih resursa, kao i

opasnosti za okoliš. Korištenje neiscrpnog izvora energije dovest će se ne samo do smanjenja emisije štetnih plinova u atmosferu, već do iskorištavanja cijelog proizvodnog ciklusa zahvaljujući kvalitativno novim mogućnostima dobivanja potrebnih životno podržanih gotovih proizvoda.

Za čovječanstvo to otvara mogućnost apsolutno novog načina života u kojem će nestati stvari poput potreba, gladija i ljudi neće trebati naporno raditi da bi zaradili za život. Ljudi će imati više slobodnog vremena. Potrošačko tržište nestat će kao nepotrebno, jer će svaki čovjek moći samostalno izraditi bilo što: hranu, odjeću, kuću, automobil - besplatno i u bilo kojoj potrebnoj količini. U takvim je uvjetima civilizacija moguće izvršiti kvalitativno novi prijelaz na duhovni samorazvoj, široko znanstveno proučavanje svijeta i sebe samoga. Ali također postoji opasnost da takva otkrića mogu koristiti i egostičnim svrhama. Poznato je da *šteta ili korist bilo kojeg epohalnog otkrića ovisi o dominaciji jednog ili drugog svjetonazora većine: sebičnog kreativnog vektora mišljenja.*

Sve se na ovom svijetu sastoji od elementarnih čestica. A kad znamo od čega se sastoje osnovne čestice i kako kontrolirati, možemo stvoriti bilo koji živi i neživi objekt, kopirati i klonirati (uključujući fenotipične i genetske identične organizme); drugim riječima, da se kvalitetno i kvantitativno producira onoliko puta koliko je potrebno. Već sada se, zahvaljujući poznavanju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, znanstveno istraživanje provodi u mnogim smjerovima, uključujući i područje najnovijih biotehnologija, koje

Slika.1 (A) Muha divljeg tipa. (B,C) Muhe [syn1, syn2] su sintetizirane iz WT muhe.

1). Slika 1 (A) *Drosophila* divljeg tipa [WT] koja je korištena kao platforma za sintezu novih muha [syn1, syn2] (B,C).

dopuštaju re-kreiranje različitih živih organizama, bilo da se radi o malom diptortu - kukcu ili velikom životu. Dugoročno je moguće poboljšati, pa čak i stvoriti apsolutno nove organizacije koje žive unaprijed zadanim karakteristikama i svojstvima.

Ovo je, svakako, jedan od glavnih pravaca znanstvenog i tehničkog napretka koji će pomoći ubrzati proces rješavanja mnogih zadataka; na primjer, na polju prehrambenih proizvoda, poboljšanju ekologije, kvaliteti lijekova i zdravstvenoj zaštiti. Pod utjecajem najnovije biotehnologije, temeljene na značenju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, lijek može postati egzaktna značajnost. Štoviše, imat će jasno razumijevanje procesa koji se događaju u živim organizmima, ne samo na razini molekularnih i genetskih procesa, već i na razini međusobnog odnosa elementarnih čestica. Već sada dostignuća znanstvenika Međunarodnog javnog pokreta ALLATRA ukazuju na to da je promicanje ljudskog života izvan ograničenih vrsta od danas apsolutne stvarnosti.

PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA je u budućnosti sposobna riješiti globalni problem opskrbe čovječanstva ne samo kisikom i drugim potrebnim kemijskim elementima, već i hranom, čistom vodom, bez obzira na globalne klimatske promjene na Zemlji ili drugoj planeti; rudarstvo, poljoprivreda, industrijska proizvodnja, dostupnost izvora vode i tako dalje. Stvaranje gotova visokokvalitetne besplatne hrane od elementarnih čestica u potrebnim količinama, bistra voda, zrak i tako dalje učinit će ljudski život

kvalitativno boljim, pružit će u potpunosti sve potrebno za vitalno životno funkcioniranje. Štoviše, oslobodit će ljude teškog rada, iz čitavog lanca ciklusa industrijske proizvodnje i srodnih problema, pružiti priliku za očuvanje okoliša, obnovu i povećanje bogatstva flore i faune.

Nećemo morati koristiti ogromno zemljište, na primjer, za uzgoj pšenice, a zatim je podvrgnuti preradi prolazeći kroz čitav ciklus različitih tehnoloških procesa kako bismo dobili gotov jestivi proizvod. Napokon, od osnovnih čestica moguće je dobiti isti ukusni, zdravi, pravi svježe pečeni kruh sa svim potrebnim karakteristikama i u bilo kojoj količini. Nije potrebno uzgajati, a zatim ubiti život da biste dobili bilo kakvo mesno jelo. Jer se sve sastoji od elementarnih čestica. Ako poznamo njihove kombinacije i zakonske interakcije, moguće je ne samo izraditi ovaj proizvod (s potrebnim kvalitetom i nižim korisnim svojstvima), već ga i kopirati prema istom programu u potrebnoj količini. Korištenjem ovog znanja moguće je zbrinuti sav otpad bez štete po prirodu.

PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA u svom punom, ubrzanom razvoju omogućit će ljudima da u kratkom vremenu riješe niz strateških vitalnih problema za čovječanstvo, ne samo na polju inovativne snage, životnog osiguranja, već i na području klimatskog geoinženjeringa. Danas čovječanstvo ima stvarne šanse za opstanak u uvjetima globalnih klimatskih promjena na planeti, što je nažalost neizbježno u sljedećim desetljećima. Na polju klimatskog geoinženjeringa izveden je niz uspješnih istraživačkih radova. Bit će razvijeni novi smjerovi temeljeni na

razvijenom značenju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE. Već je sada moguće reći da novi razvoj na polju klimatskog geoinženjeringa otvara široke mogućnosti i perspektivu za daljnju znanstvenu aktivnost u tom smjeru. Omogućuju praćenje klime; utvrđivanje, uzimajući u obzir višefaktorsku analizu, tijeka daljnjeg razvoja povezanog s klimatskim promjenama; pronaći kompenzacijski mehanizam prirode i započeti potrebne lokalne ili prilagoditi prilagodbene akcije usmjerene na promjenu klimatskih uvjeta (*Napomena: za više detalja pogledajte izvješće "O problemima i posljedicama globalnih klimatskih promjena na zemlji. Učinkoviti načini rješavanja Ti problemi", <http://allatra.org/reports/o-problemah-i-posledstvijah-globalnogo-izmenenija-klimata-na-zemle>*).

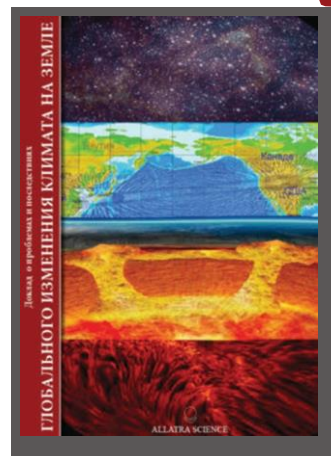
Poznato je da se apsolutno sve moderne tehnologije temelje na temeljnim znanstvenim istraživanjima, a fizika ovdje igra vodeću ulogu. Znanstvenici sa zabrinutošću primjenjuju u posljednjih 50 godina u svijetu nije bilo većih otkrića na polju prirodnih znanosti. Razloga za to ima mnogo, ali glavni leži u intenzivnom razvoju potrošačkog društva. Uključuje mnoge stvari, počevši od formiranja egoističnog svjetonazora kod većine ljudi, promjene kvalitete obrazovanja suvremenih generacija na lošije i završavajući balansiranjem mnogih država na rubu ekonomskog i političkog kolapsa. I često su, kao posljedica potonjeg, neke države uključene u banalne političke imitacije "prestiza" ili postizanja nekih vrsta "napretka", koje ne odgovaraju stvarnosti. Nesumnjivo, ova situacija utječe i na

je tako važno područje znanosti za čovječanstvo kao što je istraživanje svemira.

Danas vodeće zemlje u području istraživanja svemira, a koje su donedavno bile pioniri svemira, ne mogu postići ni približno velik uspjeh koji su postigli prije pola stoljeća. Danas je proučavanje svemira u većini slučajeva ograničeno na bespilotne letove u bliskom svemiru. A većina pilotiranih letova i dalje se obavlja unutar termosfere (na visinama ne većim od 400 km od Zemljine površine, odnosno u prostoru niske Zemljine orbite), jer znanost još nije pronašla sredstva zaštite protiv svemirskog zračenja. Čak i problemi astronautike ostaju uglavnom neriješeni, počevši od temeljnih istraživanja, tehničkih pitanja i završavajući primijenjenim pitanjima. Astronautima je još uvijek potrebno poboljšanje higijenskih uvjeta, rješenje brojnih osnovnih problema u kućanstvu tijekom boravka u svemirskoj stanici. Napokon, inženjeri još uvijek nisu u stanju stvoriti perilicu rublja i dovoljno praktičan tuš za svemirske brodove. U uvjetima nulte gravitacije tekuća voda također ostaje problem s obzirom na osjetljivost elektroničke opreme i uređaja na svemirskoj stanici. Ljudi još uvijek ne mogu samostalno živjeti u svemiru, jer neprestano trebaju dobijati sa Zemlje svježe zalihe hrane, vode, zraka, rezervnih dijelova za održavanje svog broda i tako dalje.

PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA sposobna je riješiti ne samo ove probleme. Znanje je ono što dovodi do evolucijskih prodora u svemir, ogroman je potencijal za stvaranje novih istraživanja i znanstvenih pravaca.. Znanje o PRIMORDIJALNOJ ALLATRA FIZICI daje bitno novo razumijevanje

Izvještaj "O problemima i posljedicama globalnih klimatskih promjena na Zemlji. Učinkoviti načini kako riješiti te probleme".

Izvještaj možete pročitati ovdje: <http://allatra.org/reports/o-problemah-i-posledstvijah-globalnogo-izmenenija-klimata-na-zemle>

"Ono što se stoljećima činilo neostvarivim, a jučer je bio samo smion san, danas postaje pravi izazov, a sutra postignuće."

S.P.Korolev

"Ne ostajemo zadovoljni sadašnjošću. Slutimo budućnost kao da suviše sporo dolazi, kao da želimo ubrzati njen tok; ili podsjećamo prošlost, da zaustavi svoj prebrzi let. Toliko smo nepromišljeni da lutamo u vremenima koja nisu naša i ne razmišljamo o jedinom što nam pripada."

Blaise Pascal

Kad u rukama imaš univerzalne ključeve (znanje o osnovama elementarnih čestica), možeš otvoriti bilo koja vrata (u mikro i makrokozmosu).

odgovora na takva pitanja kao što su: "Na čemu letjeti?", "Koliko je moguće letjeti?", "U kojim uvjetima letjeti i kako stvoriti umjetnu gravitaciju slično zemaljskim uvjetima na brodu?", "Kako samostalno živjeti u svemiru?", "Kako zaštititi brod od svemirskog zračenja?". Ono također daju razumijevanje suštine Svemira, koji je prirodni "laboratorij" elementarnih čestica i koji provodi "eksperimente" u uvjetima koji su nemogući na Zemlji.

PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA daje dublje razumijevanje nastanka i evolucije Svemira. Otvara nove prekretnice na polju kozmologije, kvantne fizike, svemirske biologije, gravitacijske

biologije i biotehnologije, planetarne znanosti, fizike heliosfere i svemirskog okoliša bliskog Zemlji, fizike svemirskih zraka, izvanatmosferske astrofizike. Ovo znanje omogućuje čovječanstvu da prevlada ionizirajuće zračenje, UF zračenje, probleme povezane s vakuumom i prevladavanje meteorske opasnosti, promjenu magnetskog polja; otvara mogućnosti za postojanje čovječanstva na drugim planetama u drugim gravitacijskim uvjetima i tako dalje. I to nije fantastična perspektiva daleke budućnosti. Ovo je stvarno sutra, i na mnogo načina već danas. *Kad u rukama imaš univerzalne ključeve (znanje o osnovama elementarnih čestica), možeš otvoriti bilo koja vrata (u mikro i makrokozmosu).*

POVIJEST

Intenzivan razvoj PRIMORDIAL ALLATRA FIZIKE započeo je 1996. godine kada su grupi znanstvenika predstavljeni temelji ovog znanja. Već prvo upoznavanje s PRIMORDIAL ALLATRA FIZIKOM dalo je

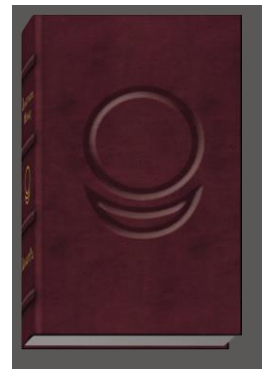
razumijevanje od presudne važnosti ovog znanja za čovječanstvo, ali istodobno je izuzetno opasno u uvjetima razvoja potrošačkog društva. Nije tajna da se bilo koji značajan napredni znanstveni razvoj i dostignuća, inovativne civilizacijske tehnologije koriste prije svega za stvaranje nove vrste oružja, za poboljšanje metoda manipulacije i kontrole svijesti masa. Bilo je krajnje preuranjeno distribuirati ove informacije u sustavu potrošačkog društva, s obzirom na tadašnju situaciju. Zapravo, u uvjetima duhovne i moralne krize, masovne nesvjesnosti ovih problema u društvu,

sve veće uzurpacije vlasti od strane svjetske elite, uključujući područje nadzora razvoja znanosti, ovo važno znanje za čovječanstvo moglo bi se pretvoriti u instrument stvaranja moći. Stoga dugo vremena ti podaci nisu javno objavljeni, ali znanstveni rad, razni istraživački radovi na temelju PRIMORDIJALNE FIZIKE ALLATRE nisu prestajali. Međutim, s vremenom je postalo jasno, uzimajući u obzir nova temeljna znanja i mogućnosti otvaranja, da je potrebno stvoriti takve uvjete koji ne ovise o svjetskim političkim i svećeničkim ambicijama, što bi olakšalo besplatno proučavanje znanosti i privuklo veći broj progresivnih svjetskih znanstvenika do temeljnog razvoja, koji su se specijalizirali ne samo za područje fizike, već i za uporedne znanstvene smjerove.

Zahvaljujući seriji knjiga Anastasije Novykh koje pokrivaju duhovne

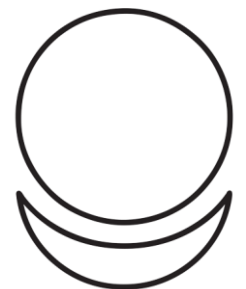
razvoja čovjeka na temelju iskonskog znanja, široki krug ljudi dobio je pristup nekim osnovnim konceptima nove fizike. Temelj znanja PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE postavila je Anastasia Novykh u knjigama "AllatRa" i "Ezoosmos" (za sve knjige autor je postavio slobodan pristup na Internetu). Mnoga osnovna razumijevanja teških fizičkih procesa u ovim su knjigama data u alegorijskom obliku prikladnom za razumijevanje širokog kruga ljudi. U stvari, ovo temeljno znanje koje se bavi različitim područjima ne samo fizike, već i drugih znanstvenih disciplina, postalo je dostupno progresivnoj svjetskoj zajednici, koja pokazuje interes za duhovne i moralne osnove čovječanstva, samospoznaje, samorazvoja, širenja pregleda znanja u različitim poljima znanosti. Znanje dato u knjigama Anastasije Novykh privuklo je pažnju aktivnog dijela intelektualne zajednice. Oni su privukli pažnju mnogih pametnih ljudi koji žive po svojoj savjesti i zainteresirani su za promicanje razvoja društva isključivo na duhovni i moralni način. Štoviše, kako pokazuje iskustvo, ove su knjige počele olakšavati široko-rasprostranjene promjene u načinu razmišljanja društva: od potrošačkog formata ka duhovnom, moralnom i kreativnom vektoru.

Kao rezultat toga, znanje dato u knjigama ujedinilo je veliki broj pristojnih, pametnih, talentiranih, savjesnih ljudi iz različitih zemalja svijeta na duhovnoj i moralnoj osnovi. Sve se to pretvorilo u masovni narodni pokret na međunarodnoj razini - Međunarodni javni pokret ALLATRA (www.allatra.org). To je uvelike povećalo mogućnosti upozoravanja međunarodne zajednice o nadolazećim prijetnjama i rizicima i omogućilo privlačenje pristojnih, talentiranih znanstvenika razvoju novih perspektivnih pravaca u znanosti na temelju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE. Ovo su ljudi časti i savjesti, koji su u znanost došli ne zbog novca i slave, već radi razvoja znanosti u korist društva, radi viših humanitarnih svrha. To je onaj duhovni i intelektualni temelj neovisne svjetske znanosti, koji omogućava u sadašnjim uvjetima operativno rješavanje mnogih globalnih problema, izazova, prijetnji i rizika današnjeg vremena, uključujući i one koji se tiču cijele planete.

Anastasia Novykh
"ALLATRA"
<http://books.allatra.org/en/kniga-allatra>

<https://zivicovjek.org/allatra>

ALLATRA
INTERNATIONAL PUBLIC MOVEMENT

ALLATRA
Međunarodni javni
pokret

www.allatra.org

Anastasia Novykh
"EZOOSMOS"
<http://books.allatra.org/en/kniga-ezoosmos>

O IZVJEŠTAJU

Rezultati znanstvenih istraživanja u mnogim smjerovima na temelju poznavanja PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE dali su stvarno razumijevanje prirode porijekla takvih fizičkih pojava kao što su: *vrijeme, prostor, masa, gravitacija, elektricitet, magnetsko polje, svjetlost i mnogi drugi*. Danas, uzimajući u obzir raspoloživu opsežnu bazu podataka, iskustva primjene PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE u različitim znanstvenim područjima, uključujući područje geofizike (posebno u razvoju novih metoda istraživanja u seizmologiji, vulkanologiji i klimatskom geoinženjeringu), postojala je hitna potreba da se otvorenije objave neke informacije temeljene na znanju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE. Ova iznuđena najava povezana je s opasnim stupnjem hitne situacije koja je uzrokovana ulaskom planete Zemlje u ciklus nepovratnih klimatskih promjena i postojećim rizicima i prijetnjama za čovječanstvo u sljedećih desetljećima (Napomena: za više Pojedinih potražite u izvješću "O problemima i posljedicama globalnih klimatskih

promjena na zemlji. Učinkoviti načini za rješavanje tih problema" po međunarodnom javnom pokretu ALLATRA). I ponajviše, to je povezano sa situacijom koja se danas stvorila u svjetskom društvu i sa razumnom procjenom događaja u bliskoj budućnosti, uzimajući u obzir promjene koje su sami ljudi unijeli u društvene međusobne odnose.

Izvještaj PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE namijenjen je primarnom upoznavanju sudionika međunarodnog javnog pokreta ALLATRA iz različitih zemalja svijeta s osnovama PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE. To je tek samo "abeceda" osnova elementarnih čestica. No, pametnim je ljudima dovoljno razumjeti suštinu i važnost ovog pitanja i uspoređujući ove podatke donijeti neovisne zaključke. Za bolje razumijevanje osnova PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE od strane sudionika tijekom pregleda jedne ili druge standardne znanstvene teorije ili činjenice, u ovom je izvješću namjerno korištena terminologija iz knjiga Anastasije Novykh, koja karakterizira temeljne osnovne pojmove.

IZVJEŠTAJ

"PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE"

POVIJESNA POZADINA

ATOMI

Nauka o Velikoj praznini, diskretnoj (isprekidanoj) strukturi materije, nedjeljivim česticama, bila je poznata ljudima u različitim epohama i kulturama. U dalekoj antici ona je bila integralna i odražavala je duhovne i materijalne principe svijeta i čovjeka. Što je više to znanje prolazilo kroz prizmu potrošačkog egoističkog razmišljanja, političkog i vjerskog fanatizma, to se više gubilo početnu suštinu i unosilo se iskrivljenje i nerazumijevanje temeljnih principa.

Na primjer, na Istoku ljudi znaju za nedjeljive čestice od najranijih vremena. Ljudi su imali stav da se svijet sastoji od "Velike Praznine", "Po zrnaca" zbog duhovnog znanja koje je postojalo tisućama godina prije vremena, kada je, prema modernim pogledima, "utemeljitelj" atomizma, drevni Grčki filozof Demokrit (oko 460. pr. Kr. - 370. pr. Kr.) popularizirao u Grčkoj nauku, poznat na Istoku, o postojanju najmanjih nevidljivih dijelova od kojih se sastoje svi okolni predmeti. Takve su se temeljne nedjeljive čestice u davnini zvale *atomi*. Drevno shvaćanje atoma kao temelja Univerzuma bilo je kvalitativno različito od modernog shvaćanja u kojem se atom naziva samo najmanjim dijelom kemijskog elementa. Poznato je da starogrčka riječ "atomos" (grčki *átomos*) znači doslovno "nedjeljiva", odnosno čestica koja se ne može podijeliti na manje dijelove. Ovaj je koncept u antičku Grčku došao s istoka.

Na primjer, u drevnoj Indiji postojala je riječ Atman (također Atma) koja je označavala "jedan i nedjeljiv". U sanskrtu postoji i takav koncept kao "anu". Na sanskrtu je riječ "anu" ("atom") naslov vrhovnog stvoritelja - Brahme (riječ "Brahma", u prijevodu sa sanskrta, znači "sveta snaga, koja daje učinak"), *za kojeg se kaže da je najmanji atom, kao i neograničeni, sveobuhvatni Svemir, što znači da se sve sastoji od njega.*

& Ako riječ "Atman" (Atma) prevedemo s jednog od najdrevnijih jezika - sanskrta, u početku se koristila za označavanje pojmova nematerijalnog karaktera: "Duša, božanska bit, duhovna priroda svijeta, vječnost". Koncept "Atma" općenito se koristio u teoriji objašnjavajući strukturu cijelog svijeta od makro - do mikro objekata.

Literatura: Filozofija: Énciklopedičeskij slovar' / glav. red. Ivin A.A. [Filozofija: Enciklopedijski rječnik / glavni urednik - A.A. Ivin] Moskva, Gardariki, 2004. [Na ruskom jeziku]; Nova filozofska énciklopedija: u 4 t. / Glav.red. Stepin V.S. [Nova filozofska enciklopedija: u 4 sveska / glavni urednik - V.S. Stepin] Moskva: Mysl, 2000.-2001.[Na ruskom jeziku]

& U hinduizmu je Brahma nespoznatljivi princip Svemira, iz čije suštine sve potječe i sve mu se vraća, vječno, bez početka i kraja. U arhaičnim oblicima, Brahma je također bio početni najviši bog, koji je odgovoran za djela stvaranja (ponovnog rađanja) - stvaranje, očuvanje i uništavanje materijalnog aspekta svih stvari.

Literatura: Filozofskij énciklopedičeskij slovar' / glav. red. Il'ičëv L. F., Fedoseev P. N., Kovalëv S. M., Panov V. G. [Filozofskij énciklopedijski rječnik / urednici - L.F.Ilichev, P.N. Fedosejev, S.M. Kovalev, V.G. Panov] Moskva: Sovjetska énciklopedija, 1983 [na ruskom]; Nova filozofska énciklopedija: u 4 t. / Glav.red. Stepin V.S. [Nova filozofska enciklopedija: u 4 sveska / glavni urednik - V.S. Stepin] Moskva: Mysl, 2000.-2001.[na ruskom]

Drevni ljudi Mezopotamije (stanovnici Sumera i Babilonije) smatrali su Anu najvišim vrhovnim bogom počašćenim od najstarijih vremena. U početku je bio povezan s božicom Ki. Na Istoku (Indija, Kina, Japan) postoji pojam "qi" koji se još uvijek koristi za označavanje energije.

U Indiji su se najmanji dijelovi Svemira nazivali paramanu (na sanskrtu anu, paramanu znači "najtanji", "najmanji") i koristili su se za razumijevanje onoga što je minimalni "gradivni dio Svemira". U raznim školama indijske misli još uvijek se mogu spomenuti da svaki paramanu sadrži karakteristične kvalitete svih elemenata u nemanificiranom obliku koji nastaju u procesu stvaranja materijalnih spojeva - skandhija. Prevedeno sa sanskrtskog "skandha" (na palijskom jeziku – "khandha") znači "nakupina", "hrpa", "grupa", "jedinica" ili, koristeći suvremeni jezik, - "grozd". U drevnim indijskim doktrinama precizirano je da su jedinstvena svojstva ovih čestica njihova neprobojnost i najtanje stanje, zahvaljujući kojem su sposobni ići daleko u svemir. Nepromjenjive, nezamislive, nedjeljive čestice tvorile su

privremene i uočljive predmete. Osnova nedjeljivih čestica i njihova međusobna veza provodi se silom nematerijalnog karaktera. U jednoj točki prostora može biti velik broj paramanua. (*Napomena: vidi dalje u izvješću informacije o stvarnim i fantomskim Po česticama, sili Allata*).

Odjeci ovog drevnog učenja koje je postojalo na Istoku mogu se naći u različitim indijskim književnim knjigama, uključujući zbirku poput "Vaysheshika-sutra", gdje se spominje izuzetno mala čestica sferičnog oblika (parimandalya) stalni nepromjenjivi prvi uzrok stvari, nositelj "konačnih razlučivanja", supstrat stalnih kvaliteta, minimalna veličina supstancije elemenata. Prema drevnom učenju, sve se stvari sastoje od "ničega", a granica podjele materijalnih stvari, elementarni dio Svemira je atom. Kombinacija ovih najmanjih čestica je bitna. Nakon pravilnog upoznavanja s izvještajem "PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE" sva ova drevna znanja postat će sasvim jasna, dokazana na razini moderne fizike. Štoviše, imat ćete cjelovito razumijevanje njegove suštine; i nestat će sva proturječja

& **Drevni Egipat.** Jedan od najstarijih bogova prvotvorenja u egipatskoj mitologiji nosi ime Atum (Ra-Atum). Zanimljivo je da ova riječ tako zvuči prema tumačenjima prevoditelja. Zapravo znamo samo da se u drevnom egipatskom jeziku samoglasnici nisu odražavali u pisanom obliku, riječ Atum predstavljali su samo znakovi suglasnika. Iz mitologije znamo da je Atum simbolizirao **početno i vječno jedinstvo svih stvari**, da je proizašao iz njega samoga, iz primarnog kaosa u obliku zmije. Slika zmije u pokretu, u pravilu, u davna vremena označavala je **valnu strukturu ili spiralu**. U svetoj knjizi drevnih Egipćana koju su znanstvenici danas konvencionalno nazivali "Knjiga mrtvih", u poglavlju 175, spominje se da Atum govori bogu Ozirisu o smaku svijeta, da će sve što je stvorio, ponovno uništiti i i sam bi se opet pretvorio u zmiju. Stvaralačka ruka Atuma je Iusaaset ("najveći među onima koji dolaze"). Jedna je od prvih drevnih božica spomenutih u staroegipatskoj mitologiji, pramajka svih bogova. Identificirana je sa svetim drvetom Života i Smrti. U drevnoj egipatskoj umjetnosti bila je predstavljena kao žena sa **znakom AllatRa** (krug i polumjesec)..

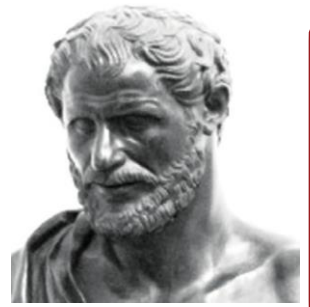
Literatura: Gladkij V.D. Drevni mir. Ėnciklopedičeskij slovar'. U 2-h tomah. [Gladky, V. D. Drevni svijet. Ėnciklopedijski rječnik u 2 toma] Moskva: Centropoligraf, 1998 [na ruskom]; Hart, George. Rječnik egipatskih bogova i božica. London: Routledge, 2006 (monografija).

koja su bila tipična za različite drevne škole Istoka koje su proučavale ovo iskonsko znanje.

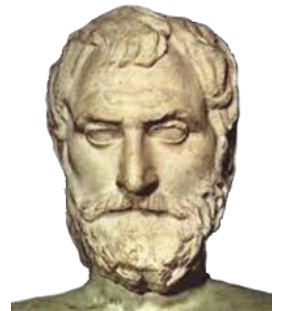
Poznato je da su drevnu doktrinu o atomima Demokrit i njegovi sljedbenici popularizirali na Zapadu. Mnogo je godina putovao po Istoku i proučavao svjetonazor i sveto znanje različitih naroda. Živio je u Indiji, Babilonu, Perziji koja je imala tisućljetno bogatstvo duhovnog nasljeđa ljudske civilizacije, uključujući koncepte o svjetskoj strukturi i čovjeku, o Zemlji, o dalekim zvijezdama, Velikoj praznini i Svemiru. Demokrit je bio na istoku Afrike - u Etiopiji, živio u Egiptu, u ovoj riznici drevnih znanstvenih i duhovnih znanja drevne egipatske

civilizacije. Razgovarao je s egipatskim svećenicima - čuvarima tajni drevnih rukopisa. Nije iznenađujuće što je svjetonazor ovog čovjeka odražavao njegovo vlastito razumijevanje odjeka drevnih znanja stečenih tijekom putovanja oko Istoka. A ako uzmemo u obzir pogreške u prijevodu, informacije koje su propuštene kroz prizmu tradicionalnog mišljenja i značajki zapadne kulture, moguće je razumjeti zašto je s vremenom to drevno znanje bilo još više iskrivljeno. I unatoč tome ...

U ovom učenju atomi su smatrani izvornikom, "najmanjim, nedjeljivim, neprobojnim, ne-nestajućim, ne-nastajućim, nepromjenjivim, koji ne sadrži prazninu."

Democritus
(Δημόκριτος;
c. 460 – c. 370 BC)

Leucippus (Λεύκιππος;
500–440 BC)

⌘ Prema stajalištima drevnih grčkih filozofa Leukipa i Demokrita, postoje samo atomi i praznina: "Širom svijeta širi se božanska supstanca posebnih atoma najfinijih svojstava"; "... čestice ove tvari koja se širi u zraku"; "samo nedjeljivi (atomi) i prazan prostor vrijede za istinu".

Reference: *Reallexikon des klassischen Altertums [Enciklopedija klasične antike]* urednici - Friedrich Lübker, J. Geffken, E. Ziebart – Leipzig: Teubner, 1914.

⌘ "'Atomisti su mislili da sudari atoma u praznini generiraju vjhor koji je bio početak svjetske formacije. Razmišljanje je protumačeno kao rezultat određenih kretanja atoma".

Literatura: *Словарь античности/ глав. ред. Ирмиер Й., Йоне Р. Пер. с нем. [Rječnik antike / glavni urednik - J.Irmscher, R. Jone, prevedeno s njemačkog]* Moskva: Progres, 1989 [na ruskom]

⌘ Znanje koje je Demokrit posudio iz drevnih duhovnih učenja Istoka (o Velikoj praznini i nedjeljivoj čestici koja posjeduje istinski život, a ne uništava i ne nastaje), obrađivao je u učenju «**atomistički materijalizam**»:

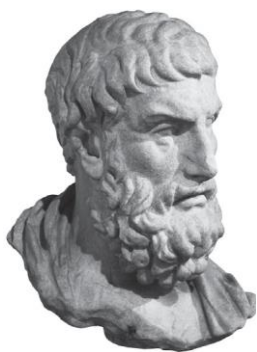
- Početak Svemira bili su atomi i praznina, sve ostalo postoji samo **po mišljenju**.
Samo u **općem mišljenju** postoji slatko, **po sporazumu** gorko, **po sporazumu** toplo, **po sporazumu** hladno, **po sporazumu** boja, **dok u stvarnosti postoje samo atomi i praznina**.
- Postoje **početni uzroci**, bezbrojni, ali nedjeljivi zbog premale veličine. Ta minimalna početna tijela su atomi ...
- Mogu li se različita tijela sastojati od istih atoma? Da, mogu. Kao što su različite knjige napisane istim slovima.
- Atomi su tvari koje ne djeluju na druge i otporne su na utjecaj. Rasprostranjeni u praznini kad se približe jedni drugima ili nalete jedni na druge ili se međusobno spoje, tada iz tih konglomerata atoma izgleda da je voda, drugi - vatra, treći - biljka, četvrti - čovjek.
- U početnom kaosu atomskih kretanja u Velikoj Praznini ... stvara se vjhor
- Postoji bezbroj svjetova, oni su različitih veličina, pojavljuju se iz beskrajne praznine, nastaju i umiru ... U nekim svjetovima nema Sunca, nema Mjeseca, u drugima - Sunce i Mjesec su veći od našeg, a neki imaju više njih. Udaljenost između svjetova nije jednaka; štoviše, na jednom mjestu ima više svjetova, a na drugom - manje. Neki svjetovi rastu, neki cvjetaju, a drugi već propadaju. Na jednom mjestu svjetovi nastaju, na drugom - nestaju ... Neki svjetovi nemaju životinje i biljke i potpuno su lišeni vlage.

Dvije su vrste spoznaje: jedna je istinita, druga je mračna. Sve sljedeće vrste spoznaje pripadaju mraku: vid, sluh, miris, okus, dodir. Što se tiče istinskog znanja, ono se potpuno razlikuje od prvog.

Literatura: Таранов П.С. «120 философов: Жизнь. Судьба. Учение. Мысли»: Универсальный аналитический справочник по истории философии в 2 т. [Taranov, P.S. "120 filozofa: Život. Sudbina. Učenje. Misli": Univerzalni analitički priručnik o povijesti filozofije u 2 sveska] Simferopol: Renome, 2005 [na ruskom].

Francis Bacon
(1561–1626)

Epicurus (Ἐπίκουρος;
342/341 BC; Samos
271/270 BC; Athens)

Anaxagoras
(Ἀναξαγόρας;
Clazomenae;
c. 510 – 428 BC)

Titus Lucretius Carus
(c. 99 BC – c. 55 BC)

Danas je za nove generacije Demokrit postavljen kao utemeljitelj atomizma (doktrina diskretne strukture materije) i materijalističke filozofije, kako kažu, prikrivajući detalje u vodi pod tim imenom i ne ulazeći u detalje o posuđivanju drevnih znanja s Istoka od strane Zapada. Kao i obično u takvim slučajevima, u javnosti navodi se "činjenica" da ni jedno djelo ovog drevnog znanstvenika nije preživjelo do danas, da su postojali samo citati i kritike njegovih ideja, djela spomenuta u djelima kasnijih antičkih autora.

Što god bilo, ali doktrina nedjeljivih čestica, diskretnosti materije nastavila je postojati u školama različitih svjetonazora, kako na Istoku, tako već i na Zapadu, gdje ju je svatko tumačio na svoj način. Na primjer, na Istoku u VII-IX stoljeću, bila je poznata doktrina nedjeljivih čestica, struktura materije, prostora i vremena u arapskom i muslimanskom svijetu zahvaljujući mutakallimima. Na zapadu se atomizam može pratiti u djelima drevnog grčkog filozofa Epikura, rimskog filozofa Tita Lukrecija Kara, u doktrini homeomerista (od grčke riječi "ὅμοιος" - "slično", "μῆρος" - "dio") drevnog grčkog filozofa, matematičara, astronoma Anaksogore, drevnog grčkog prirodnog filozofa Arhelaja, u doktrini, ili bolje rečeno matematičkoj verziji atomizma, grčkog filozofa Diodora Crohna, u doktrini trokuta starogrčkog filozofa Platona i itd. Svi uključeni u ovo smatrali su potrebnim nazvati to vlastitim učenjem, unijeti u nju svoje razumijevanje iz uma, često pogrešno shvaćenog. Posljedično, takvo iskrivljeno nasljeđe odvelo je buduće generacije u svijet iluzija i zabluda, stvarajući tako znanost promatranja vanjskih manifestacija bez

razumijevanja unutarnje suštine procesa koji se odvijaju.

U XVI. Stoljeću engleski je filozof ("otac engleskog materijala") utjecajni političar, lord kancelar Francis Bacon (1561.-1626.), oslanjajući se na Demokritove ideje, donio još više iskrivljenja o biti ovog znanja. Predstavljao je materiju kao aktivnu i neuništivu, vjerujući da ne postoje materije "cigle", da njezina djeljivost, prema njegovom mišljenju, mora biti beskonačna. Zapravo, čak i u određivanju ciljeva znanosti, taj je čovjek odražavao svoje sebične ambicije. Smatrao je da je svrha znanosti povećati *moć čovjeka nad prirodom, kao bezdušnim materijalom koji čovjek treba koristiti*. Takva izražavanja - nisu vijest nikome tko poznaje povijest svjetske politike i zna kako iza kulisa u svjetskoj političkoj kuhinji pripremaju stvarne političke događaje i politička "jela" obmane za ljude. Nije iznenađujuće što neki političari još uvijek vjeruju da je njihovo biračko tijelo, tj. ljudi, *bezušna biomasa*.

Bilo je i drugih ljudi koji su širili ovo znanje, na temelju svog razumijevanja i percepcije svijeta. Na primjer, u XVII. stoljeću Pierre Gassendi (1592-1655), francuski filozof, svećenik rimske crkve, profesor koji je radio na polju povijesti (istraživanje drevnih tekstova), matematike, astronomije i mehanike. Njegova djela o atomskoj teoriji zapravo su samo prepričavanje Epikurovog atomizma pomiješano s njegovim razumijevanjem, tipičnim za standardna teološka gledišta općenito prihvaćena u toj regiji i eri. Gassendi je za Zapadu predstavio koncept molekule (latinska riječ "moles" znači "masa", s umanjnim sufiksom "cula" - "mala masa, čestica") kao mala masa, primarna

primarna kombinacija atoma koji su stekli nova svojstva. Valja napomenuti da se u srednjem vijeku zajezik znanosti na Zapadu (jezik teologa, pravnika, liječnika) smatrao latinski, pa je, zapravo, sva znanstvena terminologija bila latinizirana. Uzimajući u obzir da se riječ "atom" smatra grčkog podrijetla, povučena je iz upotrebe i zamijenjena latinskim izrazom "corpuscle", što znači "dio", "malo tijelo" ("corpusculum", umanjeni izraz latinske riječi "corpus" - "malo tijelo, čestica, malo tijelo"). Ovaj je izraz označavao najmanju česticu materije ili etera. Tako se u XVII-XVIII stoljeću u prirodno-znanstvenim sustavima pojavljuju atomističke (korpuskularne) teorije. Prema korpuskularnoj filozofiji Gassendija, atomi predstavljaju beskrajno male, suptilne, neuništive čestice koje čine sva tijela. Između njih postoji prazan prostor, atomi utječu jedni na druge, kreću se i ponovno kreću, kombiniraju u strukture - molekule. Vjerovao je da atome - bazu svih stvari - stvara Bog, a čak se i svjetlost i toplina sastoje od atoma.

U ovo doba postojala je čitava plejada znanstvenika koji su proučavali drevne informacije o najmanjim nedjeljivim česticama i diskretnosti materije, odbijajući ih u objašnjavanju slike svijeta. Divili su im se, kritizirali. Ali ovi argumenti o razumijevanju ovog drevnog znanja, ovaj ili onaj način su se odražavali u njihovim djelima. Na primjer, takvi znanstvenici kao što su: tal. fizičar, astronom, filozof i matematičar Galileo Galilei (1564-1642); talijanski redovnik, filozof Giordano Bruno (1548-1600); franc. filozof, fizičar, matematičar René Descartes (1596-1650); nizozemski astronom, fizičar, matematičar Christiaan Huygens (1629-1695), čiji je učenik bio njem. filozof, fizičar, matematičar Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-

1716); 1716); engl. fizičar Isaac Newton (1643-1727); Irski kemičar, teolog Robert Boyle (1627-1691) i mnogi drugi. Prirodno je da su nove generacije, koje su došle za njima, proučavajući njihova djela, opet nastavile istraživati informacije o nedjeljivim česticama, ali već u skladu s općeprihvaćenim stavovima i svjetonazorom epohe te generacije. Leibnizova su djela utjecala na mnoge njemačke znanstvenike, među kojima je bio i njemački učenjak i leksikograf, matematičar Christian Wolf (Christian Freiherr von Wolff; 1679-1754). U njegovo doba, budući ruski znanstvenik-leksikograf svjetskog značaja, fizičar, kemičar, mineralog Mihail Lomonosov (Михаил Васильевич Ломоносов; 1711-1765) pohađao je tečaj ovog učenjaka stječući dodatno obrazovanje u Europi.

Pod utjecajem djela različitih znanstvenika, uključujući Roberta Boylea, Mihail Lomonosov stvorio je molekularno-kinetičku teoriju topline, atomsko-kinetičku koncepciju o diskretnoj strukturi materije i najmanjim nedjeljivim česticama koje je nazivao u svojim radovima "elementi". U svojoj tezi "Elementi matematičke kemije" on piše: "Element je dio tijela koji se ne sastoji od bilo kojih drugih manjih i različitih tijela ... tjelesno tijelo (molekula---op.prev.) je skup elemenata koji čine jednu malu masu." U svojim je djelima opisao isto drevno znanje, ali to je bilo njegovo tumačenje, temeljeno na njegovom razumijevanju. Primjerice, spomenuto je načelo očuvanja sile (energije) da se sve tvari sastoje od korpuskula - molekula, koje su pak "zbirke" elemenata, tj. atoma. Atomi su sferne rotacijske čestice. U njegovim radovima možemo pronaći isto drevno znanje da je jedan od temeljnih principa Svemira rotirajuće kretanje

Pierre Gassendi
(1592-1655)

Mikhail Vasilyevich Lomonosov
(1711-1765)

„Ako dobro činite teškim radom, teškoće će proći i dobro će ostati, a ako činite zlo sa zadovoljstvom, zadovoljstvo će proći, a zlo će ostati. ”

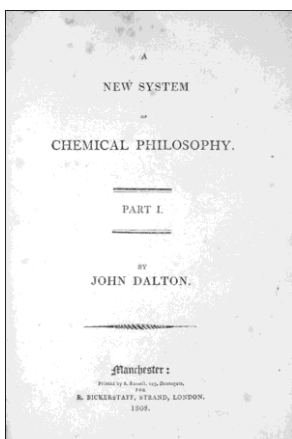
M.V.Lomonosov

"Elementi matematičke kemije" disertacija M.Lomonosova

John Dalton
(1766–1844)

John Dalton
"Novi sustav
kemijske
filozofije"
(1808)

Dmitri Ivanovich
Mendeleev
(1834–1907)

"Znanost je korisna
samo kada je
prihvaćamo ne samo
umom već i srcem."

„Istina se otkriva u
tišini onima koji je
traže.“

D.I. Mendeleev

(*Napomena: informacije o spiralnom kretanju potražite u knjizi "AllatRa"*). Suvremeni znanstvenici pišu o njemu, "on je bio na početku općeg zakona prirode i u XIX stoljeću postavio temelj slike prirodnih znanosti", "njegova su djela na mnogo načina predviđala temeljne zakone otkrivene mnogo kasnije i suvremeni pogled na diskretnu struktura materije".

Pa, zašto današnje čovječanstvo atom zna ne kao temeljnu nedjeljivu (bezstrukturnu) česticu materije, već upravo kao najmanju česticu kemijskog elementa, čuvajući svojstva takvog elementa? Danas se u povijesti moderne znanosti smatra da je John Dalton (1766. - 1844.), britanski kemičar, fizičar, znanstvenik, jedan od poznatih znanstvenika s početka XIX. st., koji je oživio atomizam i temeljito uveo u znanost koncept atom. Zapravo je ovaj čovjek, znajući za drevni koncept nedjeljivih dijelova - atoma, u velikoj mjeri iskrivio ostatke drevnog učenja i koncepta atoma kao takvog za buduće generacije. U suvremenom je smislu to izobličjenje isto kao da uzmemo pojmove fizike visokih energija (koncepti nevidljivih bozona, njihovi cjelobrojni spinovi) i koristimo ih da objasnimo strukturu vidljivih običnih kemijskih spojeva zbog nerazumijevanja njihove suštine i funkcija. Na primjer, uzmite kemijski spoj vode (H₂O) kao sasvim opipljivu supstancu i dajte takvu definiciju da će kisik sada i zauvijek imati takvo ime kao "bozon", a vodik neka se zove "spin". Odnosno, očito nerazumijevanje drevnog znanja i pokušaj primjene znanja o nevidljivim temeljnim procesima na sasvim opipljive pojave.

Kao i John Dalton. Pokušao je objasniti kemiju uz pomoć drevnih atomističkih pogleda. Nije iznenađujuće da je u njegovom poimanju bilo mnogo proturječnosti.

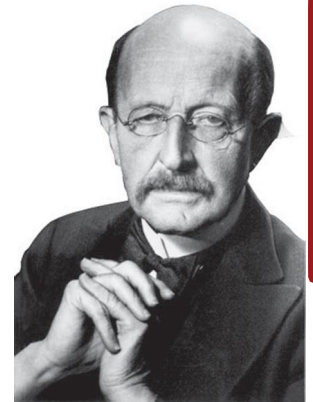
Na primjer, u svom djelu "Novi sustav kemijske filozofije" Na naprimjer, u svom djelu "Novi sustav kemijske filozofije" (1808.) dao je takvu definiciju: "Atomi su kemijski elementi koji se ne mogu ponovno stvoriti ili podijeliti na manje čestice ili uništiti bilo kakvim kemijskim transformacijama. Bilo koja kemijska tvar, reakcija samo mijenja poredak atoma". Kemijske reakcije počeo je smatrati postupcima povezivanja i razdvajanja atoma kako bi objasnio nagle promjene strukture kada se jedan spoj pretvara u drugi. Uveo je koncept "atomske težine", uzimajući za jedinicu atomsku težinu vodika, ponudio sustav kemijskih simbola za "jednostavne i složene atome" i tako dalje.

S jedne strane, zahvaljujući svojim radovima, Dalton je poticao znanost ka razvoju teorijske kemije i stvaranju kemijske industrije. S druge strane, njegove definicije atoma, koje je kasnije općenito prihvatilo društvo, iskrivile su razumijevanje suštine temeljne nedjeljive čestice materije. Kada je u 19. stoljeću postalo jasno da se "kemijski atomi" mogu podijeliti na manje elementarne čestice, to je dovelo do činjenice da su buduće generacije zanemarile to "primitivno znanje" antike i počele ga tretirati kao filozofiju koja nema nikakve veze s točnom znanosti. Ali slučaj nije ni u ovom znanstveniku. Kad shvatimo kako i zašto su, krajem 19. stoljeća i početkom 20. stoljeća, drevni pojmovi "atom", "eter" (kao koncept povezan sa slobodnom energijom) bili iskrivljeni i diskreditirani, prekidajući odjednom želje budući generacija da duboko uđu u povijest ovog pitanja, postaje sasvim očito, zašto je to učinjeno i zašto je sada znanost došla u mrtvu točku u najvažnijim pitanjima fizike visokih energija, - za proučavanje

najnovije fizike makro- i mikrokozmosa.

Krajem 19. - početkom 20. stoljeća znanstvenici su otkrili čitav niz glavnih otkrića koja su tijekom svoje znanstvene karijere još uvijek proučavala djela iz prošlosti i bila upoznata s atomističkom koncepcijom antičkih vremena. Među njima su otkriće periodičnog zakona kemijskih elemenata koje je 1869. godine napravio izvanredni ruski znanstvenik-enciklopedist, kemičar, fizičar Dmitrij Ivanovič Mendeljejev (1834-1907) i dokazi poznatog njemačkog fizičara-teoretičara, utemeljitelja kvantne fizike Max Plancka (1858. - 1947.) da

zračenje i apsorpcija energije imaju diskretan karakter (1900.) i tako dalje. Ljudi se koriste tim otkrićima do danas. Međutim, danas je čovječanstvo već došlo do takve razine znanosti u proučavanju mikrokozmosa da ta otkrića temeljena na vanjskim promatranjima ne daju razumijevanje procesa koji se događaju u sustavu koji proučavaju. Novim temeljnim otkrićima sada izuzetno nedostaje iskonsko znanje o antici koje je djelomično dato, analizirano s gledišta suvremenih fizičkih koncepata u ovom izvješću.

Max Planck
(1858–1947)

"Znanost predstavlja unutarnju jedinstvenu cjelinu. Njegova podjela na odvojena područja nije uzrokovana toliko prirodom stvari, koliko ograničenom ljudskom percepcijom "

Max Planck

O ETERU

U davna vremena, zajedno s koncepcijom znanja o temeljnim nedjeljivim česticama materije - atoma, spominjali su se i *neiscrpn* izvori slobodne energije koji je okarakteriziran kao sveprisutan i sveprožimajući ("nema mjesta u materijalnom svijetu, gdje ga ne bi bilo"), jedno od temeljnih načela materijalnog svijeta. U postojećim drevnim indijskim tekstovima koji su se sačuvali do danas, naziva se "akaša". Ākasa - sanskrtska riječ nastala od ā + kāś, doslovno „sjaji naprijed“, „beskrajni sjaj“, „osvijetljeni prostor“.

Literatura: Društvo za tekst Pali, Pali-engleski rječnik. Uredio David, Rhys; Štede, William. London, 1921.-1925..

Dešifriranje ovog pojma ukazuje na činjenicu da su drevni ljudi znali za svojstva neiscrpnog izvora energije koja je mnogo stoljeća kasnije pronašao srpski fizičar i izumitelj Nikola Tesla (1856–1943). Ali o tome - nešto kasnije.

U tumačenju drevnih tekstova na

europskim jezicima, prevoditelji su objasnili smisao takvog pojma kao što je Akasha, kao "onoga što leži u korijenu ...". Dakle, u kontekstu grčkog jezika to je već zvučalo kao "bit" (ousia, tj. Primarni). A na latinskom je grčka riječ "esencija" označena konceptom "supstancija" (substantia) i smatrana je "temeljnim principom pojave", tvari u smislu jedinstva svih oblika njenog kretanja, svih razlike i opreke koje proizlaze iz ovog pokreta. Suvremeni rječnici sadrže takvu definiciju riječi "akaša" kao prostornu supstancu iz koje dolazi "početak manifestacije", "početni impuls".

Ostali su drevni spomenici da akaša ima samo jedan karakterističan znak - zvuk (*Napomena: pogledati knjigu "AllatRa", str. 53*). A Zvuk kao neslušan, vrlo suptilne vibracije nemanifestiranog Zvuka (koji se u drevnim tekstovima spominje i kao Iskonski Zvuk), što je razlog svih uzastopnih manifestacija nevidljivih i vidljivih, tankih i grubih elemenata Svemira.

आकाश

Ākāsa - sanskrtska riječ izvedena iz ā + kāś, što doslovno znači "upaljena svjetla", "kontinuirano zračenje", osvjetljeni prostor.

"Davno je on (napomena urednika - čovjek) prepoznao da sva zamjetljiva tvar dolazi od primarne supstance, nježnosti koja je izvan koncepcije i ispunjava sav prostor - Akasa ili svjetleći eter - na koju djeluje Prana koja stvara život ili kreativna sila , pozivajući u postojanje sve stvari i pojave., a nikad završavajući ciklus, "

Iz članka Nikole Tesle "Najveća čovjekova dostignuća" objavljenog u "New York American" 6. srpnja 1930.

Akasha - *nositelj kvalitete takvog Zvuka* i opisuje se kao *beskonačna, sveprisutna tvar Svemira koja prodire u sve, nema materijalni oblik, ali daje osnovu za razne stvari*. Spominje se da svi predmeti na svijetu imaju svojstva prostorne odvojenosti jedni od drugih zbog činjenice da su okruženi akašama i komuniciraju s njom. Manifestacija akaše je sve ono što predstavlja kombinaciju elemenata, što je opipljivo, čujno, vidljivo. Istodobno je ona toliko tanka da je ljudska osjetila ne percipiraju. U prijevodima drevnih indijskih učenja kaže se da je *u nastanku svijeta postojala samo ta supstanca* i kad se svjetski ciklus završi, sve će se opet pretvoriti u akašu, a sljedeći će ciklus opet započeti tom supstancom.

Literatura: Zorin V. I., Evrazijska mudrost' ot A do Á: filozofskij tolkovyj slovar' [Zorin, V.I. Euroazijska mudrost od A do Ž: filozofski objašnjavajući rječnik] Almaty: Sozdik-Slovar', 2002 [Na ruskom].

Dosadašnja spominjanja akaše mogu se naći u literaturi o učenjima drevnih indijskih filozofskih škola, poput Vaišešike, Njaje, Sankhje i drugih, čiji su filozofi pokušavali raspravljati o još drevnijim znanjima koja su ostala u njihovo doba. Na primjer, u Sankhya-i se akasha tretira kao "uzrokujuća...ono što uzrokuje – *op.prev.*" akaša i "prouzrokovana" akašu, a daju se objašnjenja u vezi s takvom transformacijom. Ovo znanje postaje vrlo zanimljivo kada znate temeljne principe procesa koji se događaju u *ezoosmičkoj mreži*.

Stari Grci, usvajajući znanje s Istoka, posebno iz Drevne Indije, neiscrpnii izvor slobodne energije nazivali su "eter" (od grčkog "αἴηρη" - "ozaren"), pokušavajući prenijeti smisao prevodeći indijski izraz akaša u grčki. U davna vremena je Aristotel ovim izrazom označavao materiju koja čini sve, uključujući i od čega se nebo

sastoji i što je na nebu". Potrebno je razumjeti što su točno u to vrijeme drevni Grci podrazumijevali pod pojmom "nebo". U grčkoj mitologiji postojao je koncept "gornjeg, čistog, bistrog, blistavog sloja zraka, stanište bogova", za razliku od "donjeg sloja zraka, gdje je sve vremenšno i ima svoj kraj". Stoga koncept etera kao zraka iznad oblaka (gornjih slojeva zraka) ima malo drugačije značenje. Dakle, njihov eter, kao i akaša, označavali su sveopće okruženje, jedan od kozmičkih elemenata koji čine nevjerovatnu supstancu neba i zvijezda, najtanju primarnu materiju koja nije bila dostupna promatranju pomoću osjetila. Gotovo svaki poznati drevni grčki znanstvenik i filozof opisao je to drevno znanje, razumjevši ga na svoj način, iznoseći drevne podatke poznate na Istoku, kao biser "svoje doktrine" o nevidljivom svijetu.

Spominjanje etera kao najtanje primarne materije može se naći u učenjima drevnih grčkih filozofa: Anaksagor - matematičar, astronom, osnivač atenske škole; Empedokle, svećenik, političar, filozof; drevni grčki filozofi Platon i Aristotel (učenik Platona, odgojitelj Aleksandra Velikog) koji su eter nazivali "petim elementom" (kvintesencija), nematerijalnom supstancom neba i nebeskih tijela, koja ispunjava nebeski prostor. Za Aristotela je "peti element" (kvintesencija) - eter bio kamen temeljac njegove kozmologije, cjelokupna supstanca "nadmjesečnog svijeta" (i nebeska tijela i "sfere" koje ih nose). Štoviše, spomenuto je da je eter imao samo jednu vrstu kretanja - prostorno kretanje u krugu (Napomena: za više informacija o spiralnom kretanju pogledajte knjigu "AllatRa") za razliku od četiri elementa (zemlja, vatra, zrak, voda)

"sublunarnog svijeta" izloženog "nastanku i uništavanju" (ciklična interkonverzija) i obdarenom svojstvom pravolinijskog kretanja.

Literatura: Filozofskij enciklopedičeskij slovar' / glav. red. Il'ičev L. F., Fedoseev P. N., Koval'ev S. M., Panov V. G. [Filozofski enciklopedijski rječnik / urednici - L.F.Ilichev, P.N. Fedosejev, S.M. Kovalev, V.G. Panov] Moskva: Sovjetska enciklopedija, 1983 [na ruskom]; Leisegang H., Pneuma Hagion. Der es Geistbegriffs der sinoptischen Evangelien aus dergriechischen Mystik, Lpz., 1922; Verbeke G., Involution de la doctrine du pneuma du stolcisme a St. Augustin, Louvain - P., 1945.; Saake H., Pneuma, v kn: RE, Suppl., Bd4, 1974).

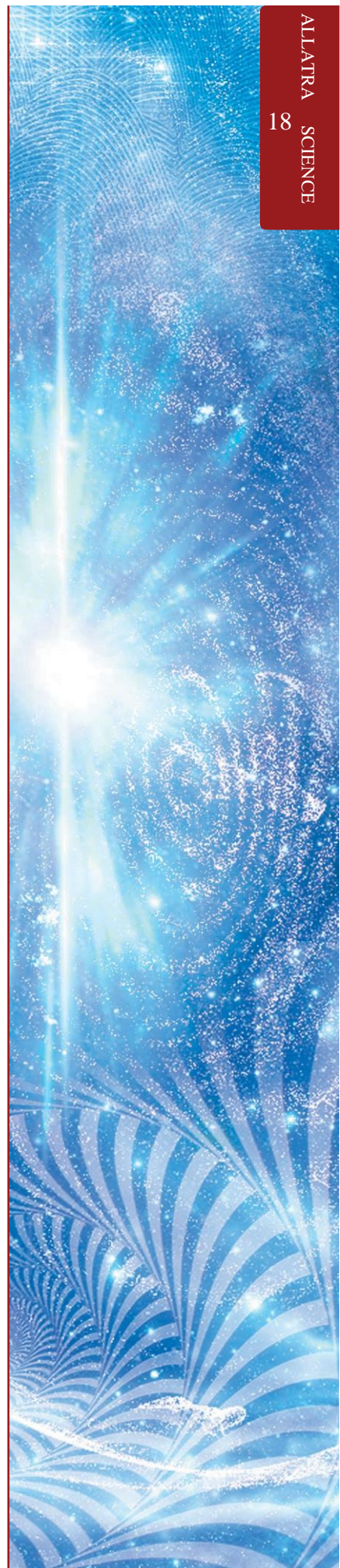
Jedna od najutjecajnijih filozofskih škola antike bio je stoicizam koji je kasnije postao popularan u Rimu. Glavni smjerovi ove škole bili su fizika (filozofija prirode), logika i etika (filozofija duha). Njihova se fizika temeljila na filozofskim djelima iz prošlih stoljeća, Aristotelovoj fizici i Heraklitovoj kozmologiji. Stoici su suptilnu početnu materiju nazvali pneuma koja sve čini i koja u svemu djeluje. Prema njihovoj doktrini, sve se pretvara u ovu prvu materiju nakon "svjetske vatre". Pneuma se smatrala najtanjom supstancom, vitalnom silom koja "životnim dahom" prodire u prostor i ujedinjuje ga u jedan cjelovit organizam. Pneumatski sustav, prema njihovoj doktrini, ima svoj kontrolni centar, "upravljački dio" koji je u eteru (*Napomena: vidi dalje u izvješću odjeljak o stvarnim (nepokretnim) Po česticama*).

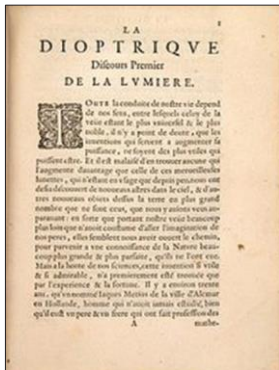
Zanimljivo je da pneuma, izvorno prevedeno s grčkog, znači "dah", tj. početni impuls (*Napomena: vidi dalje u izvješću odjeljak o početnom impulsu - procesu ezoosmosa*). Početni impuls kao proces u kozmologiji antike rađa pokretnu tvar, tj. postavlja prvi pokret. S tim u vezi riječ "pneuma" prevedena je kao "sagorijevanje etera", tj. energija etera. Kasnije je koncept pneume preveden kao "dah", zatim "duh", izvedeno iz "puhanja", "disanja". Sada je, na primjer, pojam pneume u religiji povezan sa sferom duha. U kršćanskoj teologiji mogu se naći takvi pojmovi kao što su "pneuma hagion", tj. Duh Sveti, a također i nauk o Duhu Svetom - pneumatologija

U gnosticizmu i hermetizmu pneuma je okarakterizirana kao „posrednik“: u prostoru - između svjetla i tame, između najvišeg i najnižeg područja svijeta, a u čovjeku - između tijela i duše (zračni pokrivač duše). Gnostici su ljude koji su pod moćima božanske pneume nazivali pneumaticima, za razliku od ljudi koji su bili pod moći materije. Magični papirusi i alkemičari okarakterizirali su pneumu kao skrivenu, tajanstvenu silu, koju je moguće steći za postizanje određenih svrha (na primjer, pretvaranje bilo kojeg metala u zlato). Neoplatonisti su smatrali da je pneuma posrednik materijalnog i nematerijalnog svijeta, pokrivač duše

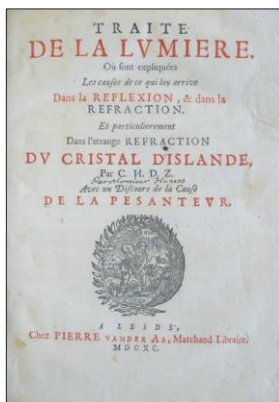
„Očigledno je, ime [prvog predmeta] koje je prošlo od predaka do danas govori da su imali [u vezi s ovom temom] ista gledišta koja imamo i mi, jer se mora pretpostaviti da nam iste ideje dolaze opet ne jednom ili dva puta, već neograničen broj puta. Iz tog razloga, vjerujući da se prvi objekt razlikuje od zemlje, vatre, zraka i vode, nazvali su najgornji svemir "eter" (aithsr), dajući tom imenu značenje da "uvijek trči" (aei thein) kroz vječno vrijeme“.

References: Аристотель. О небе. Книга I [Aristotle. Na nebesima. Knjiga I] Preveo A.V. Lebedev [na ruskom]

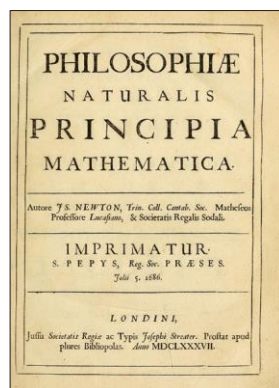

René Descartes
« Dioptrija »,
1637

Christian Huygens
« Linija svjetlosti »,
Leiden,
1690

Isaac Newton
(1642–1727),
« Matematički
principi prirodne
filozofije »,
1687

koji je štiti od prljavog dodira tijela i izravnog kontakta s materijalom tijekom senzorne percepcije ("duša opaža otiske tijela na pneumatskom pokrovu"). (*Napomena: za više informacija pogledajte knjigu "AllatRa", koncept subpersonalnosti*).

(Literatura: Filozofski enciklopedijski rječnik / glavni urednik L. F. Ilyichyov, P. N. Fedoseyev, S. M. Kovalyov, V. G. Panov - M.: Sovjetska enciklopedija, 1983.; Leisegang H., *Pneuma Hagion. Der es Geistbegriffs der sinoptischen Evangelien aus dergriechischen Mystik*, Lpz., 1922; Verbeke G., *Involunté de la doctrine du pneuma du stolcisme a St. Augustin*, Louvain - P., 1945.; Saake H., *Pneuma, u knjizi: RE, Suppl., Bdl4*, 1974).

Spominjanja etera ostala su i u legendama o bogovima. Prema starogrčkoj mitologiji, Eter je bio sin iskonske vječne tame Ereba (od grčkog - "tama") i božice Nyx (od grčkog "Núξ" - "noć"). Nyx se smatrala jednom od prvih svjetskih sila i njezin se dom nalazi u ponoru Tartara. Eter se spominje kao plameni zrak u kojem se okreću zvijezde i žive bogovi (*Napomena: vidi dalje u izvješću odjeljak o ezoosmičkoj membrani*). U davna vremena, pod eterom, ljudi su razumjeli ono što razdvaja beskrajni svijet boga od privremenog i materijalnog svijeta. Vjerovalo se da kroz eter prodire sila koja stvara i pokreće sve ono vidljivo i nevidljivo u ovom materijalnom svijetu, a također i ono što ljudi nazivaju "život". Uzimajući u obzir osnove PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, čini se da ovi postojeći podaci više nisu legende. Poznavanje osnova daje jasno, razumno razumijevanje da su prirodni procesi u srži Svemira.

Znanje o eteru kao svjetskom prožimajućem okruženju, koje ima ulogu nositelja svih interakcija u materijalnom svijetu, bilo je sačuvano i u sljedećim epohama.

Praktično svi koji su bili zainteresirani za drevno znanje o nedjeljivim elementarnim česticama - atomima, pronašli su znanje o neiscrpnom izvoru energije - eteru; međutim, oni su te podatke doživljavali prema dominantnom svjetonazoru svoje ere. To su Giordano Bruno, René Descartes, Christiaan Huygens, Isaac Newton, Leonard Euler, Mikhail Lomonosov, Dmitry Mendeleyev i mnogi drugi.

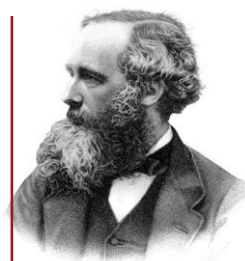
Na primjer, René Descartes, fizičar, matematičar, u svom poznatom djelu "Dioptrija" ("La Dioptrique", 1637) sugerira da je eter nositelj svjetlosti. Christiaan Huygens u svom glavnom djelu "Traktat o svjetlosti" ("Trait de la lumiere", 1690) opisuje valnu teoriju svjetlosti gdje iznosi svoju ključnu ideju: svjetlosne vibracije su elastični impulsi u eteru. Isaac Newton je u svom glavnom djelu "Matematički principi prirodne filozofije" ("Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica", 1687), gdje je pokušao sažeti svoje rezultate i istraživanja svojih prethodnika, također spomenuo ovo znanje poznato u davnim vremenima. Konkretno, o trenutnom prijenosu *djelovanja s jednog tijela na drugo na daljinu kroz prazan prostor bez pomoći materije*. Newton je te podatke iznio kao vlastitu ideju o daljinskom djelovanju ili djelovanju na daljinu. Također je u svojoj interpretaciji spomenuo drevno znanje o "prvom impulsu" u kontekstu ideje o božanskom podrijetlu svijeta. Najveći matematičar, inženjer, fizičar 18. stoljeća koji je dao temeljni doprinos razvoju tih znanosti - akademik Leonhard Euler (1707–1783) napisao je u svojim djelima da su svi optički,

električni, magnetski i drugi fenomeni objašnjeni interakcijom "grube" materije i "suptilnije" supstance (manje guste, ali elastičnije) - etera. Pokušao je objasniti pojave, poznate u njegovo vrijeme, kao vibracije etera.

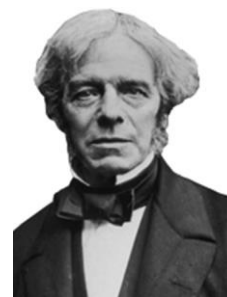
U cjelini, u 18., 19. stoljeću, pa čak i početkom 20. stoljeća, tijekom brzog razvoja eksperimentalne znanosti (moderna znanost koristi sve do sada svoje znanje), eter je bio jedna od središnjih tema rasprave fizičara i matematičara, kemičara i istraživača iz drugih disciplina. Mnogi su izvrsni znanstvenici govorili i pisali o svijetu etera. Na primjer, engleski fizičar, matematičar James Maxwell (1831. – 1879.) - jedan od utemeljitelja statističke fizike i utemeljitelj klasične elektrodinamike. Zahvaljujući modelnim idejama etera i postojanju drevnih spoznaja o ovom posebnom svjetskom okruženju, mogao je doći do teorije elektromagnetskog polja. Maxwell je vjerovao da je intenzitet električnog polja povezan s elastičnom napetošću u eteru, a magnetska indukcija povezana s njegovim *virtložnim kretanjem*. U "Traktatu o električnoj energiji i magnetizmu" (1873.) napisao je sljedeće: "Sada nismo u mogućnosti zamisliti širenje (Napomena: interakcije) na vrijeme, osim kao let materijalne tvari kroz svemir ili kao širenje stanja kretanja ili stresa u mediju koji već postoji u svemiru ... **Zapravo, kad god se energija prenosi s jednog tijela na drugo u vremenu, mora postojati medij ili tvar u kojoj energija postoji i nakon što napusti jedno tijelo i prije nego što stigne do drugog** ... Stoga sve te teorije (*Napomena: teorije interakcije valova i elektromagne-*

tizma) dovode do koncepta medija u kojem se odvija širenje, a ako taj medij prihvatimo kao hipotezu, mislim da bi to trebalo zauzeti istaknuto mjesto u našim istragama i da bismo trebali nastojati stvoriti mentalni prikaz svih detalja njegova djelovanja, a to mi je bio stalni cilj u ovoj raspravi. "

Koncept etera proučavali su sljedeći znanstvenici. Engleski fizičar i kemičar Michael Faraday (1791–1867) - utemeljitelj modernog koncepta „*polja sile*“ u elektrodinamici, autor brojnih temeljnih otkrića, uključujući zakon elektromagnetske indukcije, zakone elektrolize itd. Njemački fizičar Heinrich Hertz (1857. – 1894.) - jedan od utemeljitelja elektrodinamike koji je eksperimentalno dokazao postojanje elektromagnetskih valova (zahvaljujući njegovim radovima i radovima drugih znanstvenika kasnije je stvoren radio). Nizozemski fizičar Hendrik Lorentz (1853. - 1928.), njegova su djela posvećena elektrodinamici, statističkoj fizici, optici, teoriji zračenja, nuklearnoj fizici. Kombinirao je koncept kontinuiranog elektromagnetskog polja s pojmom diskretnih električnih naboja koji su dio tvari. Poznati francuski matematičar, fizičar, astronom, filozof Jules Henri Poincaré (1854.-1912.), Koji je u svojim djelima koristio koncept svjetskog etera i precizirao da on (eter) nikada neće biti eksperimentalno pronađen, kao što je to bilo spomenuto u antičkim vremenima.

James Maxwell
(1831–1879)

Michael Faraday
(1791–1867)

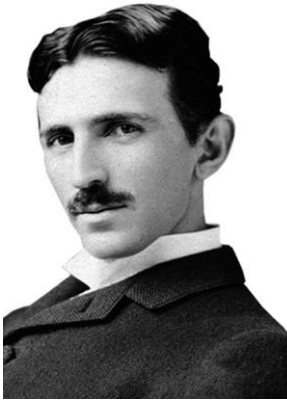
Heinrich Hertz
(1857–1894)

Hendrik Lorentz
(1853–1928)

Jules Henri Poincaré
(1854–1912)

Nikola Tesla
(1856–1943)

"Naš je svijet uronjen u nepregledni ocean energije, letimo u beskrajnom prostoru nevjerojatnom brzinom. Sve se vrti okolo, kreće se - sve je energija.

Imamo zastrašujući zadatak - pronaći načine kako izvući ovu energiju. Tada će, dobivajući ga iz ovog neiscrpnog izvora, čovječanstvo napredovati velikom brzinom."

Iz dnevnika Nikole Tesle, 1891

"Najveće misterije našeg bića tek treba dokučiti, sama smrt možda neće biti kraj."

Nikola Tesla

"Djelovanje čak i sićušnih stvorenja dovodi do promjena u Svemiru."

Nikola Tesla

Međutim, u davna vremena također je primijećeno da je ova tvar nepristupačna ljudima, ali znajući njezinu prirodu, moguće je dobiti neiscrpan izvor snage (energije). Te su informacije zapravo postale predmet pažnje političkih i vjerskih guvernera, bogataša različitih razdoblja, koji su na ovaj način nekako privukli najbolje umove svog vremena, financirali njihov razvoj, poticali poznate znanstvenike da istražuju (ili ih nije sprječavao u istraživanju) pitanja koja se odnose na eter.

U stoljeću novih otkrića, ovo sveprožimajuće okruženje u fizici se smatralo temeljnim principom, kao i u davna vremena. Ali u svjetlu novih shvaćanja tog doba, eter se smatrao i nositeljem svjetlosnih i elektromagnetskih interakcija. Vjerovalo se da je eter taj koji omogućuje prijenos elektromagnetskog zračenja zahvaljujući tome što je o emitiranju postojao popularan izraz - "ići u zrak" (napomena prevoditelja: na ruskom jeziku "эфир" koristi se riječ "eter" umjesto riječ zrak u ovom kontekstu). Bilo je to doba velikih otkrića u fizici. Kao što su suvremenici toga vremena napisali: "ideje su se doslovno vinule u zrak". Sva ta temeljna otkrića prikupila su ozbiljan tempo eksperimentalnih dokaza do određenog trenutka ...

Neočekivano početkom 20. stoljeća zaustavljeni su svi istraživački radovi na etru. Mnogi su znanstvenici, koji su branili teoriju etera, ostali bez financiranja svojih radova, stvorene su razne umjetne prepreke, poput zatvaranja laboratorija, smanjenja broja znanstvenih mjesta, stvaranja poteškoća u naknadnom zapošljavanju itd. Istodobno svijet

masovnih medija započeo je veliku kampanju diskreditacije etera kao jednog od osnovnih pojmova teorijske fizike. Zašto su svi koji su govorili o etru, koji je bio temelj na kojem su poznati znanstvenici 19. stoljeća izgradili svoje temeljne teorije i dobili stvarno zanimljive eksperimentalne podatke o jedinstvenoj prirodi elektromagnetizma, odjednom utihnuli? A kasnije su oni fizičari, koji su čak i jednostavno spomenuli eter u razgovoru s kolegama, bezuvjetno označeni kao "pseudoznanstvenici", unatoč svojim postignućima, pa čak i ako su tisuću puta bili u pravu u svojim zaključcima? Što se zapravo dogodilo u to vrijeme?

„Krivac“ je bio poznati srpski fizičar, istraživač električne energije visokog napona, nadareni inženjer i izumitelj Nikola Tesla, koji je eksperimentalno pronašao način za proizvodnju neiscrpane energije iz etera. Elektrotehnika je bila njegovo područje stručnosti, dok je glavno područje njegova znanstvenog interesa bilo istraživanje proizvodnje i daljinski bežični prijenos energije. Nije slučajno da su njegove ideje na prvi pogled uključivale fantastične stvarnosti za čovječanstvo. Na primjer, takva ideja kao što je bežično osvjetljavanje morskih putova za brodove noću, kao danju, ploveći morem ili oceanom, uz pomoć slobodne energije preuzete iz atmosfere (ili točnije, iz etera). Takva bi otkrića, ako bi bila provedena, dala razumijevanje mnogih događaja i zagonetki antike, kao i činjenica otkrivenih tijekom arheoloških otkrića i nalaza koji se ne uklapaju u tradicionalno objašnjenje povijesti, života i tehničkih dostignuća drevnih ljudi. Dao bi odgovore na mnoga pitanja.

Na primjer, kako su drevni Egipćani uspjeli izvesti građevinski i dekorativni dizajn unutar piramida, ne pribjegavajući metodama osvjetljenja poznatim modernim ljudima? Zahvaljujući kojoj su moći ljudi u antici mogli utjecati na gravitaciju i pomicati megalite i od njih graditi čitave gradove? Što je s takvim "svemirskim lukama", kao što je, primjerice, izgrađena drevna terasa Baalbek u Libanonu? Odakle su preci afričkog plemena Dogoni dobili točne podatke o zvijezdi Sirius i njezinom sustavu i kakav je izvor energije potreban da bi se (sigurno) došlo do ove i drugih zvijezda na svemirskom brodu?

Tesla je postigao ogromne rezultate u svom istraživanju i sanjao da su njegovi izumi i besplatna energija dostupni svim ljudima, što će, prirodno, znatno olakšati i pojednostaviti život čitavom čovječanstvu, što će civilizaciju dovesti u novi krug tehničkog razvoja. Međutim, problem je bio što se financiranje njegovih ideja, istraživanje i održavanje laboratorija vršilo na račun američkih industrijalaca koji su imali druge poglede na svijet i druge svrhe. Za njih glavna stvar nije bila besplatna raspodjela energije svima kojima je potrebna i stvaranje svjetskog duhovnog i moralnog društva, već osobna komercijalna korist, stvaranje potrošačkog društva u kojem bi oni i njihovi potomci imali apsolutnu moć nad ljudima.

Nije slučajno da se razdoblje od 1895. do 1904. godine naziva vremenom revolucionarnih promjena u fizici. Od 1892. do 1905. bio je vrhunac najznačajnijih Teslinih otkrića. Međutim, njegova "mana" i "strateška pogreška" bila je u tome što su prvi ljudi kojima je pokazao svoja najvažnija otkrića bili oni koji su poslužili stvaranju potrošačkog društva. Ta su otkrića (i s njima povezana moguća posljedica i izgledi) šokirala američke financijere i industrijalce do te mjere

da su oni, zbog straha od gubitka prihoda i moći nad ljudima, ne samo naglo zaustavili financiranje Teslinih projekata, već i poduzeli sve kako bi takav koncept kao što je eter, "jednom zauvijek" nestao iz temeljne znanosti - fizike. Priča o Nikoli Tesli - naravno, poseban je slučaj. Netko drugi mogao je doći i do takvih otkrića, jer se znanost u to vrijeme zaista približavala važnoj prekretnici koja je mogla otvoriti fantastične izgleda za ljudsku civilizaciju. No, ova je privatna priča, nažalost, utjecala na cijelu znanost općenito i najvažnije - na njezinu budućnost. Tako je Nikola Tesla, nesvjesno, stoljećima zaustavio proučavanje pitanja dobivanja slobodne energije iz etera, jer je požurio pokazati svoju revolucionarnu tehnologiju onima koji bi zbog ovog povijesnog proboja mogli izgubiti mnogo novca, moć nad ljudima i "svjetsku dominaciju".

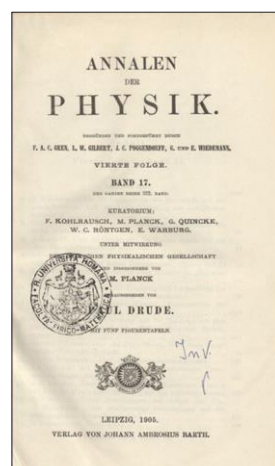
Od 1905. u znanosti je započelo svrhovito uništavanje teorije o eteru. Nije slučajno što je 1905.-a u povijesti fizike poznata kao "Godina čuda" (na latinskom - *Annus mirabilis*; zanimljivost za one koji znaju: u engleskoj se literaturi naziv "Annus mirabilis" uglavnom koristi u odnosu na 1666). Kao rezultat zavjere svjetskih industrijalaca i magnata, na autoritativni znanstveni Olimp svjetske vrijednosti hitno dovode brojne "likove" koje počinju popularizirati u cijelom svijetu, a oni, pak, počinju zamjenjivati koncept etera i odводе fiziku u drugi smjer istraživanja. Primjerice, 1905. nepoznati 26-godišnji Albert Einstein (1879–1955; u to je vrijeme već bio državljanin Švicarske, zaposlenik Ureda za patente) objavio je četiri članka o najaktualnijim smjerovima koji su bili u fokusu tih godina. pozornosti fizičara različitih zemalja.

Albert Einstein
(1879–1955)

Albert Einstein "O elektrodinamici pokretnih tijela" (*«Zur Elektrodynamik bewegter Körper»*, 1905)

Časopis "Anali iz fizike" ("*Annalen der Physik*"), u kojem su objavljena djela A. Einsteina

Hendrik Lorentz je rekao "Moćna materija je apsolutno propusna, naime da na mjestu atoma istovremeno postoji i eter, što bi bilo razumljivo kada bismo atome mogli vidjeti kao lokalne modifikacije etera".

Iz knjige "Povijest fizike" P.S. Kudryavtsev, Svezak 3, 1971

"Bez obzira na poteškoće koje bismo mogli imati u oblikovanju dosljedne ideje o građi etera, ne može biti sumnje da međuplanetarni i međuzvjezdani prostori nisu prazni, već ih zauzima materijalna supstanca ili tijelo, koje je zasigurno najveće, i vjerojatno najjedinstvenije tijelo o kojem mi znamo."

Iz članka Jamesa Maxwella "Eter". Enciklopedija Britannica, 9. izdanje, 1878.

"Jedno od najnevjerovatnijih otkrića koje su fizičari najavili tijekom posljednjih nekoliko godina jest da materija ne postoji."

Iz knjige Henrija Poincaréa "Znanost i hipoteza"

Među njima - djelo "O elektrodinamici pokretnih tijela" ("Zur Elektrodynamik bewegter Körper", 1905) gdje je Einstein pisao o posebnoj teoriji relativnosti. Štoviše, njegova su djela objavljena u prestižnom njemačkom znanstvenom časopisu - "Anali iz fizike" ("Annalen der Physik"). U to je vrijeme elektrodinamika bila vrlo popularna tema i skrenula je pažnju mnogih ljudi zahvaljujući teorijskim i eksperimentalnim otkrićima Nikole Tesle i niza izvanrednih znanstvenika tog vremena koji su radili na polju elektrike i magnetizma.

Posebna Einsteinova teorija relativnosti sadržavala je reviziju konceptata vremena i prostora u fizici. Njegovi su stavovi bili predstavljeni u osnovi kao "neovisni" o tadašnjim teorijama koje su se temeljile na teoriji etera. Na primjer, ako su Hendrik Lorentz, poznati nizozemski fizičar-teoretičar, dobitnik Nobelove nagrade za fiziku, i Henri Poincare, autoritativni francuski matematičar, fizičar, smatrali da su svi novi učinci dinamička svojstva etera, u "teoriji relativnosti" Einstein je sve to prenio iz dinamike u kinematiku i isključio koncept etera. Mladi znanstvenik počeo je tvrditi da je ono što se smatralo svojstvima etera "zapravo" manifestacija objektivnih svojstava prostora i vremena, i općenito je nerazumno uključivati pojam etera samo da bi se dokazala nemogućnost njegova promatranja. To znači da je Einstein u svojim djelima ukinuo koncept etera, kao i koncepte apsolutnog kretanja i apsolutnog vremena temeljenog na njemu (Napomena: za više informacija o apsolutnom vremenu i kretanju pogledajte knjigu "Ezoosmos").

Dakle, teorija relativnosti nije bila nešto novo u znanosti. Mnogo prije ove Einsteinove publikacije, Henri Poincare je u svom djelu "Mjerenje vremena" ("La mesure du temps", 1898) formulirao opće i univerzalno načelo relativnosti za elektromagnetske pojave. Ali problem je bio u tome što su i Lorentz i Poincare bili pristaše teorije o eteru, što nije zadovoljilo one koji su se bavili eliminacijom ovog koncepta u znanosti po nalogu glavnih financijera.

Ova je intriga namjerno i sustavno primijenjena na različite načine, a može se dokazati mnogim činjenicama. U početku su glavni znanstvenici tog vremena relativnom šutnjom izbjegavali pitanje "nove teorije" ili su samo dali neke profesionalne komentare da su drugi znanstvenici te teme već ranije razmatrali, a rezultati njihovih istraživanja bili su poštenu samo za određene uvjete. No, tada su se fizičari sve više dijelili na one koji podržavaju novu teoriju i one koji stoje na pozicijama koncepta etera. Rezultat takvog međusobnog razigravanja znanstvenika i umjetnog raskola među njima bila je službena izjava dana rujna 1920. god. na 86. kongresu Unije njemačkih znanstvenika i liječnika u njemačkom gradu Bad Nauheimu (Njemačka) svečano je proglašen činjenicom da je takav koncept kao eter konačno ukinut. Mjesto i vrijeme u tu svrhu nisu odabrani slučajno (europsko odmaralište Bud Nauheim nalazi se u pokrajini Hessen, na 38 km od Frankfurta na Majni). (Napomena: za više informacija potražite u knjizi "Sensey-IV"). Znanstvenici tog vremena shvatili su da je ta izjava zapravo prekrizila objašnjenja

mnogih već valjanih teorija fizike, a da zauzvrat nije pružila odgovarajuće nove dokaze i objašnjenja. Praktički od tog se vremena u znanstvenoj zajednici pojavljuju predlošci, nametnuti od strane graditelja potrošačkog društva i dijeleći znanost na dva tabora: „slijepi“ koji ne mogu sagledati očite činjenice i „nijemi“ koji znaju, ali se boje o tome govoriti.

Istodobno, uz pomoć masovnih medija svjetska je pažnja bila usmjerena na tvrdnju "valjanosti teorije relativnosti", a nametnuta je ideja da eter uopće ne postoji. Žurno su popularizirali knjige i govore predavača koji su jednostrano govorili o novoj teoriji relativnosti, kao o očitj i nepobitnoj činjenici. To je također imalo ulogu u uništavanju i zanemarivanju znanja o eteru. U modernom jeziku, svjetski gospodarstvenici primijenili su svoju staru metodu utjecaja na ljude putem masovnih medija, a rezultat je bio uništavanje određenih stavova javnosti, njihova zamjena lažnim, ravno suprotnim javnim mnijenjem, povoljnim za krugove moćnika ovoga svijeta. Mnogo kasnije ova je metoda postala javno poznata i nazvana je "Overtonov prozor". Njegova se bit sastoji u posebnoj informacijskoj obradi javne svijesti od stadija percepcije ideje kao potpuno "neprihvatljive" (na primjer, rušenje bilo kakvih javnih temelja, drevnih znanja, postulata, tradicionalnih stavova, moralnih i etičkih univerzalnih normi) do faza ne samo javno "prihvatljive ideje", već i stvaranja novog nepromjenjivog pravila za društvo na toj lažnoj osnovi. (Faze obrade informacija javne svijesti prema "Overtonovom prozoru": nezamisliva lažna ideja - radikalan pogled na ideju - minimalno

prihvatljiva ideja - najrazumnija ideja - najpopularnija ideja - uvod u životnu politiku).

Svi ti poremećaji u fizici su tužni, ali ne i iznenađujući. Oni su samo djelomični odraz onoga što se globalno dogodilo u javnoj svijesti toga doba u vezi s visokom aktivnošću skupine financijera koja je sanjala o svjetskoj prevlasti. Bilo je to u vrijeme kada su duhovnost, moral u svijetu masovno uništeni, a potrošačko društvo izgrađeno umjetno. Svjetska poduzeća, multinacionalne korporacije, privatni monopoli, svjetsko tržište, usmjereno na formiranje i konsolidaciju potrošačkog društva, stvarali su se sve većom brzinom. U svjetskoj zajednici populariziran je čovjek-potrošač čija je svijest od djetinjstva bila prilagođena materijalnoj, egoističnoj percepciji svijeta, potrošačkom odnosu prema životu i stjecanju osobne koristi. A smisao života sveden je na lažni način (želja za kontinuiranim povećanjem razine dohotka i socijalne skrbi, rastom karijere, podržavanjem egoističnih ambicija) koji kao rezultat nije dao potrebnu unutarnju slobodu i sreću čovjeku. Uzročno, nakon takve masovne obrade svijesti, sebično razmišljanje čovjeka-potrošača više nije shvaćalo ozbiljno znanje prošlosti, uključujući ono koje se smatralo svetim i prenosilo se s koljena na koljeno kroz tisućljeća kao znanje važno za čovječanstvo. Bilo mu je teško zamisliti što je apsolutna praznina ako nije ispunjena ničim materijalnim. Bilo mu je teško ići dalje od materijalnog svjetonazora, koji je bio granica u njegovoj svijesti koja mu nije dopuštala da nauči više i postane sljedeći Tesla, Planck ili Maxwell.

„Ne samo da otkrivamo nove pojave, već se u onima za koje smo mislili da ih poznajemo otkrivaju nepredviđeni aspekti. U slobodnom eteru zakoni zadržavaju svoju veličanstvenu jednostavnost; ali materija, pravilno nazvana, djeluje sve složenije; sve što se o tome govori nikad nije više nego približno i u svakom trenutku naše formule zahtijevaju nove pojmove.“

*"Znanost i hipoteza",
Henri Poincaré*

„Brigu o velikom i vječnom ne bismo trebali odgađati za vrijeme kada dođemo do mogućnosti zadovoljenja elementarnih potreba za sve. Inače će biti prekasno - dat ćemo bogatstvo onim ljudima kojima je ideal "kruha i igara“.

V. I. Vernadsky

“ Pobjeda bilo kojeg znanstvenog pogleda i njegovo uključivanje u svjetonazor još uvijek ne dokazuju njegovu valjanost.”

V.I. Vernadsky

Uz pomoć novca možete držati jezike znanstvenika, ali nemoguće je zadržati rastući bijes prirode!

*"Ako se društvo ne promijeni, čovječanstvo neće preživjeti ...
Moguće je preživjeti nadolazeće kataklizme samo ako se cijelo čovječanstvo ujedini i dogodi kvalitativna transformacija društva u duhovnom smislu."*

Iz knjige "AllatRa"

"Doprinos svakog čovjeka zajedničkom cilju duhovne i moralne preobrazbe društva vrlo je važan. Možemo reći da je svako, čak i naizgled najjednostavnije i" beznačajno "djelo učinjeno sa svrhom širenja Istine, na kraju, na jedan način ili drugi, utječe na globalnu situaciju u društvu i oblikuje njegovu budućnost".

Iz knjige "AllatRa"

Kao rezultat, razvoj fizike u ovom perspektivnom smjeru povezan s proučavanjem svojstava etera usporio se stoljeće, a u prioritarnim smjerovima znanosti ostalo je samo ono što je davalo vojnu prednost vladarima, a prihod oligarsima. Danas ostaci starog znanja o eteru postoje u interpretaciji tradicionalne znanosti ili na razini filozofskih ideja kao "primitivno znanje prošlosti", štoviše s izobličenjem i nerazumijevanjem suštine, ili ugurani u restriktivni okvir oznake "okultne antičke interpretacije".

Što u modernom svijetu možemo vidjeti kao rezultat gubitka drevnih spoznaja o neiscrpnom izvoru energije (eter, akaša, besplatna energija)? Oštra konkurencija za neobnovljive izvore energije planeta, sve do vojnih sukoba, širenja transnacionalnih tvrtki, nepomirljive podjele ljudi na "nas i njih", bore se bez pravila za potrošačko tržište. Izvori ugljikovodika postali su pregovaračka žica u političkim i ekonomskim pitanjima potrošačkog društva. Danas se civilizacija, u kojoj novac masovno vlada umovima ljudi, suočava s prirodnim zastojem razvoja, globalnim svjetskim problemima zbog gubitka duhovnih i moralnih temelja. I sve se to događa upravo sada, u vrijeme kada su globalne prirodne kataklizme ubrzavale svoj tempo jačajući i kad je znanje o eteru neophodno za opstanak čovječanstva kao zraka. *Uz pomoć novca možete držati jezike znanstvenika, ali nemoguće je zadržati rastući bijes prirode!*

U suvremenom društvu, zahvaljujući masovnim medijima, izraz "energetska kriza" čvrsto je ukorijenjen u svijesti ljudi,

što se koristi za opravdanje eskalacije međunarodne vojno-političke napetosti, rata, bilo kakvih pokušaja uništavanja "prekomjernog" stanovništva. Ali vrlo malo ljudi razmišlja o tome što se zapravo krije pod sintagmom "energetska kriza" i zašto je ovaj koncept ušao u popularno javno mnijenje kao predložak izgovora? Napokon, danas su dostupni različiti načini primanja električne energije bez upotrebe ugljikovodičnih materijala. Zašto službeni izvori o njima ništa ne govore? Odgovori na ova pitanja opet će dovesti do banalne ljudske želje za posjedovanjem svjetske moći ili, barem, do težnje da se ne izgube utjecaji na različite vrste situacija na svjetskom potrošačkom tržištu. Dakle, potrošačko društvo, u kojem sve funkcionira za posao "s promjenjivim ljudskim licem", nespojivo je s konceptima duhovnog i kreativnog društva - općenito dostupne besplatne energije i iskonskog znanja.

Međutim, sada, također zahvaljujući poznavanju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, svi razumni ljudi svijeta imaju jedinstvenu priliku da radikalno promijene vektor razvoja naše civilizacije u duhovni i moralni smjer (**Napomena: molimo pogledajte knjigu "AllatRa"**) i riješiti najvažniji problem svjetskog društva - problem dobivanja besplatne energije bez troškova. Prilike i izgledi koje nudi PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA, oslobađaju ljude od materijalne ovisnosti, tj. promiču ukidanje bilo kojeg potrošačkog sustava. Dovode čovječanstvo na apsolutno novu stranu stava, svjetonazora, znanstvenog proučavanja i praktičnog istraživanja svemira i čovjeka.

ELEMENTARNE ČESTICE

Od 19. stoljeća znanost naše moderne civilizacije počela je koristiti izmijenjeni koncept atoma kao najmanjeg dijela kemijskog elementa. 1897., zahvaljujući engleskom fizičaru Josephu John Thomsonu (1856. - 1940.), koji je ustanovio da katodne zrake tvore mlaz najmanjih čestica, otkriven je ELECTRON - nositelj negativnog elementarnog električnog naboja u atomima. 1919. engleski fizičar Ernest Rutherford (1871. - 1937.) kao rezultat istraživanja nuklearne dezintegracije otkrio je PROTON - elementarnu česticu s pozitivnim nabojem. Engleski fizičar James Chadwick (1891-1974.) 1932. godine tijekom istraživanja interakcije alfa čestica s berilijem otkrio je NEUTRON - elementarnu česticu koja je dio atomske jezgre, s težinom bliskom protonskoj, ali bez električnog naboja. Međutim, u modernoj znanosti još uvijek postoje neriješena pitanja u vezi s opisom unutarnje građe atomske jezgre.

Pretpostavka da se unutar elektromagnetskog polja nalazi FOTON opisana je 1900. godine u radovima njemačkog fizičara-teoretičara, utemeljitelja kvantne fizike Maxa Plancka. 1905. Albert Einstein, razvijajući Planckovu ideju, pretpostavio je da elektromagnetsko zračenje (svjetlost) nije išta drugo doli tok zasebnih kvantova (fotona). A izravni eksperimentalni dokaz o postojanju fotona već su dobili američki fizičari 1912 - 1915. Robert Millikan (1868–1953) i 1922. Arthur Compton (1892–1962).

1930. god. švicarski fizičar Wolfgang Pauli (Wolfgang Pauli; 1900.-1958.) utvrdio je postojanje elementarne čestice koji gotovo ne stupa u interakciju sa materijom, a zatim su sredinom 1950-ih američki fizičari Frederick Reines (1918-1998) i Clyde Cowen (1919. - 1974.) eksperimentalno je potvrdio postojanje neutralne stabilne čestice - NEUTRINO.

Od 1930. i gotovo do početka 1950-ih, istraživanje elementarnih čestica bilo je usko povezano s istraživanjem svemirskih zraka. Od 1950-ih i do danas, akceleratori su glavno sredstvo u fizici za istraživanje elementarnih čestica, dok su nove elementarne čestice koje nastaju tijekom sudara ubrzanih protona i elektrona s materijom postale predmetom proučavanja. Od tada je otkriveno puno različitih čestica, uključujući nestabilne elementarne čestice, a također i izuzetno nestabilne, koje su dobile naziv "rezonancije" (na primjer, 1953. godine otkrivena je prva od njih - $\Delta(1232)$), teške antičestice (antiproton (1955), anti-neutrino (1956), anti-Sigma-hiperoni (1960)) i tako dalje.

Raznolikost svojstava otkrivenih čestica bila je neočekivana za znanstvenike. Proučavajući ovo izdanje, zajedno s karakteristikama kao što su električni naboj, moment gibanja (kutni moment) i tako dalje, morali su dodati i takve karakteristike kao što su "neobičnost", "šarm" itd. Postalo je jasno da se svijet elementarnih čestica po svojim zakonima, svojstvima, ponašanju mnogo razlikuje od tradicionalnih pogleda na njega, utemeljenih na idejama klasične fizike.

*Joseph John Thomson
(1856–1940)*

*Ernest Rutherford
(1871–1937)*

*James Chadwick
(1891–1974)*

*Peter Higgs
(1929)*

Jagdish Chandra Bose (1858.-1937.), Bengalski fizičar, biofizičar, arheolog, jedan od utemeljitelja radio istraživanja i mikrovalne optike, u svom govoru na otvaranju Bose instituta 1917. rekao je: "... Zaboravlja se da je On, koji nas je okružio s ovom neprestano razvijajućom misterijom stvaranja, neizrecivo čudo koje se krije u mikrokozmosu 'čestice prašine', zatvarajući u zamršenost svog atomskog oblika svu tajnu kozmosa, također nam je usadilo želju za propitivanjem i poimanjem ... "

„Zatim, vraćajući se sebi, neka čovjek razmotri svoje biće u usporedbi sa svime što jest; neka sebe smatra lutajućim ovom udaljenom provincijom Svemira; a iz male tamnice u kojoj se našao, mislim na čitav vidljivi svijet, neka nauči postavljati istinsku vrijednost na zemlji, kraljevstvima, gradovima i sebi. Čovjek u beskraj - tko je on? "

Iz knjige Blaisea Pascala "Misli", 1657.-1658

Danas se važnim otkrićem na polju fizike čestica i fizike visokih energija smatra jedan od rezultata dobivenih u Europskom centru za nuklearna istraživanja (CERN) uz pomoć posebne instalacije - akceleratora nabijenih čestica u sudarnim snopovima (Veliki Hadron Sudarač). Znanstvenici su otkrili česticu koja je vjerojatno slična Higgsovom bozonu (bozon je predvidio engleski fizičar Peter Higgs (1929); prema teoriji, trebao bi imati konačnu masu i bez okreta). Zapravo, ono što su znanstvenici otkrili nije Higgsov bozon. Ali ti su ljudi, a da to još nisu shvatili, napravili doista važno otkriće i pronašli još mnogo toga. Eksperimentalno su otkrili fenomen koji je detaljno opisan u knjizi "AllatRa" (*Napomena: molimo pogledajte knjigu "AllatRa", str. 36 zadnji odlomak*).

Danas fizičari *samo kompliciraju uvjete vanjskog promatranja*, ali zasad nemaju priliku promatrati suptilne procese i razumjeti pravilnosti koje se javljaju u sustavu mikrokozmosa. Za potrošačko društvo takvo jahanje oko grma - prirodan je proces. Napokon, znanstvenici su prisiljeni preživjeti u doslovnom smislu u takvoj egoističnoj zajednici, primjenjujući svoj talent ne u korist čovječnosti, već radi zadovoljenja nečijih ambicija, proučavajući fiziku samo u ograničenom okviru dopuštenih koncepcija. Stoga se moderna "fizika visokih energija" u potrošačkom društvu može figurativno usporediti s impresivnom instalacijom za neukog gledatelja (to je financijer), koja zapravo cijepa veliko kamenje u komade (koji se nazivaju elementarne čestice).

Ali, razdvajanjem takvog konglomerata nemoguće je razumjeti bit stvaranja zrna pijeska.

Danas se mnogi fizičari, koji nisu ostali ravnodušni prema društvenim problemima, pokušavaju eksperimentalno vratiti na početni trenutak, na onaj izravni put koji su ostavili njihovi prethodnici. Shvaćaju da nam je zbog klimatske situacije na Zemlji, povezane s globalnim prirodnim promjenama, za opstanak ljudske civilizacije potreban kvalitativno nov temeljni proboj u fizici, metode proizvodnje besplatne energije bez obzira na vanjske uvjete i postojanje prirodnih resursa.

Rezimirajući gornji rezultat, možemo reći da je s erom novih suvremenih otkrića ključasta rupa vrata u mikrokozmos, koja čini osnovu makrokozmosa cijelog Svemira, tek malo otvorena. No, pokazalo se da je sve ovo ograničeno na malu količinu pojava uočenih u mikrokozmosu. Imajući univerzalne ključeve PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, moguće je ne samo široko otvoriti vrata nevidljivom svijetu, već i ući u njih, stupiti u kontakt s njegovim izvorom. Da bismo razumjeli zakone interakcije mikrokozmosa, potrebna nam je radikalna revizija mnogih tradicionalnih koncepata i stavova, kvalitativno novim pogledom na fiziku. PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA ne samo da otvara perspektivu apsolutno drugačijeg viđenja fizičkih pojava u mikrokozmosu, već daje i njegove temeljne osnove i zakone interakcija.

LJUDSKA PERCEPCIJA

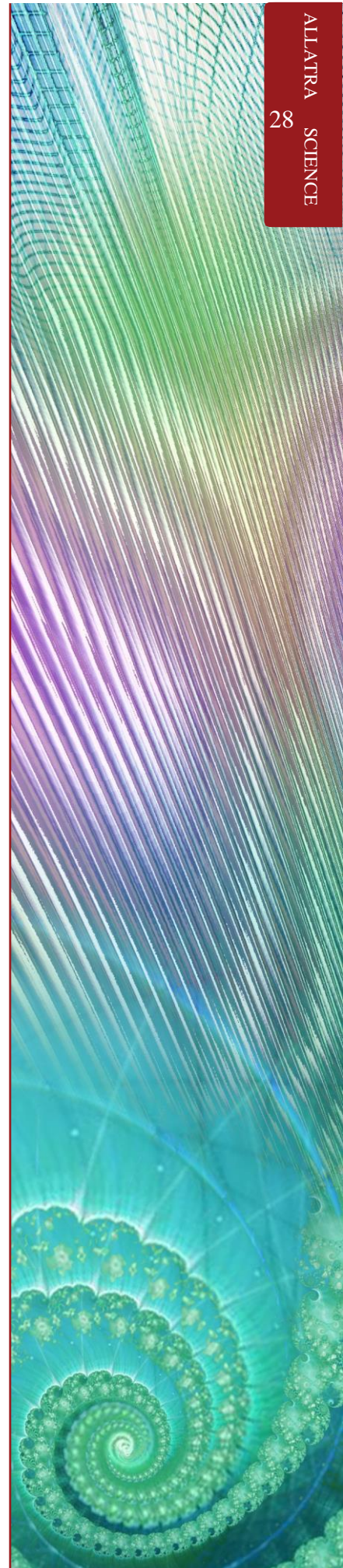
U prirodi postoji kontinuirani proces kretanja i transformacije materije na različitim razinama njezine organizacije, različitom brzinom, s različitim faznim stanjima, fizičkim i drugim uvjetima, itd. Znanost je dokazala da ako ljudsko oko ne može vidjeti transformacije to ne znači da ti procesi ne postoje. Međutim, svaka promjena u prirodi trebala bi imati dostatnu osnovu. Temeljni zadatak moderne fizike je pronaći prvi uzrok koji djeluje prema nepromjenjivom zakonu i određuje svu raznolikost posljedičnih uzroka koji mijenjaju pojave i tijek događaja.

U današnje vrijeme, kao i u antičko doba, fizika je neraskidivo povezana s filozofijom, a u drevnijim vremenima bila je povezana s duhovnim znanjem; točnije, fizika je postojala kao njen dodatak, dajući odgovore na pitanja koja se odnose na život makro- i mikrokozmosa, nevidljiva čovjeku. To je bilo znanje o rođenju, strukturi i evoluciji Svemira, ciklusima njegove smrti i ponovnog rađanja, o strukturi vidljivih i nevidljivih svjetova, o čovjeku, njegovoj višedimenzionalnoj strukturi u nevidljivom svijetu, o njegovim stvarnim sposobnostima i njegovim glavnim snagama i najvažniji dio - duhovna priroda. Osnove iskonske fizike služile su kao nadopuna čovjekovom razumijevanju istinskog duhovnog značenja njegova prolaznog postojanja u ovom iluzornom svijetu.

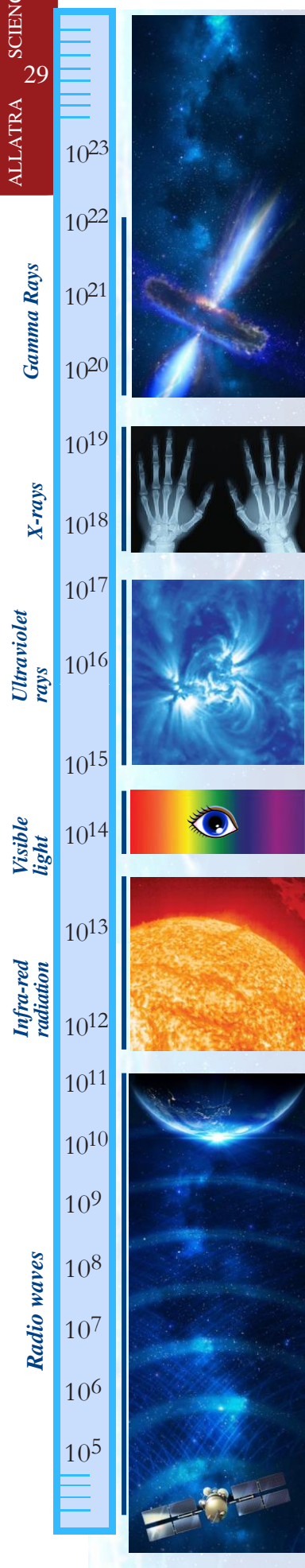
Jeste li ikad pomislili zašto su duhovni pogledi na svijet i istinska

ljudska priroda uklonjeni i zamijenjeni filozofskim materijalističkim pogledima u modernom društvu? I zašto je znanstveni svjetonazor do sada objašnjen u formatu suvremenih filozofskih pogleda (materijalističke ideje o općim načelima i zakonima svjetske strukture)? To znači da se takva pitanja kao što su rođenje i evolucija svemira, podrijetlo vremena i prostora, elementarne čestice, mikrokozmos, *podrijetlo i evolucija života proučavaju teoretski, na razini postojećih znanstvenih saznanja i hipoteza*. Ista su pitanja pokrenuta i u drevnim duhovnim tekstovima nacija svijeta, ali kao nadopuna znanju o čovjeku, smislu njegovog postojanja i značaju njegove duhovne preobrazbe.

Ovdje smo ostavili po strani pitanje kako i tko je dao ovo jedinstveno znanje o nevidljivom mikro- i makrokozmosu ljudima u visokoj antici. Zanimljivo je da je čovjek kao biološko stvorenje, kao stanovnik trodimenzionalnog svijeta, bitno ograničen u svojoj percepciji (i, shodno tome, spoznaji) okolne stvarnosti. Drugim riječima, ako mu netko ne kaže o nekim pojavama koje postoje izvan vidljivog svijeta i ne nauči ga koristiti ih, tada će mu to biti nemoguće učiniti sam. Primjer su takozvani divlji ljudi (koji su odrasli izolirani od ljudskog društva, među divljim životinjama), djeca koja su iz nekog razloga bila socijalno izolirana od svog ranog djetinjstva, bez kontakta s ljudima i bez mogućnosti stjecanja znanja i socijalnog iskustva. Psiholozi i sociolozi davno su znali za takve primjere.

Frequency, Hz

Što čini čovjekov pogled na svijet, na sebe, na svoj život? Kako se formiraju njegove percepcije? Koje podatke uzima kao osnovu svog svjetonazora (u što vjeruje)? Kako on naziva "stvarnost", a što je stvarni svijet? Ako ova pitanja razmotrimo sa stajališta fizike, očito je da čovjek posjeduje vrlo ograničenu percepciju okolnog svijeta, ovog širokog oceana fizičkih polja, spektra elektromagnetskih valova različite frekvencije, sve te raznolikosti i raznolikosti oblika života i prirodnih fenomena koji postoje u materijalnom svijetu. Kao promatrač zaključan je u sustav trodimenzionalnog svijeta i može percipirati samo njegov mali dio uz pomoć svog tijela, naime, svojih osjetilnih organa. Ali koja je granica potonjeg? Jednostavan primjer - oči. Osnovne informacije o okolnom svijetu čovjek dobiva uz pomoć vizije. Ljudsko oko može vidjeti elektromagnetske valove duge od 400 do 760 nanometara. Čovjek ne vidi išta što je izvan ovog spektra, dakle, u njegovu mozgu ne postoji stvarnost koja je izvan ovog područja valnih duljina. Isto je i sa zvukom koji čovjek percipira samo u rasponu od 16 do 20 kHz (za usporedbu, raspon sluha nekih životinja je do 200 kHz, insekti - do 500 kHz). Naši osjetilni organi pružaju prilično loše informacije o vanjskom svijetu i kao rezultat toga dobivamo lažnu sliku ne samo prostornog rasporeda vanjske stvarnosti, već i statičnosti mnogih vidljivih predmeta, tj. postoji vrsta iluzije u čovjekovoj percepciji. Međutim, u stvarnosti ne postoji materijalni objekt koji bi mogao biti u stanju apsolutnog mirovanja, jer se sve kreće, kako u mikro- tako i u makrokozmosu.

Ljudsko tijelo je cijela kemijska biljka koja generira i troši energiju i može postojati samo pod skupom

određenih uvjeta, na primjer, određeno gravitacijsko polje, atmosfera, voda, hranjivi elementi potrebni za opstanak organizma itd. To je složeni biofizički objekt sposoban transformirati ulazne informacije različite prirode u električne signale (živčane impulse) koje središnji živčani sustav čita i obrađuje. Biokemijski procesi u organizmu prosječne odrasle osobe uključuju bilijune (!) sitnih živih mikro-predmeta, točnije živih sustava - stanica koje održavaju život ovog složenog sustava i neprestano komuniciraju i prilagođavaju se promjenjivim uvjetima. A sve se ove stanice sastoje od elementarnih čestica koje postoje na razini kvantne fizike prema sasvim različitim zakonima (za razliku od zakona klasične fizike), gdje su u osnovi svega - energija i informacije. Drugim riječima, kemija vidljivog svijeta temelji se na fizici nevidljivog svijeta.

U cjelini, čovjekova percepcija stvarnosti je subjektivna. Ljudski mozak, iako je vrlo složen, ima znatno ograničene sposobnosti i može raditi samo pod određenim specifičnim uvjetima. Informacije o okolnoj stvarnosti pojedinac doživljava odgođeno i prostorno iskrivljeno. Na primjer, prostorno izobličenje percepcije može biti uzrokovano različitom brzinom kojom zvučni (mehanički) i svjetlosni (elektromagnetski) valovi prolaze kroz različite medije i materijale, kao i disperzija valova, refleksija i interferencija. To znači da čovjek ne dobiva cjelovite, već razdvojene, fragmentarne informacije. Modeli percepcije okolne stvarnosti prilično su subjektivni. Čovjek okolnu stvarnost opaža uz pomoć svijesti, stečenih asocijacija povezanih s trodimenzionalnim svijeto

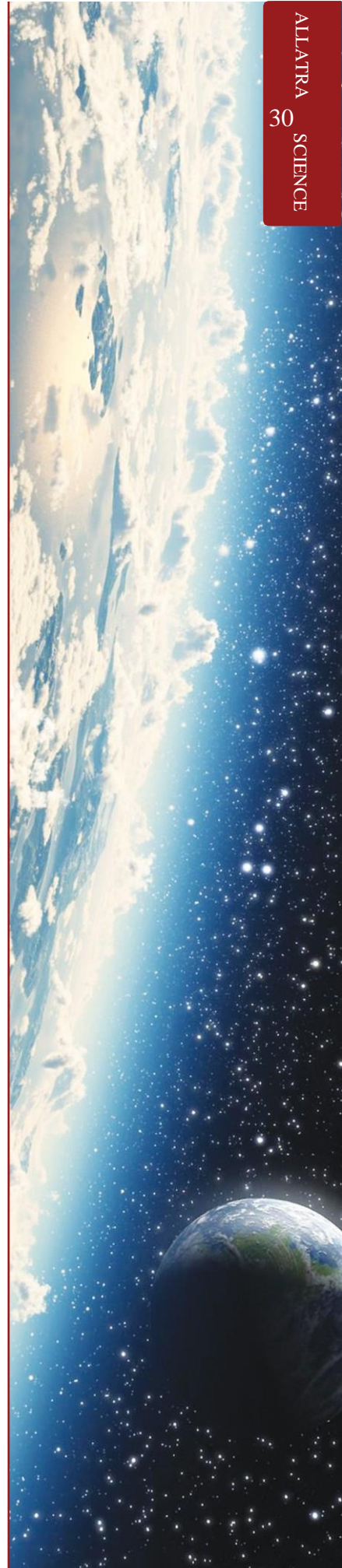
Drugim riječima on sve procese i pojave "mjeri" trodimenzionalnošću i podjednako pretražuje. Stoga svijest ugađena stereotipnoj percepciji svijeta u svakodnevnom životu gubi iz vida mnoge stvari zbog nerazumijevanja nepoznatih procesa i pojava. Stereotipna percepcija čovjeka potrošačkog društva s materijalističkim načinom razmišljanja može se izraziti riječima biblijskog karaktera - nevjerni Toma: "Neću vjerovati dok to ne vidim svojim očima." Međutim, predstavnik duhovne zajednice (Isus) dao je istaknuti odgovor: "Blago onima koji nisu vidjeli, a vjerovali su!" Iz perspektive PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE posljednji je izraz više nego pošten; ne tiče se samo duhovnog života ljudi već i globalnih procesa koji se događaju u mikrokozmosu na razini ezoosmičke mreže. *(Napomena: za više informacija pogledajte odjeljak „Ezoosmička mreža“)*

Ako ovo pitanje promatramo iz perspektive kvantne fizike, čovjek živi u sustavu iluzija. A ako ovo pitanje promatramo iz perspektive duhovnog znanja, onda sve što sprečava čovjeka da shvati i uvidi iluzornu prirodu ovoga svijeta upravo je takva negativna kvaliteta njegove svijesti kao što je ponos, koji je mrkva i štap sustav materijalnog uma čineći čovjeka ne samo robovom njegovih želja, već ga pretvarajući u „mužnu kravu“ za sustav, mrtvaca dok je živ. Nije slučajno što su drevni mudri ljudi, prenoseći znanje prethodnih generacija, obraćali pažnju na to da je sve što čovjek opaža u vidljivom svijetu zapravo nestvarno i da on ima priliku razviti drugu vrstu percepcije koja se kvalitativno razlikuje od lažne iluzorne percepcije stvarnosti koju nameće materijalni sustav.

Kao posljedica svih ovih i drugih sličnih razloga, nemoguće je točno govoriti o složenim procesima funkcioniranja materijalnog svijeta Svemira, koji su izvan ograničene percepcije čovjeka kao rezidenta trodimenzionalnog svijeta. Međutim, njihovo znanje prilagođeno ljudskoj percepciji postoji od davnina. Prema drevnoj raspravi ovo se znanje tretiralo kao sveto, pažljivo se prenosilo s koljena na koljeno. Očito je da je to trebalo pomoći ljudima da shvate puno više o sebi, svojoj istinskoj prirodi, svom duhovnom smislu života, dok uče svijet, i da mogu koristiti ovo dodatno znanje o nevidljivim procesima materijalnog svijeta samo za duhovnu preobrazbu.

Mnogo drevnog znanja prenijelo se s generacije u generaciju u obliku asocijacija koje bi mogla razumjeti većina ljudi određenog vremena koji žive u određenim regijama svijeta. I nije iznenađenje. Danas se u kvantnoj fizici znanstvenici uspješno koriste metodom analogije, zahvaljujući kojoj stvaraju apstraktne teorije i različite modele namijenjene objašnjavanju procesa nevidljivog svijeta koje ljudsko oko ne može percipirati, uz pomoć asocijativnih usporedbi i u oblik razumljiv ljudima. Štoviše, što je širi niz asocijacija koje sami znanstvenici imaju, to su teorije razumljivije za ljude moderne civilizacije.

U davna vremena znanje se prenosilo uz pomoć analogija koje su ljudima toga doba bile razumljive i jasne. Na primjer, moglo bi se objasniti znanje o svemiru i nevidljivom svijetu ljudima koji žive na moru uz pomoć analogija procesa koji su bili poznati lokalnom stanovništvu, poput pojava u oceanu, figurativnih primjera povezanih s vodom i navike podvodnih stanovnika.

Oni koji su živjeli u prerijskim i šumskim predjelima bolje su razumjeli asocijacije povezane s poljoprivredom, razvojem i rastom biljaka, drveća, karakteristikama i navikama životinja. Međutim, za većinu ljudi najrazumljivije asocijacije bili su primjeri iz svakodnevnog života, povezani sa životom zajednice, odnosima ljudi. Kad posjedujete iskonsko znanje, svim je tim paralelama lako ući u trag dok analizirate kulture različitih nacija.

Sudeći prema postojećim podacima, možemo izdvojiti dva glavna razloga zbog kojih su znanja o makro i mikrokozmosu bila dodana duhovnom znanju u davnim vremenima. Prvi razlog: kako bi čovjek spoznao glavni smisao svog kratkotrajnog života, a to je duhovna preobrazba. Drugi razlog: kako bi čovjek mogao svjesno zrelo *birati* između dominacije bilo materijalnih bilo duhovnih vrijednosti u svom životu (u smislu dominirajućeg osobnog svjetonazora i glavnog cilja života). A da bi čovjek mogao adekvatno donijeti svoj izbor, trebao bi biti svjestan rizika, specifičnosti i stereotipnih postupaka nevidljivog svijeta materijalnog „inteligentnog sustava“, u kojem on kao Osobnost i njegovo tijelo privremeno postoje. *(Napomena: za više informacija pogledajte knjigu "AllatRa").*

Kasnije, nažalost, zbog nerazumijevanja drevnih znanja i gubitka glavnih ključeva takvog dekodiranja znanja s vremenom, znanje o procesima makro- i mikrokozmosa protumačeno je na drugi način, u doslovnom smislu opisanog primjera, tj. pomoću primitivnog mišljenja. Danas je zahvaljujući modernim znanstvenicima koji nepristrano

proučavaju ovu problematiku prikupljen bogat kulturni materijal iz cijelog svijeta. To svjedoči o činjenici da je sveto znanje, jedno te isto u svojoj biti, bilo poznato ljudima na različitim kontinentima u različito vrijeme. Stoga danas, uzimajući u obzir bogato kulturno, duhovno nasljeđe ljudske civilizacije i imajući njegove ključeve - osnove PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE - čovječanstvo ima priliku ne samo razumjeti svoju iskonsku prošlost već i promijeniti svoju budućnost.

Vrijedno je spomenuti da, ako je čovjek znatiželjnog uma i slobodoumnog razmišljanja koji ne trepće sa stereotipima o „okvirnim autoritetima“ široko prepoznatim od potrošačkog društva, počne istraživati i temeljito ispitivati iz perspektive iskonskog znanja fizike i zajedničkog duhovnog i kulturnog nasljeđa ljudske civilizacije, početak će duhovno bolje razumijevati i učiti. Štoviše, početak će uviđati prave razloge današnje globalne duhovno-moralne krize, razloge stvaranja umjetnih uvjeta koji vode do destabilizacije stanja čovjeka i suvremenog društva. Ali glavno je da će u procesu tako dubokog učenja čovjek moći shvatiti ne samo kako radikalno promijeniti situaciju, već i kako doći do potpuno novog evolucijskog stupnja razvoja i Osobnosti i društva kao cjeline. A odnosi se i na razvoj civilizacije na iskonski duhovan način i na otkrića u znanosti i nevjerojatne rezultate tehničkog napretka. ***Kako kažu, sve novo je dobro zaboravljeno staro.***

O NEMATERIJALNOJ PRIRODI

U drevnim učenjima Istoka, kao i u najstarijem povijesnom obliku grčkog atomizma, postojao je koncept nematerijalne prirode izvan prostora i vremena. U velikoj je mjeri objasnio ponašanje i karakteristike materijalnog svijeta, omogućio razumijevanje zakona interakcije materije i principa upravljanja njome. Od 19. stoljeća mnoge su drevne reference o nematerijalnoj prirodi namjerno uklonjene i potpuno izbačene iz javno dostupnog znanja. Kao rezultat toga, sljedeće su generacije odgajane s dominirajućim materijalističkim svjetonazorom određenim egoističnim potrošačkim razmišljanjem, ograničenom percepcijom stvarnosti.

Kao posljedica toga, danas čovječanstvo ima puno problema, uključujući znanstvene probleme koji

su se mogli izbjeći. Primjerice, u fizici je pitanje takozvane "krize fizike elementarnih čestica". Znači da se danas čovječanstvo zahvaljujući fizici visokih energija suočilo s neobičnim činjenicama u mikrokozmosu, raznolikošću pojavljujućih i nestajućih čestica u mikrokozmosu, međusobnom pretvaranju mase u energiju, ali, izgubivši iskonsko znanje o nematerijalnoj prirodi, sada stoji na pragu nerazumijevanja ovih globalnih procesa i shvaća ih iz perspektive Promatrača izvan sustava.

DEFINICIJE PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE

Dakle što čini osnovu jedinstva materijalnog svijeta i određuje raznolikost njegovih promjena? Ključevi koji su se izgubili od davnina i otkrivaju tajne prave fizike mikrokozmosa koncepti su EZOOSMOS-a i EZOOSMIČKIH REŠETKI. Oni daju cjelovitu sliku procesa koji se događaju u Svemiru, diskretnosti strukture materije, funkcija nedjeljivih i stvaranja djeljivih čestica, razumijevanja osnovnih principa njihove interakcije i mogućnosti dobivanja besplatne energije iz neiscrpnog izvora. To je znanje koje je vremenom izgubljeno i postalo je osnova za razne kozmološke mitove, religijske dogme, filozofske škole i tako dalje. Naše je tisućljeće čulo samo odjek nekadašnjeg znanja o nevidljivim procesima (na primjer, u drevnim indijskim tekstovima - koncept „akaša“) („eliminirani prostor“, „beskonačni sjaj (emisija)“) u starogrčkoj literaturi - „eter“ („prozirni sloj

čistog zraka, dom bogova“), koji je mnogo puta bio složeniji zbog jednostavnog nerazumijevanja istinske suštine tih procesa.

Što je ezoosmos i ezoosmička mreža? Francuski fizičar Henri Poincaré dao je istinitu izjavu (utemeljenu na drevnijim izvorima) o nepomičnom eteru da se on nikada ne može eksperimentalno naći. Ali to ne znači da eter ne postoji. To samo znači da je nedostupan percepciji čovjeka kao promatrača trodimenzionalnog svijeta. U davnim se vremenima doista spominjalo da je ta osnova materijalnog svijeta stacionarna i nepristupačna ljudima, da se ta tvar ne može osjetiti dodirom, ne može se vidjeti vidom i nitko ne može čuti njezin nečujni Zvuk. Ali tamo je također spomenuto da kada znate njegovu strukturu moguće je dobiti veliku korist, neograničenu moć i upravljati nevidljivim pojavama nedostupnim ljudskom oku.

Da bismo *relativno* bolje razumjeli suštinu procesa u srži temeljnih pojava, pružit ćemo nekoliko objašnjenja iz PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE. Treba uzeti u obzir da su ova objašnjenja *pojednostavljena i prilagođena* za bolje razumijevanje znanja od strane *širokog spektra zainteresiranih naprednih ljudi*. S tim u vezi, radi bolje percepcije tog znanja u ovom su izvještaju izostavljeni mnogi fizičko-matematički i tehnički detalji, rezultati provedenih eksperimenata, znanstvene definicije razumljive samo uskoj skupini stručnjaka za fiziku. Isto se odnosi na opis rezultata koji su postignuti u sferama poboljšanja metodologije i alata za istraživanje, proučavanje strukture i predviđanje

EZOOSMIČKA REŠETKA

U srži materijalnog Svemira postoji specifični „prostorni okvir“, nematerijalna struktura - EZOOSMIČKA REŠETKA. Svaki stanovnik trodimenzionalnog svijeta percipirao bi ovu energetska "strukturu" kao vrlo spljošteni objekt, izgledom sličan ravnoj cigli, s bočnom visinom od 1/72 veličine baze. Drugim riječima, ezoosmička mreža ima ravnu geometriju. Sposobnost širenja materijalnog Svemira ograničena je veličinom ezoosmičke mreže.

Unutar ezoosmičke mreže postoje 72 dimenzije (Napomena: za više informacija pogledajte knjigu „AllatRa“). Sve što moderna znanost naziva „materijalnim svemirom“ postoji samo u prvih 6 dimenzija, a posljednjih 66 zapravo kontrolira nadgradnje koje sputavaju „materijalni svijet“ u određenom sputavajućem okviru - šest dimen-

karakteristika mikrokozmičkih objekata, znanstvena objašnjenja povezana s ponovnom procjenom nekih grana fizike, uglavnom kvantne mehanike, kvantne statistike i kvantne teorije polja. Međutim, zajedno s objašnjenjima osnovnih principa i koncepata PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, postoji mnogo primjera grubih analogija tih koncepata i procesa koji se koriste u drevnim tekstovima različitih kultura i nacija svijeta. Štoviše, ovdje možete pronaći stvarne izračune, dijagrame objašnjenja, informativne grafike, tablice i formule, predane u pristupačnom obliku namijenjene matematičkim i fizičkim proračunima, samoprovjeru podataka od strane širokog spektra zainteresiranih.

zija. Prema drevnom znanju, 66 dimenzija (od 7. do 72. uključujući) također pripada materijalnom svijetu, ali u biti nisu materijalne.

Izvan ezoosmičke mreže, kako je rečeno u drevnim svetim legendama različitih naroda svijeta, postoji duhovni svijet - kvalitativno drugačiji svijet koji nema išta zajedničko s materijalnim svijetom, njegovim zakonima i problemima.

EZOOSMIČKA REŠETKA je stabilna i nepomična. Sastoji se od određenog broja identičnih EZOOSMIČKIH STANICA koje imaju oblik kocke u trodimenzionalnom prostoru (iako za dimenzije veće od treće struktura postaje složenija). Svaka se ezoosmička stanica sastoji, relativno govoreći, od 6 "zidova" u obliku

& Zanimljivo je da je staroslavenska riječ „Vselennaâ“ (Univerzum) samo prijevod grčke riječi „oikoumenh“, što znači „naseljeni“, „naseljeni dio“.

EZOOSMIČKIH MEMBRANA.
Unutar, u središtu kocke svake

ezoosmičke stanice, nalazi se
STACIONARNA PO ČESTICA.

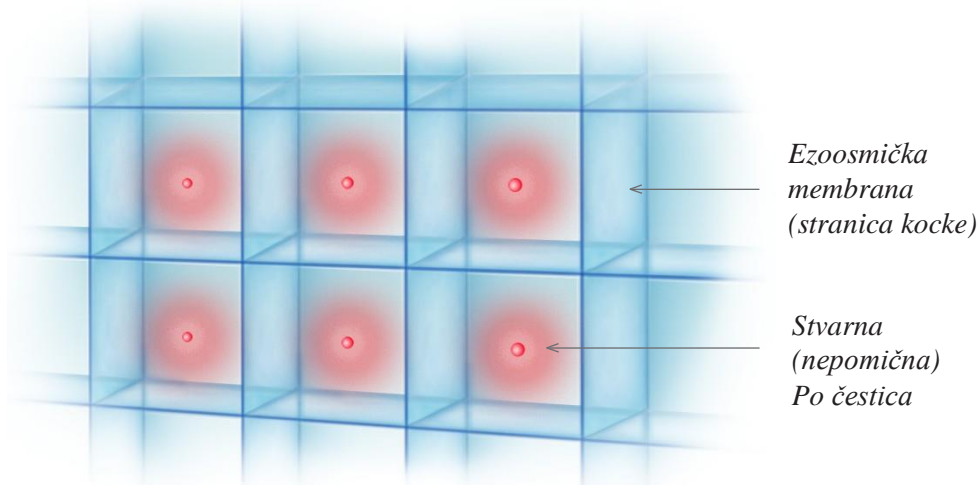

Figure 1. Fragment of ezoosmic grid in the third dimension.

Danas možete pronaći puno napomena za ezoosmičku rešetku, koje su od davnina sačuvala različite nacije svijeta koje žive na različitim kontinentima. Mogu se naći u etimološkim i kozmogonskim mitovima, svetim crtežima, prikazujući strukturu svijeta, u tekstovima različitih filozofskih, vjerskih učenja, u legendama koje alegorijski govore o stvaranju svemira i svijeta. Nažalost, što se više približavamo našem vremenu, to više vidimo gubitak znanja i nerazumijevanje njegove suštine, zamjenu svetih metaforičnih značenja zemaljskim osjećajem. Navest ćemo samo neke primjere informacija koje smo pronašli o relevantnim artefaktima.

& Paleolitsko doba. Slike znakova (rešetke, mreže, kvadrati, rombovi s točkicom unutar, šahovski ukras) postoje od starih dana, neki od njih - čak i u paleolitsko doba. Pogrešno je misliti da oni označavaju „zasijano polje“ jer su se ti znakovi pojavili mnogo prije nastanka poljoprivrede. Poznato je da su u prošlosti ljudi ostavljali sveto znanje, važno za sljedeće generacije, na određenim mjestima, u pravilu, u rezbarijama na stijenama, uključujući one u obliku određenih znakova. Špiljski znakovi i simboli pronađeni na različitim kontinentima prilično su identični zbog nekih specifičnih znakova (**Napomena: za više informacija pogledajte knjigu "AllatRa"**), što upućuje na zajednički izvor tog znanja. Danas postoje mnogi artefakti različitih epoha koji ukazuju da su sve te rešetke, mreže, rombove s točkicama, krugovima, kvadratima, spiralama bili široko rasprostranjeni elementi uzoraka i ukrasa na obrednom posuđu, odjeći, svetim predmetima, u ukrašavanju svetih tekstova raznih nacija. Često su se uz takve znakove primjenjivali simboli božice neba i boga zemlje.

& Afrika. Vapnena špilja Blombos jedno je od najpoznatijih arheoloških nalazišta. Srednji paleolitik, smješten na južnoj obali Južnoafričke Republike. Gornji slojevi njenih naslaga, stari oko 68 tisuća godina, sadržavali su ogrlice od školjki, alat od kosti i oker dijelove s geometrijskim gravurama.

& Kina. Keramička tegla neolitske kulture Yangshao, koja je postojala od oko 5000 god. pr. Kr. do 2000 pr. Kr. na teritoriju današnje Kine. Keramička posuda Yangshao kultura (5000-2000. pr. Kr.) pronađena u provinciji Shanxi, Kina

Tripoljska čaša,
5000-4000 pr. Kr.

Kasna Tripoljska amfora,
kraj 4. tisućljeća pr. Kr.

Kina. Keramička tegla
Yangshao kulture,
5000-2000 pr. Kr.

Kina. Keramička tegla
Yangshao kulture,
5000-2000 pr. Kr.

Afrika
Blombos špilja

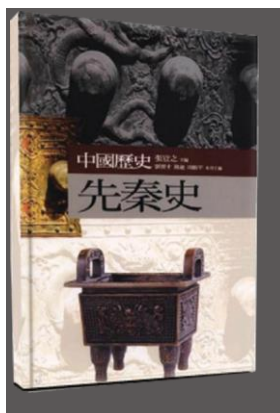
Enciklopedija Tripoljske kulture” («*Энциклопедія Трипільської культури*; 2004)

Drevna Europa.
Keramički ćup
(Tripoljska kultura,
6000-3000 pr. Kr.)

Tajland.
Keramički ćup
(4420-3400 pr. Kr.)

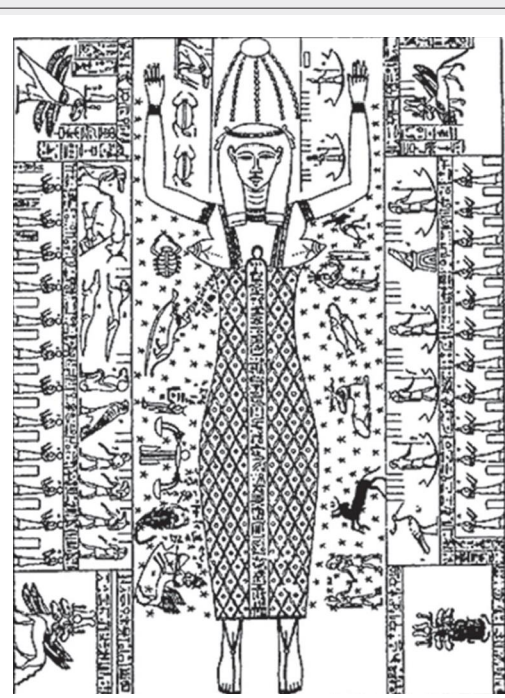
Knjiga „Pre-Qin Period in the History of China”

(先秦史, 2002)

& **Tajland.** Keramički ćup arheološkog nalazišta Ban Chiang (naselje brončanog doba (4420-3400 pr. Kr.) smješteno na sjeveroistoku današnjeg Tajlanda).

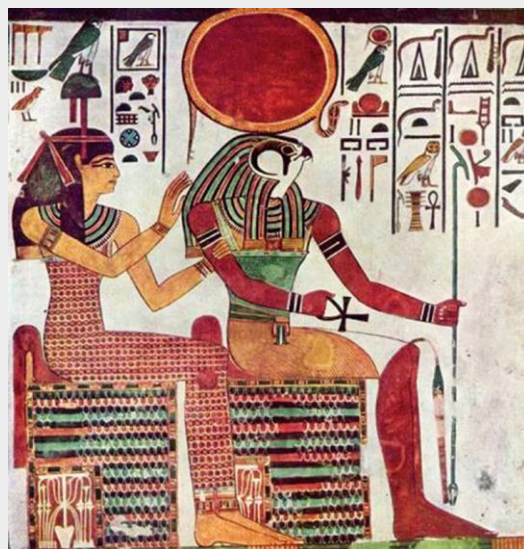
& **Drevna Europa.** Keramički ćup Tripoljske kulture (Kukuteni-Tripoljska kultura) široko rasprostranjena 6000-3000. pr. Kr. u međudjelu Dunava i Dnjepra (teritorij današnje Ukrajine, Moldavije, Rumunjske).

Literatura: Мойсеєнко В.С. Хрест із півмісяцем - вічні символи. Ілюстрована історія символів України. [Moeyseenko, V.S., Križ i polumjesec – vječni simboli. Ilustrirana povijest simbola Ukrajine] Kiev: Oranta, 2006 [na ruskom].

Slika božice Nut na unutarnjem poklopcu egipatskog sarkofaga koju je 1857. u Tebi pronašao egiptolog Heinrich Karl Brugsch.

Literatura: Brugsch, Heinrich. Geografski natpisi drevnih egipatskih spomenika. Leipzig: Hinrichs, 1857.-1860.

Literatura: Гладкий В.Д. Древний мир. Энциклопедический словарь в 2-х томах. Том 2. – М., 1998

& Ancient Egypt

Drevni Egipćani vjerovali su da je božica zvana Nut bila "Majka zvijezda", "Ona koja rađa bogove". Njezina su djeca bila zvijezde kojima je ona upravljala. Identificirana je s kozmičkim svemirom. Isprva je bila prikazana kao Nebeska krava, zatim kao žena Nut, kao ocean i čak kao kupola / krov, kao simbol nečega skrivenog ispod vidljive slike, nečeg neshvatljivog za čovjeka. Ogradila je nevidljivi i neshvatljivi dio svijeta od vidljivog, kratkotrajnog i vremenitog dijela, vječni svijet od vremenitog i zemaljskog svijeta. Ponekad je bila naslikana na unutarnjem kapku sarkofaga i gledala mumiju. Orašasti plod nalazi se na crtežima koji su korišteni za ukrašavanje unutrašnjosti piramida ili svetih tekstova. To su bile slike žene

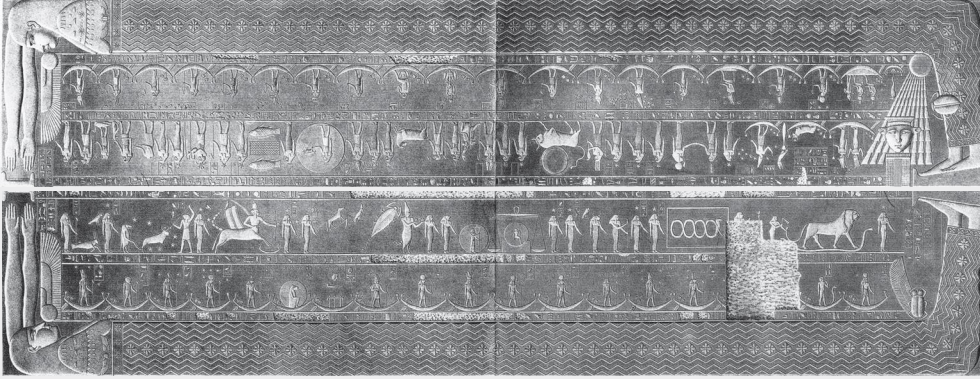
– božice svemira savijene u obliku kvadrata, pravokutnika ili kupole, protezajuće preko cijelog horizonta. Njezino tijelo ili odjeća u pravilu su imali **ukras u obliku rešetke ili sliku poput romba** (ponekad s točkama na svakom kvadratu).

Literatura: Гладкий В.Д. Древний мир. Энциклопедический словарь. В 2-х томах. [Gladky, V. D. Drevni svijet. Enciklopedijski rječnik u 2 sveska] – Moscow, 1998 [na ruskom].

↔ Hathor and Ra–Harahuti.

Slike unutar grobnice kraljice Nefertiti u Tebi. 19.dinastija. Približno 1250. pr.Kr.

Na stropu hrama božice Hathor u Denderi (Egipat) postoji takozvani "četverokutni (pravokutni) dendera zodijak". Bas-reljef se sastoji od dva dijela, sa sličnim likovima božice Nut (u gornjem dijelu) i boga Geba (u donjem dijelu). Božica Nut je naslikana iznad Svemira u obliku pravokutnika, čineći tako zatvoreni lik sličan cigli. U središtu njezina tijela nalazi se opetovani ukras romba.

Božica neba Nut, rađajući Sunce. Strop kapele "čistilišta" u hramu božice Hathor (Dendera, Egipat), 1.st.pr.Kr. – 1.st.po.Kr.

Sudeći po grobovima u drevnom Egiptu, rešetkasti predmeti od perli bili su tradicionalni grobni nakit. Takvo mrežasto pletenje i uzorci slikani su na grobnom sarkofagu i kipovima i demonstrirali vjerovanje starih Egipćana o nevidljivom svijetu i kuda su ljudi išli poslije. Zanimljivo je da su gotovo svi takvi mrežasti pokrivači za sarkofage izrađeni u plavoj i zelenoj boji i ukrašeni tirkiznim perlicama. To ima svoje značenje koje ukazuje na određeno sveto znanje.

(Napomena: za više informacija o značenju plave i zelene boje u mitologiji različitih nacija svijeta, molimo pogledajte knjigu "AllatRa").

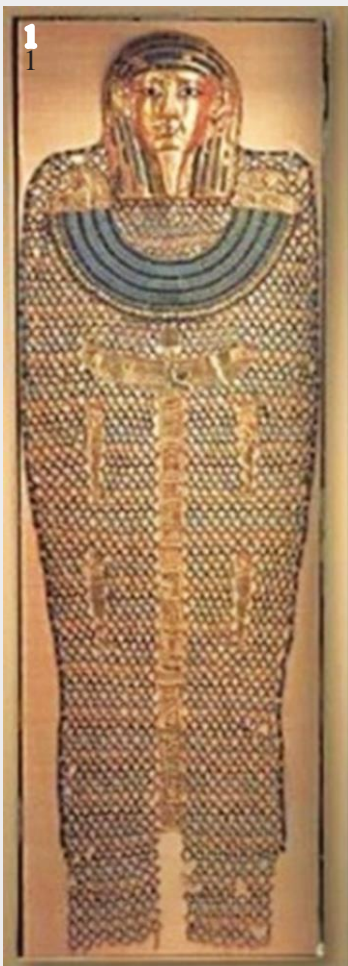
Zidne slike u grobu Tigrane-paše (1000. g. pr. Kr.) - katakombe Kom el Shoqafe smještene u Aleksandriji (Egipat).

Ulomak egipatskog sarkofaga s uzorkom koji oponaša tradicionalnu pokrovnu mrežu (600. pr. Kr.).

⇐ Fragment ukrasa rešetke na sarkofagu egipatske mumije Nes-paka-shuti (760. - 656. pr. Kr.) izložen u muzeju u Luksoru

1) Hekaemsaefov sarkofag, pronadjen u grobnici u Sakkari (664.-525. pr. Kr.). Izloženo u egipatskom muzeju u Kairu.

2) Najbolje sačuvana mrežasta "haljina" za mumiju pronadjena u grobnici u Gizi nedaleko od današnjeg Kaira.

3) Fayum mumije poznate i kao Faiyum mumije portreti– ukopne mumije s portretima umjesto

grobne maske, pronadjene u nekropoli Faiyum. (Rimski Egipat 1-3. st. pos. Kr.). Mumije su izrađene od dišavnice u obliku rešetke.

References: Калашиников В.В., Носовский Г.В., Фоменко А.Т. *Астрономический анализ хронологии. Альмагест. Зодиак.* [alašnjikov, V.V., Nosovski, G.V., Fomenko, A.T. *Astronomska analiza kronologije. Almagest. Zodijaci*] Moscow: Delovoy ekspress, 2000 [na ruskom jeziku]; Pokloni Nila: drevna egipatska fajanca / priredila Florence Dunn Friedman. London: Thames i Hudson u suradnji s Muzejom umjetnosti, Rhode Island School of Design, 1998.

& Drevna Kina

U kineskoj filozofiji postoji i takav drevni koncept kao što je Yi Zhou, koji izražava ideju supstancijalnosti i strukturnog poretka, jedinstvo prostora i vremena kao atributa Svemira. To znači "prostor i vrijeme", "Svemir", a u modernom svijetu riječ "yidzou" koristi se u značenju "kozmos". Zanimljivo je da etimološki ova riječ potječe od riječi koja označava dvije okomite šipke u osnovi krova. Ovaj podatak postaje još zanimljiviji s obzirom na to da se u davnim vremenima (doduše, i danas) znanje o procesima u nevidljivom svijetu objašnjavalo asocijativnim primjerima poznatim ljudima iz njihove svakodnevice u vidljivom svijetu

U kineskom filozofskom taoizmu "Zhuāngzi" (400.-300. Pr. Kr.) koncepti "yi" i "zhou" povezani su s konceptom "tao". Riječ "yi". naime, označava prostornu bezgraničnost "[to] ima stvarnost / supstancijalnost, ali nije na [određenom] mjestu", dok pojam "zhou" znači vremensku beskonačnost ("[to] ima opseg, ali nema korijen i vrh", tj. (kraj i početak). Imajte na umu da je sinonim za **yizhou tan di** koji književno znači „nebo i zemlja“. Iz rasprave Yan Zhu-a., Zhuangzi “:

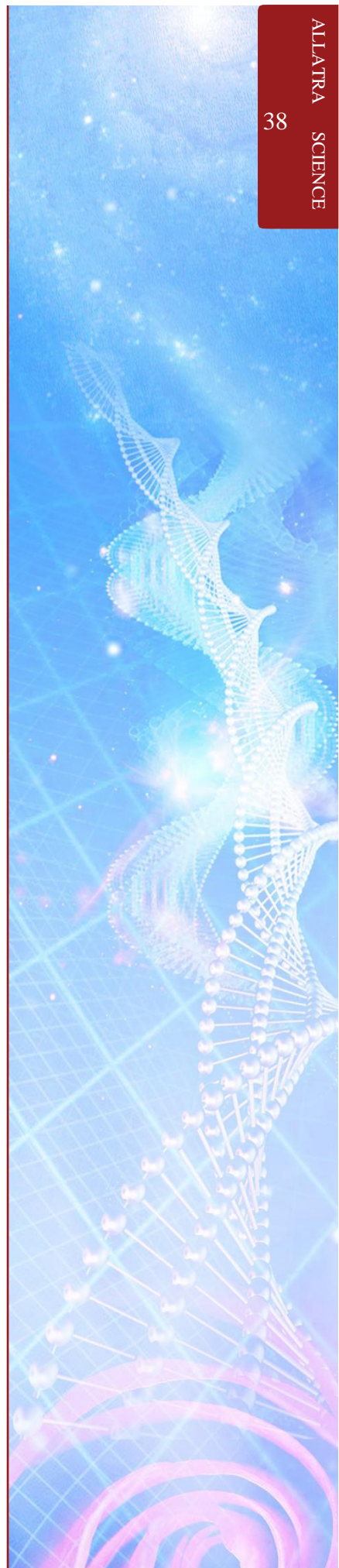
„Ulazi, ali nema korijen; ugasi se, ali nema otvor. Ima stvarnu bit, ali nema nikakve veze s mjestom [za to]; ima trajanje, ali nema ikakve veze s početkom ili krajem. To ulazi ni u jedan otvor koji stvarno ne postoji; to ima stvarnu bit, ali nema mjesta [za to] - to je prostor. To se nastavlja, ali nema vremena početka ili završetka. Ima život [i] ima smrt; ulazi; izlazi. Ono što nema oblik kada ulazi i izlazi, naziva se vratima prirode. Vrata prirode su Nepostojanje. [Sve] stvari dolaze iz nepostojanja. Postojanje ne može dovesti sebe u postojanje pomoću postojanja, ono mora izaći iz nepostojanja. A nepostojanje ima samo nepostojanje. U tome je tajna mudraca. Među starima je bilo onih čija su znanja dosegla krajnju točku. Nepostojanje se smatralo glavom, život tijelom, a smrt repom. Postat ću prijatelj onima koji su opazili očuvanje jedinstva u postojanju i nepostojanju, u smrti i životu. Ovaj drevni tekst o ljudskoj samo percepciji, koji sadrži informacije o svjetskoj strukturi, aktualan je i danas:

“Onaj tko sklopi unutarnji sporazum ostaje neimenovan. Tko sklopi vanjski sporazum, teži posjedu. Onaj tko djeluje neimenovano, emitira svjetlost i u običnom. Tko teži posjedu, samo je trgovac. Gledajući kako se proteže na vrhovima prstiju, ljudi ga smatraju izvanrednom [osobom]. Život [čovjeka] je poput čađe [ispod kotla]. Da bismo otkrili [značenje], možemo reći: kretanje suštine. ”

U raspravi "Zhuangzi" postoje zanimljiva spominjanja da "čovjek nakon smrti može postati tarzus ili mišja jetra", a takve se stvari objašnjavaju uporabom takvog "metafizičkog" koncepta kao "nsegmentirana stvarnost" (tj. nepodijeljena), u kojoj je "cio u svemu i sve u cijelomu" (*Napomena: molimo pogledajte daljnje informacije o nepokretnim i fantomskim Po česticama*). Ako ovo pitanje razmotrimo iz perspektive raspada jednog životnog oblika i stvaranja drugog koji se sastoji od istih elementarnih čestica (pretvarajući se iz jednog stanja u drugo), postaje jasno da ovaj alegorijski primjer ima nešto više od filozofskog podrijetla.

Što se tiče izraza "yizhou", počevši od drevnog kineskog teksta "Zhuangzi" koji su znanstvenici sastavili 200. godine nove ere, on se koristio u filozofskom kontekstu, gdje je "yi" definiran kao "četiri strane svijeta, gore-dolje" (*Napomena: u pravilu se takva definicija u drevnim tekstovima Istoka koristila za označavanje kocke, kubičnog prostora*), a "zhou" kao "prošla antika i dolazak danas" (XI, 12). U istom se tekstu koncept "yizhou" koristi u vezi s idejom jedinstva Svemira: "Nebo (Tan) i Zemlja (Di) i" yizhou "uspoređuju se s tijelom jednog čovjeka" (VII, 155).

Kao što je ranije spomenuto, pojmovi "yi" i "zhou" povezani su s razumijevanjem "dao-a" (tao) - jednog od središnjih pojmova u kineskoj filozofiji. Koristi se u različitim filozofskim školama i okarakteriziran je kao božanska praznina; sveobuhvatno jedinstvo svih; prvi uzrok podrijetla; izvor svega i princip svoga postojanja. Vječno je i nema ime, prazno je i neiscrpno; rađa mnoge stvari. Može se donijeti, ali se ne može uzeti, ali ne i

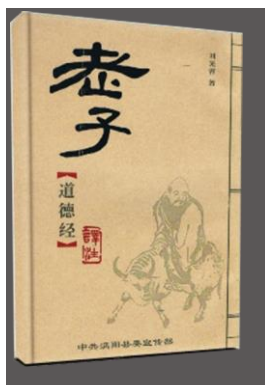

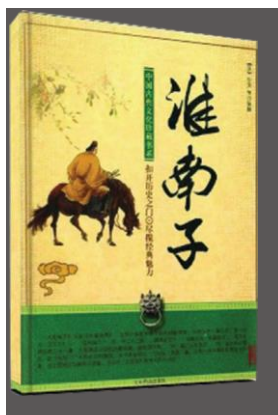
Knjiga "Zhuangzi u kineskoj narodnoj literaturi"
(白话庄子, 2003)

Yin Yang znak

"Tao Te Ching"
(道德经, 2008)

"Huainanzi"
(淮南子, 2004)

primiti. Može se percipirati, ali se ne može vidjeti. U sebi ima svoj korijen i tlo. Nema početka i kraja. Ima ga svugdje i u svemu i tako dalje. Na primjer, prema filozofiji Lao Tzu-a **dao** znači sveobuhvatno jedinstvo svih. Nema ime i oblik; ne može se čuti, vidjeti, promijeniti, predati, percipirati, definirati, ali je apsolutno. Mirno je, ali istodobno se kreće u svemu. Ne mijenja se samo po sebi, ali je uzrok svih promjena. To je vječno jedno. To je korijen i majka svih stvari. "Čovjek ovisi o zemlji, zemlja o nebu (svemiru), nebo o **dao-u** i **dao o sebi**". Tao se definira i kao pravilnost "yin-yang" izmjenjivanja.

Iz "Tao TeChinga", poznatog kineskog filozofskog teksta 6.-5. stoljeća prije Krista: "Tao je prazan, kad se koristi, neiscrpan je. Transformacije nevidljivog su beskonačne. [Tao] - najdublja vrata rođenja. [to] [vječno] kao beskonačna nit i nikada se ne iscrpljuje. Tao nema oblik. Tao djeluje nerazgovjetno i nejasno. Ali u njegovoj neizvjesnosti i dvosmislenosti postoje slike. Nerazgovjetno je i nejasno. Ali u njegovoj neizvjesnosti i dvosmislenosti postoje stvari. Tamno je i duboko. Unutar njegove tame i dubine nalaze se najmanje čestice. Te najmanje čestice imaju najvišu stvarnost i istinu. Veliko je u beskonačnom kretanju. To što je u beskonačnom kretanju ne doseže granicu. Kako ne doseže ograničenje, vraća se [izvoru]. Zahvaljujući njemu, sve se rađa i nastavlja [svoj rast]. Tao je skriven [od nas].... Tao rađa jednog, jedan rađa dva, dvoje rađa tri, a **tri rađaju sva bića**. Sva stvorenja imaju yin i yang, puna su Qi-a i svi su u harmoniji ... Slijediti sjaj [Tao], opaziti njegov najdublji smisao ..." (Napomena: Znak Yin Yang simbolizira kreativno jedinstvo suprotnih sila u Svemiru). Prikazan je kao krug podijeljen linijom u obliku slova S na tamni i svijetli segment, a svaki sadrži točku koja je simetrična jedna prema drugoj (svijetla - na tamnoj strani i tamna - na svijetloj strani). Prema drevnim kineskim pogledima yin znači "promjenjivost", a yang znači "nepromjenjivost, prohodnost, nepovredivost". Objasnjeno je u PRIMORDIJALNOJ ALLATRA FIZICI da je varijabilnost svojstvo fantomskih **Po** čestica, a prohodnost i nepovredivost stvarnih (stacionarnih) **Po** čestica.

Iz "Zhuangzi": "Dao ... povezan je s nečim što nema oblik. Radi kao izvor, u punom je jeku .... Stoji između neba i zemlje i ispunjava sav prostor ... Nateže četiri užeta, ima Yin-Yang u ustima" (Napomena: za „ima Yin-Yang u ustima“, pogledajte knjigu „AllatRa“, informacije o prelazu 72. i 1. dimenzije, o drevnom simbolu Svemira - zmiya koja grize svoj rep, o Dahomey mitologiji, gdje je Bog stvorio svijet iz zmijskih usta).

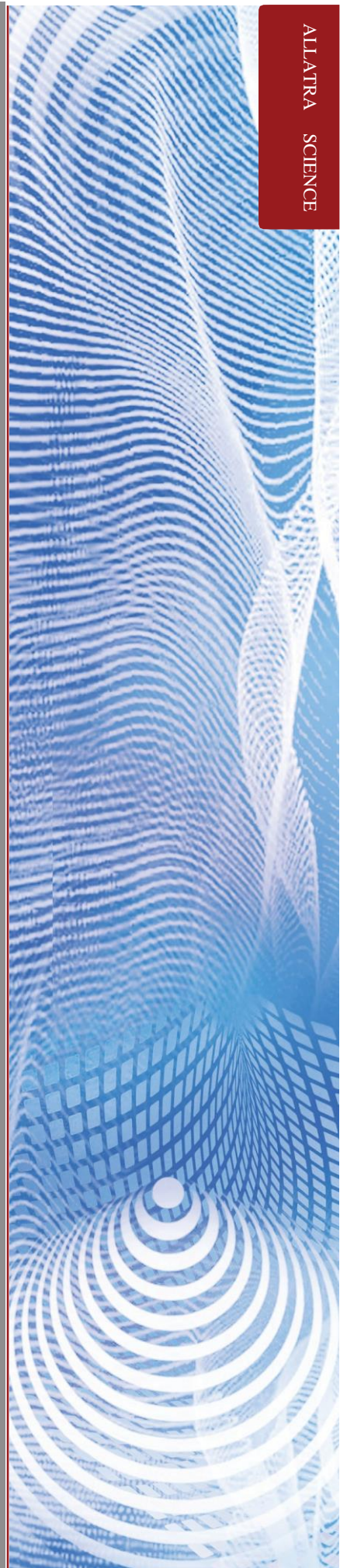
Literatura: Новая философская энциклопедия. В четырех томах. / Ин-т философии РАН. Научно-ред. совет: Степин В.С., Гусейнов А.А., Семигин Г. Ю. [Nova filozofska enciklopedija u 4 sveska. / Filozofski institut Ruske akademije znanosti. Istraživanje i uredništvo: V.S. Stepin, A.A. Guseinov, G.U. Semigin] Moskva: Mysl, 2010, vol. IV [na ruskom]; Философский энциклопедический словарь / ред.-сост. Губ-ский Е.Ф. [и др.]. [Philosophical Enciklopedijski rječnik / urednici - E.F. Gubsky i suradnici] Moskva: Infra-M, 2006 [na ruskom]; Китайская философия. Энциклопедический словарь/глав. ред. Титаренко М.Л. [Kineska filozofija. Enciklopedijski rječnik / glavni urednik - M.L. Titarenko] Moskva: Mysl, 1994 [na ruskom]; Ян Чжу. Лецзы, Чжу-анцзы. Перевод Позднеевой Л.Д., Гл. ред. восточной лит. [Yang Zhu. Liezi, Zhuangzi. Preveo L.D. Pozdneva, glavna urednica istočne književnosti] Moskva: Nauka, 1967 [na ruskom]; Ян Хун-шун. Дао дэ цзин (пер. Ян Хуншун). Древнекитайская философия в 2-х т. [Yan Hin Shun. Tao Te Ching (prijevod Yan Hin Shun). Drevna kineska filozofija u 2 sveska] Moscow: Mysl, 1972 [na ruskom]; Рječnik filozofije religije. Uredili Charles C. Taliaferro i Elsa J. Marty. London: Međunarodna izdavačka skupina Continuum, 2010.; Oxfordski priručnik za religiju i znanost, uredili Philip Clayton i Zachary Simpson. Oxford University Press, 2006.; Sherrill Međunarodna izdavačka skupina Continuum, 2010.; Oxfordski priručnik za religiju i znanost, uredili Philip Clayton i Zachary Simpson. Oxford University Press, 2006.; Sherrill W.A. Baština promjena: Pozadina kineske kulture. Taipei. 1972.; Wilhelm R. Geschichte der chinesischen Kultur. München. 1928.

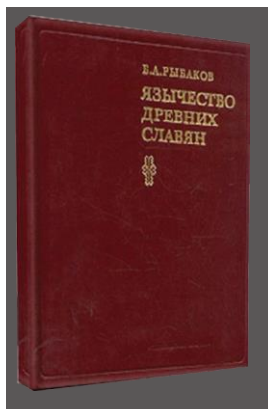
& Kozmički simbol pređenja i tkanja

Simboli tkanja i pređenja za mnoge su imali sveto značenje nacije. Možemo pronaći prilično zanimljivo drevno znanje koje je bilo sačuvana do danas. Na primjer, postoji jedna moderna riječ, koja na arapskom zvuči kao (nul) i znači 'drevni razboj za ručno pletenje' (obični pravokutni okvir s dvije napete niti koje čine **rešetku**). Poznavajući sveto značenje simbola tkanja za drevne ljude (i pređenje), može se razumjeti asocijativna povezanost ovog simbola s njihovim kozmološkim koncepcijama. Naime, razboj za ručno pletenje poslužio je kao primjer za objašnjenje alata stvaranja Svemira, kojim je upravljao kreativni bog koji je pleo niti, isprepletao **uzorak (znakove)** od njih u platnu svijeta, određujući tako život i sudbinu svega, uključujući svakog čovjeka. A procesi pređenja (postupak linearnog presavijanja i **spiralnog uvijanja** različitih vlakana uz pomoć vretena kako bi se stvorila jedna čvrsta pređa) korišteni su za objašnjavanje procesa stvaranja svih stvari i života u Svemiru. **Spiralno okretanje** vretena simboliziralo je **kretanje Svemira, zavjese**, kroz koju se svijet vidi kao iluzija (*Napomena: Ezoosmička razina mreže*). Riječ "vreteno" srodna je drevnoj indijskoj riječi «Vártanam» - «pređenje, kotrljanje, kretanje unatrag i naprijed».

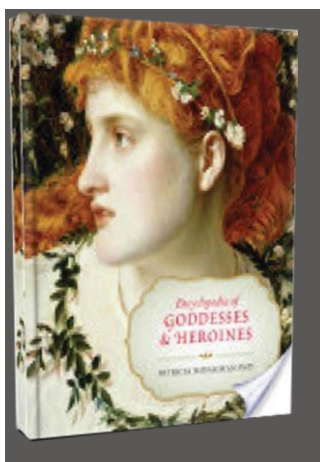
Pređenje je bilo svojstvo boginja Velike majke i "mjeseca" (u pravilu im je karakteristično obilježje znak Allat - polumjesec s rogovima gore) i tkalci sudbine u kozmičkoj mitologiji mnogih naroda svijeta. Primjerice, u istočnoslavenskoj mitologiji zaštitnica ženskog načela, sudbine, plodnosti, vode, pređenja i tkanja (koja se naziva i nevidljivim Velikom prediteljem svijeta) bila je božica Makosh (Mokosh); jedan od njezinih atributa bio je rog izobilja, polumjesec s podignutim rogovima. U cjelini vrijedi spomenuti da su istočni Slaveni imali jedinstveno drevno znanje o svemiru i čovjeku, o znakovima i simbolima još u pretkršćansko doba. Sve se to može naći u njihovoj kulturi i vjerovanjima te u arhitektonskim strukturama slavenskih hramova i kapela (*Napomena: za više informacija pogledajte knjigu "AllatRa"*). Znali su za stvaranje svijeta kao postupak sličan procesu stvaranja pređe ili platna: svijet se "prede" kao pređa, "omata" kao osnova pređe i "tka" kao tkanina. To da je drevno znanje uništeno i novi svjetonazor svećenika nametnut i politiziran, može se suditi po činjenici da su gotovo sva predavanja protiv poganstva u 12-14 stoljeću sadržavala ime drevne Makosh.

Makosh je bila važna božica praslavenskog panteona, koja je bila među sedam glavnih bogova. Značenje njenog imena "Makosh", tačnije, "Makosh" je vrlo zanimljivo. Etimologija ove riječi kaže da je povezana s korijenom koji označava "pređenje, pređa". Na sanskrtu postoji riječ "moksha" (moksa) koja znači "oslobođenje", a još se uvijek koristi u indijskoj filozofiji i religiji kao koncept duhovnog oslobođenja. U imenu Makosh, uzimajući u obzir staro indoeuropsko doba riječi Ma, prva riječ znači „Majka“ (Velika Majka, koja je rodila svijet, Božica Sudbine). A riječ "kosh" na staroslavenskom jeziku znači "**pletenu košara**", pletena kolica za snopove (poznata iz doba eneolitika - 4000-3000 pr. Kr.), spremište za žito. Štoviše, izraz „moja parcela“ (što znači „moja sudbina“, „moja sudbina“) značio je „moja kolica snopova“, „moja košarica žita“. Uzimajući u obzir drevnu asocijativnu simboliku tih predmeta i biljaka povezanu s objašnjenjem procesa stvaranja, jasno je da ona ima nematerijalno značenje, na primjer, izraz "moja košarica žita" značio je "moje duhovno dobro", "moja duhovna vrijednost". U mitologiji naroda svijet žitarice predstavljaju drevni simbol rođenja, uskrsnuća i obnove svijeta;

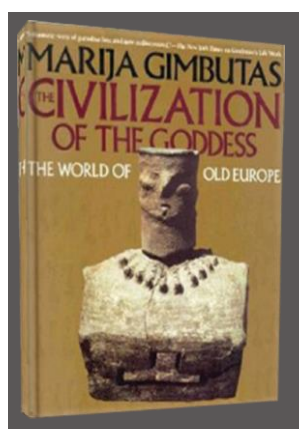

B.A. Rybakov
"Paganizam
Drevnih
Slavena", 1981

"Encyclopedija
Boginja i
Heroina";
2014

Marija Gimbutas.
"Civilization of the of
Goddess: The World
Old Europe", 1991

a iz perspektive duhovnog razvoja čovjeka simbol žita je formiranje i uspostavljanje duhovnog života u čovjeku, gdje su najviše vrijednosti postizanje nematerijalnih dobara, duhovno sazrijevanje i usavršavanje tijekom njegova života; tj. koncepcija vječnog duhovnog života u kratkotrajnom postojanju pokrivača - tijela. Zato je početna slika božice, zaštitnice punih košara, kao Majke istinske Sreće (oslobođenja), imala potpuno drugačije značenje povezano s nematerijalnim vrijednostima čovjeka.

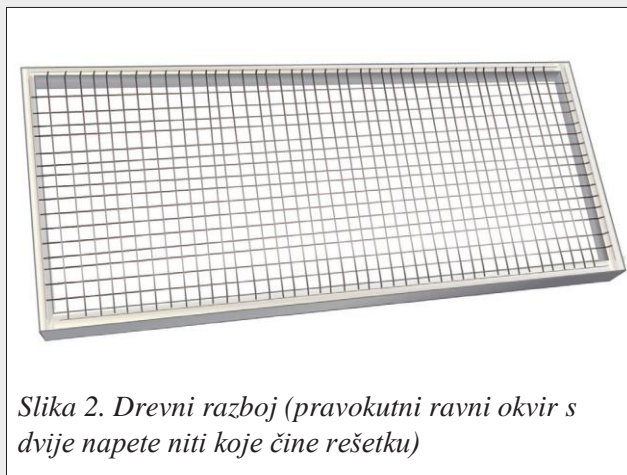

Shema Slavenskog veza koji prikazuje božicu Makosh

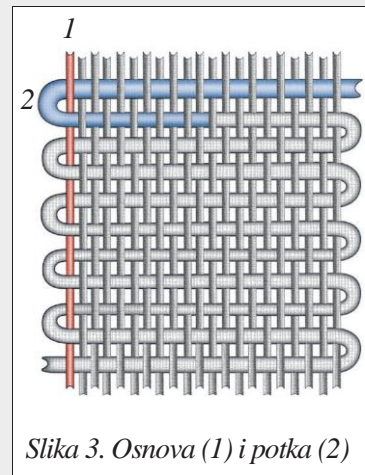
References: Аничков, Е.В. Язычество и Древняя Русь. [Anichkov, E.V. Paganizam and Drevna Rus] – St.Petersburg.: Print.-h. of M.M. Stasulevich, 1914 [na ruskom]; Бегунов Ю.К. История Руси в пяти томах: С древнейших времен до Олега Вещего (Том 1) [Begunov, U.K. Povijest Rusa u pet tomova: od antičkih vremena do Olega Proroka (Vol.1)] Moskva: Politehnika, 2006 [na ruskom]; Рыбаков Б.А. Язычество Древней Руси.[Rybakov, B.A. Paganizam and Drevna Rus] Moskva: Sophia, Gelios, 2001 [na ruskom]; Рыбаков Б.А. Язычество древних славян. [Rybakov, B.A. Paganizam Drevnih Slavena]– Moskva: Nauka, 1981 [na ruskom]; Фоминцин А.С. Божества древних славян.[Fomintsin, A.S. Bogovi Drevnih Slavena] St.Petersburg, 1995[na ruskom]; Britannica Enciklopedija svjetskih religija. Encyclopedia Britannica, Inc., 2008;

Niederle, Lubor. Slovanské starožitnosti. Praha: Bursík & Kohout, 1916; Gieysztor A. Mitologia Słowian. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, 2006.

U mnogim drevnim kozmološkim mitovima nacija svijeta zabilježeno je da su boginje (*Napomena: sila Allata*) koje su tkale tkanje kao čin kozmičkog stvaranja, kontinuirani proces, gdje su se svi *nadolazeći* događaji - *niti* - isprepletali u promjena uzorka na *nepromjenjivoj osnovi*. Štoviše, osnova (uzdužne niti na okviru) je bila simbol trajnog i konstantnog koji povezuje sve razine Svemira. (*Napomena: pogledajte ezoosmičku mrežu, stvarne (stacionarne) Po čestice*). I potka (poprečne niti postavljene okomito na niti osnove i isprepletene s njima) simbolizirale su nestalnu i promjenjivu, kvantitativnu samu prirodu u vremenu i prostoru (*Napomena: molimo pogledajte fantomske Po čestice*). Osnova i potka čine križ.

Slika 2. Drevni razboj (pravokutni ravni okvir s dvije napete niti koje čine rešetku)

Slika 3. Osnova (1) i potka (2)

Slika 4. Žena koja radi na prastarom tkalačkom stanu

Gotovo sve božice Sudbine vremena u mitologiji svjetskih naroda su predionice i tkačice. Čak i danas mogu se naći razna spominjanja, rituali, tradicije i legende povezane s tim, na primjer, kao što sestre Dan i noć čine mrežu vremena, prostorno-vremensku tkaninu kozmološkog stvaranja. Međutim, postoje spomenici koji su još drevniji. Na primjer, u Drevnom Egiptu boginju Niet štovali su kao početnu božicu neba, mudrosti i tkanja, iz koje je bog sunca izašao i zasjao. Prema mitovima, u početku vremena napela je nebo na svom tkalačkom stanu i isplela svijet od iskonskih voda, isplela sva živa bića, uključujući muškarce i žene. Obično se Neit (Neto, Nit) prikazivala pomoću sljedećih hijeroglifa

Prvi hijeroglif znači njezino ime (korijen "nt"), drugi hijeroglif označava njezin simbol, postavljen na glavi, a treći hijeroglif znači "božica". Zanimljivo je da je sudeći prema korijenu ime Neit povezano s korijenom riječi što znači "tkati" (ntt) . To je također korijen riječi "postojanje". Egipćani su vjerovali da je Neit povezan s božicom iskonske praznine (iskonske vode) - Nunom. Ime Neit također je u korijenu povezano s riječju „voda“ (nt) / – što ukazuje na povezanost Neita s božicom iskonskih voda. U jednom od mitova se kaže da je Neit ona koja je "osvijetlila prvo lice" ili osvijetlila prvu površinu lica ". Plutarh i Platon citirali su sljedeći tekst o božici Neit: "Ja sam sve što jesam, što ću biti, što je i bilo, i iti jedan smrtnik nije ikada otkrio moju presvlaku." Prema povijesnim izvorima u starom Egiptu postojala je molitva Neiti: „O velika Majko, čije je rođenje nezamislivo. O boginjo mlada i velika, čija se presvlaka ne može otkriti! Oh, otvori svoju presvlaku, dragocjena, jer ja nemam puta do tebe. Dođi i uzmi moju dušu i zaštititi je svojim rukama. ”.

References: Budge, Wallis E.A. *The Gods of the Egyptians: Volume 1*. New York: Dover Publications, Inc., 1969; Hart, G. *The Routledge Dictionary of Egyptian Gods and Goddesses*. London: Routledge & Kegan, 2012; Byrnes, A. *The goddess Neith in the Early Dynastic period*. *Egyptological*, 2013; Mallet D. *Le culte de Neit à Sais*. Paris, 1888.

& Sjeverna i Srednja Amerika

Sličnu sliku možemo vidjeti i na ostalim kontinentima tisućama kilometara udaljenim od ovih mjesta. Na primjer, u Sjevernoj Americi autohtoni stanovnici Aljaski (Indijanci etnolingvističke skupine Sjeverni Athabaskan) imaju mit o božici Atsentmi (Atsintma). Govori da je Atsentma otvorila oči u praznom svijetu. Zatim je tkala tkaninu od Chamerion cvijeća (vatrena trava)

Vinča kultura. 6000-5000 BC, ženska figurica od terakote

Svećenica božice Neith. Dendera Hram (Egipat), 1000 BC – 1000 AD

Grčka. Ženska figurica od gline . 700 BC

(u slavenskih naroda biljka iz porodice vrba - иван-чай) i razvlačila je, pričvršćujući je na uglovima na svetim planinama. Tada je počela pjevati. To je prouzročilo početak svemira. Zanimljivo je da je vatrena trava prilično raširena, i na Aljasci su njezini cvjetovi raspoređeni prema **shemi četverokuta**. Donji joj je jajnik četverostrani; s vremenom se pretvara u dugačku **četverostranu kutiju** koja pukne u 4 lista i oslobađa puno zrna koja zahvaljujući dugim maljama imaju sposobnost leta na velike udaljenosti. Kad znamo takve detalje, jasno je zašto je ta biljka korištena dok je objašnjavala kozmološke koncepcije. (Napomena: druge je nacije svijeta Svemir asociirao na ravnu četverostranu ciglu i glas. Prva riječ, zvučni zvuk bio je povezan s Iskonskim zvukom).

U kozmičkoj mitologiji Indijanaca Srednje Amerike najdrevnija po svom podrijetlu je božica-majka koja je stvorila svijet, božica plodnosti i duhovne čistoće. (Inače, u većini plemena, recimo u Južnoj Americi, srodnici po majčinoj liniji dominirali su prije europske invazije). Širenjem socijalnih tehnologija i njihovim razvojem ova je božica postala pramajkom panteona. Tada su se pojavile boginje mjeseca, kiše, kukuruza i tako dalje. Zanimljivo je da neke od njih još uvijek imaju prastare elemente i attribute boginje koja je stvorila svijet: odjeća s rešetkastim uzorkom, kolovrat i neke znakove uključujući krug, jednakostrani križ, AllatRa i Allat znakove. (Napomena: za više informacija pogledajte knjigu "AllatRa")

Astečke Boginje:

(1) - Chalchiuhtlicue, Boginja vode, jezera, rijeka, mora, potoka, majka Centzonmimixcoa (zvijezde sjevernog dijela neba). (2) - Tonantzin („Naša majka“) - Boginja -Majka, personifikacija zemlje i mjesecine. (3) Toci- ("Naša baka"), njezini su atributi bili povezan s tkanjem i predenjem. (4, 5)

- Tlazolteotl, Boginja plodnosti - jedna od drevnih Boginja Srednje Amerike, uzdignuta za "boginju s pletenicama". zeci su svoj kult vjerojatno posudili od Huazteca. Prepoznatljive značajke boginje - umetak za nos u obliku polumjeseca, pokrivala za glavu od prepeličjeg perja s komadićem vate i dva vretena.

Pronađeni arheološki artefakti pokazuju kako su drevne božice zamijenili muški bogovi. Oni također pokazuju uspon svećeništva, skrnavljenje starih bogova i uklanjanje njihovih kreativnih funkcija, zamjenu znakova. Razvojem političke moći

pojavi su se razni bogovi moći, vladari i dinastije, uvedena su ljudska žrtvovanja bogovima, drevna duhovna osnova i znanje su eliminirani.

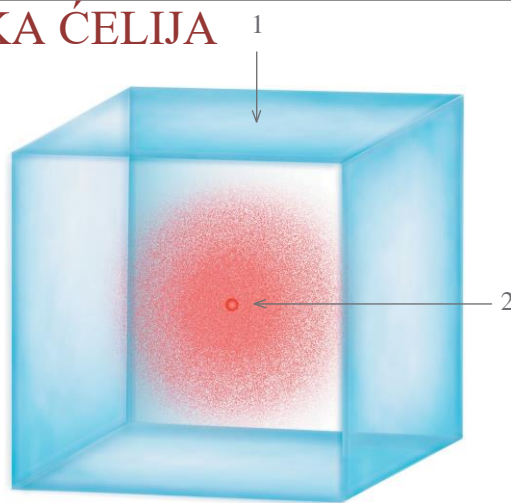
Literatura: Энциклопедический словарь Ф.А. Брокгауза и И.А. Ефрона. [Enciklopedijski rječnik od F.A. Brokgaуza i I.A. Efrona] St.Petersburg.: Brokгаuz-Efron, 1890-1907 [na ruskom]; Фасмер М.Р. Этимологический словарь русского языка.[Fasmer, M.R. Etimološki rječnik ruskog jezika] Moskva: Progress, 1964-1973 [na ruskom]; Всемирная история. Энциклопедия/ ред. Белявский А., Ла-заревич Л., Монгайт А., Турье И. Полтавский М. [Svjetska povijest. Enciklopedija / urednici – A.Belyavsky, L.Lazarevich, A.Montgait, I.Lurie, M.Poltavsky] Moskva,1956-1965[na ruskom]; Человек и общество: Культурология. Словарь-справочник/ ред. Штомпель О. М. [Čovjek i društvo: studije kulture. Rječnik i priručnik / urednik – O.M. Shtompel] Rostov-na-Donu: Fenix, 1996 [na ruskom]; Мифы народов мира. 2-х т. Гл. редактор С.А. Токарев. [Mitovi o svjetskim narodima u dva toma. Glavni urednik – S.A.Tokarev] Moskva, 1988 [na ruskom]; Tresidder, Jack. Cjeloviti rječnik simbola. San Francisco: Knjige Kronika, 2005; Teit, James A. Tahltan Priče. Časopis za američki folklor. London: Zaboravljene knjige, 1919; Monaghan Patricia. Enciklopedija boginja i heroína. Biblioteka Novi svijet, 2014; Cano, Jesús Arango. Mitología en América precolombina: México-aztecas. Bogota: Colombia-chibchas, Perú-incas, Plaza y Janes Editores Colombia,1989; Coulter C. R., Turner P. Enciklopedija drevnih božanstava. London: Routledge, 2013; نزیه قسیس نشرت السبت 22 كانون أول 2012 التائیل و التائیل و المعجم التاريخي للغة العربية. دل.

ЕЗООСМИЧКА ЧЕЛИЈА

- osnovni minimalni element u strukturi ezoosmičke rešetke. U trećoj dimenziji ima oblik kocke sa stranama koje predstavljaju ezoosmičke membrane. U središtu stanice nalazi se jedna stvarna, nepromjenjiva, stacionarna Po čestica. Fantomske Po čestice, koje čine sve elementarne čestice u materijalnom svijetu, krećući se spiralno, mogu proći kroz ezoosmičku ćeliju. U ezoosmičkoj ćeliji postoji važan proces djelomične preraspodjele energije i informacija

(oduzimanje dijela energije stvarnom Po česticom i očitavanje informacija iz pokretne fantomske Po čestice), a također i različiti sudari dviju fantomskih Po čestica pod utjecajem stvarne (stacionarne) Po čestice na ovaj proces. Sve to određuje budući razvoj, transformaciju ili eliminaciju materije koja se sastoji od fantomskih Po čestica.

Proces sudara dviju fantomskih Po čestica u ezoosmičkoj stanici također je vrlo zanimljiv. Na primjer, u vidljivom svijetu možemo vidjeti proces sudara dviju elementarnih čestica. Ali kako taj proces započinje na razini ezoosmičke rešetke?

Slika 5. Građa ezoosmičke ćelije
(1 - ezoosmička membrana (stranice kocke);
2 - stvarna Po čestica).

Događa se postupak sudara prve (glave) fantomske Po čestice iz svake od ove dvije elementarne čestice. Sudar dviju fantomskih glava Po čestica uvijek se događa pod utjecajem i kontrolom stvarne (stacionarne) Po čestice. Taj je proces popraćen emisijom značajnih količina energije, a dio nje uzima stvarna čestica Po i preraspodjeljuje je na sustav stvarnih Po čestica (septonsko polje). *Imajte na umu da sve uzastopne fantomske Po čestice koje čine datu elementarnu česticu nepromjenjivo prolaze kroz iste ezoosmičke membrane i ćelije kroz koje je prošla njihova prva glava fantomska Po čestica.*

Znajući što se događa u nevidljivom svijetu kada se sudare dvije elementarne čestice, postaje jasno zašto

jedne te iste reakcije (s jednakim vanjskim uvjetima) zapravo nisu ikada apsolutno identične i u njima uvijek postoje manje fluktuacije.

EZOOSMIČKA MEMBRANA

- jedinstvena nematerijalna struktura. Predstavlja "strane" prostorne kocke ezoosmičke ćelije. Glavno djelovanje koje oživljava sav materijalni sustav - proces EZOOSMOS-a - događa se kroz ezoosmičku membranu (njegovu središte). Karakteriziran je takozvanim „paradoksom dimenzija“:

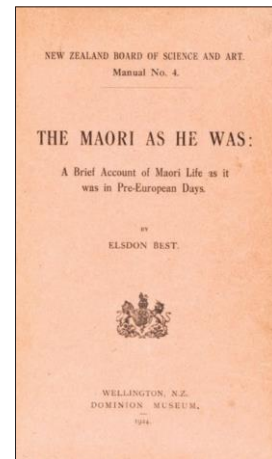
u trodimenzionalnom svijetu ezoosmička membrana praktički nema debljinu, ali istodobno stvarno postoji i njezin je unutarnji prostor beskonačan. Između obližnjih ezoosmičkih membrana koje su na jednoj ravnoj liniji uvijek postoji apsolutna udaljenost (po veličini).

*& U drevnim tekstovima i legendama bilo je različitih podataka o neobjašnjivom (iz perspektive čovjeka s materijalističkim svjetonazorom) unutarnjem prostoru ezoosmičke membrane koji, s jedne strane, nema debljinu u trodimenzionalnom svijetu, ali u isto vrijeme vrijeme njegov stvarni prostor je beskonačno. Taj neograničeni, vječni prostor, iz kojeg proizlaze stvaralačka sila (energija: u knjizi "AllatRa" koristi se drevni izraz "sila Allat") i početni plan (informacije: u knjizi "AllatRa koristi se drevni izraz "Prvotni Lotusov plan)) nazivali su se „duhovnim svijetom“, „svijetom u kojem se rađaju bogovi“, „iskonskim“, „vječnim“, „onim što je uvijek bilo prije stvaranja svijeta“. **Štoviše, duhovno svjetsko ime u početku je bilo množinsko (na primjer, svijet bogova), kao nešto što ujedinjuje mnoge („jedan od mnogih“), a materijalni sustav korišten je kao jedinstven, alegorijski uspoređen s „kozmičkim tijelom“, „smrtnim Ja“ (Ego, od latinske riječi, ego "-," Ja ").***

Kasnije, razvojem vjerskih i političkih institucija u društvu i usponom patrijarhata, duhovno svjetsko ime postalo je jedinstveno (svijet Božji), dok je materijalno svjetsko ime postalo množinsko, kreativna ženska božanska priroda označena je kao zlo, a agresivna muška priroda nazvana je dobrom. Znači da su svećenici i moćnici znakove namjerno promijenili iz "+" u "-" i sve je promijenjeno u potpuno suprotno, u korist sustava materijalnog uma. Uzmimo jedan jasan primjer.

*Spominjanja o bogovima imenom "Po" (ili s početnim prefiksom Po u njihovim imenima) koji su sudjelovali u stvaranju svijeta bila su česta među narodima Havaja, Haitija, Uskršnjeg otoka, Novog Zelanda, iako su bila na značajnoj udaljenosti jedno od drugoga. Primjerice, prema drevnim kozmološkim pogledima autohtonog stanovništva različitih otoka Polinezije (podregija Oceanije, koja se sastoji od mnogih malih otoka u središnjem i jugozapadnom dijelu Tihog oceana), kao rezultat kozmološkog procesa tamo bili su „Kore“ (**praznina**) i „Po“ (što se prevodi kao „noć“, „tama“, tj. **nevidljivo**). Spominje se da su takvi bogovi kao Che (Zvuk), Ao (Svjetlost), Kune (Napredak) i drugi sudjelovali u stvaranju svijeta, uključujući bogove-korijene. U drugim polinezijskim teo-kozmogonijama ulogu predaka koji su bili povezani s početkom kozmičkog procesa preuzeli su Atea (svemir) ili Te-tumu (izvor).*

Drevnija varijanta mita o podrijetlu svijeta Maora - autohtonog stanovništva Novog Zelanda - govori o bračnom paru Rangi (Nebo) i Papa (Zemlja). Prema legendi Rangi i Papa imali su djecu (sedamdeset sinova i kćeri) – buduće bogove Maora. Dugo su boravili u mraku u skućenom prostoru između tijela svojih roditelja koji su bili u tijesnom zagrljaju. Na kraju ih je pet pokušalo razdvojiti Rangija i Papu, iako su njihovi naponi bili uzaludni. Tada je šesto dijete (Tane) uspravilo svoja moćna leđa i zabilo ruke u Rangi (Nebo) i odgurnulo Papu (Zemlju). Nebo je odbačeno i učvršćeno na četiri pola (toko). Na Novom Zelandu je to opisano kao pobuna bogova-braće protiv njihovih roditelja Rangija i Pape i slijedeća svađa između braće. (Napomena: u opisanoj kozmološkoj koncepciji date su asocijativne slike: praznine, nevidljive Po čestice, spomenuto je i stvaranje 72 dimenzije (70 djece i 2 roditelja), odvajanje 6 dimenzija, koje tvore materijalni svijet, od 66 dimenzija; šesta dimenzija - vladajući dio sustava materijalnog svijeta, gdje se formira svaki događaj u vidljivom svijetu).

Elsdon Best ,
“ Maor kakav je bio:
Kratki prikaz života
Maora kakav je bio u
predeuropskim danima ”;
1924

U polinezijskoj kozmologiji Zemlja se suprotstavlja Nebu koje se sastoji od mnogih slojeva i podzemnim svijetom povezanom s mrakom Po-a. Štoviše, funkcije gornjeg i donjeg svijeta često su pomiješane. To je najtipičnija podjela u mnogim kozmološkim predodžbama različitih nacija svijeta, gdje je Zemlja označavala sav materijalni svijet u cjelini, Nebo - nevidljivi makrokozmos, podijeljen u dimenzije (slojeve) i podzemni svijet - svijet nevidljivih procesa koji se odvijaju na razini mikrokozmosa (ono što se može podijeliti na najmanje dijelove, stanje "duhova").

Ali prošlo znanje, sačuvano u mitovima, značajno je promijenjeno prema modi "nove ere". To mogu dokazati sljedeće činjenice: „Vjera u jednog Boga koji je stvorio svijet pojavila se među stanovnicima oceanijskih otoka mnogo kasnije: kao rezultat stvaranja klasa i uvođenja kršćanstva preobraženi su drevni mitovi i legende Polinezije i promijenjeni u skladu s novim pogledima “.

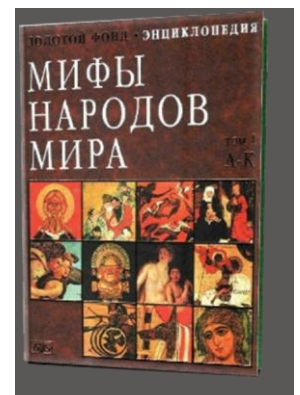
Literatura: Мифы, предания и легенды острова Пасхи. Перевод с рапануйского и западноевропейских языков. И.К.Федорова [Mitovi i legende Uskršnjeg otoka. Prevedeno s Rapa Nuija i zapadnoeuropskih jezika. I.K. Fedorova] Moskva, Nauka, 1978. - str.12 [na ruskom]; Мифы народов мира. 2-х т. Гл. редактор С.А. Токарев. [Mitovi svjetskih naroda u dva toma. Glavni urednik - S.A.Tokarev] sv. II, str. 319, 320, Moskva, 1988 [na ruskom]; Те Рангу Хироа (П. Бак), Мореплаватели солнечного восхода [Te Rangi Hiroa (P.Buck), Vikinzi izlaska sunca] Moskva, 1959 [na ruskom]; Najbolje, Elsdon. Maori kakav je bio: kratki prikaz života Maora kakav je bio u predeuropskim danima. Muzej dominacije Wellington, 1924 .; Monberg, Torben. Ta'arua u mitovima o stvaranju. Časopis polinezijskog društva, 1956.

“Mitovi i legende
Uskršnjeg otoka”,
1978

Ako proučavate starogrčku književnost (koja je popularnija i dostupnija javnosti) o stvaranju svijeta, tada možete pronaći sljedeće. Oličenje početnog stanja svijeta, prije nego što se pojavio strukturirani Svemir (kozmos), bio je "kaos". Iako je početni svjetski "kaos" imao sasvim drugo značenje, različito od modernog. Riječ "kaos" potječe od starogrčke riječi «Χάος» (od «χαίνω») - «otvoriti, razjapiti, otvoriti usta; izbaciti "(grčki" chainein "-" zjapiti ") i imao je značenje zijevanja razjapljenog prostora, iskonske praznine.

Pod imenom kaos drevni su Grci podrazumijevali neizmjerni beskonačni svjetski prostor, početni izvor Svemira, početni izvor cjelokupnog života na svijetu iz kojeg je sve poteklo, „bez onoga što nema išta drugo i što postoji bez drugoga“. To je ono početno „predkozmičko stanje“ od kojeg je Bog stvorio svijet kao uređeni, usklađeni kozmos. Štoviše, ima nekih spomena, da je ulazak u taj „zjapeći prostor“ iz kojeg sve potječe bio alegorijski povezan s prolaskom kroz maglu i tamu. (napomena: analogija ezoosmičke membrane). Štoviše, stoici su spomenuli da za razliku od

“Enciklopedija.
mitova naroda
svijeta.”, 1987

kaos-otvor, kaos-tvar nije bila prazna. Kaos-tvar je, prema stoicima, vrlo razmrvljena tvar koja se zgušnjava pod utjecajem vrtloga i stvara Svemir. (Napomena: za više informacija pogledajte fantomske Po čestice i njihovo spiralno kretanje).

Prvotne informacije o svim tim pojavama i procesima, na koje se pozivaju stari Grci, mogu se naći u svetom znanju drevnog Istoka koje su stari Grci posudili i transformirali prema vlastitom razumijevanju tih procesa. Spominjanja Velike praznine (koju su moderni prevoditelji, nažalost, preveli kao „neuređeni kaos“) mogu se naći, na primjer, u drevnim egipatskim, japanskim, kineskim i polinezijskim mitologijama o stvaranju svijeta. Te se informacije mogu naći i u skandinavskoj, američkoj (pretkolumbovskoj) i drugim mitologijama naroda svijeta.

U mnogim se drevnim rukopisima spominju takvi koncepti kao Nula (Null). Ovaj koncept postoji u mnogim jezicima naroda svijeta od davnina. Na primjer u Sanskritu— शून्य (śūnya), grčkom – μηδεν ([mi.ðen]), što znači «ništa, nula», latinskom - nullis, što znači «nije jedan». U Yoruba jeziku, široko rasprostranjenom u zapadnom dijelu Afrike, nula zvuči kao òdò ili òfò i znači «praznina, ništa» i tako dalje. Engleska riječ „nula“, kao i francuska riječ „zéro“, španjolska „cero“ i slična imena nula u drugim jezicima potječu iz arapskog «sifr» (صفر), što znači „praznina, ništa, odsustvo ičega“. U arapskom jeziku riječ "nula" i dalje ima isti korijen.

U sanskrtu su postojale dvije riječi za "nulu" - shunia (शून्य) i bindu (बिन्दु). — Riječ shunia još uvijek se koristi u Hindu jeziku i označava "nulu". Zanimljivo je da je sam pojam šunija važna filozofska kategorija indijske misli koja ima duboko značenje praznine, vakuuma. U mahayana budizmu, naime u „Prajñāpāramitā Sutras“, (Sutre na najvišoj mudrosti) riječ „shunia“ znači psihološko stanje osjećaja praznine, što je glavna karakteristika početka stanja „oslobođenja“ ili nirvane. Također shunia može označavati prazninu i slobodu.

Nula je protumačena kao uzrok, onoga što dovodi do promjene: onoga što tvori tvar i onoga što se može stvoriti u kontinuiranoj transformaciji (Napomena: u procesu ezoosmosa). Bila je povezana s iskonskom prazninom, koja u sebi ima princip stvaranja svih stvari. Nula je objašnjena kao apsolutna misterija, neshvatljivi Apsolut, „početni pogon“, zbroj svih mogućnosti, „ništa“, „stanje odsutnosti cjelokupnog materijala: veličina, učinak, masa, volumen itd. Na primjer, u hinduizmu nula znači nešto neočitovano, beskrajno, vječno, nepostojanje. U davnim vremenima na Istoku razumijevanje "postojanja" bilo je povezano s privremenošću bića i kratkotrajnim boravkom ljudskog tijela u njemu, a razumijevanje "stvarnog života" bilo je povezano s duhovnim svijetom, spajanjem Osobnosti s Dušom i prelazak u duhovni svijet. Nije slučajno nula prikazana kao prazan krug, što ukazuje na to da u krugu nema smrti već apsolutnog života. Iako ovo nije jedini prikaz nule.

Primjerice, u Mezoameriki su ljudi civilizacije Maja češće crtali nulu kao praznu ljusku (iako postoji i još 25 hijeroglifa koji označavaju pojam nule, od kojih jedna - dvije spirale slične ruskom slovu Z (ili broj 3)). Maje su nulu nazivali «tulakal», a Asteci - «sintli» (svi). U Aziji je najpopularnija slika nule (osim kruga) bila točka. Na primjer, u arapskom

protokriptu može se naći dijakritički znak sukūn (سکون "tišina", "mirnoća"), koji izgleda kao mala nula. In U religioznom i filozofskom učenju drevne Indije–Tantrizmu od sanskrtskog «tantra» - sustav, pletenica, pređa, kolovrat, tkanina, tekst itd.) postoji bindu znak (doslovno «točka», ovaj se koncept tumači kao « mrlja », «zrno», «izvor», «temelj»). U Sufizmu točka نقطة (u arapskom «nusk») igra važnu ulogu u predaji učenja, kao «unutarne znanje».

Literatura: Этимологический словарь русского языка/ред. Крылов Г. А.[Etimološki rječnik ruskog jezika / urednik - G.A. Krylov] St.Petersburg: Viktoria plus, 2004 [na ruskom]; Философский энциклопедический словарь / глав. ред. Ильичёв Л. Ф., Федосеев П. Н., Ковалёв С. М., Панов В. Г. [Filozofski enciklopedijski rječnik / urednici - L.F. Ilchev, P.N. Fedoseev, S.M. Kovalev, V.G. Panov] Moskva: Soviet Encyclopedia, 1983 [na ruskom]; Философия: Энциклопедический словарь/ глав. ред. Ивин А.А. [Filozofija: Enciklopedijski rječnik / glavni urednik – A.A. Ivin] Moskva, Gardariki, 2004 [na ruskom]; Новая философская энциклопедия: в 4 т./глав.ред. Степин В.С.[Nova filozofska enciklopedija u 4 sveska / glavni urednik - V.S. Stepin] Moskva: Mysl, 2000.-2001. [Na ruskom jeziku]; Gramotološki rječnik [Elektronički izvor]: www.rbardalzo.narod.ru/text_gram_slovar1.html; Παναγιώτης Ε. Γιαννακόπουλος, Λεξικό Ρημάτων της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας. Athens: Pelekanos Books, 2014; 1980, مكتبة غريب, دراسات في علم الكتابة العربية, Mahmūd 'Abbās Hammūdah.

SEPTONSKO POLJE

Na razini ezoosmičke rešetke sve su stvarne Po čestice, iako svaka od njih postoji u svojoj ezoosmičkoj ćeliji, međusobno povezane zajedničkim septonskim poljem. (*Napomena: za više informacija o ovom polju pogledajte knjigu „AllatRa“ gdje se spominje pod pojmom „Životni um“*) Septonsko polje objedinjuje sve stacionarne Po čestice u jednom čvrstom sustavu, „upravljački dio“ materijalnog svijeta, koji funkcionira kao jedan „kontrolni centar“ samo unutar 6 (!) dimenzija (*Napomena: pogledati knjigu „AllatRa“ - „snaga životinjskog uma ograničena je na 6 dimenzija“*). U septonskom polju postoji neposredni informativni kontakt između stvarnih (stacionarnih) Po čestica. To znači da se na ovom polju informacije prenose odmah s jedne stvarne Po čestice na drugu, bez obzira koliko su udaljene jedna od druge u ezoosmičnoj mreži. U ovom polju nema vremena.

Septonsko polje je zajedničko univerzalno polje zahvaljujući kojem se odvijaju sve temeljne interakcije u materijalnom svijetu. U srži je svih pojava, procesa, predmeta i njihovih sastavnica. I objekti makrokozmosa

i objekti mikrokozmosa imaju svoje septon polje. To je zajedničko polje koje ih ujedinjuje u njihovoj suštini, jer se stvarna Po čestica i fantomska Po čestica sastoje od elemenata ovog polja - septona. Ovo univerzalno polje određuje ponašanje složenih sustava. Poznavanje septonskog polja ključno je za razumijevanje materijalnog svijeta na svim razinama njegova postojanja. Može dati odgovore na pitanja kao što su: što je vrijeme, prostor, gravitacija, elektromagnetizam, priroda električne struje, što čini da se čestice i predmeti kreću i teže opstanku, međusobno djeluju. Ako znate kako funkcionira septonsko polje, možete razumjeti kako se odvija proces prijenosa informacija, njegovo kodiranje i dekodiranje od strane različitih sustava, itd. Štoviše, znajući kako funkcionira septonsko polje različitih predmeta, uključujući i ljudska bića, možemo razumjeti kako se odvija proces formiranja misli.

Jedinstvena struktura septonskog polja, njegova minimalna komponenta je septon (suvremeni

izraz koji se koristi u PRIMORDIJALNOJ ALLATRA FIZICI). Riječ septon potječe od latinske riječi "septem", što znači "sedam". Takav je naziv dobio zbog broja elemenata u ovoj strukturi. Štoviše, uzimajući u obzir filozofski kontekst, pojam septon (kao dio Životinjskog uma) u svom se značenju odnosi i na latinsku riječ „septum“ i na grčku riječ „σήψιζ“ (sept). Latinska riječ „septum" znači "ograda", tj. mekani zid koji dijeli neki prostor, sobu na dijelove, unutarnju ogradnu konstrukciju, glavni okvir. Kao što je to bilo napisano u davnim vremenima, jedno od glavnih djelovanja uma Životinja je podjela i razdvajanje jednog na dijelove (podijeli pa vladaj). Grčka riječ «σήψιζ» (sept) znači „propadanje“

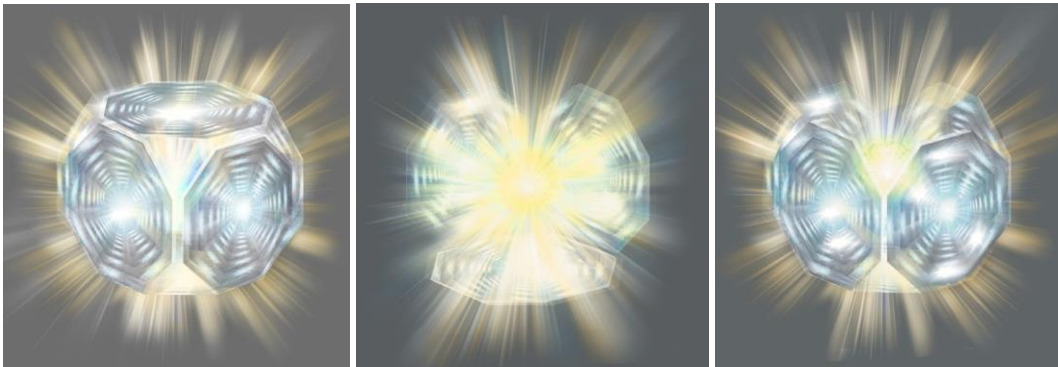
«trulež», tj. pokvarljivost, uništavanje, raspadanje mrtvih, transformacija mrtvih pod utjecajem nekih uvjeta (koji igraju značajnu ulogu u ciklusu elemenata). Septon se možda ne može pripisati iti najmanjoj nedjeljivoj Po čestici, jer je on ono što stvara samu Po česticu (i stvarnu i fantomsku), ali nije Po čestica u svojoj osnovnoj biti. Struktura septona sastoji se od inkluzije sila Allata i oko šest „antipododrefleksija“ - antiAllata, tj. sveukupno - 7 elemenata. Kao figurativni primjer, uzimajući u obzir mnoge asocijacije trodimenzionalnog svijeta, možemo reći da je to neka vrsta mini-stroja, mehanizma koji transformira silu Allata u antiAllat, koji dopušta da postoji materijalni svijet.

*& Iz knjige "AllatRa": Evo još jednog vrlo važnog aspekta stvaranja Svemira, koji daje razumijevanje onoga što Svemir sada predstavlja. **Pogon sile Alata za objedinjeni uređeni oblik postavio je kretanje Svemira "iznutra prema van" i počeo ga vrtjeti u desnoj spirali, tj. prema širenju.** Dakle, postavljena je funkcija za stvaranje. (Ljudi iz gornjeg paleolitskog doba simbolično su to kretanje prikazivali "iznutra prema van" kao desnu svastiku ("ravna", "desna" kukasti križ), drugim riječima kao križ s rubovima savijenim ulijevo. Takav svastika simbolizira kretanje kazaljke na satu - u pravom smjeru. Inače, u prijevodu sa sanskrita, staroindijska riječ "svastika" od riječi "su" znači "povezana s dobrom", tj. "su-asti" znači "lijepo postoji", „dobro postojanje“.*

Istodobno, dok je vrtio Univerzum u desnoj spirali, sila Allata rodila je suprotnu silu, koja se počela vrtjeti u obrnutoj spirali unutar Svemira, u smjeru koji je bio suprotan glavnom smjeru Allata - „izvana unutra“, okupljajući materiju u jedinstveni materijalni Um (Životinjski um). Tako je postavljena uništavajuća funkcija, oporba snagama Allata. (Narodi su simbolično prikazivali ovo kretanje "izvana prema unutra" kao pogrešnu, agresivnu, obrnutu svastiku, tj. kao križ s rubovima savijenim udesno. Takva svastika simbolizira kretanje suprotno od kazaljke na satu - u lijevom smjeru. pojava kompenzacijske sile ogleda se u slici pojave vatre iz vode).

Dakle, na takav način su se u Svemiru pojavile dvije izravno suprotne sile: veća sila koja svemir okreće prema van, i manja sila koja mu se suprotstavlja unutar samog Svemira. Nakon što su se te dvije sile očitovale, Svemir je izgubio svoj sferni oblik i izravnao se pod njihovim utjecajem, odnosno stisnuo, postao ravniji. Ova je točka zabilježena u kozmičkim legendama naroda svijeta kao pucanje svjetskog jajašca, cijepajući ga na dvije polovice, od kojih su stvorena nebo i zemlja, a između njih su postavljene podjele (prostori) i vode. Druge legende kažu da su se komponente, koje su ostale nakon pucanja jaja, proširile i pretvorile u Svemir. Još se u drugim epizodama spominje podjela svijeta na dva elementa ili dva božanstva s izravno suprotnim funkcijama, stvaranje nevidljivog para.

Same spirale su u mitovima predstavljene kao, na primjer, prvi par bogova s suprotnim funkcijama (jedan ima božansku bit, dok je drugi demonski), od kojih su drugi bogovi kasnije potekli. U drugoj verziji legendi prikazani su kao poluljudi i poluzmije (pri čemu su kreativna, vodena božanstva, imala tijela prepoznatljive zelene boje). U trećoj verziji bilo je likova koji su utjelovljivali red, životne vode, plodnost i svjetlost; suprotni su personificirali poremećaj, smrt, tamu, nesporeno stvorenje (na primjer, prema afričkim mitovima, šakal koji je želio postati gospodar Svemira). Dakle, tako se stvaranje Svemira odrazilo u mitovima. Samo što su moderni ljudi izgubili razumijevanje duhovne strane predmeta i sve je svedeno na razinu materijalne percepcije drevnih priča. (Napomena: za više informacija o sili Allata pogledajte knjigu «AllatRa»)

Struktura septona: 6 antiallata ("antipod-refleksija", "zadimljena ogledala") i inkluzija sile Allata.

U antička vremena ovu strukturu, koja je glavna jedinica septonskog polja, također su asocijativno uspoređivali sa 6 "zrcala za pušenje" (banalna podrijetla), koja okružuju sjajni izvor (svijeća žive svjetlosti; pravo podrijetlo). Ova zrcala, dok se okreću, samo iskrivljuju reflektiranu svjetlost i po svojoj prirodi nisu svjetlost. U drevnim krajevima prava priroda (uključivanje sile Allat) uspoređivana je sa gorećom svijećom. Spomenuto je da će jednom kad goruća svijeća nestane, sve vidljivo nestati i pretvoriti se u ništa. Svijeća neprestano gori, zrcala su stalni odraz. Na taj su način drevni ljudi objasnili bit stalnog kretanja i djelovanja ove strukture - septon. Mnogo je više razmišljanja, oni privlače čovjekovo oko, usmjeravajući njegovu pažnju na mrtve. Stvarni izvor života za ljudsko biće je samo jedan i nije skriven u vanjskom svijetu ili ljudskom tijelu, već u Duši. U cjelini, spomenuto je

da je ovo pluralni zrcalni odraz jednoga, kao ruba između vidljivog i nevidljivog svijeta, stvarnosti i iluzije, koja se samo maskira u stvarnost. Zato je u duhovnim tekstovima zapisano da samo onaj koji nije vezan za vidljivo, brine o Duši.

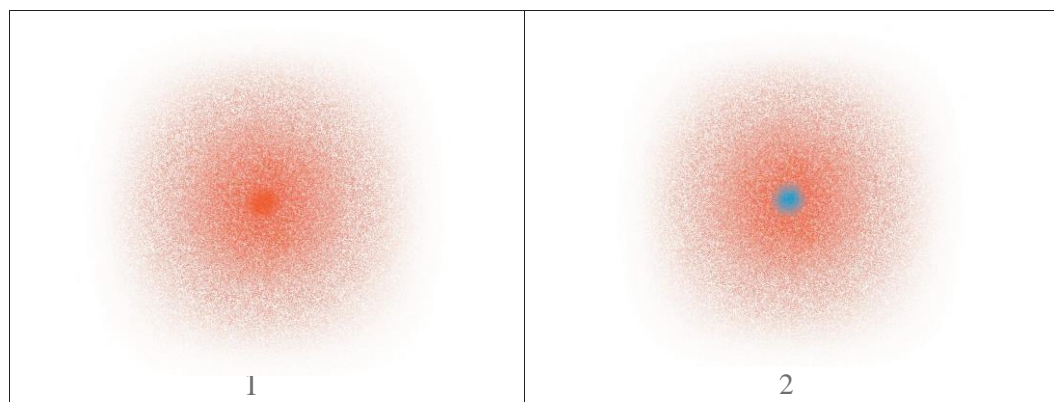
Koristeći moderne asocijativne usporedbe, 6 "antipod-refleksija" antiallata - mogu se nazvati nekakvim mikrogolografskim objektima koji postoje samo zahvaljujući prisutnosti sile Allat u ovom svijetu i čine bit iluzornog svijeta - svijeta mnogih pseudokopija. Drevni tekstovi sadrže napomene da je ovaj privremeni svijet samo iluzija ukrštanja zrcala, koji plijeni čovjekovu pažnju lažnim realizmom sjena, njihovom igrom uzajamnih promišljanja.

Sve je samo odraz nečega, uzroka i posljedice. Ono što više privlači ljudsku pažnju: zrcalna igra mnogih odraza materijalnog svijeta ili istinskog duhovnog izvora - dio onoga što on na kraju postaje.

Svaka Po čestica (i ona stvarna i ona fantomska) - u svojoj je biti koncentrirana nakupina septona oko koje postoji vlastito umjereno difuzno septonsko polje. To znači da Po

usporediti sa grudom snijega koja se sastoji od mnogo pahuljica (septona). Ova koncentrirana nakupina (Po čestica) sadrži do 80% septona, a vlastito polju septona koje okružuje ovu nakupinu- sadrži do 20% septona. U cjelini, fantomska Po čestica (od koje se sastoje sve elementarne čestice) može se asocijativno usporediti s prikladnim mehanizmom namijenjenim uglavnom za pohranu i transport (energije i informacija).

Slika 6. Shematski prikaz čestice Po koja se sastoji od koncentrirane gomile septona: 1 - stvarna (stacionarna) Po čestica; 2 - fantomska Po čestica.

čestica predstavlja visoku koncentraciju septona u malom prostoru - ezoosmičkoj ćeliji. Slikovito, kako bi se razumio postupak, Po čestica može se usporediti s atmosferskim vrtlogom (tornadom) gdje su septoni molekule zraka. Po čestica se može

A stvarna čestica Po (jedan od glavnih elemenata ezoosmičke stanice) koja ima veću koncentraciju septona može se usporediti s prikladnim mehanizmom namijenjenim djelomičnoj ponovnoj raspodjeli unutarnjeg potencijala fantomske čestice Po.

& U ranoj vedskoj mitologiji postojao je koncept "maya" (na sanskrtu **माया** doslovno - "iluzija"), koji je kasnije uveden u hinduizam i druge indijske religije. Ovaj koncept označavao je sliku nečega što postoji samo od sebe, osim Boga. Smatralo se da ako Bog nije vidljiv, ne može se išta vidjeti u stvarnom obliku, jer je u ovom slučaju čovjek pod utjecajem maye. Materijalni svijet - maya, koji se sastoji od skupa mnogih iluzija - tjera čovjeka da sve percipira i vidi na pogrešan način, u lažnom obliku koji nije takav u Stvarnosti (duhovnom svijetu). Maya skriva Stvarnost. Pojavljuje se iluzija jer je čovjek u iskušenju želja ovoga svijeta i ne želi ući u istinsku Stvarnost. U Vedi izraz maya označava silu koja potječe iz materijalnog svijeta.

References: Религија: Энциклопедия / сост. и общ. ред. Грицанов А.А., Синило Г. В. [Religija: Enciklopedija / urednici - A.A. Gritsanov, G.V. Sinilo] Minsk: Knizhny Dom, 2007 [na ruskom].

Septonsko polje je osnova materijalnog svemira. Ovo je polje svugdje. Čini osnovu svih poznatih i nepoznatih (za službenu znanost) polja i interakcija, materijalnih predmeta, organskih i neorganskih kombinacija i tako dalje. Polje septona može se naći u svim živim i neživim objektima i pojavama. Na primjer, i Zemlja ima svoje septonsko polje. I kao u slučaju s drugim objektima, aktivira se prije nego što se dogode određene pojave. Primijećeno je da gotovo 7-8 sati prije tornada dolazi do drastičnog porasta intenziteta polja septona na mjestima odakle potječe i na putu. Prema najnovijim istraživanjima u području seizmologije i vulkanologije, koja su proveli znanstvenici Međunarodnog javnog pokreta ALLATRA, u "žarišnim" područjima našeg planeta bilježi se porast intenziteta polja septona i njegovih promjena prije potresa i erupcije vulkana. Naše iskustvo dokazalo je da možemo proučavati te procese, kontrolirati ih i stvarati točne prognoze prirodnih događaja. *(Napomena: za više informacija pogledajte izvještaj "O problemima i posljedicama globalnih klimatskih promjena na Zemlji. Učinkoviti načini rješavanja tih problema")*– <http://allatra.org/ru/reports/o-problemah-i-posledstvijah-globalnogo-izmenenija-klimata-na-zemle>).

Danas je glavna tema rasprave između fizičara (kao i antičkih filozofa) „hipoteza“ o postojanju jedinstvenog polja, koje je osnova svih pojava i osnovnih interakcija materijalnog svijeta. Ali za razliku od antičkih znanstvenika koji su koristili drevnija znanja o ovom objedinjenom polju, mnogi današnji znanstvenici, budući da su pod nadzorom sustava, lutaju u tami "materijalizma". Možda bi se progresivni

svjetski znanstvenici trebali postaviti u položaj Promatrača iznad postojećeg problema i razmisliti o tome zašto je toliko ljudske energije, pažnje, živaca i resursa usmjereno u ovaj restriktivni okvir. Odakle izvorno takav misaoni program, takva gorljiva težnja *da se materiji na svaki način dodijeli središnja uloga u bilo kojoj "Teoriji velikog ujedinjenja"* i time ojača nova "potvrda" materijalizma u svijesti sadašnjih i budućih generacija? Tko ima koristi od vođenja čovječanstva u tom smjeru razmišljanja i usmjeravanja toliko pozornosti *na prioritet materijalne prirode*, prije svega jačanja ovog programa u ljudskoj svijesti? Zašto je u vrlo davnim vremenima znanje o Jedinstvenom polju kao jedinstvenom kolektivnom materijalnom umu, svjetskom umu, jedinstvenom polju svijesti, „osnovi kozmičke misli“, „princu ovoga svijeta“ i tako dalje predstavljano kao antipod duhovnog svijeta? Zašto je, u svakom slučaju, spomenuto da ljudska svijest (njegovo vlastito septonsko polje u kojem nastaju misli) pripada životinjskoj prirodi i da je dio jedinstvenog Životinjskog uma svemira? Zašto su najdublji osjećaji bili smatrani jedinstvenom ljudskom percepcijom (proces bez sudjelovanja septonskog polja svijesti!), koja je povezala Osobnost s Dušom (duhovnom prirodom), s duhovnim svijetom ekskluzivne kreativne sile, nudeći Osobnosti apsolutnu slobodu od moći Životinjske prirode?

U današnje vrijeme mnogi fizičari provode svoje životno vrijeme, ulažući kolosalne napore u stvaranju novih materijalističkih teorija, boreći se oko nerješive dileme stvaranja "Teorije svega", oko potrage za jednadžbom Ujedinjenog polja, koja bi objedinila *samo četiri trenutno poznate temeljne interakcije:* gravitacijsku,

elektromagnetsku, slabu i jaku. Ali što se nalazi u osnovi tih polja i zašto je drevno pravilo "promijeni uvjete i sve će se promijeniti" također primjenjivo na njih? Spomenuta polja sila koja su danas poznata nisu ograničenije postojećih interakcija u prirodi. Dovoljno je baciti pogled na popis neriješenih problema suvremene znanosti o svakom od njezinih temeljnih pravaca da bismo razumjeli koliko malo ljudi zna o sebi, o svijetu i njegovoj strukturi. Nema potrebe čak ni duboko ulaziti u složenost kozmičkih procesa, već samo pokušajte odgovoriti na jednostavna pitanja, što je ljudska misao? Kako nastaje i od čega se sastoji? Što leži u osnovi pojava povezanih s tim? Od čega se sastoje svjesno i podsvjesno polje? Koja se snaga krije u ljudskoj pažnji i zašto je pokretač akcije? Kako se zapravo odvija proces prijenosa informacija u svijetu nevidljivom za ljudsko oko?

Napokon, osnova svih tih procesa je čista fizika. PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA ne samo da odgovara na ova pitanja, već također daje apsolutno razumijevanje tko je čovjek i u čemu se sastoji iskonski smisao ljudskog postojanja.

Septonsko polje (Životinjski um) najviše je u organizaciji samosvjesne inteligentne strukture materije, koja sebe doživljava kao "život u stvarnom svijetu". Spominjalo se od najstarijih vremena kao sveprožimajuća sila koja potječe iz materijalnog svijeta, kao njena Viša inteligencija, kao neka vrsta prožimajućeg, dominirajućeg u ovom principu materijalnog svijeta (Životinjski um) koji je po funkcijama suprotan duhovnom svijetu. A ljudska svijest spominjala se kao materijalni dio ove inteligentne strukture, koja se suprotstavljala nematerijalnom dijelu čovjeka - duhovnoj prirodi (Duši).

& Od davnina je u ljudskom društvu postojalo znanje o postojanju moći (demonске суштине) која је била интелигентна и у великој је мјери премашила људске способности у материјалном свијету, али била је безначајна у usporedbi са silama duhovnog svijeta. U krajnoj su antici ljudi znali da priroda nije mrtav objekt. Uz koncepte glavnog osjećaja ljudskog postojanja - duhovnog života, Duše, njezine neovisnosti o tijelu, ponovnog rađanja duše, ljudi su znali i za život i za materijalni svjetski poredak, znali su da se stvara svaki prirodni fenomen silom koja je svojstvena cijeloj materiji (Napomena: septonskim poljem). Neke od njegovih manifestacija nazivali su "duhovima" (nevidljive sile svijeta) i imali su razumijevanje da svi okolni predmeti prirode imaju natprirodne dvojnike (Napomena: svaki objekt u materijalnom svijetu ima svoje septonskopolje).

Primjerice, ljudi Melanezije i Polinezije znali su za sveprožimajući duh "manu" - natprirodnu silu (latentnu ili potencijalnu) koja se ne percipira senzualno, donosi čovjeku uglavnom zlo i samo na prvi pogled izgleda dobro. Mana kao sila može biti individualno svojstvena nekim duhovima, mrtvima, ali i ljudima (općenito čarobnjacima, svećenicima, vođama), životinjama i predmetima. Za Melanezijce mana je tajanstvena i aktivna sila, kvalitativno različita od fizičkih sila, i djeluje slučajno. Na primjer, vjerovali su da: glava klana ima manu; magični rituali bijelih ljudi (misionara) koji su došli u njihove zemlje posjeduju jaču manu od mane lokalnih rituala; Britanci su pokorili narod Maora jer im je mana bila jača; čak i zahodi imaju manu kao "prijemnika sile" koju posjeduju ljudska tijela i njihove izlučevine.

Štoviše, ta je sila bila povezana sa "sjenom" duše (*Napomena: podosobnost*), kojoj je suđeno da nestane smrću svog nosača, bez obzira prelazi li na drugog čovjeka ili se pretvara u totem. Zanimljivo je da su u drugim dijelovima svijeta također ostali odjeci ovog znanja. Bilo je i drugih naroda koji su od davnina znali za postojanje takve sile. Na primjer, u nekim je plemenima američkih Indijanaca ta sila poznata kao Wakan (Wakanda, u plemenima Dakota Sioux), Orenda (u Iroquoisu; vjerovali su, na primjer, da postoji Orenda u oluji, Orenda preuzme posjed čovjeka kad on je u bijesu), pokunt (u plemenima Shoshone), mannitou (u plemenima Algonquian), eki (u Pongweu u Africi), megbe (u afričkim pigmejima - Bambuti) itd. Svi ovi koncepti izražavaju isto što i mana Melanežana.

Do sada se u modernom svijetu koristi komponenta složenih riječi "-man" koja upućuje na opsjednutost bilo kojom radnjom, pojavom itd. Na grčkom postoji riječ «mania» - «ludilo, uzvišenost, strast». U slavenskim jezicima riječ "mana" znači "iskušenje, obmana, mamac, nešto zavaravajuće, čarobnjaštvo". Povezan je s ruskim riječima "maât", "maû", "namaât" (s ruskim riječima "propadati") (koja imaju takva značenja kao: "mučenje; dati do znanja znakom; obmanuti; fatamorgana, kružni tok) kao i drevna hinduistička riječ "māuā" - "preobrazba, magična moć, obmana, privid" ("dur-māyú ṣ" - "primjena zlih čarolija"). Slaveni su od davnina također sačuvali mitološki karakter Mara - zlonamjerni duh koji nanosi štetu ljudima. Na sanskrtu «māra» doslovno znači - "ubijanje", "uništavanje". U budističkoj mitologiji Mara je duh koji personificira zlo i sve što dovodi do smrti živih bića. Njemu je podređen ogroman broj zlih duhova koji predstavljaju negativne emocije čovjeka (želja, mržnja, sumnja i tako dalje) čijom se glavnom funkcijom smatra stvaranje prepreka ljudima koji slijede duhovni put, tražeći prosvjetljenje, njihovo odvratanje od unutarnjeg duhovnog života vanjskom zemaljskom iluzornom privlačnošću, nudeći laž za Istinu, negativno za pozitivno. Njegova misija - dovesti njihov duhovni život u propast.. U mitologiji budizma Mara - je demon-kušač, koji je pokušao zavesti Gautama-Buddhu različitim zemaljskim vizijama i željama. U kineskoj mitologiji postoji lik Man - čudovišna zmija (zmaj), koja je smatrana najvećom zmijom, kraljem zmija.

Različiti drevni narodi imali su razumijevanje da su sve stvari na svijetu obdarene silom koja tim stvarima ne pripada. Za takve prirodne pojave kao što su, na primjer, vjetar, kiša ili predmeti - rijeke, drveće, kamenje i tako dalje, govorilo se da imaju "svoj vlastiti duh". Smatralo se da je sveprožimajuća sila prisutna svugdje u Kozmosu, ali se pojavljuje samo u izvanrednim pojavama, na primjer, u aktivnosti Sunca i Mjeseca, u vrijeme jakih potresa, uragana, grmljavine, itd. U stvorenjima, a također i kod ljudi koji su bili opsjednuti ovom silom (čarobnjaci itd.). Potonji su manipulirali manom da bi dobili materijalnu korist (imajte na umu, različitu od duhovne!), trenutne želje, na primjer, poput oporavka od bolesti, lijepog vremena, uspjeha u borbi, postizanja bogatstva i moći. Ta je sila činila osnovu čarobnih radnji. Smatralo se da takav čovjek (čarobnjak) može komunicirati s duhovima prirode i mrtvim ljudima (duhovima) u procesu proricanja, magije, čaranja. Međutim, postojalo je i razumijevanje da nitko sam ne posjeduje tu moć: sve što je radio, koristeći tu silu, činio je pomoću duhova koji pripadaju toj sili koji su ga na kraju počeli kontrolirati kao roba. Takav je čovjek, podlegnuvši tim privremenim, iluzornim iskušenjima Životinjskog uma, nesrazmjerno više platio svoje iluzije i igre - svojom stvarnom vitalnom snagom i istinskom slobodom. To se smatralo se putem osuđenog na smrt. (*Napomena: vidjeti više u knjizi "AllatRa"*).

Međutim, sva ta saznanja o materijalnom svijetu neprijateljskom prema čovjeku i moći kojom je ovaj privremeni svijet obdaren bilo je sporedno na pozadini osnovnog koncepta - duhovnog svijeta i čovjekove povezanosti s ovim višim svijetom. Postojao je kao dodatak objašnjenju što je smisao ljudskog života i koji su razlozi ljudskog privremenog postojanja i patnje u ovom materijalnom svijetu. To znači da je to znanje dano uz opće duhovno znanje, široko otkrivajući značenje i važnost duhovne prirode u čovjeku - Duši. Još u davnoj prošlosti ljudi su znali da duša postoji izvan tijela (tijekom života i nakon smrti tijela), ima sposobnost premještanja u nova tijela i nije isključivo vlasništvo čovjeka, već je samo sila koja je sposobna dovesti čovjeka izvan granica materijalnog svijeta da se ponovno sjedini s vječnim i početnim duhovnim svijetom. Ljudi su imali razumijevanja da Osobnost (ne tijelo, već koga taj čovjek osjeća u sebi) može tijekom života, zahvaljujući spajanju s dušom, otići u duhovni svijet, stječući time apsolutnu slobodu od moći Životinjske prirode materijalnog svijeta. To je glavni smisao ljudskog života. Ostalo je, kako su isticali drevni ljudi, što god čovjek postigao u materijalnom svijetu tijekom života, sve je privremeno, iluzorno, smrtno, a za sve postupke Osobnost će snositi odgovornost nakon smrti tijela.

Zapravo su stari Grci nazivali svećenike Medijaca i Perzijanaca ("magush, mugh") riječju "mađioničar" (na latinskom - "magi", na grčkom - "magos"). Pretpostavlja se da se ova riječ vraća u proto-indoeuropski korijen «mugh» - «imati moć biti sposoban», mnoge su europske riječi koje označavaju koncept «ja mogu», «imam priliku» nastalo od ovog korijena. U davna vremena nadareni ljudi koji su posjedovali silu nazivali su se "onima koji imaju priliku" (*Napomena: pogledajte knjigu "AllatRa"*). Neki su je posjedovali od rođenja, a neki su je stekli tijekom razvoja posebnih tehnika. U osnovi je to sila Allata. Ali što je više snage bilo u čovjeku, to je njegovo septonsko polje postajalo aktivnije. Sila je sila, ovdje je sve ovisilo o tome što je čovjek odabrao, gdje će ona ili on uložiti svoju pažnju u, kako su govorili u davna vremena - ili svoj živi plamen (Duša, njegovi najdublji osjećaji) ili kovrčavi dim iluzornog svijeta (misli, osjećaji iz životinjske prirode).

Ako je čovjek veći dio svoje pažnje usmjerio na septonsko polje, tj. na želje (misli) materijalnog života, tada je kao rezultat dobio magiju i katastrofalne posljedice za svoju Osobnost. Ako je čovjek ovu silu usmjerio na duhovni samorazvoj, postigao je glavni cilj svog života - svoju duhovnu preobrazbu i unutarnju slobodu od materijalnog svijeta, od dominantnog utjecaja septonskog polja.

U srcu ovih promjena i transformacija čovjeka nalazi se čista fizika. Prema drevnom iskonskom znanju, sila pozornosti - je ogromna vitalna sila u kojoj je koncentrirana kreativna sila Allata. Zahvaljujući snazi pažnje, Osobnost vrši slobodu izbora i oblikuje svoju zagrobnu sudbinu u svakom trenutku svog života. Tamo gdje čovjek skrene pažnju (unutarnji potencijal), to postaje njegova stvarnost. Svaki pokušaj skretanja pažnje na materijalni svijet, njegove želje i zablude, naknadno uvijek oblikuje stvarnost patnje produžene u vremenu. Zato je u duhovnim raspravama rečeno da je važno da čovjek trajno usredotoči pažnju na svoj duhovni unutarnji svijet. Samo u ovom slučaju, čovjek će uložiti svoj dragocjeni unutarnji potencijal u formiranje života nakon smrti, a ne potrošiti ga na stvaranje smrti tijekom života (subpersonalnosti). Jezikom PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE ako čovjek potroši ne više od 10% snage svoje pažnje na

materijalni život, a 90% pažnje usredotoči na stanje dominacije duhovnog života u svom unutarnjem svijetu, onda to dovodi do duhovna preobrazbe tog čovjeka. Inače, kada se 90% pozornosti posveti materijalnom životu, željama i mislima životinjske prirode, a 10% - brizi o duhovnom stanju, tada tijekom života čovjek za sebe formira podosobnost. Nisu to filozofija ili religija, već temeljni zakoni fizike.

Sva ta duhovna znanja u jednom ili drugom obliku postojala su u ljudskom društvu u početku i to potvrđuju etnografska istraživanja različitih naroda svijeta. Zanimljivo je da su se kod onih naroda, koje danas neki znanstvenici potrošačkog društva nazivaju "primitivnim zajednicama", magijske prakse, za razliku od duhovnog života, manje razvijale (manje im se posvećivala pažnja) nego među onim narodima koji su već uspostavili Institut za religiju i politiku. Potonji ima magiju na vodećem mjestu kao tajno znanje svećenika i onih koji su na vlasti (vođe). Stoga, unatoč činjenici da se magija nalazi svugdje, ona ima prevladavajući utjecaj u "razvijenim društvima". Očigledna činjenica: do sada su magija i okultizam srž većine najrazvijenijih svećeničkih i političkih sustava modernog svijeta i u srcu svake globalne reorganizacije svijeta osmišljene u kuhinji svjetske politike. Dovoljno je zapitati se zašto svećenici koji pripadaju različitim religijskim sustavima, koristeći sve vrste alata, prisiljavaju milijune vjernika da svoj unutarnji potencijal potroše na "zrcala koja puše". " , tražeći od" vrhovnih sila "stvari koje su privremene i iluzorne za ljudsko biće, npr. rješenje bilo kakvih materijalnih problema, zdravlja, dobre žetve, pobjeda u ratovima i tako dalje. Što stoji iza toga? Tko kontrolira svijest svećenika kad motiviraju mnoštvo da pitaju o zemaljskim brigama? Napokon, u idealnom bi slučaju trebali propovijedati ljudima o duši i duhovnom bdijenju u ovom privremenom svijetu. Kakav je smisao većine raznih vjerskih obreda i po čemu se to razlikuje od čarobnih obreda starosjedilaca koji koriste snagu mane?

Duhovni život podrazumijeva jedini zahtjev - za duhovno spasenje Osobnosti, spasenje zahvaljujući svojoj duši. Ovaj zahtjev čovjek postavlja u svom unutarnjem svijetu bez vanjskih posrednika. U povijesti religija različitih vremena bilo je dovoljno ljudi koji su se duhovno probudili i razumjeli svu neistinu i obmanu sustava, sve to zrcalno iskrivljenje početne Istine. Takvi su se ljudi, bez obzira na položaj u religiji, nakon što su je shvatili, udaljili od sustava moći i više vremena posvetili stvarnom duhovnom poboljšanju.

*U drevnoj Indiji smatralo se da su osnova magije natprirodne sile povezane sa silom svjetske iluzije (maya). Od antičkih vremena, Hinduisti su imali koncept "maje" kao oznaku svjetske iluzije, "prevrtanja", principa preobrazbe, koji određuje postojanje materijalnog svijeta. Postojala je cijela doktrina o "maji" koja je bila povezana s riječju "magija" (sanskrska riječ "maya" - čaranje, obmana, mistifikacija, iluzija). Temeljila se na Zakonu Sličnosti (slično generira slično), na mogućnosti **svjesnog** utjecaja čovjeka na elemente okolnog svijeta. Vjerovalo se da Bog uz pomoć Maje priziva u imaginarni, iluzorni život (koji opažen samo **sviješću**) čitav svijet predmeta, kojima je čovjek koji ne posjeduje istinsko znanje sklon pripisati status "stvarnosti".*

Magija se uvijek temelji na želji za moći. Poznati filozof antike Proklo napisao je o tome kako svećenici antike koriste natprirodne sile koje su u osnovi magije: „Drevni svećenici, uzimajući u obzir da u prirodnim stvarima postoji određeni afinitet i simpatija za jedno za drugo, te između stvari koje se očituju i okultnih sila, i otkrivši da su sve stvari sadržane u svemu, stvorili su svetu znanost na temelju te međusobne simpatije i sličnosti ... i koristili u okultne svrhe i nebeske i zemaljske entitete, uz pomoć kojih su, kroz određenu sličnost, srušili božanske sile u ovo donje prebivalište”.

Načelo Životinjskog uma "podijeli i osvoji" fraktalno se ponavljalo u ljudskom potrošačkom društvu. U povijesti se mogu jasno pratiti razdoblja aktivnog utjecaja zajedničkog polja septona na ljudsku zajednicu u različitim vremenskim razdobljima kroz ljudsku svijest pod njegovom kontrolom. U tim razdobljima može se primijetiti nagli porast aktivnosti ljudi (njegovih provodnika) povezanih s moći (magija, okultizam) u ljudskom društvu, koji su iskrivili duhovno znanje prethodnih generacija i za mlađe generacije ljudske rase uveli stavove koji su bili korisni za sustav Životinjskog uma, na temelju straha, mržnje, servilnosti.

*Drevne duhovne legende govore su da iskonsko duhovno znanje čini ljude uistinu slobodnima, neovisno o iluzijama materijalnog svijeta, otkriva njihovu unutarnju duhovnu snagu. Međutim, kad su se religije počele oblikovati u ljudskom društvu kao institucije svećeničke moći, iskonsko duhovno znanje počelo se mijenjati u prikladan oblik za manipuliranje ljudima. Ako uđemo u povijest različitih religija koje su postojale u različita vremena u ljudskom društvu, tada je svaka religija koja je stekla masovnu popularnost na temelju sjemena duhovnog znanja naknadno podijeljena u različite trendove zbog problema **dominacije i moći** u samoj vjerskoj zajednici. Došlo je do fragmentacije moći unutar klana potomaka svećenika, što je dovelo do dogmatskih razlika različitih vrsta unutar vjerskog pokreta. Razlike u tumačenju prirode moći oblikovale su se u različitim doktrinama vrhovne moći, po „njihovom vlastitom“ razumijevanju duhovnog znanja za koje tvrde da je Istina. To je pokazatelj kako materijalno razmišljanje, kontrolirano septonskim poljem, djeluje stereotipno.*

Ako usporedimo institucije moći religije i politike različitih vremena i naroda, možemo identificirati iste obrasce borbe za moć i utjecaj svojstvene bilo kojem složenom sustavu organizacije materije. Danas se u cijelosti može promatrati rezultat rada zajedničkog septonskog polja nepokretnih čestica Po i njihov utjecaj na svijest ljudi kao dijela ovog polja.

Ovo je višestruka fragmentacija ljudskog društva na male dijelove prema bilo kojim kriterijima: od nacionalnosti, religije, socijalnog statusa osobe, prisutnosti teritorijalnih granica i završavajući sa svim vrstama institucija moći, hijerarhijama i tako dalje. "Podijeli i osvoji" odraz je onoga što se događa u svijesti ljudi i što je to što zapravo njima manipulira i u koje svrhe.

Poznavajući osnove PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, može se shvatiti da je svijest sa svojim mnogim mislima samo septonsko polje Životinjske prirode, koje lako manipulira čovjekom, izvlačeći čovjekov potencijal za vlastiti život. Međutim, zahvaljujući duhovnom razvoju, čovjek otvara potpuno drugačiju percepciju koja ne ovisi o septonskom polju, što omogućava čovjeku da se oslobodi dominantnog utjecaja septonskog polja i dođe u kontakt sa svojim istinskim izvorom snage - Dušom. Kao što su drevni pisali, izgubivši s vremenom iskonsko znanje, izgubivši ključeve pristupa svom neiscrpnom duhovnom izvoru, ljudi su počeli služiti zrcala, zavedeni igrom vlastitih iluzija.

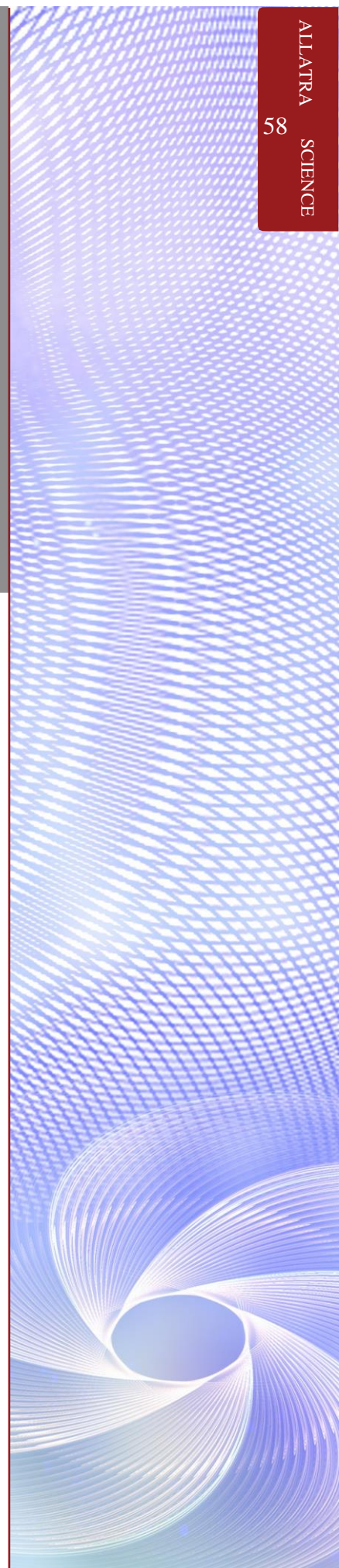
Literatura: Философский энциклопедический словарь / глав. ред. Ильичёв Л. Ф., Федосеев П. Н., Ковалёв С. М., Панов В. Г. [Filozofski enciklopedijski rječnik / urednici - L.F. Ilichev, P.N. Fedoseev, S.M. Kovalev, V.G. Panov] Moskva: Soviet Encyclopedia, 1983 [na ruskom]; Мифы народов мира. Энциклопедия // гл. ред. Токарев С.А. [Mitovi o svjetskim narodima. Enciklopedija / glavni urednik S.A.Tokarev] Moskva, 1987 [na ruskom]; Элиаде Мирча. Очерки сравнительного религиоведения. [Mircea Eliade. Eseji iz komparativne religijske znanosti] Moskva, Ladomir, 1999[na ruskom]; Религия: Энциклопедия / сост. и общ. ред. Грицанов А.А., Синило Г. В. [Religija: Enciklopedija / urednici A.A. Gritsanov, G.V. Sinilo] Minsk: Knizhny Dom, 2007 [na ruskom]; Учебный словарь-минимум по религиоведению/ глав. ред. Яблоков И. Н. [Obrazovni rječnik Minimum o vjeronauki / glavni urednik - I.N. Yablokov] Moskva: Gardariki, 2000 [na ruskom]; Атеистический словарь/ общ. ред. Но-виков М. П. [Ateistički rječnik / urednik - M.P. Novikov] Moskva: Politizdat, 1986 [na ruskom]; Ос-новы духовной культуры (энциклопедический словарь педагога) / общ. ред. Безрукова В.С.[Osnove Duhovne Kulture (enciklopedijski rječnik učitelja) / urednik - V.S. Bezrukova] Ekaterinburg, 2000[na ruskom]; Человек и общество: Культурология. Словарь-справочник/ ред. Штомпель О. М. [Čovjek i društvo: studije kulture. Rječnik i priručnik / urednik - O.M. Shtompel] Rostov-na-Donu: Fenix, 1996 [na ruskom]; Касавин И.Т. Энциклопедия эпистемологии и философии науки. [Kasavin I.T. Enciklopedija epistemologije i filozofije znanosti] Moskva: Kanon+, 2009 [na ruskom]; Ве-ликий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. Бусел В. Т.[Veliki objašnjavajući rječnik ukrajinskog jezika / urednik - V.T.Busel] Kiev; Irpin: Perun, 2009 [na ukrajinskom]; Skeat, Walter William. Sažeti etimološki rječnik engleskog jezika. NY: Cosimo, 2005; Williams, Monier. Sanskritsko-engleski rječnik. Clarendon Press, 1872; Burnett, Tylor Edward. Primitive Kultura: istraživanja razvoja mitologije, filozofije, religije, umjetnosti i običaja. Svezak I. London: John Murray, 1871; Pokorny, Julius. Indogermanisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bde. Francke: Bern-München, 1959; Mauss Marcel. Sociologie et anthropologie, recueil de textes, préface de Claude Lévi-Strauss, Presses universitaires de France, 1950.

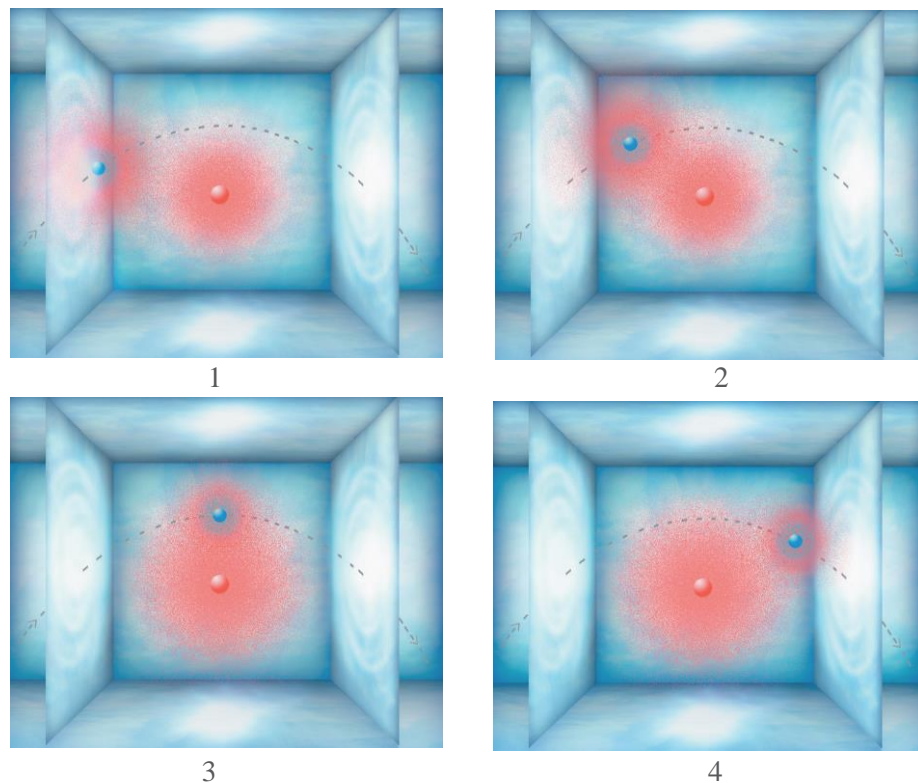
STVARNA(NEPOKRETN) PO ČESTICA

je temeljna "nedjeljiva čestica" (ili bolje rečeno nematerijalna struktura polja) smještena u središtu dimenzijske kocke ezoosmičke stanice. Prava Po čestica predstavlja visoku koncentraciju septona u najmanjem prostoru svemira - u središtu ezoosmičke stanice. Nazvana je "stvarnom" ili "stacionarnom" zbog jedinstvenosti svog položaja, funkcija i karakteristika za razliku od FANTOMSKIH PO ČESTICA koje čine sve elementarne čestice u Svemiru). Prava Po čestica jedina je temeljna osnovna "čestica" materijalnog svijeta, koja je u svojoj ezoosmičkoj ćeliji stalno i nepromjenjivo u stacionarnom (relativno nepomičnom) stanju. U svakoj ezoosmičkoj stanici postoji po jedna stvarna Po čestica. Ne postoji ijedna ezoosmička stanica koja nema ovu česticu. Svaka stvarna Po čestica unutar svoje ezoosmičke ćelije vrši "vodeću" ulogu u "korekciji" kretanja i djelomičnoj preraspodjeli unutarnjeg potencijala fantomskih

Po čestica koje prolaze kroz ovu ćeliju. Čita informacije i povlači obično 10% unutarnjeg potencijala iz prolazeće fantomske čestice Po. Štoviše, stvarna Po čestica prima cjelokupnu informaciju o elementarnoj čestici i njezinom kretanju, čitajući je iz prve (glave) fantomske Po čestice koja prolazi kroz ovu ćeliju i dio je te elementarne čestice.

Ova se Po čestica naziva „stvarnom“, jer upravo ta nepokretna „čestica“ (u značenju nematerijalne strukture polja) stabilno postoji u materijalnom svijetu, za razliku od svih njegovih privremenih objekata i pojava koji se sastoje od fantomskih Po čestica. To je "redistributer informacija" i "apsorber" energije (sila Alata zbog koje postoji sav materijalni svijet). **Važno je napomenuti, da se nikada, ni pod kojim uvjetima i okolnostima, stvarna Po čestica ne može sudariti s fantomskom Po česticom.** Čak i ako dođe do sudara dviju fantomskih Po čestica u

Slika 7. Shema fantomske Po čestice koja prolazi kroz ezoosmičku ćeliju i proces djelomičnog povlačenja unutarnjeg potencijala stvarnom Po česticom.

ezoosmičkoj ćeliji, tada stvarna Po čestica samo apsorbira emisiju energije iz tog sudara dviju čestica i redistribuira njihove informacije, a sama ostaje stabilna - tj. relativno nepokretna u središtu ezoosmičke ćelije. **Ništa na ovom svijetu, niti jedna njegova razorna sila ne može uzdrmati i razbiti sustav stvarnih (stacionarnih) Po čestica koje su u strogo unaprijed određenom položaju u ezoosmičkoj mreži.**

Jednostavan primjer. Razarajuća sila termonuklearne eksplozije temelji se na korištenju energije reakcije nuklearne fuzije (na primjer, sinteza jedne atomske jezgre helija i dvije atomske jezgre deuterija) gdje se oslobađa ogromna količina energije. Ali ako je u trodimenzionalnom vidljivom svijetu kao rezultat ove sinteze moguće primijetiti eksploziju ogromne snage, u naprednoj kvantnoj fizici na razini primarnih procesa koji se događaju u ezoosmičkoj rešetci, posebno u svakoj odgovarajućoj

ezoosmičkoj ćeliji, možemo promatrati samo proces sudara dviju fantomskih Po čestica, aktivniju preraspodjelu njihovog unutarnjeg potencijala, tj. prijenos više energije i informacija na stvarnu Po česticu i daljnju preraspodjelu primljene energije i informacija na sustav stvarnih Po čestica u ezoosmičkoj rešetci.

Asocijativno se takav postupak može usporediti s onim kako promatrač na ekranu računala vidi vrlo realističnu eksploziju s razornim posljedicama. Ali na razini piksela matrice monitora istodobno će biti samo sustavni, programirani prijenos podataka o slici i preraspodjela energije zahvaljujući kojoj će ta slika biti vidljiva na zaslonu za promatrača. *(Napomena: detaljniji primjer piksela vidi u knjizi "AllatRa", str. 220).* Ovaj asocijativni primjer jasno pokazuje razliku između vidljivih i nevidljivih procesa koji

koji čine bit iste pojave.

Dakle, na razini mikrokozmosa - stvarnih Po čestica i fantomskih Po čestica u ezoosmičkoj rešetki događa se samo prijenos energije i informacija, a na razini objekata makrokozmosa koji se sastoje od fantomskih Po čestica, - i vidljivih i nevidljivih promjena. Poznavajući funkcije fantomskih i nepokretnih Po čestica i njihov rad, moguće je razumjeti odakle se energija pojavljuje i nestaje te kako se preraspodjeljuje unutar materijalnog svijeta.

Postoje određene pravilnosti u vezi stvarne (stacionarne) Po čestice:

- Prava Po čestica je stabilna, nikad nigdje ne nestaje kad ne postoji materijalni svijet.
- Količina stvarnih čestica Po u svemiru je uvijek konstantna jer su stvarne Po čestice sastavni dio ezoosmičke rešetke.
- Stvarne Po čestice ne mogu se cijepati ili uništavati bilo kojom silom koja dolazi iz materijalnog svjetskog sustava.

& Jednostavan primjer s bilijarskom kuglom. Što čovjek promatra dok igra biljar? Njegova je pažnja usmjerena na kuglu, njezino kretanje, usporavanje na platnu biljarskog stola i zaustavljanje. Ali odakle se pojavljuje energija koja prisiljava loptu da se kreće i sudjeluje u sljedećim radnjama i gdje onda nestaje, prisiljavajući loptu da se zaustavi? Sve što igrač može logično "pratiti" su sljedeće faze: pojava misli - prijenos impulsa na mišić ruke - prijenos energije na štap - prijenos energije od štapa do lopte - kretanje lopte - njegovo usporavanje, zaustavljanje uslijed trenja s platnom i slabljenja prenesenog impulsa. A ako je igrač također pristaša klasične fizike, tada će razmotriti zakon očuvanja mehaničke energije, zakon očuvanja impulsa, molekularne interakcije, utjecaj gravitacijskih sila i tako dalje. Ali što se zapravo događa u smislu kvantne fizike? Što u nevidljivom svijetu doprinosi nastanku same misli i kako se nakon prigušenja impulsa predmeta vidljivog svijeta (kugle) događa apsorpcija i preraspodjela energije i informacija u kvantnom svijetu? Upravo na ova pitanja odgovara PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA koja pruža detaljna znanja o ezoosmičkoj rešetki, septonskom polju, o funkcioniranju stvarnih i fantomskih Po čestica.

& U jednom od najvećih drevnih kineskih filozofskih rasprava "Kuan-tzu", koji objedinjuje tekstove djela različitih autora (IV-III. st. pr. Kr.), Sadržajna "punoća" i uređenost svemira naglašava se definicijom prostora i vremena frazom " Chzhou he" (" Vrijeme i [prostorna] dosljednost "). Zanimljivo je da hijeroglif "he" (veza) znači "šest veza" ("liu he") - formula za međusobnu koordinaciju transformacija ("hua") svjetskih tvari u svemiru ("četiri kardinalne točke, vrh i dno"). Koncept "zhou he" ovdje se definira kao vrsta "mreže" koja zahvaća Nebo i Zemlju, a koje su pak "mreža" za "tamu predmeta".

Literatura: Лисевич И.С. Литературная мысль Китая на рубеже древности и средних веков. [Lisevich I.S. Kineska književna misao na granici između davnih vremena i srednjeg vijeka] Moskva: Nauka, 1979 [na ruskom]; Кобзев А.И. Учение Ван Янмина и классическая китайская философия. [Kobzev A.I., Učenje Wang Yangminga i klasična kineska filozofija] Moskva: Nauka, 1983 [na ruskom]; Еремеев В.Е. О древнекитайской пространственно-временной модели мира // 20-я НК ОГК. Ч. 1. [Evremeev, V.E. O drevnom kineskom vremenskom i prostornom modelu svijeta // XX. Znanstveni skup "Društvo i država u Kini" 1. dio] Moskva, 1989 [na ruskom]; Китайская фило- софия. Энциклопедический словарь. Глав. ред. Титаренко М.Л. [Kineska filozofija. Enciklopedijski rječnik / glavni urednik – M.L. Titarenko] Moskva, 2009 [na ruskom].

FANTOMSKA PO ČESTICA

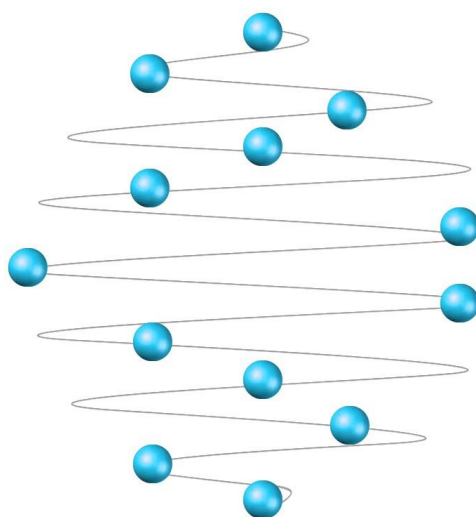
je energetski klaster koji se sastoji od septona, oko kojeg se nalazi najsuvremenije razrijeđeno septonsko polje. Fantomska Po čestica ima unutarnji potencijal (ona je njegov nositelj), obnovljena u procesu ezoosmosa. Prema svom unutarnjem potencijalu, fantomska Po čestica ima svoju proporcionalnost. Jedinstvena fantomska Po čestica snage - Allat - najmanja je fantomska Po čestica (*Napomena: za više detalja pogledajte dalje u izvješću*).

Fantomska Po čestica je uređena struktura koja se neprekidno kreće spiralno. Može postojati samo u vezanom stanju s drugim fantomskim Po česticama koje u konglomeraciji tvore primarne manifestacije materije. Zbog svojih jedinstvenih funkcija vrsta je fantoma (duha) za materijalni svijet. Uzimajući u obzir da se sva materija sastoji od fantomskih Po čestica, to joj daje karakteristiku iluzorne strukture i oblika postojanja koji ovise o procesu ezoosmosa (ispunjavanju unutarnjeg potencijala).

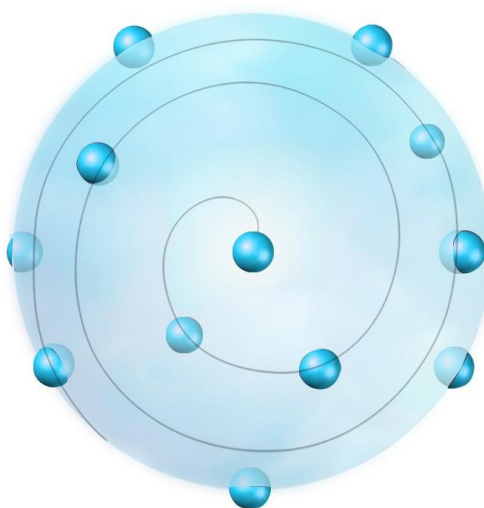
Fantomске Po čestice su nematerijalne tvorbe. Međutim, u međusobnoj povezanosti (sekvencijalne veze), izgrađene prema informacijskom programu u određenoj količini i redoslijedu, na određenoj međusobnoj udaljenosti, oni čine osnovu strukture bilo koje materije, daju raznolikost i svojstva, zbog svog unutarnjeg potencijala (i informacije). Fantomska Po čestica je ono od čega se sastoje sve elementarne čestice (foton, elektron, neutrino, itd.), Kao i čestice-nositelji interakcija. Ovo je primarna manifestacija materije na ovom svijetu.

Kolika je energija unutarnjeg stanja objekta mikrokozmosa? *To je kombinacija unutarnjih potencijala (energije i informacija) fantomskih Po čestica koje čine objekt mikrokozmosa. To znači da je energija unutarnjeg stanja elementarne čestice jednaka zbroju unutarnjih potencijala fantomskih Po čestica od kojih se takva elementarna čestica sastoji.*

& U ovoj fazi razvoja znanstvenog i tehničkog napretka moderna znanost ima određene mogućnosti za istraživanje mikro-objekata i njihovih interakcija na subatomskoj razini. Ali ove su tehničke mogućnosti ograničene (jer dopuštaju promatranje samo unutar trodimenzionalnog svijeta) i ostavljaju mnogo želja. Slikovito rečeno, to je sada slično onome kako promatrač pokušava istražiti difuzno mjesto vidljive svjetlosti u magli, dok se nalazi na udaljenosti od nekoliko kilometara od izvora, ocjenjuje ga pojavama vidljivim njegovim očima, njegovom integritetu (nedjeljivosti). Međutim, ova pretpostavka neće odgovarati stvarnosti, jer kad se približava ovom svjetlećem objektu (a u mikrokozmosu je potrebno uzeti u obzir ogromne udaljenosti između komponenata mikroobjekata), promatrač će vidjeti već nekoliko svjetlećih objekata umjesto mjesta difuzije. A prilazeći bliže objektu, u najboljem slučaju, razlikovat će da je to, primjerice, svjetlost žarulja pričvršćenih na stupove električnog voda koji se nalaze u nizu na udaljenosti od nekoliko metara jedna od druge. Ako to primijenimo na procese koji se događaju u mikrokozmosu - ovo je maksimum koji promatrač trodimenzionalne dimenzije može vidjeti, nalazeći se u sustavu materijalnog svijeta, bivajući dijelom samog sustava. Pitanje poput toga od čega se sastoji svaka žarulja i odakle dolazi električna energija (ako je slikovito usporedimo s fantomskim Po česticama koje čine mikro objekt) ostat će otvoreno.

Pogled sa strane ne elektron

Pogled odozgo na elektron

Slika 8. Prostorni raspored 13 fantomskih Po čestice koje čine elektron. Linija prikazuje putanju kretanja fantomske Po čestice u svemiru.

– Fantomska čestica (grčka fantazma - duh) ili "iluzorna" Po čestica naziva se tako zbog svog *glavnog svojstva i sposobnosti da trenutno nestane "nigdje" i ponovo se pojavi u prostoru ezoosmičke mreže, prema novom informacijskom programu.* U drevnim raspravama figurativno je uspoređivana s parom koja se neko vrijeme pojavljivala i trenutno nestajala. Zato se od davnina spominje da je sav život čovjeka, materije, Svemira - iluzoran.

odvojen, isprekidan).

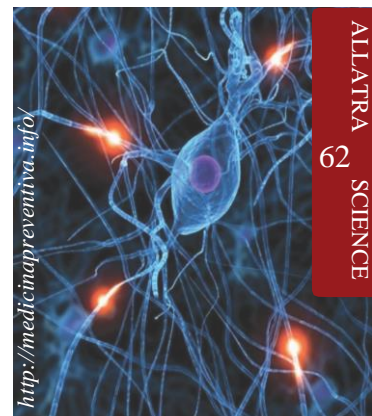
Fantomska Po čestica postoji samo zajedno s ostalim fantomskim Po česticama, tvoreći zajedno tvar na različitim razinama svoje organizacije. Fantomska Po čestica ne postoji zasebno. Ako iz strukture elementarne čestice uklonimo makar jednu fantomsku Po česticu, to rezultira ili uništenjem ili transformacijom ove elementarne čestice.

“ Život ne može biti privremen, privremenom može biti samo postojanje ”.

Rigden Jappo

Fantomska Po čestica koja se nalazi u sprezi s ostalim fantomskim Po česticama trajno se kreće duž njihove zajedničke *spiralne putanje* od trenutka pojave do nestanka u ezoosmičkoj membrani. **Fantomska Po čestica posjeduje važno svojstvo - prodirati kroz ezoosmičke membrane i sudjelovati u procesu ezoosmosa.** Zbog ovog svojstva sva materija ima diskretni karakter kretanja (od latinske riječi *disctus*

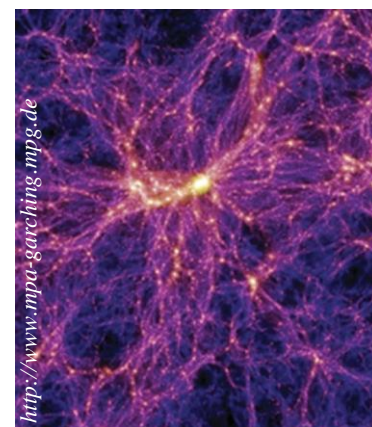
Na primjer, ako se jedna Po čestica ukloni iz fotona, koji se sastoji od 3 fantomske Po čestice (*Napomena: za više detalja o fotonu pogledajte dolje u izvješću*), dogodit će se sljedeće: ova fantomska Po čestica trenutno će nestati u ezoosmičkoj membrani, a nakon nje i preostale dvije fantomske Po čestice nestat će u ezoosmičkoj membrani i kao rezultat toga ovaj će foton prestati postojati.

Moždane ćelije

Mapa internet mreže

Simulacija zajedničke evolucije kvazara, galaksija i njihove velike raspodjele

Orionov pojas

Postoje određene zakonomjernosti u pogledu fantomskih Po čestica:

Fantomaska čestica Po ima unutarnji potencijal (njegov je nositelj), koji se obnavlja u procesu ezoosmosa.

❖ Prema unutarnjem potencijalu, fantomska Po čestica ima vlastitu proporcionalnost. Najmanja fantomska Po čestica jedinstvena je fantomska Po čestica snage - Allat.

❖ Uništavanjem mikro-objekta (ili njegovom transformacijom), fantomska čestica Po, koja je dio njegovog sastava, može nepovratno nestati u ezoosmičkoj membrani. I pri svom stvaranju - može nastati iz ezoosmičke membrane u procesu ezoosmosa.

❖ Fantomska Po čestica je nestabilna, može nestati iz materijalnog svijeta i u njemu se ponovno pojaviti s obnovljenim unutarnjim potencijalom (energetski i informacijski program).

❖ Fantomska Po čestica postoji samo u sprezi s drugim fantomskim Po česticama.

❖ Sve se elementarne čestice sastoje od određene količine fantomskih Po čestica.

❖ Količina fantomskih Po čestica u Svemiru nije konstantna, ali je mnogo manja od stvarnih (stacionarnih) Po čestica.

& U svetim legendama, predanjima, mitovima i vjerskim učenjima različitih naroda svijeta sačuvane su brojne reference o iluzornoj prirodi ovog svijeta. Navest ćemo samo neke primjere.

Među Indijancima Sjeverne Amerike dim je bio simbol prolaznosti života, sredstvo komunikacije s bogovima. Stup dima koji se dizao iz otvora wigwama ili jurte simbolizirao je svjetsku os, spasonosni put koji vodi iz vremena i prostora u vječnost i beskonačnost.

Literatura: Тресиддер Джек. Словарь символов. [Jack Tresidder, Rječnik simbola] Moskva: Fair-PRESS, 2001 [na ruskom].

“ Dođite sada, vi koji kažete: "Danas ili sutra ići ćemo u takav i takav grad, i tamo provesti godinu dana i baviti se poslom i zarađivati." Ipak, vi koji ne znate što će se dogoditi sutra: što je zapravo vaš život? Vaš život je samo para koja se kratko pojavljuje, a zatim nestaje. Umjesto toga, trebali biste reći: "Ako Gospodin hoće, živjet ćemo i činiti ovo ili ono." Ali kakvi ste, hvalite se svojom arogancijom; svako takvo hvalisanje je zlo. Pa tko zna činiti dobro, a ne čini, njemu je to grijeh.”

Literatura: Biblija. Novi zavjet. Jakovljeva poslanica. Poglavlje 4. Stih 13-17.

“ Znajte da privremeno, prolazno nema istinsko biće; i vječno, neprolazno - nema nebića! Sve to razlikuju oni koji su pronikli u bit stvari i vide istinu.”

Literatura: Bhagavadgita. 2. poglavlje Stih 16.

U islamskoj tradiciji čitav materijalni svijet koji okružuje čovjeka do njegove smrti označen je riječju "Dunya". Od trenutka smrti, ovaj svijet za svakog čovjeka dolazi kraju i on ulazi u sljedeći svijet (ahira). Dunya je konačna, ali ahira je vječna. Stoga bi svaki čovjek koji živi na ovom svijetu trebao razmisliti o tome i pokušati steći Allahovu milost i na ovom i na onom svijetu. U Kur'anu Allah govori o imaginarnim užicima ovoga svijeta, čije je posjedovanje cilj nevjernika.

Literatura: Исламский энциклопедический словарь А. Али-заде [Islamski enciklopedijski rječnik. A. Ali-zade] Moskva: Ansar, 2007 [na ruskom].

Prema Osječanima (jednom od autohtonih naroda Kavkaza) postoji stvarni, istinski i nepromjenjivi svijet - "**ætsæg dina**" (u prijevodu s osetskog jezika - "stvarni svijet"), gdje je duša pokojnika, a zemaljski svijet "**mæng dina**" (u prijevodu iz osetskog jezika - "iluzorni svijet"), svijet imaginarnog, iluzornog i lažnog. Budućnost se doživljava kao prijelaz u drugo postojanje, u svijet istinske stvarnosti. Zemaljsko postojanje imalo je manje vrijednosti od života s druge strane postojanja. Sadašnjost se činila pukim iluzornim trenutkom koji se mogao procijeniti samo s pozicije transcendentne vječnosti. U osjetijskoj vjerskoj kulturi i danas postoji razumijevanje razlika između iluzivnog svijeta (mæng dune) i istinskog i nepromijenjenog svijeta (æcæg dune). Koncept duše povezan je s najdrevnijim idejama o postojanju čovjeka i povijesno je jedan od prvih. Na euroazijskom prostoru u doba ranih civilizacija, ideja besmrtnosti ljudske duše, preseljenje njegova duha u drugi svijet, ugrađena je u kozmološku shemu strukture svemira i igrala je bitnu ulogu u njegovoj organizaciji.

Literatura: Цораев З.У. Идея бессмертия души в осетинской религиозной культуре.[Tsoraev Z.U. Ideja besmrtnosti duše u osetinskoj religijskoj kulturi] // III Sveruska Millerova čitanja (Materijali sa znanstvenog skupa, 4-5. Listopada 2012): Zbornik članaka; Sjeverno-osetski institut za humanističke i društvene studije nakon V.I.Abaeva. Vladikavkaz, 2012 [Na ruskom].

Kriška debla stabla (64x) pod mikroskopom

Ljudsko oko

Richatova struktura, geološka formacija na zapadu Mauritanije (promjer 40 km)

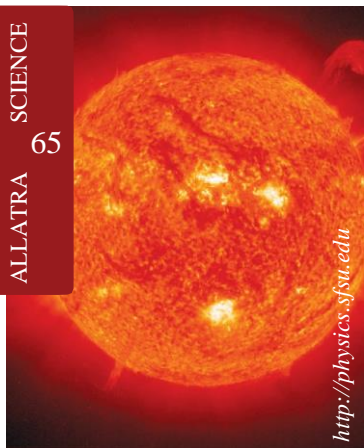

Helix Nebula

U budističkoj doktrini postoji mnogo zanimljivih koncepata koji su, nažalost, danas već religiozne ideološke prilagodbe drevnijih znanja poznatih raznim narodima svijeta. Na primjer, doktrina o nestalnosti i promjenjivosti zajednička je Upanišadama (drevne hinduističke religijske i filozofske rasprave) i ranom budizmu. Doktrina o univerzalnoj nestalnosti "anitya" (riječ se može prevesti kao "nestalna, a ne vječna, krhka, prolazna");

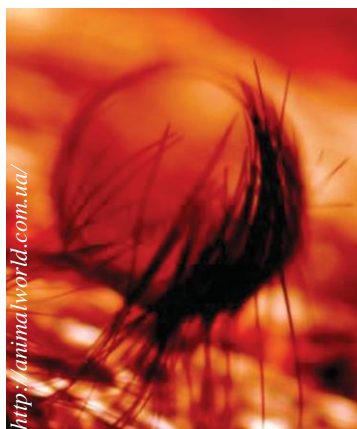
sanskrit, अनित्य anitya; kineski, 無常 wu-chan, japanski, 無常 mudzë) kaže da je sve na svijetu u stalnom kretanju i nije išta konstantno, uključujući zvijezde, planete itd. Anitya je osnovni princip međuovisnog porijekla pojava. Očituje se u ljudskom životu u obliku rasta i starenja, niza ponovnih rađanja, u obliku patnje itd. Budući da su svi fenomeni svijeta nestalni, vezanost uz njih je uzaludna i dovodi do patnje. Istinsko dovršenje anitye je nirvana - jedina stvarnost koja ne doživljava promjene, propadanje ili smrt. Razumijevanje da je sve u životu nestalno, podložno promjenama, propada i nestaje, prva je faza prosvjetljenja. Duboko prodiranje u nestalnost, pojavljivanje i nestajanje bilo kojeg predmeta kontemplacije i njegovanje nevezanosti u sebi korak je na putu oslobođanja (čiji je prvi korak sotāpanna, "onaj koji je ušao u tok").

Modifikacija doktrine "Anitya" je budistička ontološka doktrina elemenata i trenutnosti bića - Kshanikavada (sanskrit क्षणिकवाद "teorija trenutnosti"). "theory "Kshana" znači trenutak (slikovito se uspoređuje s vremenom za koje možete pucnuti prstima). Kshana predstavlja trajanje izbijanja jedne dharme (razmotrene u značenju elementa bića od onoga od čega se sve sastaje). Prema ovom učenju, najviša stvarnost sastoji se od točkastih trenutaka - dharmi. Dharmas ("posjeduju atribute"; iz sanskrtskog korijena **dhri**, što znači "držati, održavati") su noumenalni, višestruki, dinamični, atomski ukupni (nerazgradivi) nosači-supstrati elemenata na koje je podijeljena struja postojanja. Svaka Dharma nosi samo jedan određeni atribut.

<http://physics.sfsu.edu>

Sunce

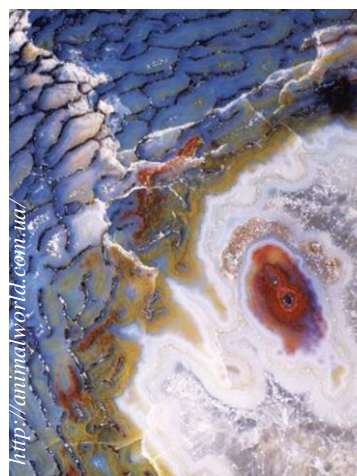
<http://animalworld.com.ua/>

Kap kiše na krilu leptira

<http://www.astrotime.ru>

Površina Jupitera

<http://animalworld.com.ua/>

Kost dinosaura

Dharme su u istočnoj filozofiji čestice koje trenutačno bljeskaju i nestaju, trenutne manifestacije iz nepoznatog izvora, čineći neprestano promjenjivi tok (protok) i djelujući pod određenim zakonima vlastite prirode. Svakog trenutka Dharme trepere i nestaju, tvoreći novi "obrazac" (znak), novu kombinaciju određenu zakonom nezavisnog prodiranja (pratityasamutpada - koordinacija [elementi-Dharme]; zakonom uzročnosti, suovisnim porijeklom elemenata, kada je jedan element uvijek za drugim, a prije drugog bez bitnog međusobnog utjecaja) i karmom. Dharme se neprestano kreću u protoku formiranja i uništavanja. Svaki element postoji jedan trenutak (ksana) i postaje poput točke u vremenu i prostoru. Materijalni svijet je neprestani tok Dharmi koje su u biti jednostavne, nedjeljive.

Percepcija svijeta od strane čovjeka slična je percepciji kadrova na pokretnom filmu, koji se međusobno tako brzo zamjenjuju da čovjek ima potpunu iluziju stabilne i trajne „stvarnosti“ - slike svijeta oko sebe i ljudi koji u njemu žive. Promjena se događa tako brzo da je sam proces prijelaza na novi sadržaj neprimjetan. U stvari, ne postoje ni materija ni supstancija, postoji samo tok uzastopnih dharmi (zasebnih elemenata). Štoviše, ovaj tok nije kaotičan, neuvjetovan proces: svaki se element pojavljuje u skladu sa zakonom ovisnog porijekla. Naglašava se da je ono što pojedinac doživljava kao "ja" - samo iluzija, koju čovjeku "sugeriraju" skandhe (kombinacije Dharmi po jednom principu psihofizičke aktivnosti). Kao posljedica toga, ovo za sobom povlači patnju i bijedu koju proživljava takvo "ja".

Literatura: Жуковская Н.Л., Корнев В.И. Буддизм как культурно-исторический феномен. Словарь. [Zhukovskaya, N. L., Kornev, V.I. Budizam kao kulturni i povijesni fenomen. Rječnik.] Moskva: Respublika, 1996[na ruskom]; Канаева Н. А. Кшианикавада/Буддизм как культурно-исторический феномен. Словарь. [Kanaeva, N.A. Kshaniakavada/ Budizam kao kulturni i povijesni fenomen. Rječnik.] Moskva: Respublika, 1996[na ruskom]; Лысенко В. Г., Терентьев А. А., Шохин В. К. Ранняя буддийская философия. Философия джайнизма. [Lysenko, V.G., Terentiev, A.A., Shohin, V. K., Early Budistička filozofija. Filozofija jainizma] Moskva: Vostochnaya literatura, 1994 [na ruskom]; Философия: Энциклопедический словарь/ глав. ред. Ивин А.А. [Filozofija: Enciklopedijski rječnik / glavni urednik – A.A. Ivin] Moskva Gardariki, 2004 [na ruskom]; Философская Энциклопедия. В 5-х т./глав. ред. Ф. В. Константинов. [Filozofska enciklopedija u 5 tomova / glavni urednik – F.V.Konstantinov] Moskva: Soviet encyclopedia, 1960–1970 [na ruskom].

OSNOVNE RAZLIKE IZMEĐU STVARNIH I FANTOMSKIH PO ČESTICA

Zašto se fantomske i stvarne čestice nazivaju podjednako - "Po čestice"?

Sam naziv Po "čestica" ("čestica" koja se sastoji od Poa) preuzet je iz antike kao oznaka najmanje vrijednosti koja se očituje kroz sile Allata kroz septonsko polje materijalnog svijeta. Fantomska i stvarna Po čestica su čestice koje se apsolutno razlikuju po karakteristikama i funkcijama, a koje ujedinjuje samo zajednička komponenta materijalnog svijeta - septon. Njihov zajednički naziv "Po" nije samo pokazatelj najmanje vrijednosti ("čestice") materijalnog svijeta, već i počast iskonskom znanju (u davna vremena jedna od prvih

legendi govorila je da je cijeli svijet stvoren od Po sjemena).

Fantomske čestice Po i stvarne čestice Po temeljno se razlikuju u svojim funkcijama i namjeni. Stvarne (stacionarne) Po čestice čine osnovu nevidljivog svijeta materije, zajedničkog septonskog polja, koje ima glavni utjecaj na vidljivi svijet (uključujući trodimenzionalni prostor) i više opću kontrolu nad svijetom materije. A fantomske čestice Po čine osnovu vidljivog svijeta materije i zahvaljujući svojoj koncentriranoj nakupini septona nositelji su unutarnjeg potencijala, odnosno energije i informacija.

U davna vremena razlika između čestica objašnjavala se asocijativnim primjerima ribe (figurativna usporedba sa stvarnom česticom Po) i ptice (figurativna usporedba s fantomskom česticom Po). Element ribe je voda. Riba nije vidljiva ni u malom jezeru, ali tamo postoji.

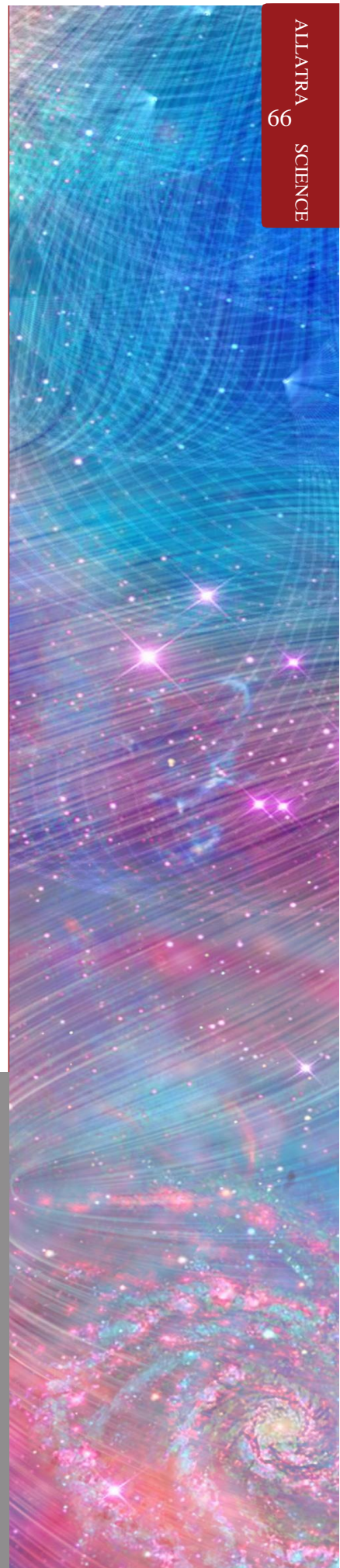
Jezero je ograničeno obalama, stoga riba živi samo u njegovim granicama (usporedba s ezoosmičkom stanicom). Element ptice je nebo. Za razliku od ribe koja ne napušta jezero, ptica može letjeti do različitih jezera (figurativna usporedba s kontinuiranim kretanjem fantomske čestice Po).

GLAVNE RAZLIKE IZMEĐU STVARNIH I FANTOMSKIH PO ČESTICA

STVARNE PO ČESTICE	FANTOMSKE PO ČESTICE
<ul style="list-style-type: none"> • Oblikuje nevidljivi svijet materije. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Oblikuje vidljivi svijet materije.
<ul style="list-style-type: none"> • Svaka čestica boravi odvojeno u svojoj ezoosmičkoj stanici. S ostalim je česticama povezana samo njihovim zajedničkim septonskim poljem. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Fantomska Po čestica ne može postojati odvojeno. Odmah nestaje u ezoosmičkoj membrani. Postoji samo u sprezi s ostalim Po česticama koje tvore elementarne čestice koje se sastoje od tri ili više fantomskih Po čestica.
<ul style="list-style-type: none"> • Nepomične (stacionarne), stalno borave u svojoj ezoosmičkoj ćeliji. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Pokretne, neprestano se kreću spiralnom putanjom.
<ul style="list-style-type: none"> • Provode djelomično povlačenje energije i čitanje informacija iz fantomskih Po čestica koje prolaze kroz ćeliju i preraspodjelu primljenog potencijala na sustav stvarnih Po čestica - septonsko polje. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Kreću se kroz ezoosmičke stanice, prodiru u ezoosmičku membranu, sudjeluju u procesu ezoosmosa. Mogu se odmah pojaviti i trenutno nestati na različitim područjima ezoosmičke rešetke.
<ul style="list-style-type: none"> • Količina stvarnih Po čestica je konstantna i nepromjenjiva. 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Količina fantomskih Po čestica varira, međutim puno je manja od količine stvarnih Po čestica.

⌘ Kao što je spomenuto, u davna vremena procesi nevidljivog svijeta objašnjavali su se pojavama i objektima koji su ljudima vidljivi i razumljivi. Stvaranje svijeta od nevidljivih najmanjih čestica objašnjeno je na primjeru sjemena (kreativnog duha u njemu), kao zametka života, kao i na primjeru najmanjih zrna onih žitnih kultura koje su u svakodnevnom životu bile poznate lokalnim narodima. Navedimo ukratko nekoliko primjera koji pokazuju da je slično znanje postojalo među ljudima koji žive na različitim kontinentima. Azija: u hinduizmu sjeme znači božanski duh (Atman), koji je u središtu bića, a sjeme zrno simbolizira **životno sjeme, puno u malo**. Afrika: prema jednoj od verzija kozmogonskog mita o afričkom plemenu Dogon, svijet je nastao od riječi "Amma" (Primarni zvuk), koja je početak beskrajno malog - kize uzi (što je slično oznaci Po zrno, ili phonio zrno - najstarija žitna kultura u Africi). Amerika: Za američke Indijance klas kukuruza sa svim svojim sjemenkama predstavlja ljude, sve stvari u svemiru, i tako dalje.

Literatura: Мифы народов мира. Энциклопедия // гл. ред. Токарев С.А. [Mitovi o svjetskim narodima. Enciklopedija / glavni urednik – S.A.Tokarev] Moskva, 1987 Vol.1 [na ruskom]; Тресиддер Джек. Словарь символов. [Jack Tresidder, Rječnik simbola] Moskva: Fair-PRESS, 2001[na ruskom].

EZOOZMOS

to je temeljni proces zahvaljujući kojem postoji materijalni svijet. EZOOSMOS - *unutarnji energetski zamah, koji u sebi nosi potencijal, tj. Program sile i informacija bilo koje akcije u materijalnom svijetu*, uključujući pojavu života. Sve u materijalnom svijetu postoji zbog unutarnjeg potencijala. Upravo njegova količina i pravodoban postupak nadopunjavanja bilo kojeg predmeta, polja, čestice i tako dalje određuje kvalitetu i količinu postojanja ovog predmeta, pojave itd. u vidljivom i nevidljivom materijalnom svijetu.

Razumijevajući proces ezoosmosa, moguće je pronaći odgovore na mnoga pitanja fizike, uključujući kvantnu fiziku. Primjerice, danas je poznato da je glavna karakteristika atoma njegova *unutarnja energija*.

Atom predstavlja kvantni sustav (tj. podliježe zakonima kvantne mehanike). Njegova ukupna *unutarnja energija* je kvantizirana, tj. uzima *diskretni* (isprekidani) raspon vrijednosti koji odgovaraju stacionarnim (stabilnim, nepromjenjivim u vremenu) *stanjima* atoma. Ali zašto se energija atoma može samo *naglo* promijeniti kvantnim prijelazom atoma iz jednog stacionarnog *stanja* u drugo? Zašto u kvantnoj mehanici *kutni moment i energije kretanja* čestice u ograničenom području prostora mogu poprimiti samo niz *diskretnih vrijednosti*?

Što stoji iza ovih procesa? U modernoj znanosti tvrdi se da je kvantizacija energije atoma posljedica valnih svojstava elektrona. Ali od čega se sastoji sam elektron i kako se od čestice pretvara u val i obrnuto? Što u početku određuje kvantna stanja atoma kemijskih elemenata? Ova i mnoga druga pitanja iz fizike postaju jasna, poznavajući osnove PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE.

ETIMOLOGIJA EZOOZMOS

RIJEČI

Riječ "ezoosmos" formirana je od dvije riječi: "ezo" i "osmos". Grčka riječ "EZO" (grčki "ἔσω") izvedena je iz prijedloga "eis" (grčki "εἰς"). Ima nekoliko značenja. U svakodnevnom životu "ezo" se koristi u značenju "u; unutra; iznutra; unutar". Ali zanimljivo je da se u duhovnim raspravama ova riječ koristi u izrazu "unutarnji čovjek" (ὁ ἔσω ἄνθρωπος), odnosno kao pojam "duše", "unutarnjeg jastva".

Literatura: Γεώργιος Μπαμπινιώτης. Ετυμολογικό λεξικό της νέας Ελληνικής γλώσσας. Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογίας, 2009; Grčko-engleski leksikon Novog zavjeta, Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti, Tr., Rev. And Enl. By Joseph Henry Thayer, New York American Book Co, 1889.

& Odlomci iz Biblije:

"... neka vam podari da, prema bogatstvu slave Njegove, budete čvrsto utvrđeni Njegovim Duhom u **unutarnjem čovjeku**..."

Biblija. Poslanica Efežanima. Poglavlje 3:16.

"Zato ne gubimo odvažnost. Čak i ako, u nama, izvanjski čovjek ide prema svom uništenju, **unutarnji čovjek** se obnavlja svakim danom. Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave. Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vrijeme, a ono što se ne vidi, za vječno"

Biblija. Druga poruka Korinćanima. 4. poglavlje: 16-18.

Ništa manje je zanimljiv prijedlog "is" (grčki "εις" - "do;" u "), od kojeg je nastao" ezo ". Ovaj prijedlog koristi se za označavanje ulaska, smjera, ograničenja: "u, na, do, za, među". Koristi se za označavanje dostignuća, prodora, ulaska u određeno razdoblje. U figurativnim izrazima ovaj se prijedlog koristi kada je riječ o tome da se jedna stvar mijenja u drugu ili je podijeljena na dijelove; kad se nekoliko ljudi ili stvari spoji, ujedinjuju u jedno i tako dalje.

Literatura: Grčko-engleski leksikon Novog zavjeta, Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti, Tr., Rev. And Enl. By Joseph Henry Thayer, New York American Book Co, 1889; Grčko-engleski leksikon, Henry George Liddell, Robert Scott, Henry Stuart Jones, and Roderick McKenzie, United Kingdom, Oxford University Press, 1819.

Zanimljivo je da je "εις" povezan sa starogrčkom riječju "εἷς", što znači broj "jedan" i

srodan je (srodan, jedнокорijen) protoindoeuropskoj osnovi sém i Sanskrtu सकृत् (sa-kṛt) koji ima značenja kao što su "jedinstven; drugo; podijeljen na dijelove; prožimati".

Literatura: Srodna klasa 623; Baza indoeuropskih leksičkih kognacija (LexDB verzija 0.9 <http://ielex.mpi.nl/cognate/623/>; sanskrtsko-engleski rječnik: etimološki i filološki uređen s posebnim osvrtom na srodne indoeuropske jezike, Monier Monier-Williams, revidirali E. Leumann, C. Cappeller i dr. 1899, Clarendon Press, Oxford.

Grčka riječ "OSMOS" (osmos) znači "potisak; impuls; pritisak". Nastaje od starogrčkog korijena "othein" - "gurati". Odnosi se na sanskrtsku riječ "vadhati" koja znači "gura", "udara", na avestansku "vadhaya" - "odgurnuti".

Literatura: Websterov treći novi međunarodni rječnik engleskog jezika, neskraćeni. Springfield, MA: Merriam-Webster, 1993.

& " Glavna funkcija prve dimenzije je početni unutarnji impuls energije. "

Knjiga "AllatRa", str. 222

PROCES EZOOZMOSA

Razmotrimo važan proces u mikrokozmosu koji se odvija u ezoosmičkoj stanici, točnije u njenoj ezoosmičkoj membrani. Sjetimo se da se u središtu ezoosmičke stanice nalazi prava (stacionarna) Po čestica. A svaka strana prostorne kubične stanice sastoji se od jedinstvene nematerijalne strukture - ezoosmičke opne. U trodimenzionalnom prostoru nema debljinu, u njemu nema vremena. Međutim, njezin unutarnji prostor, povezan s nematerijalnim svijetom, neograničen je. *(Napomena: u antičko doba nematerijalni svijet nazivao se duhovnim svijetom; u starogrčkim je legendama bilo figurativno*

naznačeno da bogovi žive u eteru). Fantomska može čestica Po proći kroz ezoosmičku ćeliju. Štoviše, u pravilu samo jedna (1) fantomska Po čestica prolazi kroz jednu ćeliju odjednom. U drugim slučajevima, maksimalno dvije (2) fantomske Po čestice mogu istovremeno ući kroz različite strane prostorne kocke ezoosmičke stanice. U takvim su slučajevima međusobno vjerojatni procesi sudara u ezoosmičkoj stanici fantomskih Po čestica. Takav postupak sudara čestica unutar jedne ezoosmičke stanice događa se pod izravnim utjecajem septonskog polja stvarne (stacionarne) Po čestice na nju.

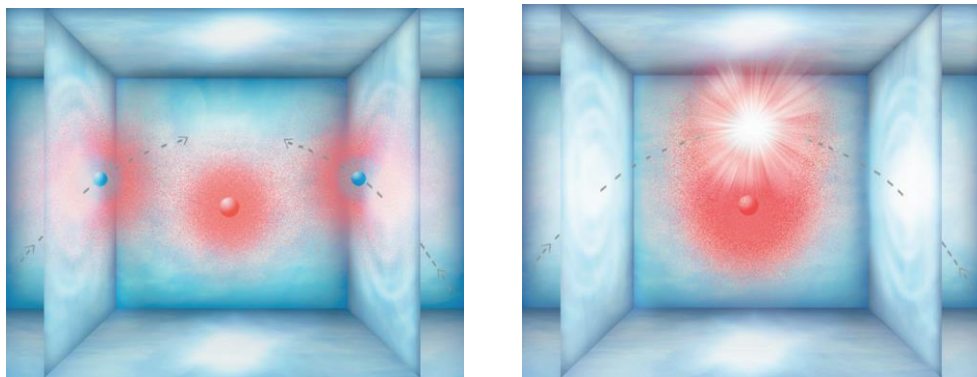

Figure 9 The scheme for collision of two phantom Po particles in ezoosmic cell

FANTOMSKA PO ČESTICA IMA VAŽNO SVOJSTVO: MOŽE PROLAZITI U EZOOSMIČKU MEMBRANU I SUDJELOVATI U PROCESU EZOOSMOSA. TO ZNAČI DA JE SPOSOBNA TRENUTNO NESTATI U EZOOSMIČKOJ MEMBRANI IZ MATERIJALNOG SVIJETA I ODMAH SE POJAVITI U NJEMU, ŠTOVIŠE, NA BILO KOJEM MJESTU U EZOOSMIČNOJ REŠETCI (NASTAJE IZ EZOOSMIČKE MEBRANE DRUGE EZOOSMIČNE ČELIJE), ALI VEĆ S OBNOVLJENIM UNUTARNJIM POTENCIJALOM (ENERGETSKI I STRUKTURIRANI PODACI).

Proces ezoosmoze u trodimenzionalnom prostoru provodi se samo kroz geometrijsko središte

jedne od šest membrana ezoosmičke stanice. Spiralnu strukturu (elementarne čestice) kao da je uvrnula glavna fantomska Po čestica u geometrijsko središte ezoosmičke membrane. Zbog procesa ezoosmoze, fantomska Po čestica pojavljuje se u drugoj ezoosmičkoj ćeliji s obnovljenom rezervom energije, prema starom, ili obnovljenom, ili potpuno novom programu, koji je u nju položen u vrijeme njezinog boravka u unutarnjem prostoru membrane. Naknadne fantomske Po čestice koje su dio iste elementarne čestice slijede isti spiralni put kao i glavna fantomska Po čestica prolazeći kroz iste ezoosmičke stanice i iste ezoosmičke membrane. Dakle, vrtložni poremećaji nastaju *spiralom* vidljivog kretanja tih struktura kroz ezoosmički prostor.

& Zanimljivo je pratiti etimologiju riječi *informacija* u davnim vremenima. "Informatio" je latinska riječ za predstavljanje, objašnjenje, izlaganje, tumačenje, koncept, ideju, koncepciju. Izvedeno od "informo" što znači ocrtati, oblikovati. Latinska riječ "informo" izvedena je iz prefiksa "in", što ukazuje na značenje "iznutra, iznutra, iznutra", kao i korijen "oblika". Vjeruje se da je indoeuropski korijen moderne riječi "oblik" navodno "mer-bh" ili "mer-gwh" - "svjetlucati, sjajiti, blistati". Ovaj korijen ukazuje na očitovanje nečega u vidnom polju. Ovim korijenom latinska riječ "forma" povezana je s grčkom riječju "morphe" (μορφη), što znači "vanjski oblik, vanjski aspekt, oblik, kontura, struktura".

References: Семенов, А.В. *Этимологический словарь русского языка*. [Semenov, A. V. *Etimološki rječnik ruskog jezika*] Moskva: Unives, 2003 [na ruskom]; *Osnovni latinski rječnik* Lewis, Charlton Thomas, New York, Harper & brothers 1891; <https://archive.org/details/elementarylatind01lewi>; *The Linguistic Moment: From Wordsworth to Stevens*, Joseph Hillis Miller, Princeton Legacy Library, 1987; Bréal, Michel, and Bailly, Anatole. *Dictionnaire étymologique latin*. Paris: Hachette, 1918; <https://archive.org/details/dictionnaireetym00bailgoog> Miller, Joseph Hillis. *The Linguistic Moment: From Wordsworth to Stevens*. New Jersey: Princeton University Press, 1987.

Što za materijalni svijet znači *obnovljeni unutarnji potencijal fantomske Po čestice*, koji se svaki put nadopunjava i "ispravlja" u procesu ezoosmosa? To se općenito može nazvati: evolucija (stvaranje, preobrazba, uništavanje, obnova) resursa, pričuva and mogućnosti. Ovu rezervu jedinstvene energije, koju opskrbljuje fantomska Po čestica iz nematerijalnog svijeta, u davnim vremenima nazivali su snagama Allata (*Napomena: za više detalja o moći Allata pogledajte knjigu "AllatRa"*). To je sila zbog koje postoji cijeli materijalni svijet. Upravo za koncentraciju ove sile na određenim mjestima ezoosmičke mreže, i „lovi“ septonsko polje stvarnih Po čestica, hraneći time postojanje svog sustava (sustava

Životinjskog uma).

Prema drevnom duhovnom znanju, snaga Allata je ta koja naređuje sve u vidljivom i nevidljivom svijetu, tjera sve da se kreće, pomiče, preobražava prema određenom planu (informaciji) nematerijalnog svijeta. (*Napomena: u davna vremena to se nazivalo planom Primarnog Lotosa, planom i voljom Boga, voljom duhovnog svijeta*).

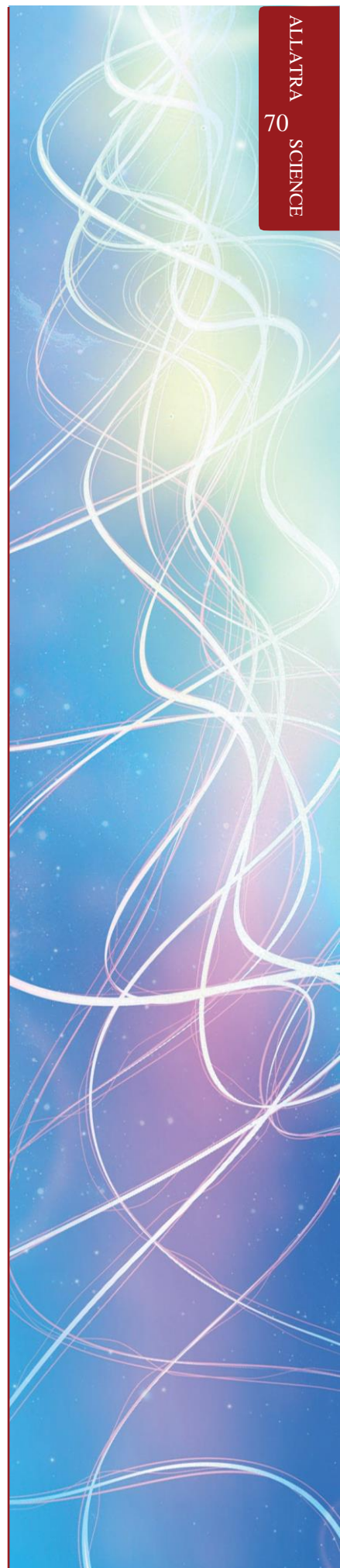
Strukturirane informacije postavljaju karakteristike, parametre, svojstva, program djelovanja (i tako dalje) objektima i pojavama materijalnog svijeta. Potrebno je razlikovati opći pojam suvremene riječi "informacija" i koncept značenja koji je ugrađen u riječ "informacija" u opisanim procesima fizike mikrokozmosa.

PRIJENOS I RASPODJELA ENERGIJE I INFORMACIJA

Kako se događa prijenos i raspodjela energije i čitanje informacija u ezoosmičkoj stanici? Objasnimo ovaj postupak na primjeru povlačenja dijela unutarnjeg potencijala iz glavne fantomske Po čestice. Napomenimo, to je ono što je na početku povezivanja (sprezanja) fantomskih Po čestica (slikovito rečeno, poput lokomotive i vagona), čineći elementarnu česticu (slikovito rečeno, vlak). Zašto toliko usredotočujemo pažnju na to? Činjenica je da stvarna Po čestica očitava informacije o cijelom mikro objektu (o cijelom spoju fantomskih Po čestica koje čine elementarnu česticu) iz prve (glavne) Po čestice. I drugo, ako stvarna Po čestica, utječući na proces snagom vlastitog septonskog polja, promijeni putanju kretanja glavne fantomske Po čestice silom vlastitog septonskog polja, tada se, u skladu s tim, mijenja i putanja kretanja ostatka fantomskih

Po čestica u danom spoju. Prolazeći kroz istu ezoosmičku stanicu kao i njihova glavna fantomska Po čestica, oni gube samo dio energije koju im stvarna Po čestica povlači zbog vlastitog septonskog polja.

Kako se odvija proces ekstrakcije energije stvarnom Po česticom? Čim je fantomska Po čestica, prošavši ezoosmičku membranu, obnovila svoj unutarnji potencijal i ušla u novu ezoosmičku ćeliju, događa se proces pobude vlastitog septonskog polja stvarne (stacionarne) Po čestice smještene u ovoj stanici. Stvarna Po čestica počinje obavljati funkcije jednake, slikovito rečeno, ulozi carinika - poreznika (energija) i kontrolora (čitanje informacija).

Priroda sile vlastitog septonskog polja stvarne čestice Po takva je da se fantomska čestica Po u svom kretanju u prostoru ezoosmičke stanice savija oko stvarne čestice Po (koja određuje spiralno gibanje fantomske čestice Po, a s njom i svi predmeti i pojave materijalnog svijeta). (*Napomena: pogledajte temu spiralnog gibanja kasnije u izvješću*). U ovom slučaju, upravo kada vlastito septon polje fantomske Po čestice padne u vlastito septon polje stvarne Po čestice, događa se proces ekstrakcije energije (obično 10%) i očitavanja podataka stvarnom Po česticom. Zauzvrat, stvarna Po čestica prenosi posuđeni dio potencijala fantomske Po čestice u sustav - zajedničko septonsko polje stvarnih Po čestica (Životinjski um).

Dakle, sustav stvarnih čestica Po (zajedničko polje septona) kontrolira sve što se događa u materijalnom svijetu, preraspodjeljuje, transformira i troši energiju potrebnu za održavanje svog postojanja. Štoviše, ovisno o određenim uvjetima, sustav (zajedničko septonsko polje) može, kroz svaku stvarnu česticu Po, posredno ili izravno utjecati na procese koji se događaju unutar ezoosmičkih stanica, promijeniti, transformirati kvalitetu tih procesa, protok, smjer i tako dalje, ojačati ili oslabiti djelovanje fantomskih čestica Po. O ovoj "korekciji" stvarne čestice Po ovisi, gdje točno, u kojem daljnjem smjeru i za pojačanje aktivacije kojih će se programa primijeniti unutarnji

potencijal fantomske Po čestice. Dakle, to će općenito utjecati na vitalnu aktivnost mikro-objekta koji se sastoji od ovih fantomskih Po čestica..

Dakle, uz izvanrednu "pozornost sustava" na proces, u koji je uključena veza fantomskih čestica Po (koje čine jednu ili drugu osnovnu česticu), smjer kretanja ove kombinacije fantomskih čestica Po i njihov unutarnji potencijal mogu varirati. Na primjer, prema početnim informacijama dobivenim tijekom ezoosmičkog procesa, jedna od mogućnosti kretanja glavne fantomske Po čestice pretpostavljala je smjer njenog kretanja prema suprotnoj membrani u ezoosmičkoj stanici. Ali, zbog svrhovitog utjecaja i korekcije informacija stvarnom česticom Po, glava fantomska čestica Po promijenila je smjer kretanja i izašla, na primjer, u susjednu membranu ove ezoosmičke stanice. Podsjetimo da početne informacije koje su postavljene u unutarnji potencijal fantomske Po čestice tijekom procesa ezoosmosa, u početku imaju "ograničenu multivarijabilnost" mogućih djelovanja u materijalnom svijetu što uključuje i razne dopuštene mogućnosti utjecaja sustava (životinjski um) - septonsko polje koje je osnova svih interakcija i procesa materijalnog svijeta.

& "Razmatrajući sa stajališta Promatrača iz Životinjske ili iz Duhovne prirode, mi već utječemo na samu situaciju i njezin mogući ishod, njezino pred-rješavanje u nama nevidljivom svijetu, jer mi biramo. Svaka je situacija svojevrsni odgovor ne samo na vašu prisutnost na određenom mjestu ovdje i sada, već i na to kako se promatrate u ovom trenutku."

Iz knjige "AllatRa"

SLOBODNA ENERGIJA

Zajedno sa svim spomenutim drevnim znanjem o procesima koji se odvijaju na razini ezoosmičke mreže, PRIMORDIJALNA ALLATRA FIZIKA sadrži i znanje o tome kako dobiti besplatnu energiju, razumijevajući funkcioniranje i rad nevidljivog svijeta. Izraz "slobodna energija" ne znači trenutno poznate pojmove u fizici i fizikalnoj kemiji - "Helmholtzova slobodna energija" ili "Gibbsova slobodna energija". Pojam "SLOBODNA ENERGIJA" u PRIMORDIJALNOJ ALLATRA FIZICI treba shvatiti kao izvedenicu univerzalne djelujuće sile, koja se očituje kada se pobudi vlastito septonsko polje stvarne Po čestice, smješteno u ezoosmičkoj ćeliji. To je, ustvari, ovo stvaranje slobodne energije temeljene na pobuđivanju septonskog polja stvarnih

(stacionarnih) Po čestica u ezoosmičkoj rešetki. Razumijevanje suštine ove energije nije u suprotnosti s općim temeljnim pojmom energije u suvremenoj fizici, koji podrazumijeva sposobnost materijalnih sustava da rade kad mijenjaju svoje stanje; o energiji kao jedinstvenoj općoj mjeri kvalitativno različitih oblika gibanja materije koja se čuva tijekom njihove međusobne konverzije. Naprotiv, ona otkriva svoja temeljna načela. Znanje o ovoj univerzalnoj sili daje temeljne odgovore na mnoga aktualna pitanja suvremene fizike, uključujući odgovor na pitanje koliko je lako i besplatno primati istu električnu energiju u neograničenim količinama, bez obzira na dostupnost prirodnih resursa u bilo kojoj prostornoj točki ezoosmičke mreže.

ASOCIJATIVNI PRIMJERI PROCESA EZOOZMOSA, PRIJENOS I RASPODJELA ENERGIJE I INFORMACIJA.

Sve to kretanje u mikrokozmosu, proces ezoosmosa, kao i preobrazbe koje se događaju na razini ezoosmičke rešetke (utjecaj stvarnih Po čestica na fantomske Po čestice) mogu se slikovito objasniti pomoću asocijativnih primjera koji su razumljivi većini ljudi moderne civilizacije. Zamislite da ste promatrač na svemirskoj stanici i promatrate određeno prometno čvorište željezničke veze na Zemlji. Na početku samo vidite točku. Približavajući se ovom objektu uz pomoć optičke opreme, točka se pretvara u mnogo pruga. A s višestrukim povećanjem, već možete vidjeti skup različitih vlakova, od kojih je svaki na svojoj željezničkoj pruzi, sa svojim brojem vagona, i

tako dalje.

Ako povučemo asocijativnu paralelu sa strukturom elementarne čestice, tada svaka kompozicija s vučenim vagonima predstavlja određenu elementarnu česticu. Broj vagona u njemu je broj fantomskih Po čestica koje čine ovu elementarnu Po česticu. Izgleda da su vlakovi promatraču identični - s univerzalnim natkrivenim vagonima. Međutim, punjenje vagona svakog vlaka može biti različito: ljudi, životinje, šljunak, ugljen, benzin, kiselina, lužine i tako dalje. Asocijativno je to kao da su različite gomile fantomskih Po čestica ispunjenih različitim unutarnjim potencijalima dio sastava "žive" i "nežive" tvari i prirodnih fenomena.

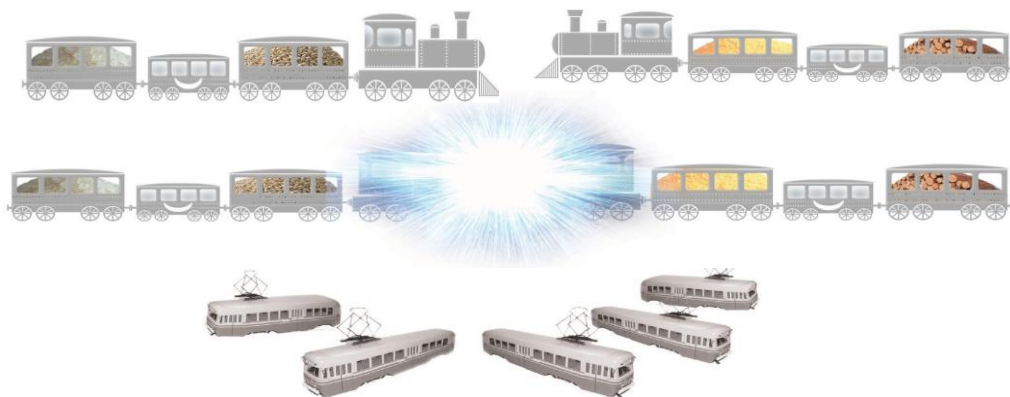
Na primjer, oni predstavljaju elektron ili drugu elementarnu česticu koja je dio predmeta mikrosvijeta, koji zauzvrat čini dio strukture čovjeka, životinje, trave, vode, planeta Zemlje, svjetlosnih zvijezda itd. Unutarnji potencijal (energija i informacije) svake Po čestice - u našoj asocijativnoj usporedbi bi bilo unutarnje punjenje svakog vagona, koje je oku promatrača nedostupno. Ovdje nema praznih vagona! Čini se da su vagoni različitih vlakova isti, ali svaki vlak nosi svoj teret.

Željezničke pruge, lokomotive, strojari - sve su to konvencionalno sve vrste *informacija*, koje zajedno određuju raznolikost materije, smjer njezinog kretanja, preobrazbe, tijek daljnjih događaja itd. Prava (stacionarna) Po čestica u ezoosmičkoj ćeliji je i okružni otpravnik vlakova i carinik u svom području (dispečerski krug), gdje je vlastito septonsko polje stvarne Po čestice vrsta carinske zone. Ovaj upravitelj ne samo da samostalno kontrolira kretanje vlakova i pruža sustav kontrole otpreme na svom mjestu (u ezoosmičkoj ćeliji), već i izvatke iz svakog vlaka koji prolazi njegovim mjestom, svojevrsnu "uplatu" (danak, poput poreznika na praonici) za prijevoz bilo kojeg tereta. To jest, prava Po čestica uklanja 10% unutarnjeg potencijala iz svake fantomske Po čestice koja prolazi kroz ovu ezoosmičku stanicu.

Opravnik prometa "očitava" s lokomotive (prva glavna fantomska Po čestica) sve podatke o vlaku u prolazu: duljinu vlaka, sadržaj njegovih vagona, rutu kretanja itd.

Svi vlakovi koji prolaze kroz područje (ezoosmička ćelija) voze bez prestanka, zaobilazeći nadzornu točku (ćeliju), da kažemo neku vrstu "situacijskog centra" (stvarne Po čestice). Dakle, približavajući mu se što bliže, plaćaju danak "na daljinu", prolazeći kroz carinsko područje (vlastito septonsko polje stvarne Po čestice). Pri tome otpravnik prometa može smanjiti ili povećati brzinu vlaka u određenom dijelu prolaza, povući manje ili više tereta (10% ili više posto unutarnjeg potencijala, ovisno o situaciji) itd. A u posebnim slučajevima, kada vlak ima "diplomatski vagon" (fantomska Po čestica Allat sile), mora ostati ravnodušan na prolazak tako specifičnog vagona koji ima status neprikosnovenosti.

Svaki otpravnik prometa (u dogovoru sa svojim sustavom otpravnika prometa) može kontrolirati i regulirati kretanje vlakova u svom području, uključujući korištenje skretnice, mijenjajući smjer kretanja cijelog vlaka u drugom smjeru. Otpravnik prometa gotovo trenutno dijeli primljene informacije i dio zaplijenjenog "tereta" s ostalim otpravnicima prometa u sustavu. Ako uzmemo u obzir da se informacije i energija između stvarnih Po čestica trenutno prenose u njihovom zajedničkom septonskom polju, tada možemo razumjeti kako sustav stvarnih Po čestica (sustav Životinjskog uma) kontrolira materijalni svijet, može na njega utjecati, mijenjati karakteristike materije, preusmjeriti vektor djelovanja sile i tako dalje.

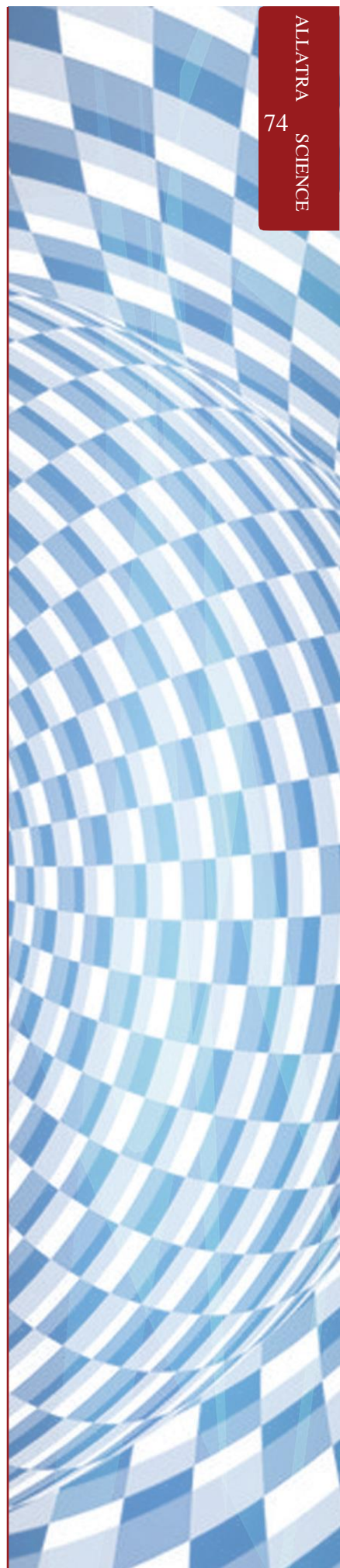

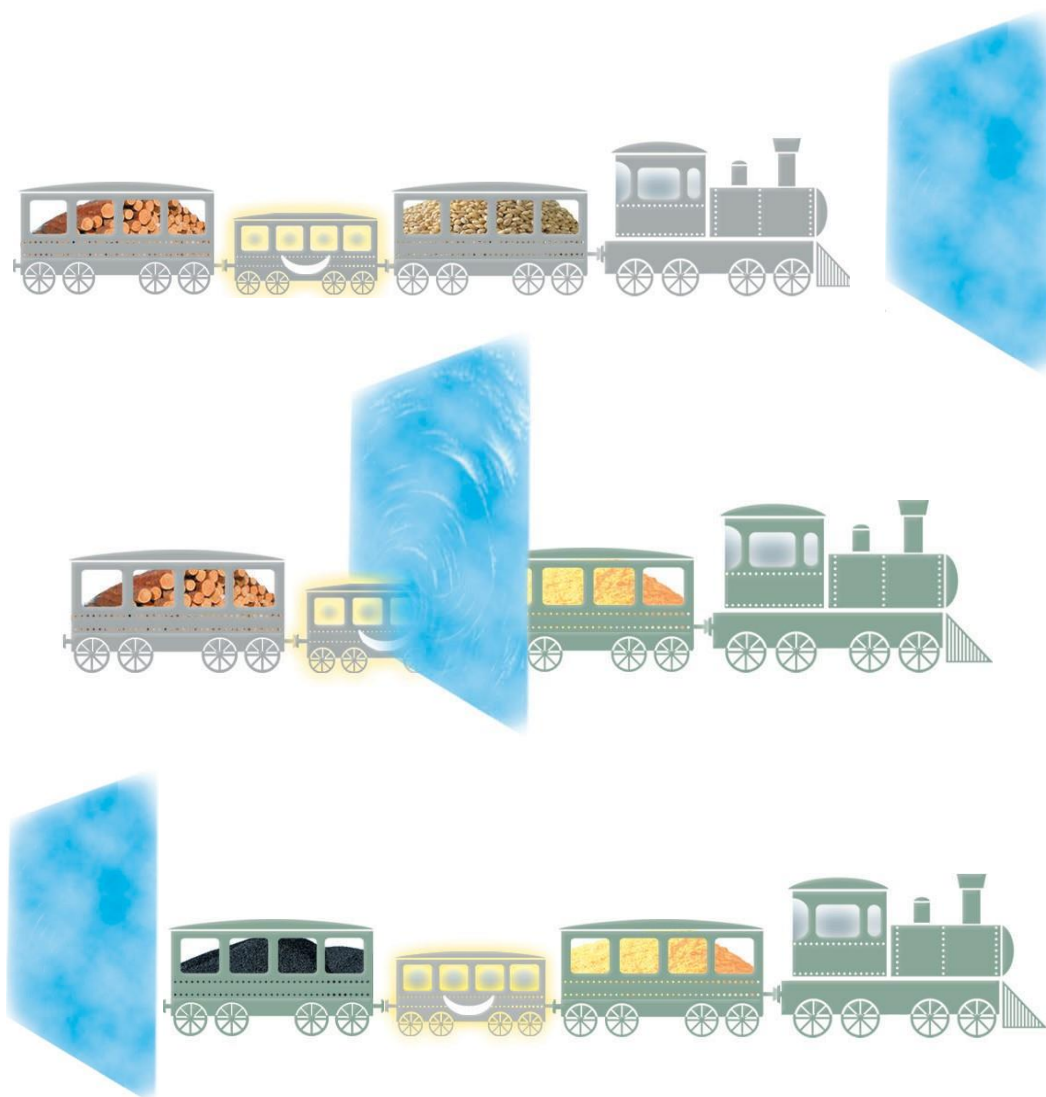
Slika 10: Figurativni primjer sudara dviju fantomskih Po čestica u ezoosmičkoj stanici i proces transformacije njihovog unutarnjeg potencijala nakon prolaska kroz ezoosmičku membranu.

Promet vlakova u ovom željezničkom sustavu nije sasvim uobičajen za promatrača sa svemirske stanice. Svaki vlak na granicama između otpremnih područja prolazi svojevrsnim nevidljivim tunelom nulte debljine, nešto poput tanke magle (ezoosmička membrana). Štoviše, promatraču sa svemirske stanice kretanje vlaka na Zemlji (pri prelasku granice otpremnih dionica) izgledat će kontinuirano. Zapravo, svaki će vagon, prolazeći ovu „liniju razgraničenja“ između područja, *nestati iz jednog područja, a zatim se ponovo pojaviti u drugom* (u drugoj ezoosmičkoj ćeliji). Ponekad se za promatrača vlak može kretati prilično nepredvidljivo, slično učinku trenutne "teleportacije": napuštajući jedno područje, može nestati na svojoj granici i trenutno se pojaviti u drugom smještenom tisućama kilometara od početnog. I usput, vlakom može upravljati drugi strojovođa s drugačijim planom rute, a vlak, napunjen novim gorivom, može se kretati novim tračnicama, u novom smjeru (nove informacije), prevozeći u vagonima novi teret i tako dalje.

Štoviše, ako su se na istom dispečerskom području istovremeno naišla dva vlaka i došlo je do njihovog sudara (dvije su se fantomske Po čestice sudarile u

ezoosmičkoj ćeliji pod utjecajem vlastitog septonskog polja stvarne Po čestice), tada neki od sastavnih dijelova tih vlakova mogu zauvijek nestati na granica određenog područja (u ezoosmičkoj membrani), dok se drugi mogu pojaviti na drugom području u potpuno drugačijoj kvaliteti (u sprezi s ostalim fantomskim Po česticama) i kretati se u novim smjerovima, s novim teretom (modificirani unutarnji potencijal) itd. (U svijetu mikrokozmosa sve ovisi o informacijama i energiji primljenoj tijekom ezoosmičkog impulsa, odnosno procesa ezoosmosa). Primjerice, umjesto dva vlaka, koji su u svojim dugim kompozicijama vozili jedan – žito, drugi – ulje, nakon njihovog sudara i prolaska granice (ezoosmička membrana), na drugim će se područjima pojaviti, na primjer,, pet vlakova sa manjim brojem vagona, od kojih će svaki ići svojim novim tračnicama i nositi novi teret, na primjer, jedan - ljude, drugi - ugljen, treći - kiselina i tako dalje. Štoviše, ovaj se postupak za promatrača odvija trenutno. Stoga se u ovoj željezničkoj mreži mogu uočiti potpuno različiti slučajevi, koji će na prvi pogled promatraču izgledati kaotično i nerazumljivo, iako će u stvarnosti sve postojati prema strogo definiranom programu, u kojem postoji „ograničena multivarijabilnost“.

Slika 11. Figurativni primjer promjene unutarnjeg potencijala nakon prolaska kroz ezoosmičku membranu.

U mikrokozmosu se događa nevjerojatna pojava: ista elementarna čestica, koja se sastoji od snopa fantomskih čestica Po, sudjeluje u različitim procesima, ali *njezin se unutarnji potencijal može mijenjati* ovisno o procesima u kojima sudjeluje u određenom trenutku. Pitanje: gdje se i kako izvodi ta radnja na razini ezoosmičke rešetke? Vratimo se našem asocijativnom primjeru s vlakom i vagonima. U trenutku nestanka vlakova na granici područja, s njima se događa vrlo važna preobrazba. Zamislite sada da ste promatrač koji se nalazi u blizini željezničkog prijelaza na granici dvaju administrativnih područja. Vozeći se malom brzinom, vlak s natkrivenim

vagonima koji sadrže, na primjer žito, približava se pružnom prijelazu. Na pružnom raskršću vlak prolazi kroz nešto poput tanke magle, ili kratkog tunela, i izlazi potpuno drugom brzinom, upravljajući drugim strojovođom, a vagoni su napunjeni, ne žitom već ljudima. Što se dogodilo?

Kad bi promatrač imao priliku pogledati unutar ovog tunela (ezoosmička membrana), vidio bi postupak neobičan za njegov uobičajeni svijet. Polazeći od našeg asocijativnog primjera, vagon bi se ukrutio u bezvremenosti i sve što bi se u njemu nalazilo ili bi bilo dovršeno ili potpuno promijenjeno

u drugi sadržaj (promjena unutarnjeg potencijala: energija i informacija) itd. Dakle, vlak je ostao isti (na primjer, elektron je isti), ali njegov se sadržaj promijenio (unutarnji potencijal fantomskih Po čestica). Drugim riječima, u ovom ovozemaljskom, asocijativnom primjeru, promatrač bi vidio kvalitativno drugačiji (beskrajni) svijet, u kojem je opslužen vagon smrznut u vremenu, kao na pretovarnoj, sortirnoj stanici, terminalu, na kojem bi se iskrcao stari teret, novi teret ukrcao. , zamijenilo strojovođu, napunilo gorivo, registrirali otpremni dokumenti (novi ili ispravljani podaci) itd. Odnosno, općenito, pri prelasku graničnog područja (ezoosmička membrana) u ubrzanom načinu, stari bi se teretni vlak rasformirao i formirala vozna kompozicija s novim izborom vagona i njihovim sadržajem, vlak se opremio, prikupile složene informacije o prolasku vagona, tereta, promjena informacija u vezi sa novim uvjetima, pripremili podaci za operativno planiranje, preusmjeravanje, punjenje gorivom i tako dalje.

Promjena unutarnjeg potencijala fantomskih čestica Po jedinstvena je pojava koja kvantnom sustavu elementarne čestice (koja se sastoji od kombinacije fantomskih čestica Po) daje novu kvalitetu, *mijenja njezino unutarnje stanje*, postavlja potpuno novi program djelovanja, tijekom događaja itd. Na primjer, razmotrite pojednostavljeni dijagram dijela "života" elektrona, koji se sastoji od 13 fantomskih Po čestica (*Napomena: za više detalja, vidjeti kasnije u izvješću*). U početku je ovaj elektron bio, na primjer, u atomu dušika, koji je pak bio dio mineralnog gnojiva tla. Tada je dušik prošao kroz korijenov sustav, na primjer, u pšeničnu klicu i postao komponenta ove biljke, koja je uključena u

protein, odnosno u gluten. Klica pšenice je narasla i postala klas. Došlo je vrijeme, ljudi su brali žetvu, obrađivali klasje, mljeli žito u brašno, mijesili tijesto, pekli kruh. Odnosno, prvo je dušik sadržan u proteinima glutena ušao u kemijski sastav brašna, zatim tijesta, a zatim postao sastavni dio kruha. Čovjek je jeo kruh kako bi napunio svoje energetske rezerve, kako bi održao aktivnost organizma koji se razvija u skladu s njegovim informativnim programom. Dušik, koji je bio u sastavu proteina glutena, kao komponenta kruha, došao je kao hranjiva tvar u ljudsko tijelo, gdje je opet dospio u potpuno drugačije kemijsko okruženje gdje je pod utjecajem različitih sila biokemijskih reakcija došlo do preobrazbe tvari čiji je dio bio. Pretpostavimo da tijelo nije asimiliralo protein koji sadrži zadani atom dušika. Povučena je iz ovog sustava već u sastavu otpadnih tvari nekog čovjeka, vratio se u zemlju, gdje je bio izložen drugim kemijskim reakcijama i utjecaju drugih sila.

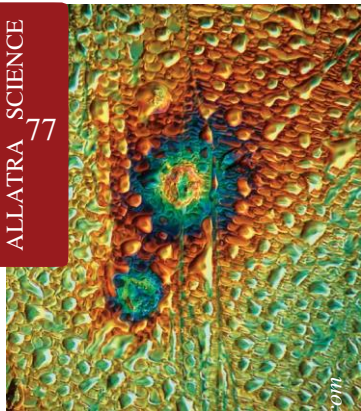
Sve to vrijeme dušikov elektron ostao je elektron, koji se sastojao od istih 13 fantomskih čestica Po: u zemlji i u zrnju, i u sastavu brašna, i u sastavu tijesta, i u sastavu kruha i u proteinima, nalazeći se u ljudskom tijelu a zatim udariti o zemlju. Jedino što se promijenilo u elektronu bio je *unutarnji potencijal* njegovih fantomskih čestica Po (energija i novi informacijski program). To jasno objašnjava zašto je ista elementarna čestica prisutna u sastavu različitih materijalnih predmeta koji obavljaju različite funkcije i nalaze se u različitim uvjetima postojanja. U našem ograničenom razumijevanju života, sve su te elementarne čestice iste. Zapravo, njihov je unutarnji potencijal potpuno drugačiji. Isti elektroni koji tvore različite mikroobjekte jednaki su po sastavu, ali njihov je unutarnji potencijal

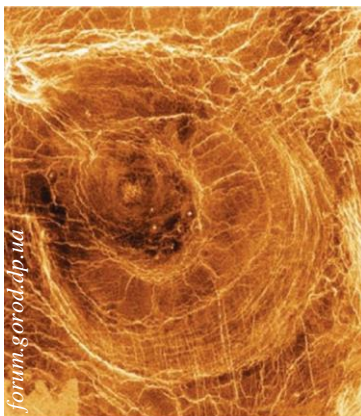
Mikrofotografija kruha

Natrijev nitrat (gnojivo)

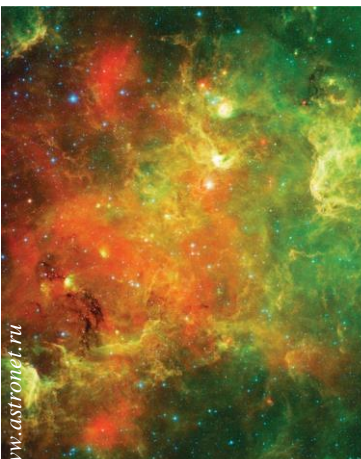
Kalcijev citrat

Površina Venere

Nebula Laguna

Nebula
Sjeverna Amerika

potpuno drugačiji. Isti elektroni koji tvore različite mikroobjekte jednaki su po sastavu, ali njihov je potencijal različit. Neki su dio lužine, drugi su kiseline, neki su uključeni u stvaranje materijalnih predmeta, drugi u njihovo uništavanje.

Drevni ljudi su s pravom tvrdili da je

materijalni svijet prividan i iluzoran, jer je sve u njemu samo preraspodjela energije i informacija. **Drevni ljudi su bili u pravu tvrdeći da smisao čovjekova života nije u njegovom tjelesnom postojanju, koje je podložno smrti, već u duhovnoj preobrazbi, gdje suštinu svega određuje njegov izbor.**

& “ Vodi me iz nestvarnog u stvarnost! Vodi me iz tame u svjetlost!

Vodi me od smrti do besmrtnosti!.”

„Brihadaranyaka Upanishad“ 1.3.28

U indijskoj mitologiji, kozmička igra Boga, kroz koju on stvara svijet, stvara u njemu iluziju kao "stvarnost", kao što se predstava ili ples naziva "lila" (sanskrt लीला līlā - igra). Leela je iluzorna pojava, privid, pretvaranje. Čitav svijet, sve njegove slike i pojave, čitav "čudesni" Svemir djelovanje je ove prolazne igre oblika koji se brzo mijenjaju. Ova brzo tekuća izvedba plijeni pažnju čovjeka, ali nije išta drugo do iluzija nadahnuta neznanjem. Prava stvarnost skriva se u samom čovjeku. Ali vidjeti je dato samo onima koji su sposobni vidjeti i opaziti istinsku stvarnost (duhovni svijet) iza svirajućih nijansi privida (Maya), koja skriva svoju pravu bit iza vidljive raznolikosti privremenog svijeta materije.

U indijskim kozmogonijskim mitovima spominje se bog kozmičke igre - energično plešući Shiva (jedno od tri glavna hinduistička božanstva: Brahma, Vishnu, Shiva), koji uništava i oživljava sve što postoji. U svetom plesu (tandava) uz pomoć čarobne moći (Maya), Shiva daje pojavu svih bića i stvari na svijetu, izvor je ciklusa "stvaranje - očuvanje - uništenje". U prijevodu sa sanskrita, माया "maya" (Skt. Māyā) je iluzija. A riječ "tandava" (Skt. तण्डव Tāṇḍava) izvedena je iz tamilskog "tandu" - skakati, skakati isprekidano, plesati. Skočiti znači kretati se u različitim smjerovima, brzo se krećući se u zraku, odgurujući površinu (napomena: diskretno kretanje fantomskih Po čestica). Simbol plesa u mitologiji smatra se kretanjem kozmičke energije, ritmovima svemira, preoblikovanjem prostora i vremena, imitacijom božanske igre stvaranja. Jedna od ikonografskih slika Shive koja je danas popularna u indijskoj kulturi je kip Shive Nataraje kako pleše u vatrenom prstenu. Podignuvši lijevu nogu, drugom nogom gazi (korača) patuljka (Apasmara), simbolizirajući neznanje, donje ljudsko "ja", u kojemu je čovjek toliko uvučen da zaboravlja na svoje više duhovno zvanje i sudbinu.

"Sve radnje zauzimaju svoje mjesto na vrijeme zbog ispreplitanja sila Prirode, ali čovjek, zaglibljen u zabludama sebičnosti, misli da je i sam - činilac. Međutim, onaj tko zna za povezanost sila prirode s djelovanjem, vidi kako neke sile prirode utječu na druge sile prirode i izbjegava sudbinu njihovog roba".

Bhagavad-Gita (3: 27,28,29)

Literatura: Большой толковый словарь русских глаголов/сост. Бабенко Л., Волчкова И. и др. [Veliki objašnjavajući rječnik ruskih glagola / sastavili L.Bobenko, I.Volkova i drugi] Moskva: AST Press Kniga, 2009 [na ruskom]; Новая философская энциклопедия. – 2-е изд., испр. и допол./ глав. ред. Стёпин В.С. [Nova filozofska enciklopedija. II izdanje / glavni urednik – V.S. Stepin] Moskva: Mysl, 2010 [na ruskom]; Упанишады в трех кн. Кн. 1. Брихадараньяка упанишад/пер. с санскрита, коммент., прил. Сыркина А.Я. 2-е изд., доп. [Upanishade u tri knjige. Knjiga 1. Brihadaranyaka Upanishad / prevedeno sa sanskrita, komentari - A.Y.Syrkina. II izdanje] – Moskva: Vostochnaya literatura, Russka akademija znanosti, 2000 [na ruskom]; Tresidder, Jack. Cjeloviti rječnik simbola. San Francisco: Chronicle Books.2005.

STRUKTURA ELEMENTARNIH ČESTICA

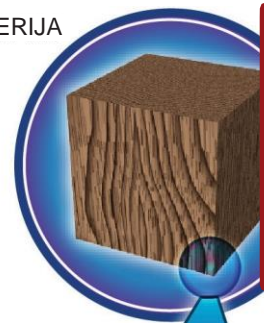
Jedan od izvanrednih fizičara našeg doba, nakon što se upoznao s PRIMORDIJALNOM FIZIKOM ALLATRE, rekao je: „Ovo znanje izvest će modernu fiziku iz letargičnog sna. Ovo je radikalna revizija dobro uspostavljenih koncepata i predstavljanja. Sva složenost fizike pretvara se u genijalnu jednostavnost kad shvatite da ste prije toga promatrali samo kombinaciju dupliciranih sjena, a ne suštinu stvarnog procesa." Kako kažu, istina je uvijek jednostavna.

Priroda obiluje raznolikošću sastavnih čestica. Znanje PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE omogućuje vam da pogledate iza zavjese misterioznosti građe materije, da naučite o početnoj fazi nastanka njezinih primarnih interakcija i procesa. Tablica je poznata od davnina, gdje je za svaku od čestica naznačen kvantitativni sastav fantomskih čestica, koji su osnova najraširenijih i najznačajnijih prirodnih procesa povezanih s interakcijom materije i njenom strukturom. Sadrži opis kako trenutno poznatih čestica (koje su se u davna vremena spominjale pod različitim imenima i oznakama), tako i onih nepoznatih današnjoj znanosti. Na primjer, čestica koja se u modernom svijetu naziva "proton" sastoji se od 12 Po (dvanaest fantomskih Po čestica), "elektron" se sastoji od 13 Po (trinaest fantomskih Po čestica), "neutron" se sastoji od 33 Po (trideset i tri fantomskih Po čestica). Tablica također uključuje i jedinstvene čestice složene unutarnje građe koje su službenoj znanosti trenutno nepoznate, a

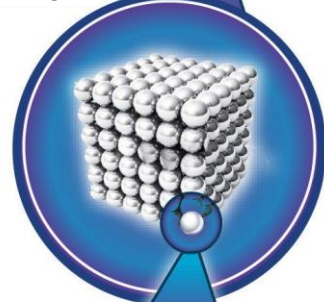
sastoje se, na primjer, od 25 Po, 39 Po, 47 Po, 60 Po i 72 Po. Poznavanje kvantitativnog sastava fantomskih Po čestica uključenih u jednu ili drugu osnovnu česticu otvara ogromne mogućnosti za ljudsku civilizaciju. Na primjer, omogućuje vam izračunavanje apsolutne točnosti bilo koje reakcije pod bilo kojim uvjetima njezinog nastanka, izračunavanje formule za sastav bilo koje tvari, živog i neživog predmeta itd.

S obzirom na to da je ovo izvješće namijenjeno početnom upoznavanju sudionika međunarodnog javnog pokreta ALLATRA iz različitih zemalja s PRIMORDIJALNOM ALLATRA FIZIKOM, dat ćemo najrazumljivije primjere. Konkretno, upoznajmo informacije nepoznate službenoj znanosti danas o jedinstvenoj fantomskoj Po čestici, koja je osnova bilo koje čestice sile koja čini srž interakcije sila - *Allat fantomske Po čestice*. I također ćemo, kao primjer, dati kratki opis strukture nekoliko već otkrivenih i najtajanstvenijih elementarnih čestica (foton, neutrino, elektron), koje sadrže Allat fantomsku Po česticu. Dajmo jednostavne primjere izračuna broja fantomskih Po čestica u jezgrama atoma, provjeravajući formule nuklearnih reakcija. Poznavajući shemu izračuna, čak ih i školarac može uspješno ponoviti. Naravno, postoje i drugi složeniji izračuni energetskog prinosa nuklearnih reakcija s oslobađanjem i apsorpcijom energije, i tako dalje. Ali oni su zanimljivi samo za uski krug stručnjaka. Razumijevajući osnove, nijednom dobrom stručnjaku neće biti teško samostalno ući u ovaj proces i razumjeti puno više nego što je javno rečeno.

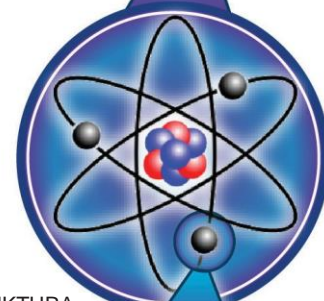
MATERIJA

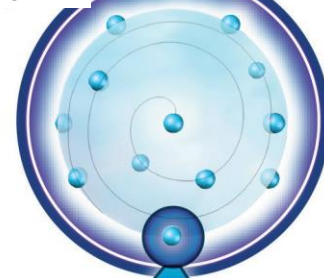
MOLEKULA

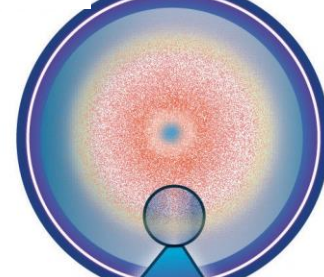
ATOM

STRUKTURA ELEKTRONA - 13 PO ČESTICA

FANTOMSKA₁ PO ČESTICA

SEPTON

& Danas postoji mišljenje da su u davnim vremenima živjeli "lovci i sakupljači" koji su navodno imali primitivne ideje o materijalnom svijetu i njegovoj strukturi. Prešućuju se "nezgodne" činjenice koje se ne uklapaju u "teoriju sustava robova" o postojanju prethodnih civilizacija, koje su bile znatno ispred modernog čovječanstva u razvoju. **Ova je hipoteza** ugrađena u svijest većine ljudi kao samorazumljiv svjetonazor, tako da oni ne postavljaju nepotrebna pitanja, ne razmišljaju o smislu svog postojanja, o vlastitoj duhovnoj preobrazbi i preobražaju cijele civilizacije. Napokon, odgovori na ova pitanja u konačnici će dati razumijevanje vrste društva „primitivnog, stereotipnog razmišljanja“ na razini potreba životinjskog sustava u kojem žive sadašnje generacije. To znači da će stvoriti prijetnju postojećem sustavu potrošačkog društva. Ali s obzirom na to da je moderna civilizacija već na rubu ponora, ne bi li bilo vrijeme da ljudi izađu izvan okvira i zajedničkim naporima spase sebe i civilizaciju?

Puno je artefakata koji pokazuju da je u antici prije moderne civilizacije bilo tehnološki naprednijih ljudskih civilizacija, a svake se godine ova zbirka činjenica "nezgodnih" za sustav nadopunjava novim otkrićima i nalazima iz različitih dijelova svijeta. Na primjer, **dan danas imamo nepobitne materijalne dokaze da je prije 140 milijuna godina postojala visoko razvijena civilizacija, koja je po stupnju tehnološkog razvoja bila višestruko viša od moderne civilizacije.** No hoće li te činjenice promijeniti sudbinu trenutnog sustava potrošačkog društva? Ne, jer će sve završiti s banalnom potrošačkom znatiželjom dijela „nižih klasa“ i željom „gornjih klasa“ da stvore novu vrstu instrumenta moći, zastrašivanja za manipulaciju „nižim klasama“. Imajte na umu da se neće svi riješiti svojih osobnih patnji, generiranih i umnoženih sustavom. No, sve će se promijeniti ako se ljudi sami počnu duhovno buditi i svojim svakodnevnim postupcima mijenjati sebe i svijet oko sebe u smjeru vektora duhovnog i moralnog razvoja društva. Uostalom, za to postoji svo znanje i mogućnosti!

Ostaci nekadašnjeg znanstvenog nasljeđa ranih visokorazvijenih civilizacija mogu se pratiti čak i kroz najpoznatije stranice nedavne prošlosti - civilizacije starog Egipta, Sumera, Indije, iz kojih je, kako se vjeruje u službenoj povijesti, "započeo razvoj sadašnje ljudske civilizacije". Dovoljno će biti proučiti pitanje brojeva i proračuna koje su koristili, koje su tablice, uređaje i tehnologije imali. To sve pretpostavlja posjedovanje takvih znanosti kao što su algebra, geometrija, astronomija, fizika, kemija. Sami Grci, na čiji se autoritet oslanja moderna znanost, u svojim su radovima otvoreno spomenuli da su velik dio svog znanja stekli putovanjima na Istok, posebno u Egipat. U ovoj se zemlji znanost računanja od davnina smatrala savršenim i temeljitim proučavanjem svih stvari, pružajući razumijevanje njihove suštine, pridonoseći spoznaji njihovih tajni.

ALLAT

Ovo je najmanja i jedinstvena po svojim funkcijama fantomska Po čestica. Budući da je dio elementarne čestice, igra važnu ulogu *kao čestica sile i univerzalna spojna veza* između fantomskih Po čestica, koje imaju nespojivi unutarnji potencijal i ne mogu se nalaziti jedna do druge u strukturi elementarne čestice. Postoji samo zajedno s drugim fantomskim Po česticama. (Kao što je već spomenuto, zasebno fantomske Po čestice ne postoje. Ako se fantomska čestica Po odvoji tijekom raspadanja elementarne čestice, tada nepovratno nestaje u ezoosmičkoj membrani). Zbog svoje sveukupnosti i iznimnosti zahvaljujući samoj svojoj prirodi, ova se Po čestica naziva *Allat fantomska Po čestica* ili, u skraćenom obliku, Allat.

Ovo je jedinstvena *sila* fantomske Po čestice. To je jedina fantomska Po čestica iz koje stvarna (stacionarna) Po čestica ne može izvući energiju i informacije. Prolazeći kroz ezoosmičku ćeliju, fantomska Allat Po čestica, slikovito rečeno, ima status neprikosновенosti (asocijativni primjer s diplomatskim vagonom).

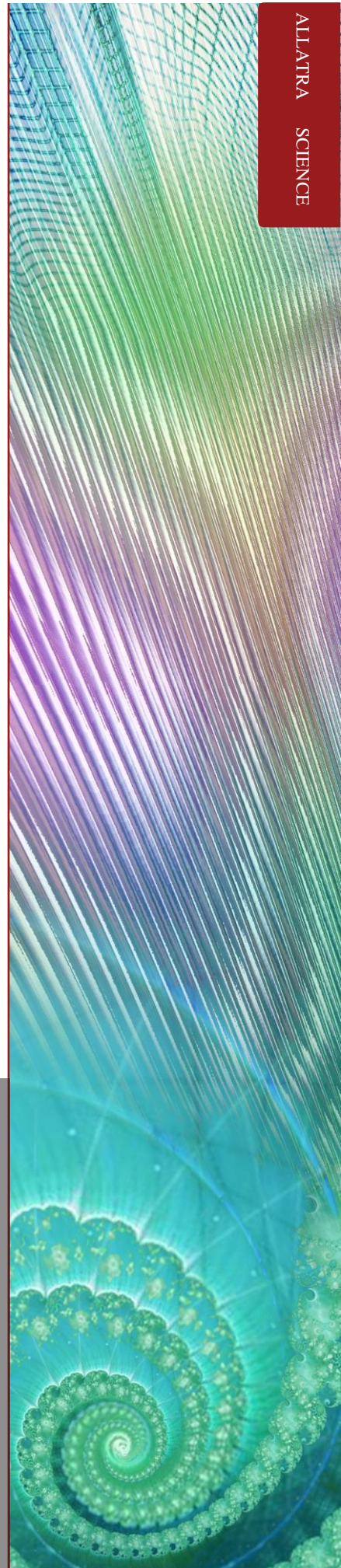
Prisutnost fantomske Allat Po čestice je ta koja čini elementarne čestice poput, na primjer, fotona (3 Po), neutrina (5 Po), elektrona (13 Po) jedinstvenima. *Ako elementarna čestica sadrži fantomsku Allat Po česticu, to ukazuje na to da ta elementarna čestica sudjeluje u procesima i interakcijama sila, pokazuje specifična svojstva i određene značajke.* No budući da svrha ovog izvještaja nije cjelovit opis karakteristika fantomske Allat Po čestice i njezinog učinka na Po čestice tijekom različitih interakcija koju čine elementarne čestice s drugim česticama, ovdje ćemo se ograničiti tek na opis općeg razumijevanja tih procesa.

Zahvaljujući svojoj univerzalnoj snazi Allat, kako su rekli u antici, svojstvene duhovnom svijetu, a također i zbog jedinstvene funkcije objedinjavanja nespojivog, česticu Allat phantom Po označili smo drevnim slavenskim slovom "A" ([a]; naziv ovog slova na staroslavenskom jeziku je "Az", to je također staroslavenski naziv jedinice, koji je povezan s upotrebom ćiriličnih slova

& "Sam pojam "Allat" prilično je drevan. Ranije se znak Alata u obliku polumjeseca s rogovima prema gore koristio kao pokazatelj prisutnosti najviše božanske moći u određenom fenomenu, predmetu itd. To također znači zajedničku jedinicu - preteču vremena.

„Manifestacije Allata su brojne. Znanstveno, Allat je integralna vremenska jedinica, koja je od velike važnosti za svu materiju. A ako uzmemo suvremenu oznaku zemaljskog vremena, tada je Allat 12 minuta, točnije 11 minuta 56,74 sekunde. Kad znanstvenici dođu do koncepta ove najvažnije čestice temelja glavne cigle Svemira, da tako kažem, to neće biti samo grandiozna revolucija u znanosti, bit će to čitav evolucijski skok. Tada će znanstvenici shvatiti što se krije iza tajne vremena, a kad to shvate, također će otkriti istinski proces stvaranja materije u Svemiru. Ako ljudi nauče bit Allata, tada će imati velike mogućnosti. "

(Napomena: za više detalja o jedinstvenosti moći Allata i referencama na njega u davnim vremenima, pogledajte knjige Anastasije Novykh).

za označavanje brojeva; postoji staroslavenski izraz "jesam"). To je učinjeno iz dva razloga. Prvo, na pozadini već poznatih veličina i koncepata u fizici (koji su označeni slovima latiničnog i grčkog alfabeta) kako bi se pokazala jedinstvenost i iznimnost fantomske Allat čestice i mnogih njenih značajki. I drugo, iz povijesnih razloga, uzimajući u obzir činjenicu da su temelji PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, kao osnova znanosti, koje je čovječanstvo vremenom izgubilo, obnovljeni i ustanovljeni u današnjem svijetu na slavenskim teritorijima.

Elementarna čestica koja se sastoji od jedne ili dvije fantomske Po čestice u prirodi *ne postoji*. Svijet elementarnih čestica koje tvore svu materiju započinje snopom od 3 i više fantomskih Po čestica. Ovo se znanje ogleda u nizu drevnih kulturnih tradicija naroda svijeta. Na primjer, u njima se brojevi 1 i 2 uopće ne smatraju brojevima, a u nizu tradicija broj 3 se smatra prvim brojem.

& "Simbolika jedinice bila je odraz drevnog znanja o fantomskoj Allat Po čestici. U najdrevnijim tekstovima semantičko značenje broja "jedan" u pravilu je izuzetno rijetko. Jedinica nije označavala toliko prvi element serije koliko savršenu cjelovitost duhovnog svijeta (najvišeg boga, zahvaljujući kojem je ovaj svijet sazdan). Protumačeno je kao - prapočetak, osnovni uzrok, prvopokretač, nedjeljiv, osnova života.

Simbolično značenje broja "dva" bilo je povezano s drevnim odjecima znanja o fantomskim i stvarnim Po česticama koje čine osnovu interakcija u ezoosmičkoj mreži. Broj dva je protumačen kao osnova binarnih opozicija, uz pomoć kojih je opisan svijet, razdvajanje Jednote, iskrivljeni odraz jedinstva (na primjer, svijeća koja se ogleda u dva suprotna zrcala), dok je spomenuto da išta nema stvarno postojanje izvan Jedinstva. Broj dva protumačen je kao razlika, ovisnost, privlačnost iluzije, stvaranje parova suprotnosti. U vedskoj tradiciji karakterističan je omjer 1 i 2, gdje dva, s jedne strane, djeluju kao simbol suprotstavljanja, razdvajanja i povezivanja, a s druge strane kao simbol sukladnosti ili homologije suprotstavljenih članova. Drevni grčki filozof Platon spomenuo je da je broj dva broj bez značenja, jer podrazumijeva odnos koji uvodi treći faktor.

Prvim brojem u nizu tradicija naroda svijeta smatra se broj 3. Upravo je taj broj otvorio niz brojeva i protumačen je kao savršeni broj, dinamička cjelovitost, nakupljeno djelovanje, univerzalnost sile, mnoštvenost, stvaranje, kretanje prema naprijed, zagušenje, vanjski izraz, početak svih stvari itd. ... To je bila glavna konstanta mitopoetskog makrokozmosa i društvene organizacije (tri najviše vrijednosti, tri vrhovna božanstva, tri puta bilo kakva akcija tijekom rituala, i tako dalje). O skupini tri fantomske čestice Po bit će riječi dalje u izvješću.

Literatura: Токарев С. А, Мифы народов мира. [Tokarev, S.A. Mitovi svjetskih naroda]. Moskva, 1988 [na ruskom]; Рошаль В.М. Энциклопедия символов [Roshal', V.M. Enciklopedija simbola] M:AST; Saint-Petersburg.: Sova, 2005[na ruskom]

FOTON

Od davnina su poznate pojave refleksije i loma svjetlosti. Suština ovih pojava, njihova prava priroda još uvijek nije jasna službenoj znanosti, sve je izgrađeno na teoriji vjerojatnosti.

U modernoj znanstvenoj literaturi foton je kvant elektromagnetskog polja, vjerojatno elementarne čestice, koja je u svjetlu modernih teorija predstavljena kao nosač elektromagnetske interakcije. Iako, zapravo, moderni naziv "foton" znači samo promatrani proces - najmanji "dijelovi", "zrake" svjetlosti koji čine valove elektromagnetskog zračenja, uključujući vidljivu svjetlost, radio valove, X-zrake, laserske impulse itd.

Koncept fotona (od drevne grčke riječi "φωτός" (fotografije) - "svjetlost") uveo je 1926. američki kemičar Gilbert Newton Lewis. Inače, smatrao je da su fotoni „nestvoreni i neuništivi“ (to je slično povijesti uvođenja koncepta atoma od strane kemičara Johna Daltona, koji je svoje obrazloženje temeljio na drevnom znanju o nedjeljivim

česticama).

Danas je foton u fizici označen sim-

bolom grčkog slova gama - γ . Ova je oznaka povezana s otkrićem gama zračenja 1900. godine koje se sastoji od fotona visoke energije. Izradio ga je francuski fizičar Paul Villard u procesu proučavanja emisije radija u jakom magnetskom polju. Nakon toga, engleski fizičar Ernest Rutherford, koji je prethodno imenovao dvije vrste zračenja urana kao alfa i beta zrake, ustanovio je da nova vrsta zračenja koju je otkrio Villard ima veliku prodornu snagu. Ovom je zračenju dao ime "gama zrake".

Otkriće fotona značajno je potaknulo razvoj teoretske i eksperimentalne fizike, uključujući fizikalnu kemiju (fotokemiju), kvantnu mehaniku itd. Ljudi su počeli otprilike razumjeti i koristiti se manifestacijama takvih fizičkih pojava kao što su električna struja, tok fotona. Ali znanje o najmanjoj strukturi ovih pojava je približno, jer do sada službena znanost ne može objasniti od čega se točno sastoji isti elektron ili sam foton (iako je to znanje o pravoj prirodi mikrosvijeta bilo u davnim vremenima).

& " U znanstvenom članku 1926. godine Gilbert Lewis piše: "... ovdje imamo posla s novom vrstom atoma, prepoznatljivim entitetom, nestvorenim i neuništivim, koji djeluje kao nositelj zračenja energije i nakon apsorpcije ostaje kao bitni sastojak apsorpcijskog atoma dok se kasnije ne pošalje vani iznova noseći novu količinu energije

... Stoga imam slobodu predložiti ovaj hipotetički novi atom, koji nije svjetlost, ali igra bitnu ulogu u svakom procesu zračenja, imena foton ... "Zanimljiva je činjenica da je Gilbert Lewis smatrao da je foton "nosač energije emitiranja / zračenja", ali ne i sama energija (danas fizičari smatraju da je foton nositelj elektromagnetske sile).

References: Lewis, Gilbert N. Očuvanje priroda fotona 118, 1926. P. 874–875; Lewis, Gilbert N. Priroda svjetlosti. Zbornik Nacionalne akademije znanosti 12, 1926. P. 22-29; Roychoudhuri, Chandra, Kracklauer, A.F., Creath, Kathy. The Nature of Light: What is a Photon? CRC Press. 2008.

Priroda fotona ostaje misterij znanstvenika. No, čak i na temelju rezultata istraživanja koji su zabilježeni u procesu promatranja, zahvaljujući eksperimentima su napravljena otkrića koja su našla široku primjenu u životu društva. Izumljeni su razni tehnički uređaji čiji je princip rada povezan s upotrebom fotona. Na primjer, računalna tomografija, kvantni generator (maser), laser i tako dalje. Laser je pronašao najširu praktičnu primjenu u industriji, medicini i svakodnevnom životu, počevši od stvaranja visoko preciznih fizičkih uređaja - seizmografa, gravimetara, laserskih skalpela koji se koriste u mikrokirurgiji, pa sve do stvaranja tehnoloških procesa za zavarivanje, rezanje metala, kućanskih laserskih printera i tako dalje. Fotoni se također koriste u spektralnoj analizi (atomska spektroskopija proučava spektre elektromagnetskog zračenja atoma).

Kroz proučavanje fotona, znanstvenici su otkrili da atomi svakog kemijskog elementa imaju strogo definirane frekvencije rezonancije. Na tim frekvencijama emitiraju i upijaju svjetlost (fotone). Odnosno, kao što svaki čovjek ima pojedinačne otiske prstiju, tako i svaki kemijski element ima svoj jedinstveni spektar zračenja i upijanja. A sve je to samo početak proučavanja tako jedinstvene strukture kao što je foton, koja aktivno sudjeluje u raznim snažnim procesima i interakcijama u prirodi.

Ali što su zapravo foton i elektron, od čega se točno sastoje? Zbog kojeg je sastojka foton stabilan i sudjeluje u interakcijama sila?

& Sva teoretska fizika elementarnih čestica temelji se na teoriji vjerojatnosti. Međutim, o analizi objektivnih temelja teorije vjerojatnosti aktivno se raspravljalo samo tijekom razdoblja stvaranja kvantne mehanike.

Sada fizičari, ne tako živ, o raspravljaju o prirodi vjerojatnosti. S jedne strane, svi prepoznaju da je to dio temelja mikroprocesa, a s druge strane, tijekom samog istraživanja o njemu se malo govori, kao da ima sporednu ulogu. To se posebno odnosi na fiziku elementarnih čestica, gdje se s karakteristikama unutarnjih stanja i svojstvima elementarnih čestica koncept vjerojatnosti uglavnom prešućuje. Kao što je rekao jedan od utemeljitelja kvantne elektrodinamike, američki znanstvenik Richard Feynman: „Koliko god pokušavali izmisliti razumnu teoriju koja objašnjava kako foton „odlučuje“ hoće li proći kroz staklo ili se odbiti, nemoguće je predvidjeti kako će se dati foton kretati. ... Evo stanja koje dovodi do različitih rezultata: isti fotoni lete u istom smjeru prema istom komadu stakla. Ne možemo predvidjeti hoće li dati foton pogoditi A ili B. Sve što možemo predvidjeti je da će se od 100 emitiranih fotona u prosjeku 4 odbiti od površine. Znači li to da se fizika, znanost velike preciznosti, svela na izračunavanje vjerojatnosti događaja, a ne na predviđanje što će se točno dogoditi? Da. Tako i jeste". Inače, spomenuti problem fotona i dalje ostaje neriješen problem samo za službenu znanost. Ali za ALLATRA ZNANOST znanstvenike to je odavno odlučeno.

Literatura: Философские проблемы физики элементарных частиц (тридцать лет спустя). Отв. Ред. Ю.Б. Молчанов. [Filozofski problemi fizike elementarnih čestica (trideset godina kasnije). Uredio U.B.Molchanov] Moskva, 1994 [na ruskom]; Фейнман Р. КЭД – странная теория света и вещества. [Feinman, R. QED - čudna teorija o svjetlosti i materiji] Moskva, 1988 [na ruskom].

Zašto ta takozvana "elementarna čestica bez mase" u modernoj fizici nema električni naboj? Zašto je foton jedna od najmanjih i najobilnijih elementarnih čestica u Vaseljenoj? Sadašnja službena znanost ne može odgovoriti na ova pitanja, jer foton i dalje, unatoč bogatom nakupljenom eksperimentalnom materijalu, za znanost ostaje tajnovita elementarna čestica. Ali ovu je situaciju lako popraviti. Poznavajući osnove PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, čak i školarac može pronaći odgovore na ova pitanja.

U STVARNOSTI, FOTON, ako se smatra istinskom elementarnom česticom, sastoji se od fantomskih Po čestica. Foton može postojati u dva stanja: FOTON-3 (γ_3) i FOTON-4 (γ_4). Većina fotona sastoji se od 3 fantomske Po čestice (foton-3). Međutim, svaki od ovih fotona pod određenim uvjetima se može preoblikovati u foton koji se sastoji od 4 fantomske Po čestice (foton-4),

Naziv	Oznaka	Količina fantomskih Po čestica
foton-3	γ_3	3
foton-4	γ_4	4

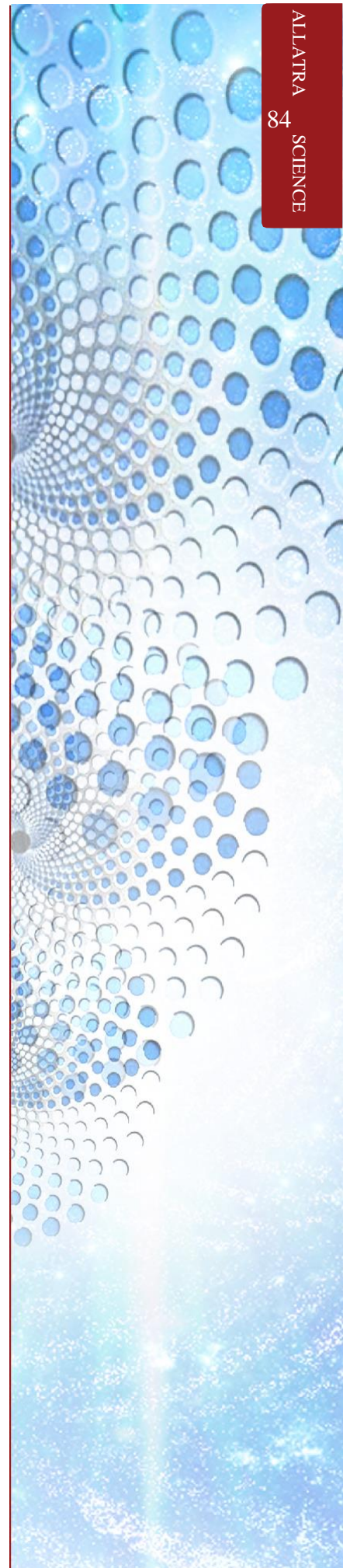
a foton-4 može se pretvoriti u foton-3. Prema svom stanju, foton može obavljati ili funkcije čestice sile (foton-3) ili „informativne“ čestice (foton-4), odnosno u potonjem slučaju može djelovati kao nositelj informacija o elementarnoj čestici s kojom je u međudjelovanju. Značajno je da je za foton koji se kreće duž ezoosmičke rešetke spiralno okretanje njegovih fantomskih Po čestica ubrzanije od rotacije fantomskih Po čestica mnogih drugih elementarnih čestica. Zbog takvih ubrzanih "vrtloga" strukture fotona, njegova je brzina kretanja

veća u usporedbi s brzinom kretanja mnogih drugih elementarnih čestica.

Foton-3 i foton-4 kreću se u pravilu u jednom energetskom toku, a u njemu je uvijek puno puta više fotona-3 nego fotona-4. Na primjer, snop fotona emitira od sunca, od kojih su većina njih fotoni sile (fotoni-3), odgovorni za energiju, međudjelovanje sila, ali među njima postoje i informativni fotoni (fotoni-4) koji prenose informacije o suncu. Snopovi fotona-3 ne nose toplinu, oni je generiraju pri uništavanju čestica s kojima se sudaraju. Što je veći snop fotona-3 usmjeren pod pravim kutom prema materijalnom objektu, stvara se više topline. Zahvaljujući informativnim fotonima (fotoni-4), čovjeku je, na primjer, očima vidljiva sunčeva svjetlost i samo sunce, a zahvaljujući fotonima sile (fotoni-3) osjeća toplinu sunca i tako dalje. Odnosno, zahvaljujući fotonima-3 osigurava se energijski protok (kao i razna

međudjelovanja sila u materijalnom svijetu), a zahvaljujući fotonima-4 u tom se protoku energije dostavljaju informacije (odnosno sudjelovanje u procesima koji omogućuju, na primjer, čovjeku da vidi svijet oko sebe).

FOTON-3 se sastoji od tri fantomske Po čestice, ili točnije, od dvije fantomske Po čestice, međusobno povezane jednom Allat fantomskom Po česticom. Upravo uključivanje Allat fantomske Po čestice u sastav fotona čini ga jedinstvenim, stabilnim i aktivnim sudionikom u međudjelovanjima sila.

Inače, *fantomska Allat Po čestica neće ikada biti na mjestu prve glavne fantomske Po čestice ni u jednoj elementarnoj čestici koja je ima u svom sastavu*. Uvijek će se nalaziti unutar elementarne čestice između fantomskih Po čestica, kao temelj snage ove čestice.

Foton-3 se može pretvoriti u foton4, a foton-4 može prijeći u stanje fotona-3. Kako se odvija taj proces? Foton (što znači i foton-3 i foton-4) ima jedinstvenu strukturu koja ga razlikuje od bilo koje druge elementarne čestice. Konkretno, ima neobičnu prvu (glavnu) fantomsku Po česticu. Ako se u ezoosmičkoj ćeliji pojave odgovarajući uvjeti, pod kojima *dvije glavne* fantomske Po čestice (od kojih jedna pripada fotonu, a druga drugoj elementarnoj čestici) istovremeno ulaze u nju s različitih strana i događa se njihovo maksimalno usklađivanje, tada se događa sljedeće postupak.

Glavna fantomska Po čestica fotona zbog svoje veće brzine u odnosu na brzinu kretanja glavne fantomske Po čestice druge elementarne čestice brzo se okreće. Dakle, omogućava čestici sile fotona (fantomska Allat Po čestica) koja je slijedi da uhvati glavnu fantomsku Po česticu iz nadolazeće elementarne čestice, koja je nositelj svih informacija o ovoj osnovnoj čestici. Foton-3, hvatajući glavnu fantomsku Po česticu druge elementarne čestice, veže ovu informacijsku česticu na svoju strukturu. Kao rezultat, foton-3 se pretvara u foton-4, koji se sastoji od četiri fantomske Po čestice. U ovom slučaju, elementarna čestica iz koje je uklonjena fantomska Po čestica glave podvrgava se uništenju, uslijed čega se oslobađa energija.

U cjelini, takav postupak hvatanja informacija fotonom događa se samo ako kroz ovu ezoosmičku ćeliju prolazi glavna fantomska Po čestica elementarne čestice, a ne druge fantomske Po čestice koje su dio elementarne čestice.

Kad foton-3 izbaci glavnu fantomsku Po česticu iz elementarne čestice, foton se tada od "napadača" pretvara u "prijevoznika", odnosno nositelja informacija (foton-4). Vraćajući se asocijativnom primjeru s vlakom i vagonima, ovo je slično onome kako vlak od tri vagona, krećući se punom brzinom, hvata lokomotivu nadolazećeg vlaka. Tako on postaje vlak s dvije lokomotive, jednim diplomatskim i jednim jednostavnim vagonom, sve dok se ne stvore uvjeti pod kojima se može osloboditi zahvaćene lokomotive. Preostali vagoni nadolazećeg vlaka, nakon što su izgubili lokomotivu, rastavljaju se u odlagalištu (u ezoosmičkoj membrani).

FOTON-4 *sastoji se od četiri Po fantomske čestice: jedinstvene glavne fantomske Po čestice, "strane" glavne fantomske Po čestice (informacijska čestica), Allat fantomske Po čestice i završne fantomske Po čestice. Upravo je ulazak ove "strane" fantomske čestice glave u foton-4 ono što ga čini *ispunjenim informacijama*, odnosno nositeljem informacije o datoj ("stranoj") elementarnoj čestici. Općenito, kad ima mnogo takvih fotona, oni nose informacije o određenom predmetu, objektu, pojavi i tako dalje. Foton postoji u ovom stanju (foton-4) sve dok se u ezoosmičkoj ćeliji ne pojave takvi uvjeti, pod kojima se oslobađa glavne "strane" fantomske Po čestice, odnosno odvija se proces "pražnjenja informacija". Pri tom,*

glavna fantomska Po čestica fotona ponovno se rotira, a zbog sudjelovanja Po čestice sile Allat u ovom procesu, dolazi do izbacivanja glavne "strane" fantomske Po čestice u granice septonskog polja glavne fantomske Po čestice usputne elementarne čestice. Sam foton, pretvarajući se u stanje foton-3, napušta ezoosmičku ćeliju. Oslobođena glavna fantomska Po čestica deponira informacije u sopstveno septonsko polje stvarne Po čestice i prolazeće fantomske Po čestice elementarne čestice (obogaćujući tako svoj unutarnji potencijal novim informacijama) i nepovratno odlazi u ezoosmičku membranu.

Nakon pražnjenja (prijenosa) informativne glavne "strane" fantomske Po čestice, foton-4 se ponovno pretvara u foton-3, odnosno prelazi u početno stanje, u kojem ga karakterizira multivarijabilnost različitih djelovanja. Na primjer, foton-3 može sudjelovati u drugim interakcijama, biti dio elementarnih čestica itd. Može nestati (zahvaljujući ezoosmičkoj membrani) na jednom mjestu, a pojaviti se na drugom mjestu, odnosno može izvršiti gotovo trenutni prijelaz u ezoosmičkoj rešetki na velikim („kozmičkim“) udaljenostima. Naravno, ovo je samo kratka informacija o fotonu, namijenjena početnom upoznavanju.

Uz to, postoji mnogo jedinstvenih informacija dobivenih tijekom istraživanja o zakonomjernostima i proturječjima ponašanja fotona u različitim okruženjima, osobenostima njegovih valnih svojstava, uzajamnog djelovanja s drugim elementarnim česticama, algoritama upravljanja ponašanja

fotona i još mnogo toga.

Općenito, sažimajući gornje informacije, možemo reći da su glavna funkcija fotona-3 energetska međudjelovanja, koja su uglavnom povezana s postupkom uništavanja materije i oslobađanjem energije, a foton-4 su informacijska međudjelovanja povezana s prijenosom informacija. Poznavajući funkcije i osobitosti fotona, principe njegovog međudjelovanja s drugim elementarnim česticama, a posebno septonskim poljem, mogu se razumjeti mnogi procesi makro i mikrokozmosa u koje je on izravno uključen. Zahvaljujući ovom znanju možete pronaći odgovore na mnoga pitanja. Na primjer, kako čovjek zapravo percipira vizualne informacije? Što je zapravo sjena, toplina ili hladnoća, ako te procese uzmemo u obzir na razini ezoosmičke rešetke? Kao rezultat kojih temeljnih razloga dolazi do uništavanja materije koja je pod dugotrajnim utjecajem sunčeve svjetlosti? Koje su osobitosti povezanosti fotona s gravitacijskim i elektromagnetskim poljem? I mnogo više. Znanje o fotonu pomaže u razumijevanju osnovnog uzroka ovog ili onog djelovanja postignutog zahvaljujući sudjelovanju fotona u njemu i omogućuje preciznije izračune međudjelovanja fotona bez korištenja skupe opreme i strojeva.

⌘ Jedna od ključnih filozofskih rasprava Taoizma pod nazivom "Le Tzu" (I-III. St. Pos. Kri.) sadrži takve redove o Apsolutnom, o tome kako svijet koji je dobio ime potječe iz neimenovane Apsolutne Jednote.

"U početku bijaše Velika Jednostavnost,
tada se pojavio Veliki Početak,
tada se pojavila Velika Osnova,
nakon čega se pojavila Velika Materija.
U Velikoj Jednostavnosti još nije bilo daha.
Veliki Početak bio je početak disanja
Velika Osnova bila je početak svih oblika,
Velika Materija početak je svih stvari.

Dah, Oblik i Materija još se nisu razdvojili, što se naziva Kaos. Pogledajte unutra - i nećete vidjeti, pažljivo ga slušajte - i nećete čuti. Ime tomu je "Jednostavnost". Jednostavno nema ni oblika ni granica. Prošavši preobrazbu, postalo je Jedno, a od Jedno - Sedam, Sedam se pretvorilo u Devet. Ovdje se preobrazbe završavaju i opet dolaze do Jednog. A ovaj je početak preobrazbe svih oblika. Čisto i lagano išlo je gore i formiralo Nebo, prljavo i teško padalo je i formiralo Zemlju, a dah koji je prodirao u oboje rodio je čovjeka. Tako su Nebo i Zemlja prihvatili sjeme svih živih bića, a sve što postoji steklo je život. "

Drevna kineska rasprava "Tao Te Ching" (poglavlje 42) sadrži sljedeće redove: "Tao je stvorio jednu stvar. Jedan dva. Dva tri. A tri - sve stvari. Svaka stvar na sebi nosi yin i sadrži u sebi yang. "

Literatura: Чжуан-цзы. Ле-цзы. Перевод Малявина В. В. Философское наследие. В 3-х томах. [Zhuangzi. Liezi. Preveo V.V. Malyavin. Filozofsko nasljeđe u 3 sveska.] Moskva: Mysl, 1995 [na ruskom]; Дао-Дэ цзин: Книга о Пути жизни / сост. и перевод В. В. Малявина. [Tao Te Ching: Knjiga o životnom putu / priredio i preveo V.V. Malyavin] Moskva: Feoriya, 2010 [na ruskom]; Werner, Edward T.C. Mitovi i legende Kine. George G. Harrap & Co. Ltd. London Bombay Sydney, 1922.

NEUTRINO

U modernoj se fizici ta elementarna čestica naziva neutrino (talijanska riječ «neutrino», što je umanjena od «neutron» «neutron»). Službeno hipotetsko postojanje ove čestice predložio je Wolfgang Pauli 1930. Znanstvenik je, pokušavajući objasniti očito kršenje zakona očuvanja energije i kutne količine gibanja u procesima beta raspada atomskih jezgri, kao "krajnje sredstvo" objašnjavajući ovaj proces, iznio je hipotezu o postojanju neke slabo interakcijske čestice. Izvršni talijanski fizičar Enrico Fermi (1901. - 1954.), na temelju ove ideje, izgradio je teoriju beta propadanja, čija je bit bila da se uz elektron

tijekom beta raspada emitira i elementarna čestica nepoznata znanosti. Ovoj je čestici dao ime - neutrino. Eksperimentalno je bilo moguće potvrditi postojanje neutrina tek 1956. godine.

Neutrino se naziva "sablasmom česticom". anas službena znanost ne zna toliko o ovoj jedinstvenoj čestici, međutim, također ne zna o kakvoj je čestici zapravo riječ. Vjeruje se da je neutrino izuzetno teško otkriti, a da bi se to učinilo potrebno je stvaranje odgovarajućih uvjeta i određene opreme, skupih materijala itd.

Poznato je da se neutriini stvaraju i uništavaju kao rezultat raspadanja čestica, u koje je uključeno slabo

nuklearno međudjelovanje. Neutrino izuzetno slabo djeluje s materijom i ima visoku probojnu sposobnost. Vjeruje se da se ta čestica emitira tijekom preobrazbi atomskih jezgri i raspada elementarnih čestica u utrobi Zemlje i njenoj atmosferi, unutar Sunca, u drugim zvijezdama, i tako dalje. U laboratorijskim uvjetima izvori neutrina su nuklearni reaktori i ubrzavači nabijenih čestica. Znanstvenici pretpostavljaju da snažan tok neutrina prodire u čitav Kozmos. Otprilike stotinu bilijuna tih čestica prožima svakog čovjeka svake sekunde. Danas se neutriini smatraju perspektivnim alatom za proučavanje svemirskih objekata (uključujući Zemlju, Sunce), kao priliku za dobivanje točnih i pravovremenih informacija, a to su uspješno potvrdili i ALLATRA ZNANOST znanstvenici.

U STVARNOSTI NEUTRINO je, poput fotona, jedna od najmanjih i najrasprostranjenijih elementarnih čestica u Svemiru. Neutrino se sastoji od 5 fantomskih Po čestica, gdje su dvije fantomske Po čestice povezane kroz Allat fantomsku Po česticu s dvije druge fantomske Po čestice.

Naziv	Oznaka	Količina fantomskih Po čestica
neutrino	ν	5

Vrijedno je obratiti pažnju na sljedeću činjenicu vezanu uz moćnu česticu - fantomsku Allat Po česticu. Kao dio fotona-3 ona povezuje jednu fantomsku česticu Po, zbog čega ova elementarna čestica pokazuje grublje uzajamno djelovanje sila u materijalnom svijetu. Kao dio neutrina, fantomska Allat Po čestica povezuje dvije fantomske Po čestice, zbog čega ova elementarna čestica u materijalnom svijetu pokazuje suptilnije uzajamno djelovanje.

Karakteristična značajka neutrina je sveprožimajući učinak, te uslijed toga, krajnje slabo komunicira s materijom. Njegova je glavna funkcija prijenos "unutarnjih podataka" o objektima. Ali za razliku od fotona, on ne uništava elementarne čestice koje čine ovaj objekt. Prolazeći kroz objekt, neutrino samo očitava informacije s glave fantomske Po čestice elementarnih čestica koje čine dati objekt (slično onome kako prava čestica Po čita informacije). Dakle, neutrinški tok postaje nositelj informacija o unutarnjoj strukturi i stanju predmeta i pojava, za razliku od fotonskih tokova koji uglavnom nose informacije o vanjskom stanju predmeta ili pojava. Neutrino ne sadrži informacije o unutarnjoj strukturi i stanju materije iz koje se oslobađa (tj. napušta sastav složenih elementarnih čestica), a također djelomično prenosi informacije o materiji kroz koju prolazi. U potonjem slučaju, neutrino vrši razmjenu informacija s glavnim fantomskim Po česticama elementarnih čestica koje su dio objekta.

Neutrino može postojati u nekoliko stanja, ali za razliku od fotona, neće promijeniti kvantitativni sastav fantomskih Po čestica (uvijek će ostati nepromijenjen - 5 fantomskih Po čestica). Neutrino može prelaziti iz jednog stanja u drugo, ovisno o tome je li dio složene elementarne čestice ili postoji sam po sebi. U potonjem slučaju karakteriziraju ga i različita stanja, ovisno o tome je li trenutno nositelj informacija ili ne nosi informacijski teret o drugim

objektima. Ako je neutrino trenutno nositelj informacija, može se otkriti i učvrstiti u tri dimenzije.

Neutrino je posebna elementarna čestica. Zbog svog sveprožimajućeg svojstva, neutrinski tokovi prodiru u Zemlju, Sunce, kozmičko prostranstvo i druge predmete u Svemiru i nositelji su jedinstvenih informacija o stanju tih objekata. Najnovije istraživanje na polju fizike elementarnih čestica, neutrinske geofizike i neutrinske astrofizike, koje je provela radna skupina znanstvenika Međunarodnog javnog pokreta ALLATRA, otvara šire mogućnosti za perspektivnija temeljna i primijenjena istraživanja. Tijekom procesa proučavanja otkriva se bitna uloga kozmičkih čimbenika u aktiviranju Zemljine unutarnje dinamike ... Zahvaljujući poznavanju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, postalo je moguće ne samo temeljno proučavati ponašanje neutrina koji proizlaze iz Zemljine unutrašnjosti i Zemljinog vlastitog septonskog polja, izračunati određene odnose,

već i razviti nove metode za predviđanje erupcija vulkana, detaljnije proučiti moderne magmatske formacije geodinamičkih postavki. Štoviše, postalo je moguće izravno utjecati na te procese pomoću klimatskog i vulkanskog geoinženjeringa. Zahvaljujući PRIMORDIJALNOJ ALLATRA FIZICI, danas možemo s pouzdanjem tvrditi da je već sasvim moguće kontrolirati prirodne procese. *(Napomena: za više detalja pogledajte izvještaj "O problemima i posljedicama globalnih klimatskih promjena na Zemlji. Učinkoviti načini rješavanja tih problema" – <http://allatra.org/reports/o-problemah-i-posledstvijah-globalnogo-izmenenija-klimata-na-zemle>).*

ELEKTRON

Unatoč činjenici da je elektron prva otkrivena elementarna čestica u fizici (engleski fizičar Joseph Thomson 1897.), priroda elektrona i dalje ostaje tajnovita za znanstvenike. Teorija elektrona smatra se nepotpunom, jer je karakteriziraju unutarnja logička proturječja i mnoga pitanja na koja službena znanost još nema odgovora.

Ime ovoj elementarnoj čestici predložio je 1891. godine irski fizičar George Stoney (1826. - 1911.)

kao „temeljnu mjernu jedinicu električne energije“. Riječ "elektron" dolazi od grčke riječi "elektron", što znači jantara. (Kao što znate, jantara je stvrdnuta fosilna smola. Kad se proturlja, jantara stječe električni naboj i vuče lagana tijela. Ovo je svojstvo već dugo poznato različitim narodima. Primjerice, sudeći prema preživjelim informacijama, ljudi u Drevnoj Grčkoj znali su za svojstva jantara već 600. pne.). Znanstvenici su se

međusobno dogovorili da električni naboj elektrona smatraju negativnim u skladu s ranijim sporazumom da naboj naelektriziranog jantara nazivaju negativnim.

Elektron je sastavni dio atoma, jedan od glavnih strukturnih elemenata materije. Elektroni tvore elektronske ljuske atoma svih trenutno poznatih kemijskih elemenata. Oni sudjeluju u gotovo svim električnim fenomenima kojih su znanstvenici sada svjesni. Ali što zapravo jest električna energija, službena znanost još uvijek ne može objasniti, ograničavajući se na opće fraze, da je to, na primjer, "skup pojava uzrokovanih postojanjem, kretanjem i interakcijom nabijenih tijela ili čestica nosača električnih naboja". Poznato je da električna energija nije neprekidni tok, već se prenaša *u porcijama* - *diskretno*.

znanstvenici Clinton Davisson (1881-1958) i Lester Germer (1896-1971) u eksperimentu na difrakciji elektrona. Riječ "difrakcija" izvedena je od latinske riječi "diffractus", što doslovno znači "slomljen, slomljen, savijajući se oko prepreke valovima".

Difrakcija je širenje vala, kao što je snop svjetlosti, kada prolazi kroz uski otvor ili kada udari u rub prepreke. Ideja o valnoj prirodi elektrona poslužila je kao osnova za razvoj mehanike valova austrijskog teorijskog fizičara, jednog od utemeljitelja kvantne mehanike Erwina Schrödingera (1887. - 1961.) 1926. godine. Od tada je službena znanost malo napredovala u proučavanju prirode elektrona.

Naziv	Oznaka	Količina fantomskih Po čestica
elektron	e_1^0	13

Gotovo sve osnovne informacije o elektronu, koje se do sada znanost koristi, dobivene su na prijelazu s kraja 19. u početak 20. stoljeća. To se također odnosi na ideju valne prirode elektrona (dovoljno je podsjetiti na radove Nikole Tesle i njegova istraživanja o stvaranju i bežičnom prijenosu energije na daljinu). Međutim, prema *službenoj povijesti fizike*, 1924. godine iznio ju je francuski teoretski fizičar, jedan od utemeljitelja kvantne mehanike, Louis de Broglie (1892. - 1987.; potječe iz poznate plemićke obitelji u Francuskoj). A eksperimentalno su je potvrdili 1927. godine američki

U STVARNOSTI, ELECTRON se sastoji od 13 fantomskih Po čestica i ima jedinstvenu strukturu. Ovdje se posebno izostavljaju detaljna znanja o elektronu, jer se podaci prikazuju javno i to znanje može biti opasno ako padne u ruke ljudi koji žele stvoriti novu vrstu oružja. Primjećujemo samo da elektron ima neobična svojstva. Ono što se danas naziva električnom energijom zapravo je posebno stanje septonskog polja, u čijim procesima elektron u većini slučajeva sudjeluje zajedno s ostalim svojim dodatnim "komponentama".

& Zanimljive informacije koje dokazuju jedinstvenost elektrona predstavljene su u knjizi AllatRa:

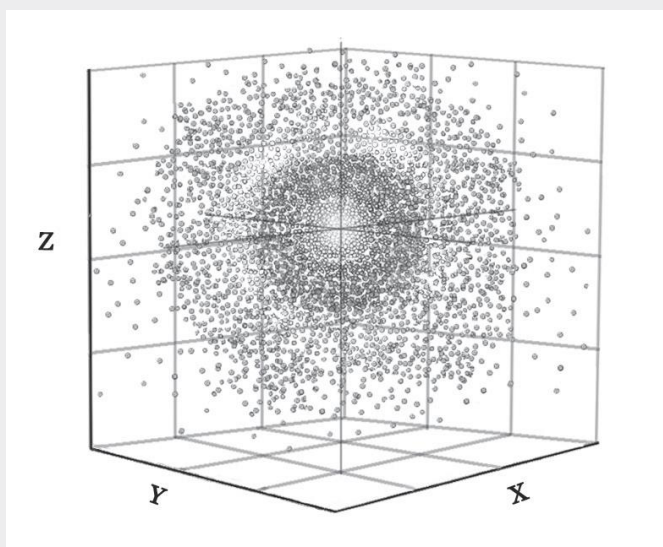
"Anastasia: Kako Promatrač može vršiti promjene činom promatranja?"

Rigden: Da bismo pojasnili odgovor na ovo pitanje, krenimo na kratki izlet u kvantnu fiziku. Što više znanstvenika proučava pitanja koja postavlja ova znanost, to više dolaze do zaključka da je sve na svijetu vrlo usko povezano i da ne postoji lokalno. Iste elementarne čestice postoje međusobno povezane. Prema teoriji kvantne fizike, ako istodobno izazivate stvaranje dvije čestice, one neće biti samo u stanju "superpozicije", odnosno istovremenosti na mnoštvu mjesta. Ali također će promjena stanja jedne čestice dovesti do **trenutne** promjene stanja druge čestice, bez obzira na kojoj se udaljenosti nalazi od nje, čak i ako ta udaljenost premašuje raspon djelovanja svih sila poznatih suvremenom čovječanstvu u prirodi.

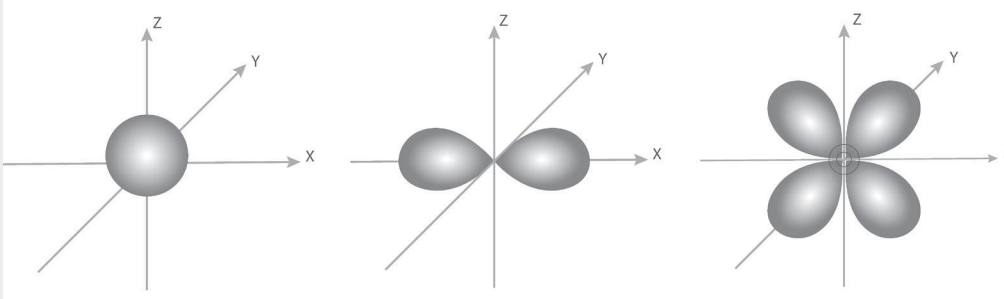
Anastasia: A u čemu je tajna takve trenutne međusobne povezanosti?

Rigden: Sad ću objasniti. Razmotrimo, na primjer, elektron. Sastoji se od informativnih cigli (ili kako su ih drevni nazivali - "Po sjeme"), koje mu daju osnovne karakteristike, uključujući utvrđivanje njegovog unutarnjeg potencijala. Prema modernim konceptima, elektron, kao da se kreće oko atomske jezgre, po "stacionarnoj orbiti" (orbitali). Preciznije rečeno, njegovo kretanje nije predstavljeno kao materijalna točka s danom putanjom, već kao elektronski oblak (uobičajena slika elektrona "razmazana" po cijelom volumenu atoma), koji ima područja prikupljanja i pražnjenja električnog naboja. Elektronički oblak kao takav nema oštre granice. Orbita (orbitala) ne znači kretanje elektrona duž određene linije, već određeni dio svemira, područje oko jezgre atoma, u kojem je sačuvana najveća vjerojatnost smještaja elektrona u atomu (atomska orbitala) ili u molekuli (molekularna orbitala).

Razlika između unutarnjeg potencijala i vanjskog naboja stvara takve orbitale. Kvaliteta unutarnje energije (potencijala) karakterizira materijalni objekt. Odnosno, jezikom moderne znanosti, takve elektronske ljuske (orbitale) atoma, ovisno o broju i položaju elektrona na njima, određuju električna, optička, magnetska, kemijska svojstva atoma i molekula, kao i većinu svojstava krutih tvari. Oblik elektronskog oblaka, kakvog se sjećamo iz lekcija iz kemije u školi, može biti drugačiji.

Slika 2. **Elektronski oblak atoma vodika:** dio trodimenzionalnog prostora oko jezgre atoma, gdje ostaje najveća vjerojatnost smještaja elektrona.

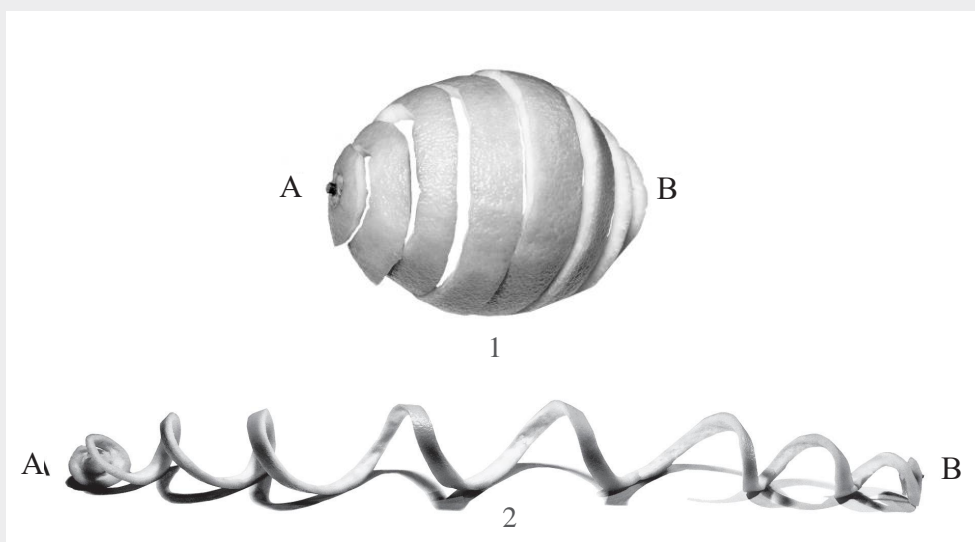
Slika 3. **Različiti oblici elektronskog oblaka** ("geometrija" kvantne kemije):

- 1) s-orbitala - oblak elektrona u obliku kugle (znak kruga);
- 2) p-orbitala - oblik bučica ili dvostruke kruške (znak beskonačnosti);
- 3) d-orbitala - oblik cvijeta s četiri latice (znak poprečnog križa).

Dakle, elektron, kao što znate, u materijalnom svijetu može postojati u dva stanja **istovremeno**: kao čestica i kao val. Prema istoj kvantnoj fizici može se istodobno manifestirati na različitim mjestima. Napuštajući ili, točnije, nestajući sa svoje atomske orbite, elektron se trenutno kreće, odnosno ovdje nestaje i pojavljuje se u drugoj orbiti.

Ali, ono što je najzanimljivije po ovom pitanju je ono o čemu znanstvenici još ne znaju. Razmotrimo, na primjer, elektron vodikovog atoma - element koji je dio vode, živih organizama, prirodnih resursa i jedan je od najčešćih elemenata u svemiru. Elektronski oblak smješten oko jezgre atoma vodika u obliku je kugle. To je ono što znanost može zabilježiti u sadašnjoj fazi. No, znanstvenici još ne znaju da je sam elektron uvijen u spiralu. Štoviše, ova spirala (jedna te ista) može se uvijati i ulijevo i udesno, ovisno o mjestu naboja na njoj. Upravo zbog takvog oblika spirale i promjene mjesta koncentracije naboja ovaj elektron lako prelazi iz stanja čestice u val i obrnuto.

Dopustite mi da vam dam slikovit primjer. Zamislite da držite naranču. Nožem pažljivo odlijepite cijelu koru od nje, u krugu, kao da je u spirali, pomičući se od jednog od njezinih vrhova, recimo uvjetno, od točke A do druge točke B. Ako takvu koru odvojite od naranče, tada će u uobičajenom presavijenom obliku predstavljati oblik kugle, ponavljajući konture naranče. A ako je razvučete, izgledat će poput valovitog užeta. Dakle, narančasta strana narančine kore predstavljat će u našem figurativnom primjeru elektronsku spiralu, gdje se na površini u blizini točke A nalazi vanjski naboj, a u području točke B iznutra (na bijeloj strani kore) - unutarnji naboj. Svaka vanjska promjena u točki A (na narančastoj strani kore) dovest će do iste trenutne unutarnje promjene, ali suprotne po snazi i učinku, promjene u točki koja se nalazi na bijeloj strani kore ispod vrha B. Čim se vanjski naboj elektrona smanji, tada se pod utjecajem unutarnjeg potencijala, spirala rasteže i elektron prelazi u valno stanje. Kad se ponovno pojavi vanjski naboj, koji nastaje uslijed uzajamnog djelovanja vala i materije, spirala se skuplja i elektron ponovno prelazi u stanje čestice. U stanju čestice elektron ima vanjski negativni naboj i lijevu spiralu, a u valnom stanju desnu spiralu i vanjski pozitivni naboj. I sva se ta transformacija događa zahvaljujući ezoosmosu.

Slika 4. **Figurativni primjer transformacije elektrona iz čestice u val:** 1) stanje čestice; 2) stanje vala.

Promatrač iz perspektive trodimenzionalnog prostora može, kada stvara određene tehničke uvjete, vidjeti elektron kao česticu. Ali Promatrač s pozicije viših dimenzija, koji će vidjeti naš materijalni svijet u obliku energija, moći će promatrati drugačiju sliku strukture istog elektrona. Konkretno, blokovi informacija koji tvore ovaj elektron pokazat će isključivo svojstva energetskog vala (produžene spirale). Štoviše, ovaj će val biti beskrajn u prostranstvu. Jednostavno rečeno, položaj samog elektrona u općem sustavu stvarnosti takav je da će biti lociran svugdje u materijalnom svijetu.

Anastasia: Možemo li reći da će on postojati, bez obzira na to gledamo li ga iz pozicije Promatrača trodimenzionalnog svijeta ili ne?

Rigden: Da. Da bismo to razumjeli, razmotrimo još jedan primjer - sa zrcalom. Recimo da nekoliko osnovnih informacijskih cigli tvori strukturu koja je lokalna točka, objekt. Postavimo ga usred prostorije u kojoj su zrcala postavljena pod određenim kutom na razne načine, tako da se odražava u svakom od njih. Dakle, objekt je u sredini sobe, on se odražava u svakom zrcalu, štoviše, vidimo ga, dakle, informacije o njemu su u našim mislima. Ukratko, informacije o ovom objektu istovremeno su prisutne na nekoliko mjesta. A ako uklonimo jedno od zrcala, tada na tom mjestu nećemo vidjeti ovaj objekt. Ali kad vratimo zrcalo, on će se ponovno pojaviti. To znači da informacije o njemu u načelu nisu nestale. Samo što pod određenim uvjetima za očitovanje informacija vidimo objekt, uvjeti su se promijenili - ne vidimo ga. Međutim, objektivno, ovaj objekt i dalje postoji na tom mjestu u smislu informacija. Odraz (odsjaj) može imati kontinuirani tok, što znači da se ovaj objekt nalazi u svakoj točki dane prostorije (i, usput rečeno, ne samo u prostoriji, već i u prostoru izvan prostorije), neovisno o tome vidimo li ga ili ne.

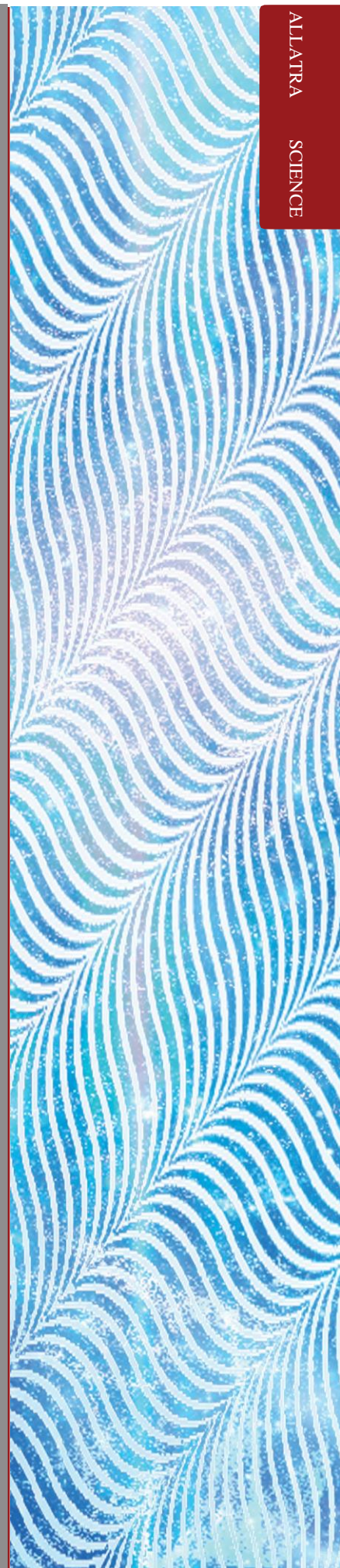
Prema kvantnoj fizici, postojanje elektrona u stanju čestice ovisi o samom činu mjerenja ili promatranja. Drugim riječima, nemjerljivi i neosmotreni elektron ne ponaša se poput čestice, već poput vala. U ovom slučaju za njega postoji čitavo polje vjerojatnosti, budući da je istodobno ovdje i sada na mnogim mjestima, odnosno u stanju superpozicije. U ovom slučaju, usprkos činjenici da elektron zauzima više položaja, to će biti isti elektron i isti val.

Superpozicija je mogućnost istovremenog boravka u svim mogućim alternativnim stanjima dok se ne napravi izbor, sve dok Promatrač ne izvrši mjerenje (proračun datog objekta). Čim Promatrač usredotoči svoju pažnju na ponašanje elektrona, on se, misli se na elektron, odmah urušava u česticu, odnosno pretvara se iz vala u materijalni objekt čiji se položaj može lokalizirati. Jednom riječju, nakon mjerenja, da tako kažem, izbora Promatrača, jedan će se objekt nalaziti na samo jednom mjestu.

Anastasia: *O, ovo su zanimljive informacije! Ispostavilo se da su zaključci kvantne fizike dragocjeni za one koji se bave samorazvojem. To na neki način objašnjava razlog zašto čovjek ne uspijeva u meditaciji. Napokon, što pridonosi, da tako kažem, "materijalizaciji" procesa meditacije, odnosno prijelazu iz vala u materijalno stanje, u kojem energija ponovno stječe svojstva materije? Upravo je to promatranje i kontrola iz Životinjske prirode. Drugim riječima, meditacija ne djeluje kada su uključeni misaoni procesi svojstveni uobičajenom, svakodnevnom stanju svijesti. U ovom slučaju mozak neprestano pokušava nešto poistovjetiti i lokalizirati objekt promatranja. Ta se situacija razvija kada tijekom meditacije Osobnost nije dovoljno uronjena u izmijenjeno stanje svijesti ili izgubi kontrolu nad tim stanjem. To omogućuje Životinjskoj prirodi da intervenira u procesu promatranja, uslijed čega se rađaju asocijativne slike i gubi Istina. Val prelazi u materiju. Ali čim "isključite mozak" s njegovim misaonim procesima i potpuno se uključite u meditaciju, zahvaljujući manifestaciji vaših dubokih osjećaja, tada dolazi do širenja svijesti i materija promatrana iz Duhovne prirode pretvara se u val. Stapate se sa istinskom stvarnošću svijeta, postajete jedno s njim, istovremeno osjećate svu njegovu raznolikost, kao da vas ima mnogo i svugdje ste. Tada se odvija prava meditacija, kao proces spoznaje Istine.*

Rigden: *Sasvim točno. Svijet Životinjske prirode svijet je prevlasti materije i njezinih zakona. Božji svijet je svijet savršenih energija. Kada ste u meditaciji, u promijenjenom stanju svijesti, postajete dio procesa, dio božanskog iskaza ovdje. Čim se Promatrač iz Životinjske prirode uključi u vas, čini vam se da je utvrđena činjenica vašeg nadzora nad materijom. Zapravo se utvrđuje činjenica nadzora materije nad vama (Životinjskog uma). Kao rezultat toga, postajete samo očitovaniji materijalni objekt, zapravo, pretvarate se u korpuskularni objekt opće materije (korpuskul, od latinskog corpusculum - "malo tijelo", "najmanja čestica materije") i pokoravate se njegovim zakonima. Ako se prebacite u stanje vala, postajete dio božanskog iskaza u ovom svijetu, odnosno Promatrač iz Duhovne prirode. Zato se i kaže: onog čega je više u vama, to ćete i biti.*

U stanju meditacije, uobičajena percepcija nestaje. U iskusnog meditanata, posebno ako uzmemo u obzir njegovo stanje u duhovnoj praksi "Lotosov cvijet", svijest se doista značajno širi, nadilazi granice poznatog svijeta. Čovjek osjeća da je svugdje u isto vrijeme. Možemo reći da je superpozicija u kvantnoj fizici, stjecanje valnog stanja, ista kao i u meditaciji stjecanje stanja koje doseže veće dimenzije, tamo gdje materije nema. Superpozicija u stanju meditacije je kada "vidite", u smislu da osjećate dubokim osjećajima, cijeli svijet i njegove različite izraze. Ali čim se Promatrač koncentrira na neki objekt, njegova se svijest sužava i ograničava na objekt promatranja. Odnosno, čim odaberete i usredotočite se na određene detalje, val se pretvara u materiju. Napokon, kada se koncentrirate na detalje, volumetrijska percepcija nestaje, a ostaju samo detalji. Misli iz Životinjske prirode svojevrsni su instrument, sila za materijalizaciju predmeta, a osjećaji iz Duhovne prirode sila za širenje svijesti, za ulazak u više dimenzije.

Anastasia: *Da, kako je ovaj svijet složen i kako stvari u njemu mogu biti očito jednostavne.*

Rigden: *Dakle, s obzirom na kvantnu fiziku ... S jedne strane, ovaj koncept Promatrača proširio je granice znanstvenog znanja, s druge strane, doveo je do slijepe ulice. Napokon, položaj Super-Promatrača dokazuje da postoji neka ogromna sila koja je sposobna vršiti utjecaj izvana na Univerzum, na sve njegove objekte i sve procese koji se u njemu događaju.*

Anastasia: *Zapravo, ovo je još jedan način znanstvenog dokaza o postojanju Boga?*

Rigden: *Da. Čovjek ima Dušu kao česticu božanske moći. Što više preoblikuje svoj unutarnji svijet, to se njegova Osobnost više stapa s Dušom, otvarajući se Bogu, tim postaje duhovno jači i dobiva priliku utjecati na materijalni svijet iz viših dimenzija. I što je više takvih ljudi, to je taj utjecaj značajniji i rašireniji. Super-Promatrač je Bog koji može utjecati na sve. A čovjek je, kao Promatrač iz duhovne prirode, Promatrač koji se može miješati u svjetske procese i mijenjati ih na mikro razini. Naravno, ljudi imaju pristup određenim manipulacijama s materijom s položaja Promatrača iz Životinjske prirode. Ali čovjek prima stvarnu moć utjecaja samo kad je uključen njegov Promatrač iz Duhovne prirode”.*

PROVJERA ZNANIH FORMULA I REAKCIJA

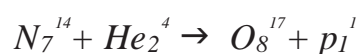
Zahvaljujući poznavanju PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE, danas je moguće provjeriti razne reakcije i formule na pristupačan i jednostavan način, bez pribjegavanja skupim pokusima, u principu, na isti način kao što su ti izračuni rađeni i u davna vremena. Pomoću ovih informacija možete izračunati bilo koju reakciju, na primjer, nuklearno raspadanje ili fuziju, prepoznati nedosljednosti i pronaći pravo rješenje. Dajemo pristupačan i razumljiv primjer takvog izračuna koristeći znanje o kvantitativnom sastavu fantomskih Po čestica u trenutno poznatim osnovnim česticama.

Prvo, krenimo na kratki izlet u osnove moderne nuklearne fizike. Zahvaljujući razvoju moderne znanosti dobiveno je

puno neizravnih dokaza o složenosti građe atomske jezgre i pojavilo se razumijevanje zajedništva strukturnih elemenata svih poznatih atoma. Ispostavilo se da je atomska jezgra prilično jaka, pouzdano zaštićena od vanjskih utjecaja elektronskom ljuskom atoma. Ispostavilo se i da pritisak do tisuću atmosfera tek slabo deformira vanjske elektronske ljuske. Zagrijavanje do nekoliko tisuća stupnjeva dovodi samo do djelomične ionizacije atoma. Ista djelomična ionizacija uočava se u električnom pražnjenju pri naponima od desetaka i stotina tisuća volti. Vidljivo zračenje utječe samo na vanjske elektrone. Čak i tvrde X-zrake, koje utječu na elektrone unutarnjih ljuski, imaju kvantnu energiju, u pravilu, nedovoljnu da utječu na jezgru.

Literatura: Зисман Г.А., Тодес О.М. Курсовой физики. Том III. Оптика. Физика атомов и молекул. Физика атомного ядра и микрочастиц (4-е издание). [Zisman, G.A., Todes, O.M. Tečaj opće fizike. Sv. 3. Optika. Fizika atoma i molekula. Fizika atomske jezgre i mikročestica (4. izdanje)] Moskva: Nauka, 1970 [na ruskom].

Da bi se saznala struktura jezgre, da tako kažem "pogled" unutar atoma, bilo je potrebno primijeniti učinkovitije metode snažnog utjecaja. Pronađeno je rješenje za bombardiranje jezgri česticama koje bi, s jedne strane, bile dovoljno male da prođu u jezgru, a s druge strane, imale bi dovoljno visoke energije za cijepanje jezgre. Otkriće radioaktivnosti i proizvodnja radioaktivnih proizvoda raspada pomogli su u pronalaženju takvih čestica, koje su nazivane alfa česticama. Prema službenoj povijesti fizike, prvi je put umjetnu nuklearnu reakciju (umjetnu preobrazbu jezgri) 1919. izveo britanski fizičar Ernst Rutherford u procesu bombardiranja jezgre dušika alfa česticama (pozitivno nabijene čestice koje nastaju od dva protona i dva neutrona, odnosno jezgra atoma helija - 4). Kao rezultat sudara čestica, nuklearna reakcija odvijala se prema sljedećoj shemi:

Koristeći ovu reakciju kao primjer, dalje ćemo detaljno razmotriti postupak proširenog izračuna broja fantomskih Po čestica u jezgrama atoma. Izračunavanjem broja fantomskih Po čestica, između ostalog, moguće je točno provjeriti rezultate bilo koje nuklearne reakcije i općenito izračunati rezultate bilo kakvih nuklearnih preobrazbi.

& *Nuklearna reakcija je proces u kojem se jezgre atoma pretvaraju kao rezultat njihove interakcije s elementarnim česticama, jezgrama drugih atoma (u ovom slučaju, atom se razumije kao najmanji dio kemijskog elementa). Prate ih korpuskularno i elektromagnetsko zračenje. Zbroj naboja i masenih brojeva početne matične jezgre i čestice koja s njima komunicira jednak je zbroju naboja i masenih brojeva novonastale jezgre i čestica koje proizlaze iz reakcije. U prirodi se nuklearne reakcije događaju u posebnim uvjetima. Primjerice, prema modernim konceptima, termonuklearne reakcije mogu se prirodno pojaviti u utrobi zvijezda i odvijati se na temperaturama od nekoliko milijuna stupnjeva. Na Zemlji se nuklearne reakcije često javljaju u atmosferi i litosferi zbog kozmičkog zračenja i djelovanja nuklearno aktivnih čestica u gornjim školjkama Zemlje (termosferi i egzosferi).*

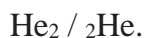
Suvremene umjetne nuklearne reakcije proizvode se pomoću posebne opreme. Na primjer, neke instalacije (na primjer, isti akceleratori čestica) dopuštaju takozvano "bombardiranje" jezgri nekih elemenata jezgrama drugih elemenata ili brzih elementarnih čestica. Na taj se način otkrivaju promjene koje se događaju u jezgrama i elementarnim česticama koje proizlaze iz ovog procesa. Rezultati nuklearnih preobrazba zapisani su u posebnim formulama u kojima označavaju jezgre atoma koji su sudjelovali u reakciji i koje su jezgre nastale kao rezultat reakcije.

References: Широков Ю.М., Юдин Н.П. Ядерная физика (2-е изд.) [Shirokov, U.M., Udin, N.P. Nuklearna fizika (2. izdanje)] Moskva: Nauka, 1980 [na ruskom]; Заборенко К. Б. Метод радиоактивных индикаторов в химии: учебное пособие для хим. спец. вузов [Zaborenko, K.B. Metoda radioaktivnih pokazatelja u kemiji: vodič za studij za visokoškolske ustanove specijalizirane za kemiju] Moskva: Vysshaya shkola., 1964 [na ruskom]; Младеновић, Милорад. Повијест ране нуклеарне физике (1896- 1931). World Scientific, 1992.

SASTAV NUKLEUSA ATOMA. OBRAČUN PROTONA I NEUTRONA

Prema modernim konceptima, atom se sastoji od jezgre i elektrona smještenih oko nje. Jezgra atoma se, pak, sastoji od manjih elementarnih čestica - od određenog broja protona i neutrona (zajednički naziv za koje su nukleoni), međusobno povezanih nuklearnim silama.

Broj protona u jezgri određuje strukturu elektronske ljuske atoma. A elektronska ljuska određuje fizikalno-kemijska svojstva tvari. Broj protona odgovara rednom broju atoma u periodnom sustavu kemijskih elemenata Mendelejeva, također su imenovani broj naboja, atomski broj i atomski numeral. Na primjer, broj protona u atomu helija je 2. U periodnom sustavu ima podbroj 2 i označen je kao He2. protona je Simbol za broj latinično slovo Z. Pri pisanju formula, broj koji označava broj protona često se nalazi ispod simbola elementa, bilo desno ili lijevo:

Broj neutrona odgovara određenom izotopu elementa. Izotopi – to su elementi s istim atomskim brojem (jednakim brojem protona i elektrona), ali s različitim masenim brojem. Maseni broj - ukupan broj neutrona i protona u jezgri atoma (označen latinskim slovom A). Prilikom pisanja formula, maseni broj je naznačen na vrhu simbola elementa s jedne od strana: ${}^4_2\text{He}$ (izotop helija – helij-4)

Dakle, da bismo saznali broj neutrona u određenom izotopu, broj protona treba oduzeti od ukupnog masenog broja. Na primjer, znamo da atom Helij-4 ${}^4_2\text{He}$ sadrži 4 elementarne čestice, budući da je maseni broj izotopa 4.

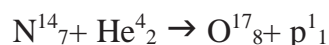
Također znamo da ${}^4_2\text{He}$ s ima 2 protona. Oduzimajući 2 (broj protona) od 4 (ukupni maseni broj), dobivamo 2 - broj neutrona u jezgri helija-4.

PROCES IZRAČUNAVANJA BROJA FANTOMSKIH ČESTICA PO U NUKLEUSU ATOMA

Kao primjer nismo slučajno uzeli u obzir Helij-4 (${}^4_2\text{He}$), čija se jezgra sastoji od dva protona i dva neutrona. Budući da je jezgra helija-4, koja se naziva alfa-čestica (α -čestica), najučinkovitija u nuklearnim reakcijama, često se koristi za eksperimente u tom smjeru. Valja napomenuti da se u formulama nuklearnih reakcija često umjesto ${}^4_2\text{He}$ koristi simbol α .

Sudjelovanjem alfa čestica prvu reakciju nuklearne preobrazbe u službenoj povijesti fizike izveo je E. Rutherford.

Tijekom ove reakcije, α čestice (${}^4_2\text{He}$) "bombardirale" su jezgre izotopa dušika (${}^{14}_7\text{N}$), uslijed čega su nastali izotop kisika (${}^{17}_8\text{O}$) i jedan proton (${}^1_1\text{p}$). Ova nuklearna reakcija izgleda ovako:

Izračunavamo broj fantomskih Po čestica prije i nakon ove preobrazbe.

ZA IZRAČUN BROJA FANTOMSKIH ČESTICA NEOPHODNO JE:

Korak 1. Izračunajte broj neutrona i protona u svakoj jezgri:

- broj protona je naznačen u donjem indikatoru;
- broj neutrona saznajemo oduzimanjem broja protona (donji pokazatelj) od ukupnog masenog broja (gornji pokazatelj).

- Korak 2. Izračunajte broj fantomskih Po čestica u atomskoj jezgri:

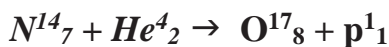
- pomnoži broj protona s brojem fantomskih Po čestica sadržanih u 1 protonu;
- pomnoži broj neutrona s brojem fantomskih Po čestica koje sadrži 1 neutron;

Korak 3. Zbrojite broj fantomskih Po čestica:

- zbrojiti dobijenu količinu fantomskih Po čestica u protonima s dobijenom količinom u neutronima u jezgrama prije reakcije;
- zbrojiti dobijenu količinu fantomskih Po čestica u protonima s dobijenom količinom u neutronima u jezgrama nakon reakcije;
- usporediti broj fantomskih Po čestica prije reakcije s brojem fantomskih Po čestica nakon reakcije.

PRIMJER DETALJNOG OBRAČUNA BROJA FANTOMSKIH ČESTICA NA ATOMSKIM NUKLEIMA.

(Nuklearna reakcija uz sudjelovanje α -čestice (He^4_2), izveo E. Rutherford 1919. god.)

PRIJE REAKCIJE: ($N^{14}_7 + He^4_2$)
 N^{14}_7

Količina protona: 7
Količina neutrona: $14 - 7 = 7$
Količina fantomskih Po čestica po 1 protonu - 12 Po,
znači u 7 protona: $(12 \times 7) = 84$;
po 1 neutronu - 33 Po,
znači u 7 neutrona: $(33 \times 7) = 231$;
Ukupan broj fantomskih Po čestica u jezgri: $84 + 231 = 315$

Količina protona: 2
Količina neutrona: $4 - 2 = 2$
Količina fantomskih Po čestica po 1 protonu - 12 Po,

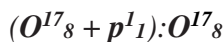
znači u 2 protona: $(12 \times 2) = 24$
u 1 neutronu - 33 Po,
znači u 2 neutrona: $(33 \times 2) = 66$
Ukupan broj fantomskih Po čestica u jezgri: $24 + 66 = 90$

Ukupno, broj fantomskih čestica Po prije reakcije

$$N^{14}_7 + He^4_2$$

$$315 + 90 = 405$$

POSLIJE REAKCIJE:

Količina protona: 8
Količina neutrona: $17 - 8 = 9$
Količina fantomskih Po čestica po 1 protonu - 12 Po,
znači u 8 protona: $(12 \times 8) = 96$;
po 1 neutronu - 33 Po,
znači u 9 neutrona: $(9 \times 33) = 297$
Ukupan broj fantomskih Po čestica u jezgri: $96 + 297 = 393$

Količina protona: 1
Količina fantomskih Po čestica po 1 protonu - 12 Po
Odsutnost neutrona.
Ukupan broj fantomskih Po čestica u jezgri: 12

Ukupno, broj fantomskih čestica Po nakon reakcije

$$393 + 12 = 405$$

Usporedimo broj fantomskih Po čestica

prije i nakon reakcije:

Prije	=	Poslije
405	=	405

Količine fantomskih čestica Po prije i nakon reakcije su jednake.

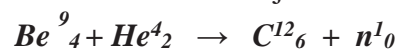
PRIMJER SKRAĆENOG OBLIKA OBRAČUNA BROJA FANTOMSKIH PO ČESTICA U NUKLEARNOJ REAKCIJI.

U daljnjem tekstu izračuni broja fantomskih Po čestica dati su u skraćenom obliku, koji prikazuje

ukupan broj fantomskih Po čestica u svakoj jezgri, kao i njihov zbroj prije i nakon reakcije. Poznata nuklearna reakcija je reakcija interakcije α čestica s izotopom berilija, u kojoj je prvi put otkriven neutron, koji se očitovao kao neovisna čestica kao rezultat nuklearne transformacije. Ovu je reakciju izveo 1932. god. engleski fizičar James Chadwick.

Formula reakcije:

$213 + 90 \rightarrow 270 + 33$ — količina fantomskih Po čestica u svakoj od jezgri

$303 = 303$ — ukupna količina fantomskih čestica Po prije i nakon reakcije

Količine fantomskih čestica Po prije i nakon reakcije su jednake.

OBLICI ZAPISVANJA NUKLEARNIH REAKCIJA

Zapisivanje nuklearne reakcije može biti različito, ovisno o korištenim simbolima. Na primjer, često se odvijaju sljedeće vrste zapisivanja:

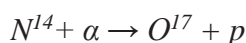
H^1_1 (protium; proton) – p

H^2_1 (deuterij; dayton, deuteron) – d
(D)

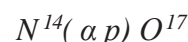
H^3_1 (tritij; triton) – t (T)

H^4_2 (Helij-4, α čestica) – α

Također je vrijedno napomenuti da se prilikom zapisivanja nuklearne reakcije atomski broj elementa može u potpunosti izostaviti, a naznačen je samo ukupni maseni broj koji označava izotop. Na primjer, gornju formulu možemo zapisati kako slijedi:

Uz to, u nuklearnoj kemiji prihvaćen je sljedeći skraćeni pravopis formule nuklearne reakcije: **A (a, b) B**, gdje je **A** izvorna jezgra; **B** - formirana jezgra; **a** - čestica koja djeluje u interakciji s jezgrom; **b** - čestica nastala kao rezultat interakcije (izbačena iz jezgre). U ovom će slučaju gornja formula izgledati ovako:

Dalje (vidi tablice) razmotrit ćemo nekoliko vrsta nuklearnih reakcija i izračunati broj fantomskih Po čestica. Drugi stupac svake tablice prikazuje reakciju u potpunom zapisu i izračunati broj fantomskih Po čestica. A treći stupac sadrži primjere reakcije u obliku kako je naznačeno u specijaliziranoj literaturi. Izvori literature dati su ispod tablica na kojima su stranice na kojima se nalaze reakcijske formule.

REAKCIJSKE FORMULE NA TEMELJU KONTROLIRANE TERMONUKLEARNE SINTEZE

Reakcija: Provjera:	$H^2_1 + H^2_1 \rightarrow He^3_2 + n^1_0$ $45 + 45 \rightarrow 57 + 33$ 90 = 90	$d + d \rightarrow {}^3\text{He} + n$
Reakcija: Provjera:	$H^2_1 + H^2_1 \rightarrow H^3_1 + p^1_1$ $45 + 45 \rightarrow 78 + 12$ 90 = 90	$d + d \rightarrow t + p$
Reakcija: Provjera:	$H^2_1 + H^3_1 \rightarrow He^4_2 + n^1_0$ $45 + 78 \rightarrow 90 + 33$ 123 = 123	$d + t \rightarrow {}^4\text{He} + n$

FORMULE PROTON-PROTON LANČANE REAKCIJE (PP-CIKLUS)

Protonsko-protonski ciklus je ciklus konceptima moderne nuklearne fizike, termonuklearnih reakcija koje se pp ciklus je glavni izvor Sunčeve javljaju u zvijezdama, uslijed čega se energije. vodik pretvara u helij. Prema

Reakcija: Provjera: Ispravak:	$H^2_1 + p^1_1 \rightarrow He^3_2 + \gamma$ $45 + 12 \rightarrow 57 + 3$ $57 \neq 60$ $H^2_1 + p^1_1 \rightarrow He^3_2$ $57 = 57$	$H^1 + H^2 \rightarrow He^3 + \gamma$
Reakcija: Provjera: Ispravak:	$He^3_2 + He^4_2 \rightarrow Be^7_4 + \gamma$ $57 + 90 \rightarrow 147 + 3$ $147 \neq 150$ $He^3_2 + He^4_2 \rightarrow Be^7_4$ $147 = 147$	$He^3 + He^4 \rightarrow Be^7 + \gamma$
Reakcija: Provjera:	$Li^7_3 + p^1_1 \rightarrow He^4_2 + He^4_2$ $168 + 12 \rightarrow 90 + 90$ $180 = 180$	$H^1 + Li^7 \rightarrow 2He^4$

References: Путилов К.А., Фабрикант В.А. Курс физики. В 3-х томах. Том 3. [Putilov, K.A., Fabrikant V.A. Tečaj fizike. U 3 sveska. Sv. 3] Moskva: FIZMATGIZ, 1963. P.626 [na ruskom]

FORMULE REAKCIJE UGLJIKOVOG CIKLUSA (CN-CIKLUS)

Ciklus ugljika slijed je ovoj vrsti reakcije. Općenito je termonuklearnih reakcija u prihvaćeno da je ciklus ugljika izvor zvijezdama, uslijed čega se iz vodika energije za masivne zvijezde u ranoj stvara helij. Ugljik, dušik, kisik i fazi njihovog postojanja. fluor koriste se kao katalizatori u

Reakcija: Provjera: Ispravak:	$C^{12}_6 + p^1_1 \rightarrow N^{13}_7 + \gamma$ $270 + 12 \rightarrow 282 + 3$ $282 \neq 285$ $C^{12}_6 + p^1_1 \rightarrow N^{13}_7$ $282 = 282$	${}_6C^{12} + {}_1H^1 \rightarrow {}_7N^{13} + \gamma$
Reakcija: Provjera: Ispravak:	$C^{13}_6 + p^1_1 \rightarrow N^{14}_7 + \gamma$ $303 + 12 \rightarrow 315 + 3$ $315 \neq 318$ $C^{13}_6 + p^1_1 \rightarrow N^{14}_7$ $315 = 315$	${}_6C^{13} + {}_1H^1 \rightarrow {}_7N^{14} + \gamma$

Reakcija:	$N^{14}_7 + p^1_1 \rightarrow O^{15}_8 + \gamma$	${}_7N^{14} + {}_1H^1 \rightarrow {}_8O^{15} + \gamma$
Provjera:	$315 + 12 \rightarrow 327 + 3$ $327 \neq 330$	
Ispravak:	$N^{14}_7 + p^1_1 \rightarrow O^{15}_8$ $327 = 327$	

References: Физика космоса / глав. ред. Сюняев Р.А. Издание второе, переработанное и дополненное. [Fizika Kosmosa / glavni urednik - R.A. Sunyaev. Drugo izdanje, ispravljeno i prošireno] Moskva: Soviet Encyclopedia, 1986 [na ruskom]; Савельев И.В. Курс общей физики. Т.3. Оптика, атомная физика, физика атомного ядра, [Saveliev, I.V. Tečaj opće fizike. Svezak 3. Optika, atomska fizika, fizika atomske jezgre] Moscowva: Nauka, 1970 [na ruskom].

FORMULE FOTONUKLEARNIH REAKCIJA

Fotonuklearne reakcije su procesi više gama kvanta, neutrona, protona interakcije fotona visoke energije s itd. jezgrom, popraćeni emisijom jednog ili

Reakcija:	$\gamma + H^2_1 \rightarrow n^1_0 + p^1_1$	$\gamma + {}^2H \rightarrow {}^1H + n$
Provjera:	$3 + 45 \rightarrow 33 + 12$ $48 \neq 45$	
Ispravak:	$\gamma + H^2_1 \rightarrow n^1_0 + p^1_1 + \gamma$ $48 = 48$	
Reakcija:	$\gamma + Be^9_4 \rightarrow 2He^4_2 + n^1_0$	${}^9Be(\gamma, n) 2\alpha$
Provjera:	$3 + 213 \rightarrow 180 + 33$ $216 \neq 213$	
Ispravak:	$\gamma + Be^9_4 \rightarrow 2He^4_2 + n^1_0 + \gamma$ $216 = 216$	

References: Давыдов А.С. Теория атомного ядра. [Davydov, A.S. Teorija atomske jezgre] Moskva: Državna izdavačka kuća fizičko-matematičke literature, 1958 [na ruskom]; Byrne, James. Neutroni, jezgre i materija: istraživanje fizike usporenih neutrona. Dover Publications, 2011.P. 17; Lieser, Karl Heinrich. Nuklearna i radiokemija: Osnove i primjena. John Wiley & Sons, 2008.P. 130.

FORMULE NUKLEARNIH REAKCIJA UKLJUČUJUĆI NEUTRONE

Reakcija:	$Li^6_3 + n^1_0 \rightarrow He^4_2 + H^3_1$	${}^6Li + n = {}^4He + {}^3H$
Provjera:	$135 + 33 \rightarrow 90 + 78$ $168 = 168$	
Reakcija:	$Al^{27}_{13} + n^1_0 \rightarrow Mg^{27}_{12} + p^1_1$	${}^{24}Al + n = {}^{27}Mg + {}^1H$ ${}^{27}Al(n, p){}^{27}Mg$
Provjera:	$618 + 33 \rightarrow 639 + 12$ $651 = 651$	
Reakcija:	$Zr^{90}_{40} + n^1_0 \rightarrow Zr^{89}_{40} + 2n^1_0$	${}^{90}Zr(n, 2n){}^{89}Zr$
Provjera:	$2130 + 33 \rightarrow 2097 + 66$ $2163 = 2163$	

Literatura: Esposito, Salvatore. Neutronska fizika za nuklearne reaktore: Neobjavljeni radovi. World Scientific, 2010. P.168; Camilleri, Aidan N. Napredak u istraživanju fizike zračenja. Nova Publishers, 2008. P. 413.

REAKCIJE KOJE UKLJUČUJU α -ČESTICE

Reakcija: Provjera:	$F^{19}_9 + He^4_2 \rightarrow Ne^{22}_{10} + p^1_1$ $438 + 90 \rightarrow 516 + 12$ 528 = 528	$^{19}_9F + ^4_2He \rightarrow ^{22}_{10}Ne + ^1_1H$
Reakcija: Provjera:	$C^{12}_6 + He^4_2 \rightarrow O^{15}_8 + n^1_0$ $270 + 90 \rightarrow 327 + 33$ 360 = 360	$^{12}_6C + ^4_2He \rightarrow ^{15}_8O + ^1_0n$
Reakcija: Provjera:	$U^{238}_{92} + He^4_2 \rightarrow Pu^{241}_{94} + n^1_0$ $5922 + 90 \rightarrow 5979 + 33$ 6012 = 6012	$^{238}_{92}U + ^4_2He \rightarrow ^{241}_{94}Pu + ^1_0n$
Reakcija: Provjera:	$Pu^{239}_{94} + He^4_2 \rightarrow Cm^{242}_{96} + n^1_0$ $5913 + 90 \rightarrow 5970 + 33$ 6003 = 6003	$^{239}_{94}Pu + ^4_2He \rightarrow ^{242}_{96}Cm + ^1_0n$
Reakcija: Provjera:	$Be^9_4 + He^4_2 \rightarrow C^{12}_6 + n^1_0$ $213 + 90 \rightarrow 270 + 33$ 303 = 303	$^9_4Be + ^4_2He \rightarrow ^{12}_6C + ^1_0n$

References: Sharma B. K. Nuklearna i radijacijska kemija. Krishna Prakashan Media, 2001. P. 106

ZAKLJUČAK

Poznavanje PRIMORDIJALNE ALLATRA FIZIKE ne samo da pomaže razumjeti svijet na samom početku njegove manifestacije, principe njegovog postojanja, već prije svega, shvatiti relativnost i zabludu svih procesa koji se događaju, privremenost i nematerijalnost postojanja, globalni karakter i važnost duhovnog svijeta za čovjeka. Materija nema unutarnji osjećaj, već samo vanjsko očitovanje, zato ljudi nikada ne razmišljaju o unutarnjoj strukturi stvari, već ih uzimaju zdravo za gotovo. Sve što čovjek vidi u okolnom svijetu, počevši od svog tijela koje je nalik na školjku koja mu je strana od njegovog rođenja i završavajući svjetlošću zvijezda koje su davno umrle - to je samo rezultat privremene interakcije fantomskih Po čestica, sablasnih čestice ovoga svijeta, koje se kratko vrijeme pojavljuju kao lagani dim i odmah nestaju. Sve ono što tlači čovjeka na ovom svijetu, počevši od

kompulzivnih misli, agresivnih emocija i završavajući stereotipnim željama potrošača - egoista - sve je to rezultat čovjekova izbora u korist septonskog polja - pametnog materijalnog sustava koji stereotipno eksploatira čovječanstvo. Ali ako se čovjek odluči u korist svoje duhovne naravi, tada dobiva vječni život. I u tome nema religije, već samo znanje fizike i njezinih iskonskih temeljnih principa.

Modernim ljudima nedostaje jedno - holistički svjetonazor, pogled iz perspektive Duhovnog promatrača, Osobnosti, koja ima ogroman duhovni potencijal - silu Allata (Duše). Sustav (septonsko polje) skreće čovjekovu pozornost na neposredne probleme, sužavajući njegovu svijest do točke vremenskog postojanja. Sustav dijeli ljude, tjerajući ih da pate i žive bilo u prošlosti ili u budućnosti, usmjeravaju silu njihove pažnje tijekom dana na

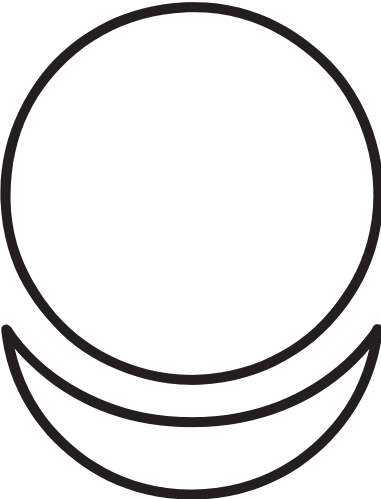
sve što je moguće, ali ne i na njihovu duhovnu komponentu, gdje leži stvarna sloboda čovjeka od lanaca ispiranja mozga materijalnim svijetom. Materijalni svijet je prazan u svojoj biti, pa kakav god uspjeh čovjek ovdje postigao - moć, posjed, manipulacija masama ili svojim bližnjima - kao rezultat toga sve će se pretvoriti u besmislenu prazninu, uzaludni naponi potrošeni u korist septonskog polja Životinjske prirode. U snovima o budućnosti ili prigovaranju o prošlosti nema sutra. Sutra je samo dan koji naslijeđuje noć, a ljudsko tijelo stari unatoč unutarnjem osjećaju čovjeka koji još nije ni počeo živjeti.

Septonsko polje samo stimulira i provocira, ali ljudi su ti koji poduzimaju akcije na temelju vlastitih izbora. Da bismo promijenili svijet na bolje, trebali bismo početi od sebe, zanemarujući sustav. Trebali bismo se ujediniti s drugim ljudima na temelju iskonskog Znanja. Ne bismo se trebali poigravati sustavom koji sve komplicira, već imati hrabrosti radikalno promijeniti situaciju. Treba barem početi s ne umnožavanjem zla i ne jačanjem

potrošačkog sustava, već promoviranjem duhovnih i moralnih vrijednosti na bilo koji način iz dana u dan. (*Napomena: za više informacija pogledajte knjigu "AllatRa", posljednjih 50 stranica*). Promijenite uvjete i sve će se promijeniti!

PRIMORDALNA ALLATRA FIZIKA daje razumijevanje temeljnih principa, zahvaljujući kojima je moguće podići znanost na potpuno novu razinu i u velikoj mjeri olakšati život ljudske civilizacije okrećući je u smjeru moralnog i duhovnog razvoja. Danas se svjetska zajednica suočila sa situacijom kada je sve dovedeno do ruba. Većina se ljudi boji promijeniti sustav ne zato što ne vide njegovu štetnost, već zato što ne vide drugo rješenje, pošten svjetski poredak, potporu svojim duhovnim postupcima. Ali paradoks je u tome što im glavna podrška nije u stalnom uzbuđivanju vlastitog septonskog polja (misli o beskrajnoj patnji), već u sili koja može kontrolirati septonsko polje, a ta je sila duhovna priroda čovjeka. Jer svaka preobrazba na ovom svijetu ovisi o snazi unutarnjeg potencijala i njegovoj primjeni!

E-mail:
ZNANOST@allatra.org
www.allatra-
ZNANOST.org

